

پښتانه

منتدی اقرأ الشقافی
 للکتب (کوردی - عربی - فارسی)
www.iqra.ahlamontada.com

وهرگيراني: کهريم دهشتی

رومان

منتدی اقرأ الشقافی

• هه لکری خه لاتى نوبلى شهدهبی WWW.IQRA-AHLAMONTADA.COM

پښتانه

داک

رؤمانی بیرل باک

وهرگیّرانی له فارسییه وه
که ریم دهشتی

هه ولیر
۲۰۱۶

پیشہ کی

پیرل باک نووسہریکی بہ رہگہز چینہ و لہ ئہمریکادا
ژیاوہ، خواوہنی خہلاتی نوبلہ، رۆمانی دایک کہ من کردوومہ
بہ کوردی، باس لہ نہہامہتیہکان دہکات، لہ سہردہمی بہر
لہ ہانتی شۆرشى کومونیستی لہ چیندا، ہہمان ئہم رۆمانہی
لہ سہروبہندی سہرہلدانی ئہم شۆرشوہ نووسیوہ، باک
بہ زمانیکی سادہ قسہ بۆ مرۆف و ژیان دہکات، زۆر بہ
ووردی باس لہ ژیانى ئہو مرۆفہ لادیئ نشینانہ دہکات، کہ
ہہمیشہ، لہ سہر دہستی مولکدارہ بی ویزدانہکانی ئہوان
سہردہمان، ہاودہمی ئازارو نہداری و خہمہکانی رۆژانہی
خۆیان بووینہ، باک بہ شیوازیکی زۆر سہرنجراکتیش
مہسہلہکان تاووتوی دہکات، مہبہستی من لہ وەرگیتپانی
ئہم رۆمانہ بۆ کوردی ئہوہیہ، کہ نہوہکانی داہاتوومان لہ
ریگہی خویندنہوہی ئہم جۆرہ بہرہمانہ، نہتہوہکہی خۆیان
بیرکہویتہوہ، کہ کہمتر لہ وانیبیان نہچہشتوہ، بہدہست زولم
وزۆرداری ئہو گہورہ زالمانہوہ، ئہم رۆمانہ وەرگیتپری بہ
ناووبانگی کورد مہحہمدی قازی کردوویہتی بہ فارسی
ومن لہ چاپی شہشہوہ کردوومہ بہ کوردی.

کہریم دہشتی

ہہولیر ۲۰۰۹

دایک

رؤمانی بیرل باک

وهرکیپال له فرسییهود: کریم دهشتی

ههوتیر ۲۰۱۶

بهرگد: لاکار جهایل کاکوهیس

شویس چاپ: چاپخانه ی رۆژههات-ههوتیر

تیراژ: (۱۰۰۰) دله

لرخ: (۷۵۰۰) دینتر

له بهرئوه بهرایهتی گشتی کتیخانه گشتیهکان/ههرژی کوردستان

ژماره ی سپاردلی (۱۸۹) ی سالی ۲۰۱۷ ی پندروه

به‌شی یه‌که‌م

دایکه‌که به دهوری ئاگردانه کلینه‌که‌ی ناو ناندینی کوخته‌یه‌کی چکۆله‌ی به‌لمه‌پۆشدا، به‌سه‌ر کورسییه‌ک له‌دار هه‌زه‌ران دانیشتبوو، له‌کونی کوانوو‌که‌وه، که ئاگره‌که‌ی ناوی له‌ژیر مه‌نجه‌لیکی کانزاییدا ده‌گرا، گژوگیای وشکی بۆ خوشترکردنی ئاگره‌که ده‌خسته ناوییه‌وه، ئاگره‌که بلیسه‌ی ده‌سند و دایکه‌که‌ش جاروبار به‌چله‌داریکی ناسک و هه‌ندی کاتیش به‌مشتی گه‌لا، ئاگره‌که‌ی خوشده‌کرد و دیسانه‌وه له‌و گژوگیا وشکه‌ی ده‌کرده ناویه‌وه، که پاییزی رابردوو خۆی له‌داوینتی چیاکه‌وه رنی بوونی. پیره‌ژنه‌که‌نه‌وته‌که خۆی خزانده‌بووه کونجیکی ناندینه‌که‌وه، که نزیکترین شوین بوو له‌ئاگره‌که‌وه، خۆی له‌چاکه‌تیکی ئه‌ستووری به‌به‌ر وهر‌پینچابوو، رهنه‌که‌ی سووریکی تۆخ بوو، دامه‌نه‌که‌ی له‌ژیر کۆته‌شینه‌پینه‌داره‌که‌یه‌وه دیار بوو، پیره‌ژن چاوه‌کانی ته‌واو کز بووبوون، ده‌ردیکی سه‌خت تاراده‌یه‌ک پیلووه‌کانی پینکه‌وه لکاندبوو، به‌لام له‌پشت درزه‌به‌رته‌سه‌که‌ی دوو پیلوکه‌یه‌وه، که ده‌میان کردبووه، هیشتا زۆر شتی ده‌بینی، له‌بلیسه‌ی ئاگره‌که‌وه رامابوو، که له‌ژیر په‌نجه‌به‌هیز و چالاکه‌کانی دایکه‌که‌دا سه‌مایان ده‌کرد و تیشکیان ده‌دایه‌وه، پیره‌ژن به‌فیکه‌یه‌کی نزم که له‌نیوان پدووه‌داکه‌وته‌و بێ دانه‌کانییه‌وه ده‌هاته‌ده‌روه‌ده‌یوت:-

- ئاگادار بن له‌به‌خه‌رجدانی سووته‌مه‌نیدا و ده‌ستی پینوه

بگرن، چونکی ئیمه له یهک تا دوو عاره‌بانه زیاتر ئاگردوومان نییه و هیشتا کهش زۆری ماوه وهرزی دروینه بگات، منیش بهم حال و پرۆژه‌وه قهت ناتوانم هه‌تا تاقه لقینیکیش بچنم، نه‌خاسمه پیریزنیکی وهک من مرده‌نی.

له راستیدا پیره‌ژن هه‌موو رۆژی ئه‌و پرستانه‌ی دوایی دووباره ده‌کرده‌وه و هه‌موو جاریکیش له چاوه‌پروانیدا ده‌مایه‌وه، تا دایکه‌که ئه‌م وه‌لامه‌ی بداته‌وه :-

- نه‌نه گیان ئه‌و قسانه مه‌که، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و کاتانه‌ی که ئیمه له دهشت ده‌بین، تو ئاگات له مال و حال نه‌بی و به‌ر له منالان نه‌گریت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ونه ناو گۆمه‌که‌وه، ئیمه ئه‌و کات چیمان ده‌کرد؟

پیره‌ژن کۆخه‌یه‌کی بچ سهروسه‌دای سهرداو له‌ناوه‌ندی کۆخه‌گرته‌که‌یدا به‌ ده‌نگیکێ نووساوه‌وه گوتی :-

- راسته من هیشتا کهش هه‌ر ده‌روه‌سی ئه‌و کارانه دیم، مانه‌وه‌و ئاگاداری کردنی مال و حال له‌ورۆژه قاتوقرانه‌دا، که له هه‌موو لایه‌کدا دزو جه‌رده زۆر بووینه، کاریکی کهم نییه، به‌لێ کچه‌که‌م خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و دزانه له مالی ئیمه وه‌نزیک که‌ونه‌وه، ئه‌وه دادو بیدایێ ده‌نیمه‌وه هه‌ر مه‌پرسه، خۆ له‌ده‌ورانی ئیمه‌دا شتی وانه‌بوو، خه‌لکی به‌ دریزایی شه‌و شه‌نه و خه‌پاره‌ی خویان، له‌ده‌ره‌وه‌ داده‌نا، به‌لام به‌یانی له‌ خه‌وه‌له‌ده‌ستان هه‌ر له شوینی خویاندا ده‌مانه‌وه، ئیمه له‌ هاوینان به‌ قولاب گامان له‌ پشتی ده‌رگا ده‌به‌ستایه‌وه، بۆ به‌یانیش ئاژهل هه‌ر له شوینی خۆی به‌سترا‌بوو.

بووکه‌که له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش بزه‌یه‌کی ته‌نکی ده‌خسته‌ سه‌ر لیوان سه‌رسامیه‌کی ئه‌ده‌ب ئامیزی ده‌نواند و ده‌یگوت :-
- به‌راستیته نه‌نه گیان؟ به‌لام ئه‌وه‌نده‌ش گویی نه‌ده‌دایه

چهنه بازي بهردهوام و يهك له دواي يهكي نهوهوه، لهوكاتهي
دهنگي نووساوي پيرهژن بهو زور بليييهوه ههر بهرز بوو،
ژنه جهانكه بيري له سووتهمهني خوي دهكردهوه:-

ئايا سووتهمهني تا كوټايي كيلاني بههاران، واته تا
نهوكاتهي هلي دهووزيتهوه بو نهوهي كاردي ههگرځ و
گياوگول كوكتهوه، بهش دهكات ؟ لهگهله نهوهش لهكهناري
خهرمهنگادا، كه وهك حهوشهخي خهلوتهخانه حسيب بوو،
هينشتا دوو تاي گهورهخي كلوش لهژير بنميچي بهگلهسور
سواخذراودا، كه له بهفرو باراني دهپاراست، ههر مابوو،
بهلام كلوشي برنج بهم نرخهوه تنها كاري شارنشينانه،
كه بو سوتووي بهكاري بهينن، دايكه تولازهكه يا ميردهكهخي
نهو كلوشهيان بهوينهخي بهسته بهستهخي گهوره، له سهري
دار دهبهستايهوهو بو شاريان دهبردو به قهده نهو بهستانه
پارهيان وهردهگرت و رهواجيكي باشي ههبوو، تنها له
شارهكاندا بوو، كه مالهكان كلوشينيكي واين بو سوتوو به
خهرج دهدا.

دايكهكه كه تهواوي ههستي بهسهر كارهكهخي خويهوه
بوو، كهمكه سووتووي ههلهپرشته ناو سوپاكهوهو
رؤشنايي ناگرهكه، بهسهر روخساري پان و به هيز و نهوان
ليواني گوشتن و نهو پهنگهخي كه لهبهر ههتاو و بادا سووتا
بوو، دهرهوشايهوه. چاوه رهشهكاني، نهوچاوه ساف و
زولالهخي لهژير نهبرو چروپرهكانيدا روچوبوون، لهبهر
رؤشنايي دهرهوشانهوه، روخساري جوان نهبوو، بهلام پر
له سهفاو باشي بوو، شوپو ههوهسي لي دهباري، بينهر
بيري لهوه دهكردهوه كه ژنيكي وا پرشورو ههوهس، وابهوه
دهبي هاوسهريكي گهرم و گوپو دايكينيكي دهمارگيربيت،

ههلبهت له گهل ئه و پیره ژنه هه ژاره ی که له گه لیا ده ژیا ده بی میهره بان بیت، وه لئ پیره ژن هه میسه بۆ له ی بو، له سپیده وه تا خۆرئاوا ته نها له گهل مناله کاندا بو، چونکه کوپه که ی و بوو که که ی له مه زادا کاریان ده کرد، له به ره خۆ بیری ده کرده وه ئه گه ر شه و دابئ ئه وه هه کایه تینکی زۆری پینه بۆ بوو که که ی بگیریته وه، که هه زی لیبوو هه کایه تی بۆ بلئ، هه میسه له بهر دوو که لی سوپاکه ش له کوخه کوخدا بوو، ته نها شتی که دهنگی نووساوی ئه وی له بهر تهنگ نه فه سی ده بپری ئه و کوخه یه بوو و ده یگوت:-

- من هه میسه و توومه، پیاو زۆر برسی بیت، به تایبهت پیاویکی وهک کوپی من، گهنج و قه به و تیکسمر او بیت، به یهک دانه هیلکه ی بارشته ی فهرهنگی تیر نابیت، بۆ ئه وه ی دهنگی گریانی منلان داپۆشی، ته نینی دهنگی تا ده هات تیژتر ده بوو، که له کاتی لار بوونه وه به سه ر ئاگرا به سه رو کوکلی دایکیانه وه ده یانزیراند، ژنه تولا زه که خۆی و قه لافه تی ئارام و بچمی مه ندی، به خوین ساردییه وه، به رده وامی به کاری خۆی ده دا، وه کو ئه وه وابوو ئاگای له نه نقی کوپه ساواکه ی خۆی و کچه که ی و قره قپی بی پایانی پیریزن نه بیت، له بیری ئه وه دا بوو ئیستا درهنگه و له وه رزی به هاردا کاریکی زۆری له ده شندا هه یه، ئه ویش بریاری دابوو کوتایی به چاندنی فاسولیا که وه بهینی، ده بوایه سوود له وان روژانی فینک و شیدارو شه لال به شه ونم وه رگرئ، له وجۆره شه وان هه دایه ژیان له ناو دلئ تووه کاندا ده که ویته جۆش و خرۆشه وه، له بهر ئه وه ی وای ئه ندیشه ده کرد، که له تاریکی و قوولایی زه وی گه رم و شیداردا، له رزه یه کی نه پتی نامیز ته کان به سه رتاسه ری ده شتایی ده دا، بۆیه شادو دلخۆش و پازی

بو، پیاوه که هیشتا له کارکردندا دابوو، به پنی په تیه وه خاک و کیلکه کانی ده کوتیه وه، به لام له بهر نه وهی منداله کانی له بهری مه زرادا بانگیان کردبوو، ژنه پیاوه که ی خوی به تنها جیهیشتبوو و به په له بو لای مناله کانی گه رابووه، مناله کان له بهر دم ناشپه زخانه دا چاوه روانی نه ویان ده کردو برسیان بوو و ده گریان، مناله کان به نه وایه کی یه ک له دواى یه که وه به چاوانی بن فرمیسه که وه ده یانته راند، کچه مناله که نقه نقی بوو و گازی له مشتى خوی ده گرت، پیره ژن دواى هه ولکی بیهوده بو نارام کردنه وهی نه وان ئیدی هه مووی به حالی خویان به ره لاکردو وازی لیهیتان، له وکاته ی که دانیشتبوو به ته وای خوینسار دییه وه، گوئی دابوو گریانی نه وان وه، دایکه که بی نه وهی شتی بلنی به په له بو لای مه نجه له که چوو، له میانی رینگادا لار بووه و باوه شی سوتووی هه لگرت و هه مان نه و بزاورته بو بیده نگ کردنی مناله کان بهس بوو، کوره که نارامی گرت و به ته وای هیزی خویه وه به راکه پاک که وته دواى دایکییه وه، له دواى نه ویش خوشکه که ی، جا چونکه ده ی توانی رایده کرد، وهلی نه و هیشتاکه سی سالی ته وانه کردبوو.

خوراک له ناو مه نجه لدا له جوش و کولاندا بوو، هه وری له هه لمیکی بو نخوش سه رپوشی دارینی مه نجه لی به رز ده کرده وه و پیره ژن هه ناسه یه کی به سه ختی هه لکیشاو به ده می بی ددانی خوی که وته ده نگه وه، له ژیر مه نجه لی ئاسنیندا مه شخه له کان به سه ماوه سه ریان ده رده هیتا، جا له بهر نه وهی مه فهریکیان بو هاتنه ده ره وه نه ده دوزییه وه ده بوون به چره دووکه ل و له و ژووره ته نگه دا په رش و بلاو ده بوونه وه، په نگى ده خوارده وه، دایکه که کشایه دواوه و کچه که شی

له گهل خویدا كشانده وه، به لام دوو كه له چاو كویر كه ره كه مناله كه ی داگرتبوو، چاوه كانی بو شیوه ن لیكداو به دهسته پوخله كانی چاوه كانی هه لپشافت، ژنه گه نچه كه به بزاوتیكى خیراو توندوتول كه بو ئه و ئاسایی بوو، كچه ی له زهوی هه لگرته وه و له ده ره وه ی ژوره وه ی داناو گوتی:

- كچه كه م تو هه ر لیڤه به، ئاخو دوو كه ل بو چاوت خراپه، كه چی توش هه ر سه رت ده نییته ژیر مه نجه له كه وه .

پیره ژن هه ر جار كه بوو كه كه ی قسه ی ده كرد، گوئی خوی قولاغ ده كرد، ئه و كار هه ش هه لی به و ده دا، تا بابه تیكى تازه بقوزته وه و سه باره ت به وه وه بكه ویته چه نه بازی و گوتی:

- به ئی وا خه یال ده كه م ئه گه ر من سالانیكى دریز سه رو كارم له گه ل رو شنكردنه وه ی ئاگری بن مه نجه لدا نه بوایه، ئه وا ئه مریو چاوه كانم رو شنتری ده بیینی، دوو كه ل هیزی بینایی له من سه ندووه، دوو كه ل....

دایكه كه گوئی به قسه ی ئه ونه داو ته نها گوئی له قیزه و زیڤه ی كچه كه ی بوو، كه به سه ر زه ویدا كه وتبووه سه ر رو و چاوه كانیشی هه لده پشافت، هه ولی ده دا چاوه كانی بكاته وه، چاوه كانی ئه و هه میشه هه لمسابوون و سوور هه لگه رابوون، له گه ل ئه وه شدا هه ركاتی له دایكیان ده پرسى ئه ری چاوی كچه كه ت نه خووش نییه؟ ده یگوت:

- نه خیر ته نها كاتی ئاگری ژیر مه نجه ل داده گیر سیتم، نازانم ئه و مناله چ مه رگیه تی؟ سه ری خوی ده باته ناو دوو كه له كه وه.

به لام ئیدی ئیستاكه شیوه ن وگریان كه متر له جاران ناڤه حه تیان ده كرد، چونكه ئه و له وان روژاندا گرفتارییكى

زۆرى ھەبوو، يەك لە دواى يەك مندالى دەبوو، ھېچ تاقەتى نەبوو گويى لەدەنگى گريانى منالى تۆبەرەى بگريت، ئەو كاتە خەيالى لەو دەكردەوہ كە دەين داىك ھەميشە ھۆيەك بدۆزيتەوہ بۆ بىتەنگ كردنى منالەكەى، ھەركارىكى ھەبوا بەسەر زەويەوہ رودەنيشت، تا مەمكى لە دەمى منالەكە بنى، مێردەكەى لەبەر ئەوہى ژنە بەردەوام دەستى لە كار ھەلدەكرت توورپە دەبوو و بەسەريا ھاوارى دەكرد:-

- كەواتە تۆ خەيالى ئەوہت ھەيە ھەموو كارەكان بەسەر سەرى مندا ھەلبېرېژى؟ تۆ بەس ئەوہ دەزانی منالت ببى، دەين من بىست سالان پى لە جگەرم بنىم، چيە ئەوہ تۆ بەردەوام شير بە منالەكەت دەدەى؟ ئى خۆ تۆ ژنى مرۆفئىكى دەولەمەند نيت، كە ئىشت تەنھا منال بوون و شير بە منال دان بيت و لە جىتى تۆ كرىكارى بەكرى بگرم؟

دايكەكەش بە ھەمان شىوہى لۆمە ئاميزەوہ توورپە دەبوو، چونكە ھەردووکیان گەنج و جھيل بوون و ھەردوو توندو توورپە بوون، ژنە جھيلەكە لەوہ لامدا دەيگوت:-

- باشە من لەجياتى ئەو ھەموو زەحمەتییەى كە دەيكيشم نابى ھەقىكەت ھەبى؟ ئايا تۆ وەكو من بەسكى پرەوہ ئەو ھەموو مانگانە كاردەكەيت؟ تۆش بەرگەى دەردو ئازارى زابىن دەگریت؟ تۆ لانى كەم كە دەگەرئیتەوہ مال دەحەسئیتەوہ دەخەوى، بەلام ئەو كات دەين من چىشت ئامادە كەم و بەمندالەكانم رابگەم، پیرەژن تەرو وشك كەمەوہ بەدواى دابچم و ئاكام لىت بيت.

ھەردووکیان وەكو دوو خەنیم بەسەختى بەيەكا دەچوون، بەلام ھەردوو ئەو بەھيزانە ھېچ يەكئىكيان تەسليم بەوى تر نەدەبوو، كەچى شەرى ئەو جارەيان زۆر دريژەى

نه کیشا، مه مکی ژنه جحیلکه به خیرایی روی له وشک کردن
 کرد، چونکه نه و وهک دهواریکی ساغ و بههیز به ئاسانی سگی
 پر دهبوو، نه و جاروش تازه شیریی وشک کردبوو، ههمان
 هاوینی رابردوو له بهر نه وهی که وتبووه سهر نووکی تیژی
 گاسنه وه، له شی بریندار بوو بوو، مناله که ی له بهر چوو بوو،
 نه وسا له بهر خودا دهیگوت: ئیدی منالان ده بن بتوانن خویمان
 له ئاو و ئاگر ده ربهینن، با هر چه ند دلیمان بخوازی بگرین،
 ئیدی ناتوانم کات و بیگات و رابکه م و مه مکیان له زاری
 بنیم، ئیستا ده بن سه بریان هه بن و خویمان له برسیه تی له گهل
 نه و چند سه عاته ی که من ده چمه مه زراوه رابهینن . به لام
 دلی نه و نهرمتر بوو له قسه کانی، هرکات هاواری مناله کان
 بهرز ده بووه بن نه وهی خوئی بیهوئی رای ده کرد، دوا ی چند
 دهقیقه یی ئیدی مه نجهل که وته جو شان هوه و بون و بهرامه ی
 برنج تیکهل به دوو کهل ده بوو، ژنه تولازه که کاسه ی دایه
 گوره ی هه لده گرت و لیوان لیوی ده کرد، پاشان کاسه که ی
 داده نایه سهر میزی ژووره گوره که وه، که دیوه خانی هه موو
 نه ندامانی خیزان بوو، بن نه وهی گوئی به بلمه بلمی پیره ژن
 بدات نه وی ده برده نه ویکه وه و پیره ژنیش هر ده یگوت:-
 - تو نازانی نه گهر ئارینوک له چاوی برنج بکهیت چند
 به تام ده بیت؟

پیره ژن دانیشت، کاسه که ی دانایه ناو هه ردوو دهستی
 وشک و ته زوکیه وه و بیده نگ بوو، یه کسه ر له بهر زور
 حرسیه وه له رزی به شیوه یی که ئاو له گوشه ی ده می چرچ و
 لوچی وه رژایه خواره وه و گوئی:- نه ی کوا که وچکی من؟ بو
 من که وچکم نییه؟
 دایکه که که وچکی به ده لچینی پیره ژنی خسته ناو دهستی

لهرزۆكییهوهو پاشان چووه دهروهه، تا دوو جوت شلکه داری ناسکی حهیزهران و دووکاسه ی تر بهینن و ئهوکاسانانهشی پر کرد له خۆراک، یهکه می بۆ کچه بچووکه که ی برد» که هیتشتا له ناو حهوشه ی خه زمانگادا له ناو خاک و خۆلدا دانیشتبوو، دهگریاو چاوه کانی هه لده پشافتن و له بهر فرمیسک و ئهنگوستی پۆخلی پوخساری قورپوی ببوو، دایکه که لهزهوی بهرزی کردهوهو پوخساری ئهوی به دهسته زبرو هه تاوه سۆتی خۆیه وه هه رچوونن بئ پاککردهوه، پاشان دامه نی که وای کچه ی گرت و پینیه وه چاوانی خوین گرتو و دهردناکی ئهوی له سه رخۆ پاک کردهوه، ئه و چاوانه ی که لئوی برژانگه کانی به ره واژ بوو بوونه وه و گوشتیکی قورمزبان لئ هاتبوو دهروهه، له وکاته ی کچه له بهر شیدده تی ئازار ئاوری دایه وه، دایکه که له بهر ئه وه ی ههستی به ئازاری ئه وکرد، ناره حهت بوو دلئ پئ سووتاو کاسه که ی دانایه سه ر میزیکی دارینی قه به وه، که له بهرده م ماله که دا بوو، به دهنگی قه به ی خۆیه وه گوتی:-

-دهوره بیخۆ.

-کچه که به چه ند هه نگاوئیکی راپاره هاته پیش و خۆی هاویشته ناو ئامیزی ئه وه وه، به دهوری چاوه کانیدا ئه لقه یه کی قورمزی ده بینرا، جا بۆ ئه وه ی به دور بئ له نووری زیرینی خۆرئاوادا، نیوه ی چاوی داخرابوو، پاشان دهستی بۆ لای کاسه که دریز کردو دایکه که به سه ریا هاواری کرد: نه که ی داغه .

مناله که به دوودلئ مایه وه وه له سه ره خۆ دهستی کرد به فوولیکردنی خۆراکه که ی تاساردی کاته وه، دایکی له و کاته ی سه یری ده کرد که وته شله ژانه وه، له دلئ خۆیدا به خۆی

دهگوت (ئەگەر ئەمجارە مێردەكەى بۇ فرۆشتنى كلۆش بچیتە
 شارەو، ئەو پى دەلیم كە لە دەرمانخانەدا دەرمان بۇ چاری
 كچه كە بکړیت) كورە بچكۆله كەش ھەر دەگریاو كاسەى
 خۆراكى خۆى دەویست، ژنە جحیلە كە گەراپەو، تا كاسەى
 ئەویش بهینى و پاشان بۇ ساتى بیدەنگى بەرقەرار بوو .
 دایكە كە خۆشى زۆر ماندووتر بوو لەو هی ھەست بە برسیتى
 بكات، ئاھىكى قولى ھەلكیشا و كورسیە حەیزەرانی كەى
 خۆى ھیناو لە دەم دەرگادا بەسەریەو دانیشت و بە سەختى
 ھەناسەى كەى ھەلكیشا، كەزىە درشتە كانی خۆى كە لەبەر تاوى
 خۆرەتاودا سوور دەچوونەو، بە ھەردوو دەست ھەلدایە
 دواو ھو سەیری دەورو بەرى خۆى كرد، كینو كە مەرزەكان
 كە لە ھەموو لایە كەو، زەوى و زارى گوندیان دەورەدابوو،
 ئاسمانى زەرد ھەلگەراو كەم كەم تارىك دادەھات، لەقوولایى
 دۆلەكەو لەو گوندە بچووكەدا، ئاگر دوو بۇ ئامادە كړدى
 فرافینى رۆشن دەكراپەو ھو دادەگیرسا، دووكە لەكانیشیان
 لەسەرەخۆ لەو قالاییە ساف و بیدەنگەدا دەچوو ھەویقى
 ئاسمانى، دایكە كە ھەستى بەرازی بوون و خۆشنوودى
 دەكرد.

لەپرىكا كەوتە بیری ئەو هی لەو شەش ھەوت مالهى كە
 دىكەیان پىكدەھینا، لە ھیچ یەك كىياندا منالى باشترو خاویتتر
 لە ھى ئەویان نییە، ھەبوو وەزعی پارەو پوولیان لەو باشترو
 بوو، بۆنموونە ژنى قاوھچی ھەلبەت پارەو پوولى ھەبە، چونكە
 دوو ئەنگوستیلەى نوقرە و یەك گوارەى لە جۆرى كەو ھەر
 ھەبە، دایكە كە ھەر لە زەمانى كچینى خۆیەو ھەسەرەتى
 ئەو هی لە دلدا بوو، ھیچ كاتىكیش بە دەستى نەھینابوو، لەگەل
 ئەو ھەشدا لەوباو ھەدا بوو باشترو وایە پارەو پوولەكەى ببیتە

گوشتی تهنی مناله کانی، مناله کانی قاوه چی ده میان پیس بوو، پاشماوهی ئه و خوراکه یان ده خوارد که ریپواره کان له ناو قاپه کانی خویاندا جییان ده هیتشت، به لام دایکه که ئه و برنجه به نرخه ی بۆ لیده نان که به ره می زهوی خویان بوو، جگه له نازاری چاوی کچه که ی، مناله کانی دیکه ی هه موویان ساغ و چاک بونیات و به هیز بوون، کوپی گه وره وه ک ههفت ههشت سالی ده هاته به رچاو و هه موو منداله کانی به هیز بوون و مناله که ی دواپی که له به ری چوو بوو، ئه گه ر زیندوو بوایه ئیستا که منالکی قشتیله ی لی دهرده چوو، ئیستا که وتبووه سه ر پینان، دایکه که دووباره ناخیکی هه لکیشاو له دوا جاردا ئه و مناله ی که ئیستا له سگیه تی به ک دوومانگی دیکه دیته دونیاو ئیدی دیسان ده ست و بالی ده به ستری، به م وه سفه وهش هه رکاتی خوی دووگیان ده بیینی شه لالی شوپو ژیان و خو شحالی ده بوو، له هه موو وه ختی زیاتر هه سته به به خته وه ری ده کرد.

له ولای کوچه وه که سه ی له دهرگای مالی خوی ده هاته دهره وه و دایکه که له لای درزی دووکه لگرتیه ی مالدا، ژنی ئاموزای میزده که ی خوی بیینی و بانگی کردو گوتی:-
- ئه وه تو تازه به تازه فرافینی چی ده که ی؟ من فرافینی خو مانم لینا.

به رامبه ره که شی شادو بن بایه خ وه لامی دایه وه :-
به لی ده مزانی، تو ماشه لا زور خیرا کار ده که یه ت.
دایکه که به ئه ده به وه وه لامی دایه وه و گوتی:-
نه خیر وانیه به لام مناله کان برسییان بوو فرافینیان ده ویست.

ژنی ئاموزا که به ک باوهش ناگردووی وشکی هه لگرتبوو

دووباره دەچووه ژوروهوهو گوتی: - نه ئەسلەن تۆ ژنی
کاری و زبرو زرنگیت

دایکەکه بۆ ساتنی لە هه‌وای نیوه تاریکی خۆراوادا
مایه‌وهو نیوهی پوخساری بزه بوو، له‌راستیدا جیتی خۆی
بوو هه‌ست به‌ غرورو خۆه‌لکیشان بکات، سه‌بارەت به‌ تەنی
به‌برست و مناله‌کانی و میرده‌که‌ی، به‌لام ئەوه‌نده‌ی نه‌خایاند
که‌ له‌گه‌ل خه‌یالاتی خۆی بیته‌، له‌ ناکاو کوپه‌که‌ی کاسه‌ی
خۆی بۆ لای ئەو درێژ کردو گوتی :-
- مامان دیسان دهمه‌وئ.

دایکەکه‌ له‌ شوینی خۆی جماو قاپه‌که‌ی بۆ کوپه‌که‌ پر
کرده‌وهو کاتی دووباره‌ چووه‌ به‌رده‌م ماله‌وه، خۆره‌تاو له
میانی گردۆلکه‌کان و له‌ ئاسۆی ئەو مه‌زرایه‌ی که‌ ئەو به
درێژیای رۆژی کاری تیدا کردبوو ده‌چووه‌ خه‌وه‌وه. ده‌رگای
ئاسۆ به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌لواسراو ئارامی گرتبوو و وه‌ک ئەوه‌بوو،
لووتکه‌کان ئەویان له‌ میانی خۆیاندا راگرتی، ده‌تگوت ته‌نیکی
بن جووله‌ و سه‌رسام ئەنگیزو مه‌زنه‌ له‌ زیریکی پاکدا، پاشان
له‌سه‌ره‌خۆ خزی و له‌به‌ر چاواندا وونبوو، دایکەکه‌ له‌پریکا
له‌به‌ر سیبه‌ری رۆشنی خۆراوادا میرده‌که‌ی بینی به‌ کویره
ری مه‌زrada بۆ پیش ده‌هات، دوگمه‌ی کۆتی خۆی داده‌خست
و مه‌لۆغانی خۆی به‌سه‌ر شانی دادابوو، بۆ راگرتنیشی
ده‌ستیکی له‌ سه‌ر قه‌فته‌که‌ی دانابوو، وه‌کو پشیله‌یه‌کی
جه‌وان نه‌رم و سووک پینی هه‌لده‌گرت، له‌پریکا ده‌ستی کرد
به‌ گۆرانی گوتن، ئەشقی ئەو به‌ هه‌مان ئاوازی گۆرانی چرین
بوو، ده‌نگیکی رسکاو و ساف وپه‌ر خروشی هه‌بوو، ئاوازیکی
زۆری ده‌زانی و هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ش بوو، له‌ رۆژانی جه‌ژن
له‌ قاوه‌خانه‌دا داویان لیده‌کرد، تا بۆ دلخۆشی خه‌لکی و

لهزه تی خه لک گورانی بچری، به ره به ره نزیك ده كه وته وه
دهنگی خوی نزم ده کرده وه وشه کانی به توندی له بنه وه
دهخسته زه مزه مه وه، به لام دهنگه كه هیتتا هر به جوش
بوو، ئاههنگی هه لچوو ئامیزی به توزی له رزانه وه ده كه وته
به رگویی و هه رزه چنی خوی به دیواردا هه لپه سارد، له بهر
دهنگی ئه وه وه، پیره ژن كه بۆ هه رس کردنی خوراکي خوی
خه وه کوتکه ده بیرده وه، بیدار بۆ وه دووباره دهستی کرده وه
به چه نه لیدان و دواي ئه وه ی كه وازی هیتتا بوو:-

- من هه میسه گوتومه كوره كه م حه زی لینه نۆك له
چاوی برنجی ئه و بکری، چونکه زۆری حه ز لینه. پیاوه كه به
خه نده یه کی كه مه وه، هاته ناو ماله وه دهنگی پر دهنگدانه وه ی
كه وته بهر گوی كه ده یگوت:

- به لئ نه نه گیان، هه لیه ت كه من خوراکيکی ئاوام حه ز
لینه.

له دهره وه ی ژووردا كچه كه خوراکي خوی ته واو
کردبوو، ئه وسا به تیروپری له جنی خوی مابۆوه، ئه وسا
كه خۆره تاو ئاوا ببوو، ئه و به زات و جه سوورییه کی زیاتر
چاوی خوی کردبووه، به بئ هیچ شكایه تی به ره حه تی
سهیری ده وروبه ری خوی ده کرد، دایكه كه له ئاشپه زخانه
ده كه پرایه وه یه ك له گه نی كاشی سپی و شینی پر له خوراکي
بۆ میزده كه ی هیتا و له مالی چه ند دانه هیلکه یه کیان هه بوو،
هیلکه یه کی بۆ میزده كه ی هه لرشته سه ر خوراکه كه وه هه لمی
لئ هه لده ستا، سپینه ی هیلکه خه ریک بوو ده یبه ستا، هه ر کاتی
پیاوه كه زۆر ماندووبا، ده بوايه كه می گوشت له گه ل هیلکه یه ك
بخوات، له گه ل هه موو ئه و بگه ره و به رده یه ی له میانی ژن و
میزده كه دا هه بوو، به لام ژنه حه زی ده کرد خوراکي باش

بدا به میزده‌کە‌ی و جگە له‌وه‌ی که ئەو وای بیر دە‌کردە‌وه
ئەو جەنگ و دە‌عوایە جگە له جە‌نگینکی زب‌رکاری ش‌تینکی
دیکە نییە، هە‌تا ئەو کاتە‌ش که له‌گە‌ل میزده‌کە‌یدا ناخ‌وشییان
دە‌بوو، له تە‌ماشاکردنی خ‌واردنی ئە‌ودا له‌ززه‌تی وەر‌ده‌گرت
و بە‌خە‌سووی دە‌گوت:

- من هیلکە‌یه‌ک و هە‌ندی که‌له‌مم بە‌سەر برنجی
کۆرە‌کە‌تە‌وه دان‌اوه .

پیره‌ژن قە‌سە‌ی ئە‌وی بیست و یە‌کسەر وە‌لامی دایە‌وه‌و
گوتی :-

هیلکە مریشکی تازه؟ ناخ چە‌ند باشە من هە‌میشە
گوتوومە هیلکە مریشکی تازه بۆ‌ پیاوی جحیل، باشترین
خ‌وراکە‌و دووبارە‌ هیزی ئە‌و دروست دە‌کاتە‌وه.

بە‌لام کە‌س گویی پێ‌ نە‌دا، پیاوه زە‌حمە‌تکێ‌شه‌که زۆری
برسی بوو، یە‌ک یە‌ک لوقمە‌ی ئاودیو دە‌کردو کاسە‌یه‌کی
دیکە‌ی خ‌وراک‌ی داوا کرد، بۆ‌ ئە‌وه‌ی ژنە‌کە‌ی زووتر ببزوی
کاسە‌ خالییە‌کە‌ی له‌ میزە‌که‌ کورتا‌و هەر له‌و کاتە‌وه‌ش ژنە
بۆ‌ خ‌وشی خ‌وراک‌ی هینا، بە‌لام له‌ تە‌نیش‌ت میزده‌کە‌یدا نە‌ما،
بە‌لکو فراقینی خ‌وی برده‌ دەرە‌وه‌و بە‌سەر کورسی خ‌وی‌وه
دانیش‌ت و بە‌ چالاک‌ی بوونە‌وه‌ریکی ساغ، هیدی هیدی که‌وته
خ‌واردنە‌وه، جار جار هە‌لده‌ستایە‌وه‌و بری له‌ که‌له‌رمی
سەر فراقینی میزده‌کە‌ی دە‌ست دە‌دایی و پاشان دووبارە
دە‌گە‌رایە‌وه شوینی خ‌وی و سه‌یری ئاسمانی سوورو
تیره‌ی میانی دوو کێ‌وه‌کە‌ی دە‌کرد. منالە‌کان له‌ دایکیان
نزیک که‌وتنە‌وه‌و له‌و کاتە‌ی که‌ پشتیان بە‌ دایکیان دە‌دا،
ده‌می خ‌ویان دە‌کردە‌وه‌و دایکە‌کە‌ش به‌ دوو لکه‌داری باریک
لوقمە‌ لوقمە‌ برنجی له‌ زاری دە‌کردن، ئە‌وان له‌گە‌ل ئە‌وه‌شدا

نزیکه‌ی تیر بووبوون، به لام ئه و لوقمه‌یان به تامتر له وه‌ی که
 خویان خواردبوویان ده‌بینی و سه‌گه زهرده‌که‌ی ماله‌وه‌ش
 به‌بی ترس و په‌نگانه‌وه بۆ پیشه‌وه ده‌هات، دوا‌ی ئه‌وه‌ی
 به ئومیدیکه‌ی زۆره‌وه خزیه ژیر میزی خاوه‌نه‌که‌ی و له‌وی
 به شاپین ده‌رکرابوو، ئه‌وسا په‌ریبووه ده‌روه، ئه‌و ورده
 خۆراکه‌ی دایکه‌که بۆ به‌رده‌می هاویشتبوو، به کارامه‌یی له
 هه‌وادا ده‌یقۆسته‌وه. ژنه ناچار بوو سن جار قاپی میرده‌که‌ی
 پر بکاته‌وه، کاتی پیاوه‌که به‌وه‌ده‌ره‌ی که دلی ده‌یخوازی
 خواردی، غره‌غریکی کرد، که گوزارشتی له رازی بوونی ئه‌و
 ده‌کرد ژنه ئاوی کولیوی هه‌ل‌رشته قاپی خالی برنجه‌که‌وه،
 پیاوه‌که له‌و کاته‌ی له‌به‌رده‌م مالدئا وه‌ستابوو به‌ده‌نگه‌وه
 قوم قوم ئاوی خوارده‌وه و کاتی له‌ ئاو خواردنه‌وه بۆوه
 مؤله‌تی به‌ ژنه‌که‌ی دا تا کاسه خالییه‌که هه‌لگریت و خۆشی
 بۆ ساتی له‌ ته‌ماشاکردنی ده‌شت و بیاباندا، که شه‌و سینه‌ری
 به‌سه‌ردا هه‌ل‌خستبوون مایه‌وه، له‌ ئاسماندا مانگی نویی به‌هار
 ته‌نک و روون له‌ میانی ئه‌ستیره‌کاندا ده‌بینرا، پیاوه‌که چاوی
 بریبووه مانگ و پاشان ده‌ستی کرد به‌ چرینی گورانیه‌کی
 شیرین و خه‌مه‌نگین، چهند پیاوی له‌ ماله‌کانی دیدا که به
 په‌نجه ده‌ژمیزدران، هاتنه‌ ده‌روه‌وه وه‌ندیکیان ده‌رباره‌ی ئه‌و
 جه‌ژنه‌ی که له‌ قاوه‌خانه‌دا به‌رپا بووبوو، قسه‌یان ده‌گه‌ل
 یه‌کده‌کردو ئه‌وانی دیکه باویشکیان ده‌هاتی، به‌ ته‌مه‌لی و
 ماتیه‌وه له‌به‌رده‌م ماله‌که‌ی خویاندا ده‌مانه‌وه، میرده‌گه‌نجه‌که
 له‌پریکا گورانی خۆی بری و سه‌یریکی کرده سه‌رتاسه‌ری
 کوچه‌که‌وه له‌و کاته‌دا که هه‌مووان له‌ حه‌سانه‌وه دابوون،
 ته‌نها یه‌ک پیاو هیشتا کاری ده‌کرد، ئه‌ویش کوپی مامی بوو،
 له‌به‌رده‌م ده‌رگای ماله‌که‌ی خۆیدا سه‌ری نابوو به‌رخۆی،

دهتگوت دهبهوی تا پاسی له رابردنی شهو به چند لکنیکی ناسک خهریکی چینی سه بهت بی، بهلئ مرؤی له مجورهش پهیدا دهن، بهلام میترده جحیله که هر له بیری نهو جهژنه بچووکه دا بوو، سهری وه پرسووړاند تا له گهل ژنه که ی قسه بکات، بهلام له نیگای زبرنامیزی نهودا تیگه یی که په ی به مه بهستی بردووه له دلدا نه فرهتی لیکرد .

پیاوه که به تهواوی روژی کاری کردبی مافی نهو هشی هه یه که له شهودا قه ده ری که یفی بکات، نه دی مه گهر مرؤ تهواوی عومری خوی هر له هانکه هانک دابی؟ بهلام نهو نهیده توانی بهرگه ی نیگای تووره نامیزی ژنه بگریت و به زبرییکی منالانوه ته کانی دایه خوی و گوتی:-

دوای روژیکی وا..... باشه من ده پوم ده خوم، چونکه ماندووترم له وهی بچمه جهژنی نه م شهوه.

چووه مالی و به سهر تهخته خهوی خویدا کهوت، باویشکیکی داو خوی له بهریه ک راکیشاو دایکه پیره که ی ئیدی نهیتوانی به بی چرا شتی له تاریکی ژووردا ببینی، له ناکاو هاواری کرد:- کوره که م نووست؟

بهلئ دایه مه گهر لهو خه راباته کاریکی دیکه هه یه مرؤ بیکات، کارکردن و خهوتن و دیسان کارکردن و خهوتن.

پیره ژن بی بایه خدان به شیوه ی تووره ی کوره که ی، قسه ی نهوی به خو شحالییه وه دووباره کرده وه و گوتی:- بهلئ بهلئ کارکردن و خهوتن.

پاشان به نه سپایی خوی خزنده لای خهوتنگای نارپک و ناربه ته خویه وه، که له وه تاغی پشت په رده ی جاوینی شیندا راخرايوو، پیاوه که خه برديه وه دایکی مناله کان دهنکی هه ناسه ی میزده که ی بیست، له کاتیکدا مناله کان

خۆیان به دامەنی کراسی ئەوێهه هه‌لواسی بوو . له جێوه قیت بۆوه و قاپه‌کانی له‌گه‌ل هه‌ندی ئاوی سارد که له گۆزه‌ی ئاشپه‌زخانه‌یدا هه‌تایبوی هه‌لگرت، له‌و شه‌قاره‌ی دانا که له ناو دیواره گلینه‌که دروستی کردبوو، پاشان له ماله‌که‌دا فیته به ده‌وریکی لێداو له پرته‌وی نووری کزی مانگدا چوو له‌ی بیره‌که‌وه که زۆر قوول نه‌بوو، به سه‌تلیکی دارین ئاوی هه‌لینجاو ئینجا هه‌ستا په‌تی ئەو گامیشه‌ی کرده‌وه که به یه‌کن له لقه‌کانی دار بییه‌وه به‌سترا‌بۆوه، هه‌ندی کاو نوکی ره‌شی له‌به‌رده‌م داناو کاتی ئاژه‌له‌که خۆراکی خۆی خواردو ژنه ئەوی برده‌وه ناو مالن و سه‌ری گوریسه‌که‌شی له یه‌کن له داره‌کانی ئەو ته‌خته‌خه‌وه‌ی که می‌رده‌که‌ی به‌سه‌ریا ده‌خه‌وت به‌ستایه‌وه، مریشک و مامر که له ژیر ته‌خته‌کان هه‌لکورما‌بوون گوێیان له‌و ده‌نگه‌ بوو یه‌که‌م جار تو‌زی که‌وتته‌ گاره‌و قه‌ده‌قه‌وه، پاشان خه‌وتن و خامۆش بوونه‌وه. دایکه‌که جاریکی دیکه هاته‌ ده‌ره‌وه‌و بانگی کردو له قوولایی تاریکی‌دا که هه‌میشه‌ چرتر به‌دیارده‌که‌وت غه‌غریک وه‌لامی دایه‌وه، له‌کاتی نیوه‌رۆدا ئالیکی دابوو به‌راز و هه‌مان ئەوه بۆ ئەو به‌س بوو، ژنه جحیله‌که ته‌نها تو‌زی بۆ پێشه‌وه‌ی راداو برديه‌ ناو وه‌تاغه‌که، ته‌نها سه‌گه زه‌رده‌که له‌ده‌ره‌وه‌دا مایه‌وه که له ئاستانه‌ی ده‌رگای مالدا وه‌رده‌که‌وت.

مناله‌کان له ته‌واوی ئەو هاتوچوونه‌دا به‌دوای دایکیانه‌وه بوون، هه‌رچه‌ند دایکه‌که که‌مترین بایه‌خی پێ نه‌ده‌دان، هه‌موو به‌گریانه‌وه خۆیان به‌دامینی ئەو هه‌لواسی بوو، دایکه‌که لار بۆوه و مناله‌ بچوو‌کتره‌که‌ی له باوه‌ش کردو ده‌ستی مناله‌ بچوو‌که‌که‌شی گرت، ده‌رگای مالن کلیل داو پاشان هه‌موویانی به‌سه‌ر ته‌ختی خه‌وه‌وه له ته‌نیشت باوکیاندا

خه واند، پاشان له سهره خو رۆبی له بهر داكندن و پاشان رۆبی خوښی داكندو ئینجا له میانی مناله كان و میزده كیدا راكشاو لیقی به سهر هه موویان دادا.

له كاتینكا راكشا بوو تهنی به هیزی شه لالی ماندوو بوونیکي ساغ بوو بوو، نه وسا له تاریکیدا ئاسووده ببوو، سهره تا به میهرو مهحه بهت بوو له گهل بوونی بی سهری و توو پهی زوو تیپه پی له رۆژیدا، به لام كه شه و داده هات جگه له لووتف و باشی شتی له ودا نه ده مایه وه، سه بارهت به میزده كی كاتی له گه رماو گه رمی هه وه سدا رووی به لای نه ودا وهرده سووړاند زور به تاسووقه وه میهری لی ده باری، سه بارهت به مناله كانیش كه چوو بوونه شیرین خه وه سه راپا ئیشق و سۆز بوو، سه بارهت به پیره ژنیش میه ره بان بوو و كه شه وانه نه و ژنه ده كوخی یه كسه ر له جیوه بلند ده بووه و ئاوی بۆ ده برد، هه تا سه بارهت به چوار پیکانی ش میه ره بان بوو، چونكه كاتی له بهر بزواتی نه ودا راده پهرین و ده كه وتنه جونب و جۆشه وه، نه و به دهنگی رسكاوو و زبری خو یه وه ئارامی ده كردنه وه و ده یگوت:-

ئوها ئوها بخون هیشتا زوری ماوه بۆ رۆژی.

كوپه بچكوله كی له تاریکیدا خو ی به و وده نووساندو به دم به دوا ی مه می دا ده گه را، هه رچه نده ووشکی كرد بوو، دایكه كه كه چاوه كانی له گه رمی خه و یکی شیریندا بوون، نه و له ززه ته بیر خه ره وه ی هیتور كردنه وه ی رابردو بوو، به لام هه نده ی بی نه ده چوو مه مكوله كانی پر له شیر ده بوونه وه و كچه كی كه له ولای براکی خه و تبوو، پیلوه كانی به سه ر یه كه وه داده قمر مساند له بهر نه وه ی هه میشه خورشتیان هه بوو، به رده وام هلی ده پشافتن، له گهل نه وه شدا خه و برده بوویه وه،

بهلام بن وویستی خۆی چهنگی له سهرو سورهتی خۆی
دهگرت.

ههندهی پین نهچوو که ههموویان چوونه خهویکی
سهنگینهوه، نهو کاته وهپینی سهگیش نهیدهتوانی بیداریان
بکاتهوه، چونکه وهپینی سهگان بهشیک بوو له شهو، تنها
دایکهکه بیدار دهبووه، تا گویی خۆی بو دهنگهکه قولاغ بکات،
چونکه پاشان بوی بهدهردهکهوت که له جیوه ههلسان بن
سووده، نهوسا نهویش دهچوو خهوهوه.

بهشی دووهم

ئايا له ژير ئهم ئاسمانه شينه دا، بۆ دايكيك، رۆژه كان هموويان له يهك ناچن؟، هموو رۆژيک بهر له سپيده له خه وه لده سا، ئه مه له کاتيکدا که هيشتا خه لکانی دیکه هر خه وتبوون، ده رگای له سه ر مريشک و به رازه كان ده کرده وه و گاميشه که ی ده برده حه ساری بهر ماله که يان و ئه و ريخه ی که شه و پي بووی، له لايه کی ده ره وه ی مالدای کۆی ده کرده وه، پاشان ناگري ده کرده وه و ئاوی ده کولاندو چای به سه ر دهنای تا ميزده که ی وخه سووی، دواي بيدار بوونه ويان بيخونه وه، هه نديکيشی له ده فريکی داريندا ده خسته لاوه، بۆ ئه وه ی تا بهر له وه ی چاوی کچه که ی پي بشوا، که من سارد بيته وه.

هموو سپيدان پيلوی مناله که به ره قی به يه که وه دهنوسا، هه تا باشيان نه شوشتبا نه يده توانی شتی بيینی، ئیدی دايکه که ش وه کو خودی مناله که سه باره ت به م وه زعه نيگه ران بوو، به لام دايه که وره هموو جار ی به و دهنگه گویدرهي خۆی، دووباره ی ده کرده وه و ده يگوت:

- که له ته مه نی ئه و دابووم چاوی منيش هه روابوو، خۆ ئیستاش ده بيینی له بهر ئازاری چاو نه مردووم و هه ر ماوم. ئیدی ئه وسا هه ردووکیان خوويان به م وه زعه وه گرتبوو، چونکه ده يانزانی شتیکی گرنگ نييه و ته مه ليه که وه هه ميشه

تووشی منالان دهبی، بن ئه وهی بمرن.
 دایکه که تازه ئاوی له مه نجه ل کردبوو، که سه روسه کوتی
 مناله کان به دیار کهوت، کورپه که دهستی خوشکه که ی گرتبوو،
 ههردووکیان له ترسی ئه وهی نه بادا باوکیان له خه و بیدار
 بکه نه وه، له جی ده رپه رپیوون، مناله کان له توورپی باوکیان
 ده ترسان، چونکه ئه وه هرچهند له سه ر حال بوایه، ئه وه
 خوشرووی و میهره بانی ده نواند، به لام ئه گه ر له خه ویان
 راپه راندبا توورپه ده بوو و دارکاری ده کردن، ههردوو مناله که
 که لای چوارچینه ی ده رگادا وه ستابوون، هیچیان نه ده گوت،
 مناله که وره تره که به چاوانی خه والویه وه چاوی هه لده ته کان
 و به باویشک هه لکیشانه وه چاوی برپیووه دایکیه وه، به لام
 کچه که ئارام و سه بور بوو، به پیلوی داراوییه وه چاوه پوانی
 ده کرد.

ژنه جحیله که به خیرایی بو پیشه وه ده چووه، یه کده سه ته
 ده سمالی خۆله میشی که به بزمارای دارینی دیواره وه
 هه لواسرابوو، ده ست داین و قولینچکی پارچه که ی ته ر کردو
 له سه ره خۆ به چاوی نه خۆشی کچه که ی داده هیتا، مناله که
 به بیده نگ ده یینالاندو ددانی ده نا به جگه رییه وه، تا ناله ی
 بهرز نه بیته وه، دایکه که ش وه کو هه موو به یانییه ک له به ره خۆ
 ده یگوت:

-خۆ دهبی له ئاخیری بیرخ له ئاماده کردنی ده رمانی
 بکه مه وه بو چاوی، ئه م جاره ئه گه ر میزده که م به لمه برنج
 بو فرۆشتن بیات بو شار، داوای لی ده که م بجیته ده واخانه،
 ئه زقه زا له ده م ده روازه ی شار له لای راسته وه ده واخانه یه ک
 هه یه.

له هه مان ئه وکاته دا بوو میزده که ی له بهر ده میا شین

بو، جله کانی به توندی به له شیه وه چه سپاندبو، به سهختی دهکۆخی و سهری دهخوړاند، ژنه دواى بیرکردنه وهى خوی به دهنگینکی به رزه وه گوتی:

- نه گهر ویستت نه و بړه کلوشه ی که هه مانه بۆ فروشتن بیهیته شار، سهری بده له و دهواخانه ی نزیك ناوه که و ده زمانى یا حه بى بۆ نازارى چاو و نه و شتانه بکړه. سهرو سیمای خه والوی پیاوه که هیشتا هر عه بوس بو، به ئحمو محم وه لامى دایه وه و گوتی:

- بۆچی نه و قه ره پوله مان بۆ نه خو شیه کی بى بایه خ که مناله که ناکوژى دوور فری دهین؟ منیش که منال بووم چاوم نازارى ده کردو باو کم بۆ تیمار کردنى من هه رچه ند تاقه کورى نه و بووم، که له چه ندین برا تنها من مابوومه وه دیناریکی خه رچ نه ده کرد.

دایکه که زانى بۆ نه م مه به سته وهختینکی خراپى هه لېزاردوه، ناوى رشته قاپى میرده که ی و به لام له بهر نه وهى بۆ نه ویش کاتینکی ناخوش بو، له جیاتى نه وهى قاپه که بدا به میرده که ی له سهر میزی دانا، بۆ میرده که ی زه حمه ت بوو بچى قاپه که هه لگرى، به هه ر حال ژنه هیچ په لپینکی نه گرت و له بابا ته که ی لادا.

زور له منالان هه ن له بهر نازارى چاویان نا په حه تی ده چیژن، به لام که بى ده نینه ته مه نیا نه وه له خوړا چاک ده بنه وه، هه روه ها که میرده که شى وابوو، ئیستاش که روو به روو سه یری نه وى ده کرد، ئاسه واری نازارى چاو له پیلوه کانیدا ده بینزا، له گه ل نه وه شدا نه م باره جکه له شتى وردو باریک نه بى به هیچ جوړى مانى عى بینى نه و نه بو، بۆ نه و به قه ده ر قوتا بیه ک که ناچار بى معاشى خوی له رنى

خویندنه‌وهی کتیبدا زامن بکات بایه‌خیتی نه‌بوو .
 دایه‌گه‌وره ته‌کانیکی دا به‌رخوو به‌ناهنگیکی کز بانگی
 کرد، بووکه‌که ئاوی گه‌رمی بۆ بردو به‌رله‌وهی له‌جیوه
 به‌رز بیته‌وه وپیی توش کرد، پیره‌ژن ئاوه‌که‌ی قه‌لقوراندو
 قرقینه‌یه‌کی هاتن تا چهند بایه‌کی ناخوشیسی له‌سگی خالی
 خوی ده‌رپه‌پینی و له‌ده‌ست ئه‌و پیرییه‌که سپیدان بیتاقه‌تی
 ده‌کرد، هه‌ندیکی نالاند، دایکه‌که گه‌راپه‌وه ئاشپه‌زخانه‌و نانی
 به‌یانی ئاماده‌کرد، مناله‌کان له‌هه‌وای سپیده‌دا مانه‌وه‌و
 خویان به‌یه‌که‌وه چه‌سپاندبوو، به‌یه‌که‌وه دانیشتیوون و له
 چاوه‌پوانی دابوون، کورپه‌که دوا‌ی چهند ساتی چووه دوا‌ی
 دایکه‌وه، که له‌ئاشپه‌زخانه‌دا ئاگری ده‌کرده‌وه، به‌لام کچه‌که
 هه‌ر له‌که‌ناردا مایه‌وه‌و له‌پریکا خۆره‌تاو له‌رۆژه‌لاته‌وه
 جمایه‌سه‌ر به‌رزایی کتیه‌که‌نه‌وه‌و رونا‌هی خوی به‌وینه‌ی
 چهند تیشکیکی دره‌خشان و پانو‌پۆر، په‌رشوبلاوی ده‌شت
 وده‌ر کرد، رونا‌هی له‌چاوی کچه‌که‌ی داو ناچاری کرد،
 به‌توندی چاوه‌کانی دابخات، له‌سه‌ره‌تادا له‌کاتی ئاوادا
 ده‌ستی به‌گریان ده‌کرد، به‌لام ئیستا وه‌کو مرو‌فیکی گه‌وره
 به‌بئ‌ئوه‌ی ته‌کان بخوات، له‌کاتیکا پیلوه‌ سووره‌کانی
 به‌سه‌ختی به‌یه‌که‌وه نووسابوون، ته‌نها چهند هه‌ناسه‌یه‌کی
 خیرای هه‌لده‌کیشا، ته‌نها له‌وکاته‌دا جما که دایکی کاسه‌ی
 خۆراکی بۆ لای ئه‌و دریژ کرد.

راسته‌به‌نه‌زه‌ری دایکه‌که رۆژه‌کان هه‌مووی له‌یه‌ک
 ده‌چوون، به‌لام به‌هیچ جۆری له‌م وه‌کیه‌کیه‌ بیزار نه‌ده‌بوو،
 پازی و دلخۆش بوو سه‌باره‌ت به‌رابردنی رۆژه‌که‌نه‌وه،
 ئه‌گه‌ر له‌م روه‌وه پرسیاریکیان لێ کردبا، ئه‌وه چاوه‌ره‌ش
 و تیزبینه‌کانی خوی زه‌ق ده‌کرده‌وه ده‌یگوت:

- ئاخر ديمه نه كان هر له روژی تودانه وه تا وهرزی درويته، هه ميشه له گورپان دان، دواي وهرزی خهرمان كردن ئه وه به رهه می سهر زهوی خومان پيژاده گات، دوايي ئه و زهويانهی كه كريكه يان هر به جوره كهی دهریته وه له خاوه نه كهی به كری دهگرینه وه، پاشان پشووه كانی جهژن، سالی نوئی و ئیدی مناله كان گه وره دهبن، ئه وه منالانی تر دیسان دینه دونیا وه، من جگه له گورپان و وهرچه رخان هیچی دیکه نابینم، باوهر بکهن كه هه موو ئه وانه ناچارم دهكهن، له سپیده وه تا کاتی شه وان زهحمهت بکیشم.

ئهو کاته دهگمه نهش كه ئه و بی کار دهبوو، ژنه كانی دئ خهریکیان دهکرد. به کیان دهیه ویست سگه كهی دانی و ئه ویکهی تر بو مه رگی مناله كهی دهگریا، یاخود قسهی له باره ی فیربوونی شیوهی تازهی قولابدوژی و دوورینی گول به سهر كهوش یا دهرباره ی بهری سوخمه وه دهکرد، هه ندئ روژان ژن و میزده كه بو فرۆتتی ده غلودان یا كه له رم دهچوونه شارو له ویدا شتی وا سهیریان ده دی، له کاتی بینکاریاندا ده یانتوانی له باره ی ئه وانه وه زور بیر بکه نه وه، به لام دایکه كه له و ژنانه بوو ته نها خووشی به وه دههات لای میزدو مناله كانیدا بمیئیته وه، له بیری شتیکی دیکه وه نه بی، بو ئه و به ته واری به خته وه ره بوون به جووش و خرووش و گهرم وگوپی میزده جه وانه كهی و سكه پبوون له وداو، هه سته كردن به سه ره لدانی بو نه وه ری تازه ی سگی - بوونه وه ری كه تازه به تازه گوشتی ته نی شیوهی خو ی وهرده گرت و هه راش ده بوو- مندالیوون و پاشان هه سته كردن به لئوی مناله كه به سه ره مه كه له كانی خو یه وه، له کاتی شیر خواردندا، هه مان ئه وه بهس بوو بو ئه و، به یانی له گه ل سپیده رابوون و

دەر خوار دانی هه موو کهسانی ماله که و تیمار کردنی چوار
 پیکان و تودانی زهوی و هه لینگانی ناوی خوار دنه وه له بیرو
 کوکردنه وه ی نالیک، هه موو روژی له بهر هه تاو و بادا، هه مان
 نه و شتانه بو نه و بهس بوو، نه و چیژی له ژبانی خوی
 وهرده گرت، به بهرده وامی منال بوون و کارکردن له مه زراو
 خواردن و خوار دنه وه و گهسک لیدانی مال و بیستنه وه ی
 قسه ی خه لکی له باره ی کارامه یی و کابانی و هونه ری
 دوورینی نه وه وه له ژنانی دیکه وه، هه تا شه ر کردن له گه ل
 میزدی خوی- شه ری که ناگری عیشقی له واندا خوشتر
 ده کرد- هه موو نه وانه بو نه و له ززه ت به خش بوون، به هه مان
 نه و هویه وه هه موو روژی به یانیان به جوش و خرۆشه وه
 له خه هه لده ستا.

نه و روژه پیاوه که دوا ی نه وه ی خوار دنی خوی خوار دو
 نا هیکه هه لکیشاو هه رزه چنی خوی هه لگرت و به دوود لیبه وه
 هه نگاوی به ره و لای مه زرا نا، ژنه که قاپه کانی به ناو ساوینه وه و
 دایه گه وره ی له بهر روژی داناو مناله کانی راسپارد، که له
 هه مان ده وره یه ری نه ودا یاری بکه ن و له گومه که وه نزیک
 نه که ونه وه، پاشان خوشی هه رزه چنی خوی هه لگرت و به لای
 مه زرادا چوو، له پینگادا یه ک دوو جار وه ستاو ناو پی دایه وه
 و بزه یه کی هاتی، چونکه دهنگی لاوازی پیره ژن له گه ل شنه ی
 نه رمی سه حه ریدا به شیوه یه کی کز به رگونی که وت.

چاودیری کردنی مال به تنها کاری بوو له پیره ژن
 ده هات و نه ویش شانازی به وکاره ده کرد، له گه ل نه وه شدا
 ژنیکه پیرو نیوه کویر بوو، هیشتا ده ی توانی نه و که سانه
 ببینی که له ده رگای مالدیا نزیک ده بوونه وه و ده یزانی
 ناخو پتیویسته هاوار بکات یا نه، به رویشتنی زه مانه بوونی

ئەو دەبوو مایە تەمەلی، ئیدی پەرستاری کردنی ئەو تامل نەدەکراو هەتا لە منالینکی لاساریش بەدتر بوو، چونکە نەدەکرا باشی بکەن، لەگەڵ ئەوەش روژی که کچی مامی بە ژنە جحیلەکهی گوت: - بەراستی خانم ئەگەر دایە گەورە بمری بۆ تۆ زۆر باش دەبێ، چونکە سەرپا دەردو نەگەتییە هەتا خواردنیشی زەحمەت بوو.

دایکە که لە وەلامدا گوتی: - بەلێ بەلام ئەو خزمەتینکی زۆری ئیمە دەکات و هەمیشە چاودیری دەرگایە و ئومێدەوارم تا کچی بچوو کمان گەورە دەبێت، هەر بە زیندوویی بمینیتەو. ژنە جحیلەکه هیچ کاتی دلی نەدەهات سەبارەت بەو پیرەژنە بیچارەیه خۆی توورە بکات، بوو که کانی دیکە لە پیش ئەودا لافیان لێ دەدا که چۆن چۆنی لەگەڵ خەسووی خۆیان لە سۆنگەیی بەدخولقییەو شەر دەکەن، بەلام ئەو بە چاوی منالینکی دیکە سەیری خەسووی دەکرد، خەسووی که هەموو بزات و سەکەناتی منالانە بوو، وەکو منالانی بچووک لاملی لەسەر فلان شت و فلان شت دەکرد، لە وەرزی بەهاراندا تەواوی دەشت و کێوکانی دەنایە ژیر پێی، لە گەران بە دواي گیاپەکی نایاب، که پیرەژن بە ناوینیشانی دەرمانیک بۆ لاوازی و پیری هەوەسی بۆ دەکرد، بەراستی مایە ماندووبوون بوو، دواي ئەوەی که نەخۆشیینکی رهوانی خونین، دوو پیاوی بەهیزو چەند ژنیک و زۆر لە منالانی لادیکەیی لە پێن خستبوو، بوو که جەوانەکه بینی بووی خەسووی چۆن چۆنی لەسەر لیوی مەرگ بوو، پاشان چاک ببوو و ئەو کاتە زۆر خۆشحال بوو بوو، پیرەژن لە مەرگینکی حەتمی گەرابوو، هەرچەندە منالەکانی باشترین تابوتیان بۆ کړی بوو و حازریان کردبوو، بەلام ئەو رۆحی سەگی هەبوو،

تا ئەوسا دوو كفنیان بۆ بە خاک سپارنى ئەوهوه دورى بوو، هەردوو كىيانى پارە پارە كردبوو، دايكەكە بەم وەزەوه خۆشحالبوو، داستانى ئەو تەمەنە درىژە كە نەيدەويست بەسەر بچن، لە ديدا ببوه بابەتى خەندەو شوخى، بە پىنى داب و نەرىتى ئەودەقەرە، دايە گەرە لە ژىر كراسى شىنيدا بالاپۆشنىكى قورمىزى درىژى لەبەر دەکرد، كە بووكەكەى بۆ رىورەسمى بە خاک سپارنى ئەوهوه دورى بووى، تەمەنى پىرەژن تەواو بوو بوو، بالاپۆشى يەكەمى ئەوهندە كۆن و دژون و پارە پارە بوو بوو، كە ئىدى لە لەبەر كرىندا وەرەس و هەراسان بوو بوو، شكايەتى دەکرد كە دەبى يەككى تىرى بۆ بدورن، بە خۆشحاليەكى تەواوهوه بالاپۆشه تازەكەى لەبەر كردبوو، لەوكاتەى كە بەسەريا هاواريان دەکردو دەيانگوت: - ئەرى پىرەژن تۆ هيتشتا زىندووى؟ ئەويش بە دەنگىكى كز دەيگوت: - بەلن بەلن دەبىنى وا كفنى قشتىلەى خۆم پۆشيووه كە ونيان دەكەم، كى دەزانى چەند كفنى ديكە كۆندەكەم؟ هەر خۆشى لەو وەزەه پىكە نىناويه كە دەبىنى، تەمەنى درىژەى كىشاوهو ئەجەلى نايت بەبنى لىئوهوه پىدەكەنى.

ئەو رۆژە كە دايكەكە لە مەزرا دەگەرپايەوهو ديسان گرژيوه، چونكە گوئى لە دەنگى كزى پىرەژن بوو كە دەيگوت: - كچەكەم خاترەم بە من لىرەم و چاودىرى دەركام. بەلن بەراستى ئەگەر ئەو بەندەى خودايە بمردايه، بۆ بووكە جحىلەكە لە دەست دانىكى گەرە بوو، بەلام داخ و كەسەر بى سووده، تەمەن دى و لە ساتى بىرپار لىدراوى خۆيدا دەپوات، هېچ كارىك لەگەل ئەجەلدا ناكريت، هەر لەبەر ئەمە بوو دايكەكە بە ئارامىيهوه بەر دەوامى بە تىكردى رىگەى ژيانى خۆى دەدا.

به‌شنى سیهه‌م

ئەو فاسۆلیایانەى كە دایكەكە لە مەزرادا چاندبوونی گۆلیان كرد، شەنەیان شەلالى بۆنى خۆیان كردبوو، دۆلەكە لە گیای رۆنیاسدا كە ئەو روونی لە تۆوی ئەواندا دەگرت، زەرد هەلگەرابوو، دایكەكە چوارەمین فەرزەندى خۆى و بەرهینا، ئەو كاتە مامان لە دیندا نەبوو، تا ئەو كاتەى كە لە شار یا لە دەورووبەرى شار پەیدا دەبوو، دایكەكان لە كاتى دانانى حەملى خۆیان كۆمەگى یەكتریان دەكرد، چەند دانە دایەگەورەیه‌كیش هەبوون، كاتى گەرفتى دەهاتە پیش یا منالەى لە دایك بووبایە، یاخود ژینكى جحیل لە كاتى زاییندا رووبە‌پرووى چەند ناره‌حه‌تیه‌كى نااسایى دەبوونەوه، ئەوان فەرمایشتیان دەكردو رینماییان دەكردن، بەلام دایكەكە چەسته‌یه‌كى لەبارو ساغى هەبوو، نە ئەوه‌نده وردو نە ئەوه‌نده باریك بوو، ماسولكەى رانه‌كانى نەرم بوون و قابیلی لەبەریه‌ك داكشان بوون، لەبەر هەندى بوو، زایینی ئەو زۆر بە راحەتى و بەرده‌هات، هەتا ئەو كاتەش كە بەربووبۆوه سەر زهوى و منالەكەى زووتر لە وهختى خۆى دانا، هیچ رووداوى رووینەدا، خۆ ئەگەر داخى مەرگى منالەكەو ئەو زەحمەتیه‌ بیهوده‌یه‌ى دایكەكە نەبوایە، هەردیاریش نەبوو كە شتى روویداوه.

لە كاتە تەنگانەكاندا كچى مامى بانگ دەكردو ئەویش بە

نۆبهی خۆی له کاتی وادا داوای کۆمهگی لهو دهکرد، جارێکیان لهو رۆژه خوشانه که بای به هاری هه لیده کرد، دایکه که ههستی کرد وادهی موژدههین هاتوو، له میانی مهزراوه گه پراوه ماله وه هه رزه چنی خۆی به دیوار هه لواسی و بانگیکی کرده ده رگای ماله کهی که رووبه پروویان بوو، دۆتمام به راکه پاک هات و دهسته کانی به به رامپه کهی خۆی پاک کرده وه، چونکه له لیواری گۆمدا خه ریکی شوشتنی جل بوو، ژنیکی میهره بان و نازه نین بوو، روخساریکی خه رکه لانه و مه یله و سه وزی هه بوو، په په ی ره شی لوتی به سه ر ده می گه وره و قورمزه وه بۆ سه ره وه هه لکشابوون و ژنیکی پرکاربوو، به دریزایی رۆژی له که نار میژدی بن سه روسه دای، خۆیه وه خه ریکی چه نه بازی بوو، ئه و کاته ش که هاتبووه کۆمه گی دایکه که وه هه رای بوو، پیده که نی و که وتبووه قاقاوه:

- به به به خانم ... چه ند چاک بوو که ئیمه به یه که وه حه ملی خۆمان دانابوایه، من هه ر کاتی تۆم ده بینی، ده مگوت داخوا کام یه ک له ئیمه زووتر ژان ده گرین ؟ من ئه مسال زیاتر له وهی که بوایه، دواکه وتووم، ئیوه ماشه لالا و مندالتان ده بی و من هیشتا که ماومه.

دهنگی قه بهی ئه و له دیدا پیچی ده خوارده وه و ژنان له به رده م ئاستانه ی مالی خۆیاندا هه موویان هاواریان ده کرد: - خۆش به حالی ئیوه، ده ره نجام کاتی ئیوه وا هات و هه لبه ت که کوپه .

یه کیکی تر که ژنیکی بیوه بوو به شیوه یه کی پر له داخه وه ده یگوت: - خانم هه تا میژدتان هه یه سوودی لیوه رگرن، منیش که ده مبینن بۆ زابین دروست بوویمه، به لام حه یف که میژدم نییه.

به لام دایکه که وهلامی نه دایه وه، تنها له پوخساری
توزگرتو و ئاره قاوی ئه ودا، که توزی رهنگی په ریپوو،
گرژینه وهیه که به دیار کهوت و چوه ژوره وه، پیره ژن
به دواي کهوت و چه نه بازی ده کرد، به هاتی مناله که
خوشحالبوو، پیده کهنی و به سه ریبه که وه ده یگوت:

- من ئه و کاتانه ی وهختی زاینم ده هات، به لئ کچم خو
تو ده زانی من نو تاک مندالم بووه و هموشیان تا زیندوو
بوون، ساغ و به هیز بوون و همیشه ده مگوت.....

دایکه که گوئی به قسه ی ئه و نه داو کورسیه کی بچوکی
هه لگرت و به بیی دهنگی به سه ریا رونیشت، ئه لقه کانی زولفی
به ناو یه کدا ئه نگلوزا بوون و به دهسته کانی ئاره قه ی توپلی
سپیه وه، ئه و ئاره قه یه ئاره قه ی نیو ده شتایی نه بوو، نیشتبوه
سه رته نی ئه وه وه، به لکو ئاره قه ی تازه ی به ره ژانی مندالبوون
بوو، پوخساری خوی به کراسه که ی پاک کرده وه و قژه چرو
دریژه کانی خوی کرده وه، ئه مجاره توندتری پینچایه وه و
دوایش ژانیکی توندی هاتی و بی ئه وه ی شتی بلئ که مری
خوی لار کرده وه له چاوه پروانیدا مایه وه.

له که ناری ئه ودا پیره ژن همیشه ده مه وه ری ده کردو
ئاموزای میرده که شی همیشه له گه لیا له گه پ دابوو، به لام
که بینی که مری خوی لار کرده و ته وه که و ته راکردن، ده رگای
داخست تا بو خزمهت کردنی حازرو ئاماده بی، له پریکا له
ده رگایان داو کورپه که ی بوو، چونکه بینی بووی له وکاته ی
روژی دا ده رگایان داخستوو و دایکیشی له ژوره وه بوو
ترس دایگرتبوو، هاواری کرده وه ی ده رگای کردو دایکه که ش
به سه ختی وه گوئی :-

- لیکه پین با هر له ده ره وه بیت تا به ره حه تی مناله که م

• بئى .

ئامۇزىكەي لە درزى دەرگاوه هاوارى كردو گوتى:-
- دهقيقهيك سهبر بگره رۆلە گيان ئاخىر دايكت ژانى
گرتووه.

پيره ژنىش هاته دهنك و گوتى :- له هه مان شوينى خۆت
بمىنيه وه كورپى خۆم، ئەگەر به جوانى گه مان بكهيت، دوو
درهه مت پىن ددهم تا فستق بۆخۆت بگرى، دواى چه ند
ساتى دهيينى كه دايكت چ شتىكى باشى بۆ هيتاوى .
به لام منداله كه له بهر ئەوهى ترسا بوو لچى شوپ كردبووه
و خوشكه كه شى وهكو هه ميشه لاسايى براكهى كردوه وهو
دهستى به گريان كرد، ئەويش به ئەسپايى بۆ پيشه وه هات
و به موشته بچووكه كانى دهستى كرد به ليدانى دەرگاوه
سه رهنجام دايكه كه له بهر ژانى خۆى توورپه بوو، به تايبه تى
كه ژانه كهى زۆر توند بوو، له جيوه هه ستاو بۆ لاي دهره وه
چوو، به توندى مناله كهى كوتايه وهو به سه ريا هاوارى كردو
گوتى:

- ئاخىر تو رۆحى منت دهريناوه، قهت نه بوو كه په تى
گوئى بگرىت ؟ هه ر ئىستا تاكيكت بۆ ديت . به لام پاشان
توورپه ييه كهى نيشته وهو دلى پيسووتاو به شيوه يه كى نه رمتر
گوتى:

- وه ره با ببينم تو ده ته وئى چ كه تنى بكه يت؟
پاشان رووى كرده كچه ئامۇزاي و گوتى:- نيوه ي
دەرگاكه بكه وه ئەوانه خوويان به وه نه گرتووه دوور بن
له من، چونكه هه ست به دلته نكي دهكهن، ئەوسا دووباره
دانيشته وه، له و كاتهى سه رى له ميانى هه ردووده سه ته كانى
نابوو بيدهنگ و ئارام له گه ل ژانه كهى خۆيدا مايه وه، مناله كهى

هاته ژوروهو له بهر دزه نیگای ناموزای باوکی که له ودا رامابوو هیچی نه بیینی، وهک بلئی کارینکی به دو ناپه سندی کردب، به دهرگادا چوو دهره وه، به لام کیژوله که هاته ژوروهو به سهر سه کویه کی گلییه وه له تهک دایکی دانیشته، دهسته کانی خوی نایه بهرچاوی تا ئیشی چاوه کانی داکه وئ، چاوه پروانییه که دریژهی کیشاو به کی له ژنه کان له بهر ژان و نارپه حتهی ئه وه وه سه خلته ببوو، بویه بیده نگ بووبوو، دوو ژنی دیکه خه ریکی گپرانه وهی ئه و چپروکه بوون، که په یوه ست بوو به دیکه وه، دهیانگپرایه وه چون چونی پیاوی که ماله که له کوتایی دیکه دا بوو، کاتی کارئ بوو له دهشت، ئه و داده نیشت و دواي نیوه پرویان خوی به قومار وه خه ریک دهکرد، ههروه ها دهیانگوت ئه مرق به یانی خوی و ژنه که ی شه ریکی توندیان بهرپاگردبوو، هه ر له بهر ئه و ئه و بره پاره یه بوو که له ماله وه یاندا هه بوو، ئه ویش چوو بوو بردبووی، ژنه بینچاره که ش له بهر ئه وه ی چی له دهست نه هاتبوو، دواي پویشتنی له بهر دهرگای مالیدا دانیشتبوو، به دهنگی بهرز بؤ به دبه ختی خوی دهگریاو فرمیسکی هه لدهرشت و هه موو خه لکیش ده یانتوانی گویتان له دهنگی بیت، ئه و کاته ناموزای میژده که به قسه ی خوی گوتبووی :

- نه نا تو جار جار خه یالی ئه وه بکه که ئه و له قومار ده بیبرده وه و شتیکی بؤ ماله وه ده هیتاوه.

نه خیر شوورهی له کاره که هه ر ئه وه بوو ئه و هه میسه دهیدوړاند، پیره ژن ناخیکی هه لکیشاو تفیکی رووکرده سه ر زهوی و گوتی:

- ئایا به دبه ختی له وه که وره تر هه یه، پیاو ته نها بدوړینی و قهت نه باته وه؟ من ده زانم ئه م جوړه پیاوانه زورن به لام

لیره نا، من سوپاسی خوا ده که م کورپه که م شه نسسی له قوما ر
هیه .

له وکاته ی پیره ژن دیسان هر قسه ی ده کرد، دایکه که
هاواریکی کردو رووی له کچه که ی وه رگنپراو له و کاته ی
که مه ربه ندی خۆی ده کرده وه، به سهر کورسیه که وه بۆ
پیشه وه لار بۆوه و ئامۆزای میردی بۆ پیشه وه رایکردو
به بزواتیکی لیزانانه به ههردوو دهستی ساواکه ی گرت و
دهریهینا، ساواکه ش کورپ بوو. دایکه که به سهر ته خته خه وه وه
راکشاو ئاسووده بوو، له و ئازاره ی که کیشابووی، ئه و
ئاسووده ییه ش چه سپیه دلپه وه بۆ ماوه یه کی دریز چووه
خه ویک ی سه نگینه وه، له ولاره ش کچه ئامۆزاکه ی مناله که ی
شوشت و قونداغی کردو له ته نیشت دایکیدا خه واندی، هه تا
به دهنگی زیره ی گویدری ساواکه ش به خه بهر نه هات، کچه
ئامۆزاکه ی دوا ی ئه وه ی پیره ژنی راسپارد که ئه گه ر بیدار
بۆوه، نه وه ی خۆی به دوایدا بنیژی، ئه وسه بۆ کاری خۆی
چووه مالی خۆیه وه تا ئه و کاته ی کورپه که به هاواره وه
چووه لای و گوتی:

- ئاگات له وه یه من برایه کی بچکولانه م هیه؟

کچه ئامۆزایه کسه ر به خۆی و کاسه یی شۆربا رایکردو
ئیدی دهستی کرد به گه پ و سه ری له بهر سه ری کورپه ناو
گوتی: - هه لبهت که ده زانم من خۆم ده رم هیناوه .

کورپه که نوقمی بیر کردنه وه بوو، سه ره نجام گوتی: -

که واته مناله که هه مووی هی ئیمه نییه؟

ژنه کان دایانه قاقاوه، به تایبه تی دایه گه وره ی به م هۆشه ی
منالانه یه ی سه رسام بوو، دایکه که شۆرباکه ی خواردو به
سوپاسه وه سه ری له بن گوتی ئامۆزای ناو گوتی: - خوشکه

تۆچ دلیکی میهره باننت ههیه.
کچه ئامۆزاکه ی وهلامی دایه وهو گوتی: - تۆش که
نۆبه ی من هات هه مان ئه و میهره باننیه بنوینه. مه گهر واننیه؟
دۆستایه تی میانی ئه و دووه به هۆی ئه و باره سه خته ی
بۆ هه ردووکیان یه کسان بوو، ده بوایه بۆ پیش بچی و بالا
بگری .

بهشی چوارهم

بهلام ئاخړ خۆ پياوې مالي لهو ناوه نه بوو، له نه زهري
ئو هيچ شتي، به به ابردني کاتيش نه ده گوراو هرگيز
قبولي گورانيشي نه بوو، هاتنه دونياي ئو مندالانه که بو
ژنه که ي ئو وهنده نازيز بوو، بو پياوه که هيچ شتي که تازهي
تيا نه بوو، چونکه هه موو وهک يهک له دايک ده بوون و له
يهک ده چوون، ده بوايه خوراکیان بدهني و پوخته يان کن،
پاشان ويزا ده گه يشتن و هي تر له دايک ده بوون، له بهر ئه مه
هر هه مان شت بوو هه موو روژي له روژي پيشتر ده چوو
و ئوميدی هيچ جوړه گوراني له نارادا نه بوو، خودی ئو ویش
هر له و ديه له دايک بوو بوو و جگه له هاتو چوونی بو
شاره بچو که که و يا چوونی بو که ناری رووباره که ي پشتی
کيوه وه، ئیدی له ته وای عومريدا نه بيینی بوو، که بچو وکترين
ماجه راينکی به سهر هاتبيت، که به يانيان له خه وه لده ستا
ديسان هه مان ره وه زي کيوه په سته کانکان له زه مينه ي هه مان
ناسماندا، له بهر چاوی ئه ودا به ديار ده که وتن، به دريژاي
روژي کاری له مه زرا ده کردو ده گه رايه وه مال و هه مان کيوو
هه مان ناسمان له شويني خوياندا بوون، ده هاته وه ماليک که
له ويدا هاتوته دونياوه، به سهر ته خته خه وي که وه ده خوت
که له مناليدا له که نار دايکو باوکيا، به سهر يا خه وتبوو، تا
پاشان به حوکمی عومری ئو ته خته خه وه خراپه ي که ئیستا

پیره دایکی به سه ریا ده خوئی، له ویان سه ندبووه، دیسان ئیستا هه مات ته خته خوی گه وره، خوی و ژن و مناله کانی ئیشغالیان کردووه، به لام به هه رحال ماله که هه مان مال بوو و ته خته خویش هه مان ته خته خو، له ناوه وهش هه چ گۆرانی رووی نه دابوو، ته نها چه ند پارچه ناو مالکی بچووک بچووک له کاتی زه ماوه ندا زیادی کردبوو، بریتی بوو له قۆریه کو چه ند شه مدانیک، لیفه یه کیشیان به تازه یی کړیوو، که له پارچه یه کی ناو به رشین هه لکیشرا بوو و یه ک په یکه ری کاغه زینی نویش به دیوار هه لواسرا بوو، ئه و په یکه ره خودای سه روه ت و سامان بوو، به شیوه یه کی خه نده دارو شاشو به جلیکی قورمزی و شینو زه ردیان دروست کردبوو، به لام ئه و خودایه پولیکی به نسیمی ئه وان نه کردبوو، کورپه جه وان هه که هه موو جارپ که سه یری ئه و خودایه ی ده کرد، که له هه مان شوینی بلندی خوی، به سه ر دیواری گله وهی ئه و ماله بچووکو دارماوه دا هه لواسرا بوو، هه میشه له روانین دا بوو، له دلی خویدا نه فره تی بۆ ده نار د.

جار جار پیاوه که له کاتی پشوودا ده چووه شار، یا ئه گه ر باران باریبوایه، ئه وه به سو تفه له گه ل چه ند که سینی بیکار له قاوه خانه بچووکه که وه یاری ده کرد، به لام که ده گه رایه وه دیسانه وه خوی له گه ل ژنی ده دۆزییه وه، که به رده وه ام شیریزه ی بوو، ئه و ناخۆرانه ی ئیزافه ی مالی ده کرد، که ئه و ده بوایه به کاری خوی ورگیان تیر کات، وه حشه تی ئه و بیرو که یه ی به سه ر زالده بوو، که تا به زیندووی بمینته وه، جگه له وه نه توانی چاوه روانی هه چ شتیکی دیکه بیت. هه موو روژی سپیدان رابوون و کارکردن له مه زرا، که به شتیکی زۆری بۆ خاوه نکار بوو، ئه و خاوه نکاره ی خوی له شار

بو، له دوررهوه بههرهچنی ئه و بهرهمانهی دهکرد، پاشان
 ژیان بهسهبردن لهومهزرایه کړی پارهیی، چونکه بهر
 لهو باوکی ژیانی لڼ گوزهراندبوو، ههروهها گهپانهوه له
 کاتی خورنئاوو خواردنی خوراکیکی نایاب، بی ئهوهی زات
 بکات دهست بۆ بهرهمیکی خوشر بیات، که تایبته بوو
 به خوښبهختهکان، پاشان خواردن و دیسان بۆ سبهینهی
 ئه و رۆژه چهشتنی هه مان زهمهتیهکان، سهرنویشتی ئه و
 بوو، بهرهمهیتان تهواو پهیوهندی بهوهوه ههبوو، ئهویش
 دهبوایه بهشیکی بۆ خاوهنکارو بهشیکیشی بۆ سهرکار لابدا،
 بۆ پیاوهکه بهرگه گرتنی راستهوخوی خاوهنکار کاریکی
 نهکردهنی بوو، چونکه ئه و نمونهی تاکیکی ههساوهی
 شاری بوو، زورجاران ئارهزووی ئهوهی کردبوو، که بریا
 ئهویش کهسیکی شاری بوایه، راستهوخو جلی نهرمو نیانی
 ئاوریشمی لهبهردهکرد، رهنگی پیستی سپینکی مات و قزی
 خورمایی بووبایه، رۆنی تی ههلهسهووی، تاوا نیشان بدات
 ئه و کهسیکی شاریه و کاریشی سووک و ئاسانه و خوراکی
 چاک دهخوات، لهو رۆژانهی که پیاوه جحیلکه توشی ئه و
 خهیالاتانه دهبوو، وهک عادهتی بوو بهدخولقی و ناسازگاری
 دهواند، ئهوسا جگه له نهپاندن بهسهر ژنهکهیهوه، بۆنموونه
 دهیگوت ئهوه بۆ فلانه شت دواکهوت؟ قسهیهکی دیکه
 نهدهکرد، ژنه یهکسهر ئهوهنده توورپه دهبوو، له پیستی خوی
 دهچووه دهرهوهو بهمجۆره شهپکی توند له میاناننا بهرپا
 دهبوو، پیاوهکهش لهززهتیکی سهیرو شهیتانی لهو شهپه
 وهردهگرتو دلی فینک دهبووه، لهگهلهوهش ژنه بهسهر
 میزدی زال دهبوو، جگه لهوهی لهبارهی ئهوهی که لهگهله
 یهکی له منالهکانید کاتهکهیان ناخوش دهکرد، ههمیشه له

میزدهکه‌ی بزۆزتر بوو، به به‌دی لاملی ده‌کرد، پیاوه‌که‌ش راستی و عینادی ئه‌وی هه‌تا له کاتی توورهبوونیشی دا نه‌بوو، هه‌ر زوو له‌و بگه‌وه‌به‌رده‌یه وه‌په‌س ده‌بوو و بابه‌ته‌که‌ی ده‌گۆری، به‌لام به‌تایبه‌تی کاتی پیاوه‌که‌ له‌یه‌کێ له‌مناله‌کانی ده‌داو یا له‌به‌ر گریانی ئه‌وان وه‌زعی لێ تیکده‌چوو، ئه‌و کاته ژنه‌که‌ به‌سه‌ختی توورهبوو و هه‌لده‌چوو، چونکه‌ تاقه‌تی به‌رگه‌ کرتنی شتی وای نه‌بوو، عه‌سه‌بی ده‌بوو و له‌و کاته‌ی هه‌قی به‌مناله‌که‌ی ده‌داو به‌ری له‌میزده‌که‌شی ده‌گرت، هه‌یج شتی به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌وه‌ میزده‌که‌ی توورهبوو نه‌ده‌کرد، که‌ خۆی له‌مالێدا له‌خانه‌ی دووهم ببینی یاخود وا هه‌ست بکات، به‌مجۆره‌ بیه‌رکردنه‌وه‌یه، ئه‌و پشووانه‌ی که‌ خۆی به‌خۆی ده‌دا به‌هه‌ندی هه‌لنه‌ده‌گرت، ئه‌و پشووانه‌ روژانی جه‌ژنو روژانی درێژی زستان بوون، که‌ له‌و کاتانه‌دا پیاوه‌که‌ جگه‌ له‌خه‌وتنو قوماڕ کردن ده‌ستی له‌کاریکی دیکه‌ نه‌ده‌دا، ئه‌زقه‌زا شانسیکی باشی هه‌بوو له‌قوماڕ هه‌میشه‌ به‌زیاد له‌و پاره‌یه‌ی که‌ له‌گه‌ل خۆی هه‌لیده‌گرت ده‌گه‌پایه‌وه‌ مال، ئه‌وه‌ش رینگه‌یه‌کی ئاسانی به‌سه‌ربردنی بزۆبوو. به‌و مه‌رجه‌ی خۆی ته‌نها بوایه، به‌رپرسیاره‌تی که‌سینکی تری له‌ئه‌ستۆ نه‌بوا، ئه‌و زۆری چه‌ز له‌سوتفه‌ی یاری قوماڕو دله‌ راوکی و خۆشیه‌کانی ئه‌و یارییه‌ ده‌کرد، چه‌زی لینیوو خه‌لکی له‌پشت ده‌ستیه‌وه‌ کوبینه‌وه‌و باسی دلو زاتو کارامه‌یی ئه‌و بکه‌ن له‌قوماڕه‌که‌دا، به‌راستی به‌ختو یه‌قبال له‌په‌نجه‌ کارامه‌کانیدا ده‌چکایه‌وه، که‌ هه‌شتا نه‌له‌به‌ر گاسندا زبر بوو بوون، نه‌له‌به‌ر بیل، چونکه‌ هه‌شتا گه‌نج بوو و ئه‌و کاته هه‌شتا بیست و هه‌شت سال له‌ته‌مه‌نی ره‌ت نه‌بوو بوو، که‌ له‌حه‌دی تاقه‌ت و توانای خۆی زۆرتر کاری ده‌کرد، دایکه‌که‌

نەیدەزانی چی لە دلی باوکی منالەکانی دایە، تەنھا دەیزانی
ئەو حەزی لە قومارە، بەلام مەگەر چ عەیبێکی هەیە؟ چونکە
هیچ وەختی نەیدەدۆران، لە راستیدا کاتی دایکە کە ناخ و نالە ی
ژنانی دیکە ی دەبیست لە دەست میزەکانیان، کە دەرامەتی
کەمی خۆیان لە سەر میزی قاوەخانەدا بەبا دەدەن، شانازی
بە خۆی دەکرد، لانی کەم ئەو ئیدی شکایەتی وای نەبوو،
کاتی یەکێ لە ژنانی هاوسنی پێی دەگوت:

- بریا میزە بێچارەکە ی منیش وەکو میزە قشەتەکە ی
تۆ ئاوا دەستی دەهات و بە خێر بوایە و هەموو پارە و پوولی
سەر میزی قوماری رابکێشایە بۆ خۆی، خۆش بەحالی تۆ
خانم کە ئەوەندە شانست هەیە؟

ئەویش بە خۆشحالی تەواو و بە پرویا دەخەنی، چونکە
ئەو هیچ وەخت پیاوێکە ی خۆی بە خاتری قومار سەرزەنشت
نەدەکرد، مەگەر ئەو کاتە ی دلی دیقی کردباو جگە لە وشە ی
قومار هیچ هەنجەتێکی نەبوایە بۆ لاملیکردن، هەروەها هیچ
لۆمەشی نەدەکرد کە بۆچی هەموو روژێ دێ و دەپوا و
لەکاری مەزرادا کە مەتر لەو تەقەلا دەدات، هەتا لە و کاتانەش کە
بەسەختی میزەکە ی سەرزەنشت دەکرد، دەیزانی هیچ کاتی
پیاوان ناتوانن بە ئەندازە ی ژنان کار بکەن، هەتا زیندووش
بن ئەو روخە منالانە یان هەر دەمینێ، خۆوی بە هەمان ئەو
هۆیە وە گرتبوو، کاتی میزەکە ی هەرزەچنی خۆی لە لایێ
دادهناو یە کدوو سەعات بەسەر گیای کوێرە رێیەکی باریک،
کە دوو مەزرای لە یەک جیا دەکردهووە رادەکشێ، تا پشێه
خەوێ بکات، بەلام ئەو هەر بەردەوامی بە کاری دەدا،
ئەگەر تەنھا لەبەر ئەوە ی قسە یەکی کردبێ ئەووە زمانی بە
لۆمە دەگەرا، چونکە ئەو میزەکە ی خۆی لە ناخی دلەووە

خۆشدهویست، پیاوهکه له وهلامدا دهیگوت :- ههلبهته که مافی خۆمه بخهوم من بهو ئەندازهی که نان دهخۆم زهحمەت دهکیشم.

ژنه دهیتوانی ئیراد لهم قسهیه بگریت وبلیت: - مهگەر من منالم نییه؟ مهگەر هەر یهک له ئیمه نابێ بهقهدهر بهشی خۆی زهحمەت بکیشی؟

بهلام له راستیدا حالهکه وابوو منالهکان تهنه پهیوهست بوون به دایکیانهوه، چونکه پیاوهکه هیچ کاتی له بیرى منالهکان نهبوو. لهبەر ئەمه دایکهکه بێدهنگی ههلبژارد. به تایبەتی که له میزدهکەشی زیاتر وهلام بهدهست نهبوو، لهگهڵ ئەو ههمووهشدا ههندی جار وا تووڕهیی دایدهگرت ئیدی بهوهنده رانهدهوستا تهنه بۆله بۆل بکات، ئەو شهراڤهیهی که له هەر وهرزیکا یهک دوو جار لهگهڵ میزدهکهیا قهوماندهبووی، له سهڕ دلی ببوه گڕی و له کاتی تووڕه بووندا تالییهکی نااسایی دهبهخشی به قسهکانی، ئەگەر به پنی ریکهوته روژی له روژان میزدهکهی بهپارهی ئەو کهلهمی که له بازار دهیفرۆشت جرتی و فرتی کردبا، یا له روژانی ئاساییدا خۆی مهست کردبا، ژنه وا تووڕه دهبوو، که ئیدی ئیشقی خۆی بۆ ئەو له یاد دهکرد، تووڕهیی ئەو به قهدهری قول دهبوو و وا له گوشهکانی دلی بنهیان دهکرد، که به ناچاری له دلی بمینیتهوه، تهنه دواى چهند سهعاتی. واته کاتی میزدهکهی که هیچ کاتی هزی لئ نهبوو شتیکی ناخۆشی وهبیر بیتهوه، کاره بهدهکهی خۆی له بیر دهکرد، بهلام کاتی یهکی له هۆیهکانی تووڕه بوون له ژنهدا چیرهیی دهکرد، ئیدی نهیدهتوانی دان بهخۆیا بگریت، دهبوايه وهکو تهرهقه بهقهیتهوه، یهکی لهوانه روژی له روژهکانی پاییز

کاتی میزده که ی گه پرایه وه مال، ئەنگوستیلەیه کی له پەنجەدا بوو، دەیکوت گواپە زیڕە، که ژنە که چاوی به ئەنگوستیلە که کەوت له جێوه دەرپەری و به دەنگیکی توورە گوتی :

- تو ئەو پیاوه نیت له نامورادییه کانی ژیاندا له گەل ئیمەدا هاوبەش بیت، ئەوه ویزدانە تو بچیت ئەو پارە و پوله که مە ی ئیمە له ئەنگوستیلەیه کی بی نرخدا به خەرج بەدی؟ قەت بیرت له وه کردۆتە وه که پیاویکی باش و به شەرف، نه خاسمه هەژاریش بیت ئەنگوستیلە له دەست بکات؟ پیاوه دەله مەندەکان دەتوانن هونەری وایان بو خۆ هەبێ، بی ئەوهی که سێ ئیرادیان لی بگریت، به لام ئەگەر پیاویکی هەژار کاریکی وابکات قەباحەتیه، چش نا ئەنگوستیلە ی زیڕ؟ ئایا دەتوانی ئەنگوستیلە ی زیڕ به پوولی مسین بکردریت؟ لێوه قورمزیه کانی پیاوه که به حالە تیکی توورە که مندال زۆر جارن به خۆوهی دەگرێ، جم وجۆر بوو و به تۆبه ی خۆی به سەر ژنەدا هاواری کرد:

- گوتم زیڕە، ئەو ئەنگوستیلە یان له یه کێ له ماله گەرەکان دزیوه، پیاوی که ئەوهی پین فرۆشتم، به منی گوت ئەنگوستیلە که ی له ژیر کوتی خۆی شار دبووه، به هیواشی به منی نیشان دا، که له کوچە رەت دەبووم نیشانی دام، به لام ژنە فشه ی پیکردو گوتی:

- بەلێ ئاخر ئەویش دینھاتییه کی گیلی به دەست که وتبوو، به ئاسانی بتوانی فریوی بدات، ئەوه گریمان له زیڕ بیت، ئەگەر تو ئەو ئەنگوستیلە یه له شاردا له پەنجە کهیت، دەزانی چ به لایه کت به سەر دیت؟ دەتگرن و وه کو دزه کان له زیندانیت دەهاوین، ئەو کاته ئیمە بو کرپنه وهی تو یا بو خواردن پیدانت، له و ماوه یه ی که له زیندان دەبیت، دەبی چۆن چۆنی خوینی

دلمان بخۆینهوه، ئیستا بینه بزائم زیږه یا نه؟
 پیاوهکه ئهنگوستیلهکهی پښ نه داو به بزواتی منالی که
 چنه‌ی گرتښ، تهکانیکی بهخویدا، لهپریکا ژنه نه‌فره‌تیکی
 توندی له‌ودا بیښو په‌پیه سهر سه‌روکه‌لله‌ی و پوخساری
 نه‌رمو جوانی، نه‌وی به چنگو نینوکی خوی به سه‌ختی
 رڼی و برینداری کرد، به شیوه‌ی پیاوه‌که وږو گيژ بوو،
 به ناچاری ئهنگوستیلهکه‌ی له ئهنگوستی دهره‌ینا، هاوکات
 له‌گه‌ل نه‌فره‌ت و وه‌حش‌ه‌ت هاواری کرد:

- وهره بگره من ده‌زائم توورپه‌یی تو بۆ نه‌وه‌یه من
 ئهنگوستیله‌م بۆ په‌نجه‌ی خۆم کریوه نه‌ک بۆ په‌نجه‌ی تو.
 ئه‌و قسانه هینده‌ی دیکه ژنه‌ی توورپه کرد، چونکه به
 ته‌واوی سه‌رسوورمانه‌وه هه‌ستی به‌وه کرد می‌رده‌که‌ی
 راست ده‌کات، ژنه‌که بی‌هوده هه‌ولی دابوو هی ناودلی به
 دیار نه‌خات، نازاری به‌وه ده‌چه‌شت، می‌رده‌که‌ی هه‌چ کاتی
 له‌و‌گه‌وه‌ه‌رانه به‌و نادات، که هه‌ندځ می‌رد ده‌یکه‌نه دیاری بۆ
 ژنه‌کانی خویان، ده‌یانتوانی له‌ گوینان بکه‌ن یا له‌ ئه‌نگوستیان،
 له‌به‌ر نه‌وه ئیستیکه به بیښی ئه‌نگوستیله‌که تووشی نه‌و
 نارچه‌تیبه بووه، چاوی بریه پیاوه‌که و پیاوه‌که‌ش به
 ئاهه‌نگیکی شکسته له‌به‌ر دلسۆزی بۆ حالی خوی و بۆ ژیانی
 سه‌ختی خوی دووباره گوتی:

- تو بۆ هه‌موو شتیکی بچووک سه‌ری من ده‌کوتیه‌وه،
 مه‌گه‌ر ئیتمه هه‌رچه‌کمان هه‌یه بۆ نه‌و فسقلیانه نییه، که تو
 وه‌به‌ریان ده‌هینی؟

ئه‌وکاته به‌راستی ده‌ستی به‌گریان کرد و خوی هاویشته
 سه‌ر ته‌خته‌ی خه‌وځ، به‌ده‌نگی به‌رزوه‌ه گریا تا ژنه‌که‌ی
 گویی لیښی، پیره‌ژن که نه‌و شه‌په‌ی بیښی ترسا، نه‌وه‌نده‌ی

پئی دهکرا به پهله بؤ لای کورپه که ی چوو، نه وه کا کورپه که ی نه خوښ که وئو لاواندیه وه، له وکاته شدا سه بیرکی توورپه ی کرده بوو که که ی، که له کاتی ئاساییدا خوښیده ویست، مناله کانیش له گال باوکیان فرمیسکیان هله ده پرشت و ههستیان ده کرد دایکیان زبرو بئ رحمه، ژنه که نه که هیشتا هیور نه بوو بؤوه، نه نگوستیله که ی که میردی بؤی هاویشتبوو له ناوخولدا هه لگرته وه و خستیه بهر ددانی و گازیکی لیدا تا تاقی بکاته وه، که ئایا به هه مان نه و شیوه یه ی میرده که ی ده یگوت زیړه یا نا؟ خو نه گهر زیړ بوايه ده یانتوانی بیفرۆشنو به پاره که ی خه رجییکی باشی پئ بکن، باوبوو نه و شتانه ی دزراون به هه رزانی ده فرۆشرینو که م وایه نرخ ی باشی پئ بدن، مه گهر نه وه ی پیاوه که له ترسی ژنه که ی دروی کردبئ، ددانی سپی و به هیزی ژنه له فلزه که نه چوو خواره وه، دیسان توورپه بووو هاواری کرد: - نه گهر نه وه زیړ بوايه نه و ژیر ددانه کانمی لئ ده چوو خواره وه، نه وه مسیکی روت و خالیه، بؤ چند ماوه یه ک نه نگوستیله که ی دایه بهر ددانه کانی و پاشان برئ ئاوی ده می که تینکه ل بوو بوو به لیک ی زه ردی فلزه که وه تف کرده زه وی و گوتی :- باش ته ماشایکه، ته نها روو پوښیکی ناسکی ئاوی زیړیان لیدایه.

دایکه که نه ی توانی بهر که ی نه وه بگریت که میرده که یان وه کو منال هه لخه له تاندبئ، نه وه بوو به دلپه قیه کی ته و او تر به بئ نه وه ی بایه خ به گریانی مناله کانو به بئ نه وه ی گوی بداته ده نگی له رزوک و شله ژاوی پیره ژن، که ده یگوت: - کاتی من که نه چ بووم مؤله تم به میردم ده دا به هه وه سی خوی بکات، ده بئ ژن به یلی میرده که ی شتیکیش بؤ خوی بکړئ، بؤ لای مه زرا چوو نه یده ویست گوی له هیچ قسه بئ

بگریت، که ههتا ئه گهر ئارامیشی بئ بیه خشی، به هه ر حال هه ر که ماوه یه ک به سه ر خاکه وه کاری کرد شنه ی فینکی پاییزی به سه ر دلی شیرزه یه وه هه لیکرد، بی ئه وه ی خوی ئاگای لیببی دلی فینک کرده وه، ئه و که لایانه ی هه لده پرژانه سه ر زه وی، دامینی قاوه یی کویستان که له سه وزه واتی هاوین خالی بوو بوو، ئاسمانی خۆله میشی و هاواری دوورده ستی قازه کئیویه کان، که بۆ لای باشوور ده فرین، ده وره به ری ئارامی گوندو خه م وخه فه تی ئه و ساله خامۆشه ی که کۆتایی ده هات، بیئه وه ی خوی ئاگای لی بئ هه ر هه مووی هه لپرژان و دلیان نه رم و میهره بان کرده وه، له وکاته ی ده سه ته کانی تووی گهنمی زستانه ی به سه ر خاکی نه رم و کیلراودا په رش و بلاو ده کرده وه، هیور بۆ وه و به بییری هاته وه میرده که ی خوی خۆشه ویت، به تایبه تی که سیمای پیکه نیناوی ئه و له به ر چاوی به رجه سه ته بوو، دلی که وته خورپه وه، له په شیمانیان که وته لۆمه ی خۆیه وه و له دلی خوی گوتی :- بۆ نیوه پۆ چیشتیکی خۆشی بۆ چئ ده که م، ئه سله ن من به لاش ئه و خه رجه که مه م له دل گرتووه.

به په له بوو تا زوو بگاته وه مال و چیشته خۆشه که بۆ میزدی لی بئی و بۆی بسه لمینی که ئه و چهند گۆراوه، به لام کاتی که راپه وه ماله وه بینی میرده که ی هیشتا به سه ر ته خته خه وه وه راکشاوه و به وه په سی رووی له دیوار کردووه، له بیده نگیدا رووچووه، ئه وخۆراکه ی پیاوه که هزی لیبوو، بۆ ئه وی ئاماده کردبوو، ئه وق پرژالانه ی که له چه مه که دا بۆ ئه وی راو کردبوو، ئه وانیشی هاویشته سه ری، پاشان بانگی ئه وی کرد، به لام پیاوه که نه هه ستا و نه خواردیشی، به ده نگی لاوازی پیاوی که نه خۆش بئ گوتی :- هیچ شتیکم له

گهروو ناچیتته خواره‌وه، جویتنه‌کانی تو دلی منی وردوخاش کردوه. ژنه زوری لینه‌کرد کاسه‌که‌ی خوراکی نایه لایه‌که‌وه، له‌وکاته‌ی که بیده‌نگ بوو له توورپه‌بیان ددانی به‌سه‌ر یه‌کا داده‌قپ‌مسان، به‌رده‌وامی به‌کاری خۆی دا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناگری توورپه‌یی روو له‌هه‌وراز بوو، ناماده‌نه‌بوو به‌شدارى زور لیکردنی پیره‌ژنه‌که‌ بکات، که داوای له‌کوره‌که‌ی ده‌کرد توزی خواردن بخواتو به‌شدارى بکات، له‌ژووره‌که‌ چوه‌ دهره‌وه‌و سه‌گی مالی به‌برسیتیه‌وه بو لای هات، ژنه‌گه‌راپه‌وه کاسه‌که‌ی خوراکی بینی، که‌میزده‌که‌ی ناماده‌نه‌بوو بیخوات ده‌ستی بو دریز کردو به‌بنی لئویه‌وه‌گوتی: - خوراکه‌که‌شی ده‌دم به‌سه‌گ بیخوات، به‌لام دلی به‌و کاره‌پازی نه‌بوو، به‌لاش خوراکی مروّف حه‌رام ناکات، له‌و سونگه‌یه‌وه‌کاسه خوراکه‌که‌ی دووباره‌دانایه‌وه‌سه‌ر تاخچه‌کی دیوار، هه‌ندی برنجی کۆنینه‌ی په‌یدا کردو داینایه‌به‌رده‌م سه‌گه‌که، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد هیتشاکه‌ش بوغز له‌بنی دلیدا ماوه.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش شه‌وی که‌له‌ته‌ک میزده‌که‌ی راکشابوو، کاتی بینی مناله‌کان له‌لایه‌ک خویان گلۆله‌کردوه‌و به‌و نووساون و له‌لایه‌که‌ی تر، له‌شی له‌گه‌ل له‌شی میزده‌که‌ی به‌یه‌که‌وه‌نووساون هه‌ستی به‌وه‌کرد که‌میزده‌که‌شی منالیکه‌وه‌کو مناله‌کانی دیکه، بوونی به‌بوونی ئه‌وه‌وه‌به‌نده، ئه‌وه‌بوو که‌سپنده‌به‌میره‌بانى و ئارامیه‌وه‌له‌خه‌هه‌لسا، دواى ئه‌وه‌ی نانی به‌یانی دا به‌هه‌موو که‌سانی خیزان، ئینجا چوه‌ سوڤراغی میزده‌که‌یه‌وه‌هانی دا تا له‌خه‌و رابوو شتی بخوات، میزده‌که‌که‌بینی ژنه‌که‌ی خولقی خوشه‌وه‌کو نه‌خوشی که‌له‌بن چی بئ له‌سه‌ره‌خۆ له‌ته‌خته‌خه‌و هاته‌ دهره‌وه‌و ئه‌و خوراکه‌ی ژنه‌روژی پیشترى بۆی لینابوو

هەندیکى لى خوارد، پاشان لەبەر ئەوەى خۆراکهکەى زۆر بە دل بوو، هەمووی خوارد، کاتى که بە خواردن خەریک بوو دایکهکەى بە ئیشقو ئەو پەيوەندىهەى لهگەل ئەوا هەببوو سەیری دەکرد، له هەمان کاتدا بى برانەوه دەمەوهپى دەکرد، بەلام پیاوهکه ئەو رۆژه سەرپىچى له کارکردن کرد، کاتى ژنهکەى بۆ چوونه دەشت خۆى ئاماده دەکرد، ئەو لەبەر دەم دەرگای مالهوه بەسەر کورسیهکهوه لەبەر هەتاو دانىشتو سەرى راتهکاندو گوتى:

- من هەست بە بیهیزی دەکەم له خۆمدا، وهکو ئەوهیه دلم ئازار بکێشێ، ئەوهیه که ئەمڕۆ دەمەوی بحەسىمەوه. دایکهکه له داخى ئەوهى به کهللەرەقى خۆیهوه ئەوى خستۆته ئەم حالهوهو بۆ دلدانهوهى گوتى:

- باشه تو بحەسىتوه،خۆشى رىى مەزرای گرتە بەر، بەلام دواى رۆیشتن پیاوهکه لەبەر چەنەبازی دایكى کهشەنگ ببوو، تەکانىكى دا بەرخۆى، پیرهژن خۆشحالبوو بەوهى کورپهکهى به درىزایى رۆژى له مالهوه دەمینیتەوهو دەتوانى لهگەلایا قسه بکات، بەلام دانىشتن له گوشهیهکو گوێکرتن له چەنەى پیرهژن و دابنیشى و سەیری بازى منالان بکات، بەراستى بۆ ئەو مایهى تەمبەلى بوو، لەبەر ئەمه له جیوه هەلساوايدەرخت که به خواردنهوهى پيالە چایهکى گەرم حالى باشتەر دەبێ، ئەوهبوو به کۆلاندنا شۆرپۆوهو چووه ئەو قاوهخانەیهى که یهکن له نەوه دوورهکانى ئامۆزای هەلیدەسوراند، هەلبەت لهویدا چاوى به خەلکى تریشى دەکوێ که چا دەخۆنهوهو قسه دەکەن، له ژێر سایهبانىکى جاوینیدا که له ناوکۆلاندنا بەسەر قاوهخانەکهوه هەلدرابوو و چەند میزىکییان دادهنا تا ئەو ریبوارانەى له رێوه دەگەيشتن

لهوئى لادەن، ئەوكاتە قسەى غەرىبو ھەكايەتى سەير سەبىريان دەگىزپايەو، ياخود ھەكايەتخوۋان دەھات وداستانى دەگىزپايەو، بەپراستى قاوہخانەكە شوئىنىكى خوشو پىر جونبو جۆش بوو. پىاوەكە لە رىگەدا رووبە رووى ئاموزاى بەرىزى خۆى بۆو، ئەو ھەر لە سپىدەى بەيانىو بەشى لە زەوى خۆى كىلا بوو، ئەوہبوو گوتى :- ئەوہ بۆ كوئ دەپۆى؟ باشە بۆ نەچووى بۆ سەر كارى خۆت؟ پىاوەكە بە دەنگىكى كزو تىكەل بە ئاخو نالە وەلامى داىوہو گوتى:- - ئەو ژنەى من بۆ شتىكى بچووك كە لەبىرم كىردبوو، جوئىنى بە من دا، من ھەر كارى دەكەم، ناتوانم دلى ئەو بە دەست بەئىتم بۆلە بۆلو نەفرىنى ئەو دوئىنى شەو ھالى منى وا خراب كىردوہ، كە خوشى ترسا و داواى لىكردم ئەمپۆكە بھەسىمەوہ. ئىستاش وا بۆ قاوہخانە دەچم تا چاينىكى داغ بھۆمەوہو جگەرم بىتەوہ سەرخۆى.

ئاموزاكەى ئاوى دەمى رشتە زەوى و بى ئەوہى قسەى بىكات، لەرىئى خۆى بەردەوام بوو، ھەلبەت ئەو مرۆپەكى ساكتو ئارام بوو، ئەگەر بە ھوكمى زەرورەت نەبا قسەى نەدەكرد ئەگەر جار جار بىرۆكەپەكى دەھاتە سەر بۆ خۆى ھەلىدەگرت.

بەمجۆرە بوو پىاوەكە توورە بوو، لەو گوزەرانى كە ھەببوو، گومانى لەوہ دەكرد كە بتوانى بە بەردەوامى بەرگەى ئەو ژيانە بگىرئ بەبى كۆپان، ھەرودھا لەوہش كە بتوانى چەرخى رۆژگارو سالان راکىشى تا دەمى پىرى و مەرگ، بەتايبەت كاتى لە زمانى چەند كەسى لە رىبوارە پىر گوزەرەكان، كە لە قاوہخانەى كەنار جادەوہ دەوہستانو

به گوتی خوی بیستبوی که له پشت ئەلقەئە کتۆهکانو
 لە دەمی ئەو رووبارەئە کە لە بناڕەکانیانەو هەلەپڕا، شتی
 زۆر سەیر هەن کە مایەئە تەماشاکردن، بۆیە بەرگە
 گرتنی ئەو ژیانە بە دیدی ئەو پڕ گرتتەر دەهاتە بەر چا،
 ریبوارەکان دەیانگوت لەوێ کە رووبار هەلەپڕیته دەریاوە
 شاریکی گەورەئە پڕ لە ئادەمیزادی رەنگاورەنگی رەنگ
 جیا جیای لیبە، لەوێ پارەپول بە ئاسانی و بەبێ زەحمەت
 دیتە دەست، ئەوشارە پڕ لە قومارخانەئە و لەوێ ژنان
 گۆرانی خۆش خۆش دەچرن، کچی جوانی وا کە خەلکی ئێرە
 هەتا ناتوانن ئەندیشەشیان بکەن و بەدریژایی تەمەنیشیان
 نایان بینن. لەو شارەدا هەموو شتیکی سەیر دەدۆزیتەو،
 پەیتون و گالیسکەئە جۆراو جۆر و شەقامی ساف و بەچیمەن
 دەورەدراو و خانوی بلند و جۆراو جۆر و مەغازەئە زۆری
 لیبە، کە پیتخانەئەئە پڕە لە شت و لە تەواوی دونیادا بە
 کەشتی هینراون، مەرووف دەتوانن بەدریژایی ژبانی خۆئە بە
 تەماشاکردنی ئەو شتانەو خەریک بکات و قەتیش ماندوو
 نەبێ، هەروەها لەو شارە خواردنی زۆر خۆش هەبە، هەروەها
 ماسی، هەموو ئەو جۆرە خۆراکانەئە لە دەریاوە و دەدەستی
 دەهینن، یە کجار زۆرە، کە مەرووف تیر دەبێ، بەلەخانەئە گەورە
 هەبە دەتوانن لەوێ سەیری سینه ما بکەن و یاخود سەیری
 نمایشنامەئە جۆراو جۆر بکەن بەسەر شانۆو، هەندێئە لەو
 نمایشنامانە ئەو هەندە بە پینکەنین کە مەرووف لە پینکەنین مپ
 دەبێ و هەندیکیشیان سەیر و خەمگین یاخود خۆشیبەخشن،
 لە هەموویان سەیرتر لەو شارەدا چرای وای لیبە بە دەست
 دروست نەکراو و بە مەشخەلی ئاگر روشن نابێ، بەلکو
 نووریکی سافە لە ئاسمان وەر دەگیرئە و شەوی وەک رۆژ

رۆشنه، پیاوه که جار جار له گه له به کچی له ریبواره کان یاری
قوماری ده کرد، ئه و ریبواره سه رسام بوو به وهی که له
گوندیکی بچوکی کوستانیدا، قومار بازیکی وا ته پرده ست
هه یه و پنی ده گوت:

- کورپه تو حه تمن ره گیتی شاریت تیا به، من سویند
ده خۆم تو ده توانی له هه موو قومارخانه کانی شار یاری
به کیت. پیاوه که نه که به بیستی ئه و قسانه ده گرزیه وه
پاشان به شیوه یه کی جدی ده پیرسی:

- به راستی ئه نندیشه ی ئه وه ده که ی که شتیکی وا بۆمن
بیی؟

ئه و کاته نیوه به خۆبچووک کردن و نیوه به مهیل
وه زعه که ی ده گوری، دووباره له به رخۆ ده یگوت: - ئه وه
راسته.. هیچ که س له و گوشه بچووک زاتی ئه وه ناکات بیته
خه نیمی من، هه تا له شاریش ده توانم به رامبه ر هه رکه سی
بن بوهستم، کاتی ده که وته بیری ئه وه وه به که رم و گورپییه کی
زیاتر له هه میشه، ئاره زوووی ده کردو له دلی خۆی ده یگوت
- بریا دهیتوانی له و ژیا نه قیزه وه نه و کاری کویله تی پر
له مه شه قهت که بیزی لئ ده کرده وه ده ست هه لگرئ.

زۆر جار ان له مه زرادا هه رزه چنه که ی به رزه کرده وه و
به حه سره ته وه له کلوخیکی ده کوتا، به بنی لئویه وه ده یگوت: -
من که جحیل و قشتمو له قومار شانسم هه به، لئزه وه کو
ماسی وام له ناو چالدا مابیته وه، لئزه جگه له باز نه یه کی
بچووک له ئاسمان که هه میشه یه ک رهنگه هیچ شتی له بالای
سه رم نابینم، چ بیاری و چ هه تا و بی، هه میشه هه مان شته،
له ماله وهش هه مان ژنه و هه موو رۆژی ده بینین هه ر مناله و
یه ک له دوای یه ک دین، هه موویان ده گرین هۆره هۆرپانه و

خواردنیان دهوئ، ئاخړ من بۆ چهستهی خۆم تا موخی ناو
ئیسقانم بۆ ئەوان داږزینم؟ هیچ کاتی نەتوانم له کهمترین
خۆشیدا بههره‌مه‌ند بيم؟

کاتی دایکه‌که سکی به‌دوا کور پر بوو و حمله‌که‌ی
دانا، پیاوه‌که رووگرژو مۆن بوو، که بۆچی له دواى هەر
مندالبوونى زۆر ئاسان و زوو دووگیان ده‌بیته‌وه؟ له‌گه‌ل
ئوه‌ش ده‌یزانی که ئه‌وه خاسیه‌تیکه بۆ هەر هاوسه‌ری
مایه‌ی ستایشه‌ نه‌ک سه‌رزنش کردن، ئه‌ی ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی
نه‌زۆک بوايه، ئه‌وه ئه‌وکات ده‌یتوانی شکایه‌تی هه‌بى؟ نه‌ک
ئىستا که ژنه‌که‌ی هه‌موو سالى و له وه‌رزیکى خۆش منالى
ده‌بى و زۆربه‌شیان کورن.

به‌لام له‌وان روژاندا هه‌سته‌ی دادو ویزدان هیشتا له‌ودا
مالى خۆی دانه‌نابوو، هیشتا له زۆر باب‌ه‌تدا ره‌وشتیکی
منالانه‌ی هه‌بوو، چونکه ئه‌و به پى نه‌ریتی ئه‌و شوینه‌ که
ده‌بوايه وایى، میزد له ژنه‌که‌ی جه‌وانتر بى، ئه‌و دووسال
له ژنه‌که‌ی بچووکتىر بوو، کهم کهم نه‌فهره‌تیکى توند له‌ودا
سه‌ره‌له‌ده‌گه‌را، بى ئه‌وه‌ی ده‌ربه‌سته‌ی ئه‌وه بى که بۆته
باوک و چه‌ند کورپیکى هه‌یه، ئه‌و له روودا له‌و که‌سانه‌بوو که
سروشت جه‌سته‌ی ئه‌وانى ته‌نها بۆ خۆشى داږشتبوو، که
خۆشى، کهنجیکى ساغ بوو، ئه‌وه‌نده بالا به‌رزنه‌بوو، به‌لام
به هیزو باریکو زۆر خورت و ئیسک سووک و ته‌به‌شینیکى
زه‌ریفى و روخساریکى نه‌رم و جوانى هه‌بوو، له‌گه‌ل چاوانیکى
ره‌ش که قسه‌ی له‌گه‌ل کهس نه‌کردبا، بریقه‌یان ده‌دايه‌وه و
خه‌ندان بوون، له‌ناو کورپى دۆستان هه‌میشه ئاوازیکی
تازه‌ی بۆ چرین هه‌بوو، حازر وه‌لام و تیژ هۆش بوو، شتى
وايه‌زانى که له‌روودا قسه‌ی ساده‌ بوون، به‌لام نه‌قولا بوون،

بۇ چىژى دىھاتىيەكان بزاوتىكى پىكەنىنى پەيدا دەکرد، بە نوكتەكانى خۇى كۆرەكەى گەرم دەکردو دەيخستە پىكەنىنەو، پياوان ھەتا ژنانىش ئەويان زۆر خۇشەدەويست، كاتى دەنگى پىكەنىنى گويگرانى خۇى دەبيست، دلى لەبەر ھەستى كاريگەرئيتى قسەكانى و كاريگەرئيتى شيرىنى كارەكانى شەلالى شادى و غرور دەبوو، كاتى دەگەرپايەو مالى خۇى لەبەرپايە قەلافەتى گيراوو ھەيكەلى درشتو زبرى ژنەكەى دەيىنى، واى دەھاتە بەر چاؤ كە تەنھا ئەو كە قەدرى پياويكى وا چالاك ناگرئيت، چونكە ژنە ھىچ كاتى دەمى بە باشە بۇ ئەو نەدەكردەو، راستىكەشى، ئەويش لە مالىدا ھىچ كاتى سوحبەتتىكى نەدەكرد، ھەتا سەبارەت بە منالەكانىشى زۆر كەم روويكى خۇشى دەنواند، ئەو لە زومرەى ئەو كەسانە بوو كە ھەرچى خولقى خۇشەو زمانى نەرمەو مېھرەبانىيە بۇ بيگانەى ھەلدەگرئو ھىچى بۇ مالەو ھەيئەتتەو، ژنەكەشى ئاگاي لەو ەو بوو كە ھاوسىكان پىيان دەگوت :

- خانم ئىمە دلنىات دەكەينەو كە قسەى شيرىنى مېردەكەتان لە ھەموو كۆمىدەك خەندەدارترە، واى ئەو پياو ھەند دل زىندووو چالاكە.

ئەو لەم كاتەدا ھەم دلى توند دەبوو، ھەم خەمى دەخواردو بە خۇنسارديەكى تەواو ەو ەلامى دەدايەو ەو دەيگوت:
- بەلى بەلى پياويكى چالاكە.

جا بۇ ئەو ەى نارەھەتى خۇى پەنھانكات، قسەى خۇى دەگۆرى، چونكە ئەو مېردەكەى خۇى لە دلەو ەو خۇش دەويستو دەيزانى ئەو پياو ەو ھىچ كاتى رووى خۇش نىيە لەگەل ئەو.

لەسەرتاى ھاویندا كاتى دايكەكە منالى چوارەمى بوو،

شه‌پیکي وا توند له میانایانا روویدا، له‌و شه‌په سه‌ختتر، تا
 ئە‌و کاته له میانای هیچ ژنو می‌ردئ رووینه‌داوه.
 روژئ له روژانی سه‌ره‌تای هاوین و مانگی شه‌شه‌می
 سال بوو، روژانی بوو خه‌ونی خوشبه‌ختی تازهی له‌گه‌ل
 خۆیدا ده‌هینا، پیاوه‌که له ته‌واوی سپیده‌ی ئە‌و روژه خه‌یالی
 خاوی ده‌چنی، هه‌وا وا پر بووبوو له سستی و گه‌رما،
 گیاوگول وا به نهرمو ته‌پری بریقه‌یان ده‌دایه‌وه، ئاسمان
 واشین دهره‌وشایه‌وه، پیاوه‌که زور سه‌خت بوو خزی
 بداته به‌ر کارئ، خه‌وتنیش به نه‌زه‌ری ئە‌و نه‌ده‌کرا چونکه
 هیشتا گه‌رما‌ی تاقه‌تبه‌ر دانه‌هاتبوو و ژیان له ده‌وروبه‌ری
 ئە‌و له جونبو جۆش دابوو، هه‌تا مه‌له‌کانیش له‌ده‌وروبه‌ری
 ئە‌ودا بئ پسانه‌وه ده‌یانچری و جووکه جووکیان بوو،
 شنه‌ی وروژینه‌رو عه‌تراوی، وئپرای عه‌تری گوله‌ یاسی
 زه‌رد، که له کوپستانه‌کان ده‌پشکوتنو ده‌گه‌ل بۆنی ئوقاقیه
 کتویه‌کان، که هیشوی ئە‌رخه‌وانی خۆیان له دامینی چیا شوپ
 ده‌کرده‌وه له لای چیا‌کانه‌وه‌را هه‌لیده‌کرد، باش په‌له‌ هه‌وره
 چپه‌کانی، که وه‌ک به‌فر سپی بوون، له پانایی دره‌وشاوه‌ی
 فه‌زادا هه‌لده‌خزاند، مه‌زنییه‌کی سه‌یریان له نووری زه‌قو
 سپه‌ری چروپر به‌ کتوو دۆله‌کان ده‌به‌خشی و له ئاسماندا
 بۆ هه‌موو لایه‌ک ره‌ت ده‌بوون، دیمه‌نه‌که جار جار سافو
 زولال جار‌جاره‌ش تارو تیره‌ بوونو له هیچ شوینیدا نارامیان
 نه‌بوو، روژیکي وا وروژینه‌ر بوو، هه‌رگیز نه‌یده‌هیشت
 خه‌لکی کاربکه‌ن. شوپوشه‌وقی ده‌به‌خشیه‌ دل‌ی پیاوان. له
 دیماهی ئە‌و سپیده‌ جوانه‌دا، دتوه‌ره‌یه‌ک به‌ گوندیدا ره‌ت
 ده‌بوو، باریکی له قوماشی ره‌نگاوپره‌نگی به‌سه‌ر شانه‌وه‌ بوو،
 ده‌رۆیشتو له‌دوو یه‌ک ده‌یگوت:-

- وای له و قوماشه جوانانه وای، قوماشمان ههیه بۆ فرۆتن.

له مالدیدا که ژنه و میژدو دایه گه وره و مناله بچووکه کانیان فراوینیان له ژیر سایه‌ی داربی ده‌خوارد، کابرای دپوره به‌ویدا گوزه‌ری کردو گوتی:-

- خانم پڕ ههیه قوماشه‌کانی خۆم به ئیوه نیشان بدهم؟ به‌لام دایکه‌که به توندی گوتی:-

- ئیمه پاره‌مان نییه مه‌گه‌ر به‌ک پارچه‌ی هه‌رزان قیمه‌ت وئاسایی بۆ کوپه‌ بچووکه‌که‌م که تازه هاتۆته دونیاوه، ئیمه هه‌زارین ناتوانین پاره‌یه‌کی ستور به جلی نوی بدهین و قوماشی تازه بکڕین، مه‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی که پروت نه‌بین. دایه‌گه‌وره که هه‌میشه له هه‌موو دیزان ئه‌سکو بوو، به‌ دهنگی زبړو گوێ ته‌زینی گوتی:-

- بووکه‌که‌م راست ده‌کات، ئه‌سله‌ن قوماشی ئه‌و ده‌ورو زه‌مانه هه‌مووی عه‌مباره‌سۆتن، به‌یه‌کدووجار شوشتن پارچه پارچه ده‌بن، به‌بیرم دیت جه‌وان بووم کوله‌جه‌ی دایکم تا روژی بووکینی له‌به‌ر کرد، دوا‌ی ئه‌وه به‌کیکی تازه‌م کړی. ئه‌ویشیان بۆ پۆز لیدان، ئه‌گینا کوله‌جه‌ی دایه‌گه‌وره‌م هه‌یشتا قابیلی له‌به‌رکردن بوو، به‌لام ئیستا قوماش زۆر که‌مده‌وامن، من کفنی دووه‌می خۆم پارچه پارچه کرد، ئه‌وه ده‌بی سینی‌ه‌میشه بکړم.

دپوره‌که‌که‌ بۆنی کردبوو شتی به‌ ئاودا ده‌کا، له‌وان نزیک بۆوه، پیاویکی خۆشمه‌ش‌ه‌ب بوو، له‌وان زمانگیژی و قسه‌ی خۆشدا که‌سه‌به‌تی فرۆشیاری دپوره‌ بی نه‌سیب نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ه‌بوو توانی دایکه‌که‌ له‌ زمان بگریته‌ و چه‌ند قسه‌یه‌کی شیرینش بۆ دایه‌گه‌وره‌ بکات،:

- دایه گیان یهک پارچه قوماشت ددهمن له رووی دهوامکردنه وه له قوماشه کانی پیشترباشترو تاراده یه کیش جوانتر بیت، هه تا بۆ ئاغای کورپیشان که تازه هاتوته دونیا وه ئه ویشم هه یه، سه ره قه واله یهک ماوه خانمیکی پولدار ی شارستان هه ر ئه مپۆکه بۆ کورپه تاقانه که ی له وی کپی بوو، هه لبهت به نرخ ی توپم به و فروشت، چونکه نزیکه ی هه موو توپه که ی کپی، یهک پارچه ی بچووک له سه ری ئه و توپه ماوه، دهمه وی هه رئاواش بیکه مه دیاری ئه و کورپه بچووک و نازهنینه تان که تو شیر ی ددهه تی.

دیوه ره که له و کاته ی ئه و قسانه ی یه ککه فه سو زۆر ره وان ده کرد، له ناوه ندی به سته ی قوماشه کانه وه یهک پارچه ی جوانی به هه مان ئه و ناو نیشانه ی که باسی کردبوو ده رکیشا، نه خشی قوماشه که له گولی کراوه ی کولیکی درشت و سوور بوو، به سه ر زه مینه یه کی سه وزی چه مه نیدا. پیره ژن له گه ل ئه وه ش هیزی بینینی لاواز ببوو، به ته ماشا کردنی رهنگی توخ و سافی قوماشه که خو شحالی خو ی ده ربپی و دایکه که ش ستایشی ده کرد، پاشان چاوی خو ی هه لخته سه ر مناله که که شیر ی مه مک ی ده خوارد، مناله که له گه ل ئه وه ش پارچه قوماشیکی کۆنینه ی به ده وری سگیه وه بوو به لام خرپن ده هاته بهرچا و. به راستش منالیکی قشت بوو، له هه رسیکیان جوانتر بوو، به دایکو باوکی ده چوو. دایکی بیری ده کرده وه ئه گه ر ئه و پارچه جوانه گولداره ی له بهر بکات زۆر سه رنج راکیش ده بیت، هه سته ی کرد که شل بووه و به پینچه وانه ی مه یلی خو ی پر سی:

- نرخ ی چه نده؟ به لام من ناتوانم بیکرم چونکه ئیمه به زهحمهت نانی نهژی و نه مری بۆ ژیا نی خو مان و مناله کان

وئو پیره ژنه و ههروهها بۆ ئو قهردهی که دهیدهینهوه
خاوهنکار، پهیدا دهکهین، بۆ ئیمه نابیی قوماشی له بهرکهین که
ژنه دهوله مهندهکان بۆ کوربه تاقانهکانی خۆیان دهکرن.

پیره ژن دلی به و قسانه توند بوو، کچه بچووکه کهش له
شوینی خۆی بزاونت تا به چاوی نیوه نووساوی ته ماشای
ئو پارچه جوانه بکات، کوربه بچووکه کهش به بین بایه خدان
به و هه لالیه بهردهوامی به خواردنی خۆی ده داو پیاوه کهش
که بیکار دانیشتبوو به بین ئه وهی بایه خ به و پارچه قوماشه
بدات که بۆ مناله که یان له بهرچاو گرتبوو، له بهر هخۆ
گورانی دهچری. دێوه ره دهنگی خۆی هیتایه خواره وه بۆ
ئه وهی دایکه که بخاته وه سوه سه وه، قوماشه که ی له مناله
شیرخۆره که نزیک کرده وه، له هه مان کات ئاگاداری ئه وه بوو
که قوماشه که له که دار نه ییت تا ئه گهر مامه له که سه رنه گری
عه ییدار نه بین، به سۆزه وه گوئی:

- پارچه ی واتان به دهست ناکه وئ، وای چهند دهوام
دهکات، چ رهنگیکی ههیه. من پارچه ی زۆرم دهست که وتوو،
به لام ههچ پارچه یه که به جوانی ئه وه نه بووه، خۆ ئه گهر من
کورم هه بوایه ئه م قهواره یه م بۆ ئه وه هه یشته وه. به داخه وه
ژنه که ی من نه زۆکه شیاری ئه وه ی نیه پارچه ی وای حه رام
که ییت، دایه که وره گوئی دابوو ئه وه بازاپ که رمیه وه، کاتی
دێوه ره که باسی ژنه نه زۆکه که ی خۆی کرد، گوئی:-

- حه یفه بۆ پیاوی وا باش بۆچی ژنیکی تر ناهینی تابزانی
منالت ده بین یانا؟ من بیستوو مه پیاو ده بین سنی که ره تان سنی
ژن تاقی بکاته وه، تا تییگات خه تای ئه وه یا نا.

به لام دایکه که ههچ گوئی نه ده دای، دوودل بوو بییری
ده کرده وه، ههستی ده کرد به ته ماشا کردنی مناله که دهستی و

پنی شلبووه، مناله که بهو پارچه تازهیه که له نریک پیستی
نهرم زیرین و گونای سووریان رادهگرت، زور جوان دهبوو،
له نهجامدا دایکه که خویدا به دهستهوهو له پیاوه کاسبه که ی
پرسی:

- دوا نرخئ که لئی که متر نابئ بلی، دهننا من ناتوانم
بیگرم.

دیوه ره که سهره پای دله راوکنی ژنه که، نرخیکی زور
له باری گوت، دلی ژنه له خوشیان داخو رپا، له گه ل نه وهش
سه ری راته کاند قه لافه تیکی جیدی گرته خوو به پنی نهریتی
ویلایه ته که له کاتی چه نه لیدان نیوهی نرخه که ی بو پیشنیار
کرد، نرخه که نه وهنده کهم بوو. قوماش فروشه که یه کسهر
پارچه که ی گل دایه وهو له شوینی خوی داینایه وه، وای خو
به دهرخست ده یه وئ بروات، دایکه که که وه ته وه بیری مناله
قشته که ی و نرخیکی بالاتری پیشنیاز کرد، بینه و به رده یی
که وه نیوان، له کوتاییدا قوماش فروش دوا ی چه ند جاری
خوده رخستنی بو پویشتن، پازی بوو له و نرخه ی یه که م جار
پیشنیازی کردبوو، که توزئ دابه زئ، نه و کاته به سته که ی
داناو پارچه که ی لئ دهره یئا، له و کاته دایکه که ش له شوینی
خوی هه لسا تا نه و پاره یه به یئنی که له ناو که لیتی دیوار
حه شاری دابوو، میزده که نه سلنه ده خاله تی نه و بگره و
به رده یه ی نه کرد، به بی کاری دانیشتبوو، ورده ورده گورانی
ده گوت. هه ندئ جار به رزی ده کرده وه هه ندئ جار یی
خاموش ده بوو، تا قومی ئاوی گهرم بخواته وه، که وا باوبوو
له دوا ی خواردن ده یخواره وه، قوماش فروش کورپیکی به
هوش بوو، زور زوو سوودی له وه هه وه رگرت، به شیوه یی
گوزاره شتی له بی بایه خی ده کرد، پارچه قوماش یکی که تانی

به‌سەر زهوی پان کرده‌وه ئه‌و پارچه‌یه له که‌تانی کیتی
دروست کرابوو، له روژانی گهرم دا فینکی به له‌ش دهدا،
پارچه قوماشه راخستراوه‌که له‌رهنگی شینی ئاسمانی بوو،
وه‌کو ئاسمان سافو روشن بوو، قوماشفرۆشه‌که پیاوه‌که‌ی
به ژیر چاویه‌وه چاودیری ده‌کرد، ده‌یویست بزانی ئایا ئه‌و
ئاگای له فرۆفیله‌کانیه‌تی یا نا، پاشان رووی له پیاوه‌که کردو
به نیوه پینکه‌نینه‌وه گوتی :

- تو ئه‌مسال ئه‌گه‌ر بۆ هاوین که‌وات نه‌کریوه من
پارچه‌یه‌کی وام هه‌یه جینی په‌سه‌ندی تو بێ، سویند ده‌خۆم
له مه‌غازهی شار هه‌رزانتزه، به‌لام میتره‌ گه‌نجه‌که سه‌ری
راته‌کاند، حاله‌تیک له خه‌م و خه‌فه‌ت به‌سەر بچمی جوانو
سسستی نیشتو به‌ دلنوندی وه‌لامی دایه‌وه :

- من لیتره شتیکی خۆم نییه که شتی بۆ خۆم بکرم، ته‌نها
ده‌بی کار بکه‌م، هه‌رچه‌ند زۆرتیش کار بکه‌م نانخورم زیاتر
ده‌بی، جگه له‌وه هه‌چ سوودیکی بۆ من نییه.

دیوه‌ره به‌ زۆر شاران ره‌ت بووبوو و زۆر شارانی بینی
بوو، به‌پینی پیشه‌که‌ی پۆته‌لاکناس بوو، زۆر زوو تیکه‌یشت
له‌گه‌ل پیاویدا که‌وتۆته‌وه، چه‌زی له هه‌وه‌سو له‌زه‌ته، هه‌یشتا
گه‌نجه‌و بۆ ئه‌م ژیانه که مه‌حکومه به‌وه‌ی به‌رده‌وامی پێ
بدات، به‌وشیوه‌ی که ده‌بی وابی رهنکه هه‌یشتا پوخته نه‌بووبی،
به شیوه‌یه‌ک که هه‌ق به‌و بدات، به چه‌شنی گوزارشتی له
دلسۆزی ده‌کرد پینی گوت :

- به‌راستی وا دیته به‌رچاوم تو ده‌بی ژیانیکی سه‌ختو
که‌شه‌نگت هه‌بێ، له‌باتی ئه‌وه‌ش هه‌چ که‌یفیک له عومری خۆت
وه‌رناگری، له هه‌یکه‌لی شیاوو شه‌کل و شه‌مایلی دلپه‌سندتان
واتیده‌گه‌م ئه‌م وه‌زعه بۆ ئیوه زۆر ناگه‌واره، هه‌ر بۆ تا‌قی

کردنەوہ کہ وایئکی نوو بکرہ، ئەوسا دەبینی ئەو کہ وایە بۆ تۆ کاریکەری دەرمانیکی شەفابەخشی دەبن کہ شادی و خۆشی بە دلت ببەخشی، هیچ شتی بە ئەندازە ی کہ وایئکی زستانی و تازەو زەریف مرۆف شاد ناکات، بەو کہ وایە نوویەو ئەو ئەنگوستیلە بریقەدارە ی لە دەستی ئیوہی دەبینم، خۆ ئەگەر هەندێ روئیش لە قۆت بەدی قەولت پێ دەدەم لە تەواوی شاردا گەنجی بە کہ شخەیی تۆ پەیدا نابن.

مێردە گەنجە کہ بە خۆشخاتریەوہ گوئی لەم قسانە پراگرتبوو، یە کسەر خەندە یەکی تۆزی گەمژە لانە ی سەرداو بە دەوری خۆیا سوورپایەوہ و گوئی :

- باشە.. بۆ نموونە، چی دەبن من یە کجار کہ وایئکی تازە بۆ خۆم بکرم؟ ئاخر من جگە لەو منالە سەرکەو بنکانە کہ یەک لەدوای یەک دین، چ دلخۆشییەکم هە یە ؟ مەگەر دەبن تا دوایی ژیانم هەر ئەو جگە دپراوانە لە بەر بکەم؟

بەبزاوتیکی خیرا لاربۆوہ دەستی دایە پارچە قوماشە باشە کہ و لەوکاتە ی کہ خەریکی پشکنینی پارچە کہ بوو، دایکە پیرەکە ی بە سەختی کەوتە هەلچوونەوہ و گوئی

- کوپم ئەوہ پارچە قوماشیکی کەتانی زۆر باشە، ئەگەر تۆ خە یالی کرینی کہ وایئکی باشت هە یە، ئەوہ جوانترین کەوای شینە کہ بە عومری خۆم نەمبیینوہ، بەبیرم دیت باوکیشت کہ وایئکی وای هەبوو کہ بۆ زەماوہند کربوو ی، بەلام نا... خودایە زەماوہندی ئیمە زستان بوو، چونکە من لە کاتی گریئەستە کہ ئەوہندە پڑمیم جا خەلکە کەش لە بەر ئەوہی بووک ئەوہندە پڑمیوہ هەموو پێدە کەنین.

مێرە جەوانە کہ لە پریکا بە زبریەوہ گوئی:

- نرخ ی ئەو کە وایە چەندە؟

له وکاته ی دیوهره که نرخى که واکه ی ده گوت، دایکه که به و پاره یه ی له ده ستیا بوو تا دره می ناخیری ژمارد بووی، که پاره یه له بهر نه وه ی له قه سدی میزده که ی گه یشتبوو تووشی وه حشته بوو و هاواری کرد :- ئیمه ناتوانین له وهنده زیاتر خرج بکه ین. میزده که له بهر اهر نه و نارازیبوونه ههستی کرد هه وهس له بوونیا خورت بووه و به شیوه یه کی فرمان ئامیزه وه گوتی :

- من ده مه وی که واینکم له وه هه یی، به تاییه تی نه مړوکه دلم ده خوازئ ویلخه رچی بکه م، چاک ده زانم سی تا سکه پوولی نوقره ییمان هه یه.

نه و سی سکه پاره یه که میزده که هیمای بو ده کرد، زیاتر له پاره ی ئاسایی نرخى ده کرد، نه وه بوو ژنه له کاتی بوو کینی له گه ل خو ی بو مال ه میزدی هینابوو، په یوه ندی به وه وه هه بوو. دایکی نه و پاره یه ی له کاتی به پرنکردنی به ودا بوو، نه ویش به تاسوقه وه پاراستبووی، تا کو ئیستا هیچ کاتی پنیوستیه کی وا نه هاتبووه پیش ناچاری بکات پئ له دل ی خو ی بنی و نه و سکه پارانه خرج بکات. هه تا نه و کاته ی دهستی کرد بووه تا بو خه سووی که له گیانه لا دابوو، هه موو وایان ده زانی ره فته نیه تابوتی بکړئ، به لام وای به چاک زانی بوو خو ی نه بان بکات و هه ندی پاره قهر د بکات و ده ست له پاشه که وتی خو ی نه دات، هه میشه له نه ندیشه ی نه و سی سکه یه بوو، که له روژی ته نگانه سهروه تیکی باش بکات. بو نمونه، هه رکاتی جهنگی روویدا با یاخود گرفتاریکی چاوه پروان نه کراو هاتبایه پیش، نه وانی له بهر و بوومی زهوی بیتهش بگردایه، له وان روژانی ته نگانه دا به و پاره یه ی که له که لینی دیواری حه شار دابوو، نه وان زوو له برسان نه ده مردن، له بهر نه مه هاواری کرد :

- نه خيټر تو نابڼ د هسټ له م پار ه به بدهيت .
 پياوه كه له جيوه ه لس او وهك په ره سيټكه به چالاكي
 در په پري، به تونډو تو رپوونه وه له ژنه كه ي، كه ليتني ديوا ري
 پشكني و پار ه كه ي ه لگرت، ژنه كه و ته دوا ي و پني راگه ي،
 له كاتيكا چنگي له و گير كړ د بو و ه و لي د ه دا را يگري، به لام
 د ه رو ه ستي چالاكي مي زده كه ي نه ه ات، مي زده كه پاليني پيوه نا و
 ژنه به ه ما ن نه و حال ه وه كه مناله كه ي له با وه ش دا بو و كه و ته
 سهر سه كو، پياوه كه در په پري و ها واري كړد :
 - ئاله م پار چه به دوا زده پيم بو بېره، پنيه كيش يا تو زي
 زياتر يشم وهك باوه بدي، .

ديوره كه به په له فرماني نه وي جي به جي كړد، هه نديكي
 كه متر له م به ل غه كه دا وا كړ د بو و، سني سكه پوله كه ي نايه
 گيرفاني، نه و م به ستي بو و جنسي خوي بفروشني و په له ي
 بو و بو رويشتن، دا يكه كه دوو باره گه رايه وه ئيدي ديوره كه
 نه ما بو و، پياوه گه نه كه له سا يه ي حه رمي در ه خته وه وه سټا
 بو و، پار چه نو ئي و رو و نه كه شي له ده سټا بو و، پار ه كه ش
 په ر زده بو و بو و، پيره ژن كه له شويني خوي وه سټا بو و
 هه را سان بو و بو و، بو و كه كه ي خوي بيني ده ه اته پيش و به
 ئاهه نكيكي شك او و به ر ز به ر ز ده ستي كړد به قسه ي هه له ق و
 مه له ق :

- واي له م پار چه قه شه نگو و جوانه كو په كه م، زور يش
 گران نيبه، نه وه چه ندين ها وينه تو پار چه يه كي كه تاني وا ت
 له بهر نه كړ دو وه .

به لام پياوه كه رهنگي سوورو ليل بو و بو و، به به دي
 سه يري ژنه كه ي ده كړد، له و حاله ته دا به جه ساره ټي كه وه له
 تو وره بيان نه راندي وگوتي :- ئيسټا تو نه و كه وا يه خوت

دهيدوری يا بيبه مه لای خهيات و دهستههقهکهی بدهم؟ من پئی دهلیم که تو ناماده نه بووی بيدوری.

دایکه که نه سلن وه لامي نه دایه وه دیسان به بیدهنگی خاموشی له کاتیکا رهنگی په پری بوو و له بهر نه و شکستهی تووشی هاتبوو دهله رزی، به سهر چووارپایه ی بچووکي خوی دانیش، نه و مناله ی له باوهشی بوو هیتشتا له ترسان دهگریا، دایکه که هیچ بایه خی به مناله که نه دا، له سهرخو نه وی به سهر زهمینه وه دانا، تا هه رچهند دلی بیهوی بزیرینتی، خوشی دهستی کرد به بادانه وهی پرچی که کرابووه، هه ناسه ی سوار بووبوو بهر له وه لامدانه وه، بی نه وهی سهیری میرده که ی بکات دووسی جار ئاوی ده می قوورت دایه وه و گوتی:

- بینه با بووت بدورم، چونکه نه گهر نه و کاره به دهستی ژنیکی تر نه انجام درابا، بو نه و مایه ی خه جاله تی بوو، نه و شه په ی که نزیکه ی بو هه موان ئاشکرا بووبوو، زیاتر ئاشکرای ده کرد، به تاییه تی که هاوسیکان له وکاته دا هه موویان له به رده می ده رگا وه ستابوون و گوئیان له دادو بیدادی نه وان ببوو، به لام له و ساته به دواوه ژنه بوغزیکی سهیری سه باره ت به میرده که ی په یا کردبوو، نه گهرچی هیچ دلخوشی له برین و دورینی نه و پارچه که تانه وه رنه ده گرت، به لام ته واوی هه ولو کوششی خوی تیدا به کاربردبوو، چونکه پارچه که نرخي زه حمه تیه که ی هه بوو، له ته واوی نه و ماوه یه ی کاره که به رده وام بوو، ژنه کپیئکی لاملئامیزی له به رامبه ر میرده که یدا له دل نابوو، هه رگیز ده رباره ی نه و رووداوانه ی که روژانه روویده دا به تاییه ت رووداوه کانی ناو کوچه، ووشه یه کی نه ده هینا سهر زمان، سه باره ت به ماله وهش هیچ یه ک له و قسانه ی که عاده تن نه و ژنانه ی له

ژيانی خويان رازين باسی دهکن بهديار نهدهخست، پياوهکه
 له بهر نه و پهوشته ووشکو زبره دا زور به دپه وشت بوو بوو،
 ئيدي گورانی نه دهگوت و نانی نيوه پرؤی دهخواردو دهچوه
 قاوهخانهی تهک جاده که وه، تا به تلئ له شه و راده برد، به
 خواردنی چاو قومار بازی دهگل پياوه کاندای خه ریک ده بوو،
 هر نه و هس بوو ده بووه هوی نه وهی به يانیان زوو له خو
 هه لنه ستیت، جار جار ژنه به سه ریا ده يقیژاند، هر نه وهنده
 نه زیه تی ده دا تا نه و لینگان باوئ و بيداریتته وه، به لام نه وسا
 ئيدي لينده گه را تا دلئ بخوازی بخه وئ، خوشی به تنها بو
 مه زرا ده چوو، پياوه که هه رچیه کی ده کرد نه و به ته وای بی
 ره حمی به رده وامی به بيدهنگی ده دا، له و کاتانه دا که ژنه پئی
 له سه ر زبری و به دخولقی داده گرت، له هه مان کاتدا دلته نگو
 خه مبار بوو، هه تا له و کاتهی دورینی که واکه شی ته و او بوو،
 نه و کاره زوری دريژه کيشا، چونکه وهختی سه رده ره يتانی
 برنج بوو، دايکه که نه یخسته به رزمانی که ناخو که واکه
 پر به له شی میزده که یه تی یا نا؟ کابرا که واکه ی پؤشی و
 نه نگوستيله که ی که نقیمه که ی له به ردی پيروزه ی شکاو بوو
 له ده ست کردو بریقه ی ده دایه وه، هه روه ها پرچیشی به رؤنی
 جه لا داو که له گو سکه ی ناشپه زخانه ی هینابوو، به نازو
 فیزه وه دهستی کرد به پياسه به کولاندا، کاتی خه لکی باسی
 شوخی نه وو شیکی که واکه ی نه و یان ده کرد، ههستی به و
 له زه ته خو شه نه کرد که چاوه روانی بوو، چونکه ژنه که ی
 هیچی به و نه گوتبوو، پياوه که توژی له مالیتدا مابؤوه، به لام
 ژنه به بی نه وی چاویشی بو به رز بکاته وه لار بووه و به
 که سکیکی قه فته کورت، که له دهستی دابوو که و ته که سگ
 لیدانه وه. ژنه به پینچه وانهی رابردوو هه رکاتی شتیکی بو

میزده که ی دروست ده کرد، هتا ئه و کاته ی که که وشیشی بۆ ده چنی ئه سلن بیری له وه نه کرد بۆ وه ببینی که واکه ی به بهری باشه یا نا، یا که واکه پر به له شی ئه وه یا نا، له کوتایی دا پیاوه که پتی له جگه ری خۆی ناو به شه رمه وه گوتی: - به پرای من تو له دورینی ئه م که وایه حه شرت کردو وه له هه موو که س باشترت دوریوه، وه کو جلی کورانی شار له من دیت. به لام ژنه هه ر چاوی بریبوه زه وی و گه سکه که ی دانایه وه شوینی خۆی و پاشان چو یه ک گلۆله لۆکه ی هینا و که وه رستنیه وه، چونکه ئه وه ی هه یبوو بۆ رستن، له که وا شینه که ی میزدیدا به خه رجی دابوو، دوا ی ماوه یه ک به شیوه یه کی نابه دل له وه لامی میزده که یا گوتی: به لئ به و خه رجیه ی که بۆ من ته و او بووه، ده بن له که وای ئیمپراتور بچن.

به بن ئه وه ی سه یری میزده که ی بکات ئه و قسانه ی به سه ر زمان داها ت، هتا ئه و کاته ی پیاوه که به تو وره ییی و نا ره حه تییه وه دا یه کۆلان، دیسان هه ر سه یری لای ئه وی نه کرد، له گه ل ئه وه شدا، له بنی دل یه وه ده یزانی ئه و که واشینه تا چ ئه ندازه یی له قه درو وه ج و پایه ی میزده که یدا زیادی کردوه.

بهشی پینجه م

دایکه که چندین ساعات به دوی یه کتره وه، چاوه پروانی گه پانه وهی میزده که ی کرد، نه و رۆژه ده کرا، که نه چنه مه زراوه، برنج له گۆلی پر ئاوی که م قوولدا، مه رزه کرابوو، نه و برکه سه وزانه ی که تازه سه ریان دهرهینا بوو، له بهر شنه بای له باردا ده لرینه وه و سه ری تازه پسکاوی خویان له ژیر هه تاودا راده ته کاند، له و رۆژهدا نه وان پیوستیان به وه نه بوو له دهشتدا کاربکه ن.

دایکه که له ژیر سایه ی داربیدا دانیشته و که و ته پستنی پیسه وه، دایه گه ورهش خۆش حال بوو به وهی که سئ هه یه گوی له قسه ی نه و راده گری، هاتو له که ناریا پاکشا، له کاتی قسه کردندا یه خه ی کراسی خوی کرده وه و بازووی له پرولاوازی خوی له ژیر تیشکی هه تاوی سوتینه ردا له یه ک کرده وه، تا دهماره کانی له به ریه ک بینه وه و گه رمی خۆره تاو بچینه ناو موخی ئیسقانیه وه، مناله کانیش پرووت بوون، نه وانیش له بهر هه تاودا هه لده زوقینه وه، دایکه که بینه نگی هه لبزاردبوو، لۆکه ی ته شیه که ی به بزواتیکی خیرا له میانی په نجه و شاده په نجهیدا که به نووکی زمان ته پری ده کرد، هه لده سووراند، پیسی سه ی و بادراو له ناو نه نگوسته کانیدا ده هاته دهره وه، هه رکاتی دریژ ده بوو، دایکه که پیسه که ی به ده وری پارچه دارحه یزه رانیکه وه که له جیاتی قه رقه ره

به کاری دههینا، لولده داو ده بیچایه وه. پرستی ئه و وهکو
هموو کارهکانی دیکه ی توندوتول بو، ئه و پرسه ی ئه و
ده پرست له دهستیا رهق و قورس خۆی ده نواند.

هه تاو له سه رخۆ دهگه یشته نیوه پۆ، دایکه که له شوینی
خۆی هه لسا یه وه ته شیه که ی له زهوی داناو به ووشکی و
ساردو سپریه وه گوئی:

- ئیستا که برسیه و به خۆی و که واشینه جوانه که یه وه
دهگه پرته وه مال، خه سوه که ی به هه مان ورته ورتی ئاسایی و
ورده بزه ی بیدریغیه وه گوئی:

- به لئ هه لبه ت ئه وه ی که ورگ داده پۆشی ناتوانی
جینی شتی بگریته وه که بۆ ناو ورگ پیویسته، دایکه که ئه و
قاپه ی که له کودی زهرد دورست کرابوو هه لگرت و نایه بنی
سه به ته ی برنجه وه، دوایی دهسته که ی تری به سه ری قاپه که
داهیناو زیاده که ی سه ری دووباره هه لپشته ناو سه به ته که وه،
تا یه ک دانه برنجیش خه سار نه بی، پاشان برنجه که ی
هه لپشته سه به تیکی دیکه وه که له داروچکه ی ناسکی
خه یزه ران دروست کرابوو، ئینجا چوه لای حه وزه که وه،
له و کاته ی به دریزی کویره ری گۆمه که دا بۆ پیشه وه
ده چوو، ناو کووچه که ی ده پیشکنی به لام ئه و تارماییه ی نه دی
که که وایه کی شینی له به ری، به ناگا له خۆبوونه وه چوه
که ناری حه وزه که وه تا برنجه که بشواته وه، سه به ته که ی ته پ
کردو به دهسته به هیزو هه تا وه سوئی خۆیه وه، برنجه که ی
هه لده پشافت و له یه کی هه لده سوین، ئه و کاره ی چه ندین جار
دووباره کرده وه تا برنجه که به ته واری سپی و پاک بۆ وه
وه کو مرواری بریقه ی ده دایه وه، له که پانه وه بۆ مائی لار
بوه وه و له بیستانی که له مدا سه لکه که له میکی هه لگرت و

مشتی ئالیکی له بهردهم گامیشه که دا دانا، که به درهختیکه وه به سترابۆوه و چووه ماله وه. ئه و کورپه ی له مناله کانی دیکه ی که وره تر بوو، له لادیکه دهگه پرایه وه و دهستی خوشکه بچووکه که ی له دهستا بوو، دایکه که به خوین ساردیه وه لینی پرسى: - باوکت له کۆلان یا له قاوه خانه یا له بهردهرگای هیچ مالئ نه بیینی؟ کورپه که به شیوه یه ک که گوزارشتی له سه رسامی ده کرد، وه لامی دایه وه و گوتی:

- ئه و ئیرۆکه تۆزئ له قاوه خانه دانیشت و چای خوارده وه، منیش که وای شینی ئه وم بیینی زۆر جوان بوو، کاتی ئامۆزیمان به و نرخه ی زانی که به و که وینیه مان داوه به باوکه ی گوت، زۆر گرانت له سه ر وه ستاوه، دایکه که له پرینکا به توورپه یی گوتی:

- به لئ گران که وتۆته وه زۆریش گران. دهنگی فیه ئاسای که چه که شی له دوا ی دهنگی براکه ی به رزبۆوه و گوتی: - به لئ که وای بابه شین بوو، منیش ده متوانی بیبینم که شین بوو. ئیدی دایکه که هیچی نه گوت، ئه و منداله ی که له سه به ته ی جۆلانه که ی خۆیا خه وتبوو، که وته گریانه وه، دایکه که هه لیگرت و دوگمه ی کراسه که ی خۆی کرده وه و مه مکى له زاری ناو له کاتی شیرپیدانی که وته چیشت لیتانه وه، هه ر له کاتی قسه کردندا به خه سووی گوت:

- هه ر له و شوینه ی دانیشتووی سه یرینکی کۆلان بکه بزانه که وای شینی ئه و ده بیینی؟ ئه گه ر بینیت پیم بلئ تا خواردنی بۆ له سه ر میزه که بۆ دابینیم..

خه سووی به شیوه یه ک گوزارشتی له خۆشحالی خۆی ده کردو گوتی: - خاترجه م به کچم. له گه ل ئه وه شدا کاتی برنج کولا، به و شیوه یه ی که پیاوه که حه زى لیبوو، وه کو

لږکه سپی و ووشک هه لگه پرا بوو، ئه و کاته ی پیاوه که هیشتا نه گه پرابوو، که له مه کهش کولا، هه تا ژنه که له و تام و چیزه ترشو شیرینه شی دروست کرد، که به سه ر گه لای نه رمی که له م دایده پریژن و میزده که ی حه زی لیده کرد، بۆ ماوه یه ک سه بری گرت، پیره ژن برسی بوو ههستی کرد دهست و پتی له بهر بونی ئه و خوراکی که ده گه یشته به رلووتی سست بووه، له پریکا ته کانیکی دایه به رخزی، هه مان ئه و ته کانه له ئه نجامی برسیه تی بوو، ئینجا گوتی:

- ئیدی چاوه پوانی کورپه که م مه به و من ده م پرا ئا و بووه، سکم وه کو ته پل خالی بووه هه والیکیش له و نه بوو.

ژنه جحیله که کاسه ی پیره ژنی دایه دهستی، پاشان کاسه ی منالانیشی دا پینان و موله تی پیدان هه ندی که له میش بۆ خویان بیهن، به لام مۆخی که له مه که ی بۆ باوکیان هه لگرت، بۆ خۆشی توزی خواردنی راکیشا چونکه که متر له جارن برسی بوو، بپیکی زور برنج و یه ک قاپه که له م مایه وه و ژنه که ئه وانی به دیققت له گۆشه یی له بهر با دانا، تا به فینکی بمینیته وه، بۆ ئه وه ی ئه گه ر شه ویش گه رمی کاته وه، باش بپو بوخری، پاشان مه مکی نایه زاری مناله که ی و مناله که ئه وهنده ی خوارد تیر بوو، ئیدی خه وت، مناله که خه په و به هیز بوو، که له بهر هه تاویشدا ده خه وت، له سۆنگه ی گه رمایه هه تاودا سوورو قاوه یی هه لده گه پرا، دوو مناله که ی تر له سیبه ری داربی راکشان و خویان لیکه وت، پیره ژن به سه ر ته خته خه وی خۆیه وه سه ری پاده ته کان، ئارامی خه وو بیده نگه نیوه پۆیه کی گه رم به سه ر ئه و گونده دا بچوکه دا زالبوو، هه تا ناژه له کانیش خه وه کوتکه یان بوو و لمووزی خویان شوپ ده کرده وه و مۆره یان ده کرد، ته نها دایکه که بوو

خه و نهیده برده وه.

ته شی خۆی دهست دایه و له ژیر داربیدا که سیپه ره که ی خۆی به لای خۆرئاوای حه وشه وه هه لکشاندبوو دانیشته، ریسه که ی باداو به دهوری ته شیپه کیدا وه رپتچایه وه، به لام هر دوا ی ساتیک ئیدی نهیتوانی کار بکات، چونکه له ته واری ئه و به یانیه دا زۆر به جدی و ئارامیه وه کاری کردبوو، رپسی ده رسته و ته شی هه لده سوورپاند، به لام ئه وسا ئیدی نهیده توانی له شوینن قه رار بگریته، ههستی ده کرد شله ژانیک ی سهیر وه ک چون گریه که له دلیدا ئه مبار ده بی وابوو، تا ئیستا نه بیینی بوو میزده که ی هه تا بۆ یه کجاریش بی، له کاتی ژه میدا نه هاتبیته وه مال، له به ره خۆ گوتی:

- رهنگه بۆ قوما کردن یا بۆکاری چوو بیته شار.

پیشتر قهت ئه و بیرو که یه نه هاتبووه زهینی وه، به لام ئیستا هه رچه ند زیاتر ئه ندیشه ی ده کرد وای به نه زه ردا ده هات، که ئه و بیرو که یه راست و دروست بی، دوا ی که میک ئاموزاکه ی که هاوسنیان بوو، له مالیدا هاته ده ره وه بۆ ئه وه ی بچی بۆ دهشت، ئه وهنده ی نه برد ژنی ئاموزاکه ی که له ژیر دره خته که دا چوو بووه خهوی دوا ی نیوه پۆوه، بیدار بوه وه و بانگی کرد:

- ئه وه میزده که ی تو له به یانیه وه دیار نییه؟ ئه ویش گوتی:

- به لێ بۆ کاری که په یوهندی به خۆیه وه هیه چۆته شار.

ئاموزاکه به ئارامی خه ریکی گلدانه وه ی هه رزه چن و بیلو ئه و شتانه بوو، که ده یویست، به و دهنگه ناسکه ی خۆیه وه گوتی:

- منیش بینیم به خۆی و به کهوای شینیوه دهچروه شاری.

ژنه پرسى :- بهراستیتته؟ تۆزى دلى هیور بۆوه، ئەمجاره به په یوهندیه کی زۆرتروه کهوته رستنهوه، چونکه نامۆزاکهش میزدهکهی بینى بوو بۆ لای شار بچى، دهبی به کهوای نوئى و ئەنگوستیلەى مسین وبریقه هاویژو پرچی روون لیدراویهوه، بۆ ئەوه چووبیتته شار تا رۆژیکى خۆش بهسەر بیات، کهیفى بکات و تۆله له ژنهکهى وهگریتتهوه، لهوانه بوو هەر وایى، ئەو بیروکهیه دهبوايه ئاگرى توورپهیی ژنهکه زیتروخۆشتر کات، بهلام توورپهیی ئەو دامرکابۆوه و نهیتوانى دووباره ههلیگیرسینیتتهوه، چونکه وێرای قسهکانى کورپه مامى، هیتشتا هەر شلهژانىکی سهیر ئاویتهی ئەو بووبوو. دواى نیوهپۆیهکی گهرم و دوورودریژ که هیتشتا هەر بهردهوام بوو، پیرهژن له خه و بیدار بۆوه و هاواری کرد :

- دەمم وهک په لکی درهخت ووشک بۆتهوه.

دایکهکه له جیوه ههلساو چای بۆبرد، منالهکانیش بیدار بوونهوه و له ناو خاک و خۆل کهوزین و دواى قیت بوونهوه کهوتنه بازیهوه، مناله شیرخۆرهکهش چاوهکانى کردهوه به شادی و خهندانهوه، له ناو سهبهتهکهى خۆیدا مایهوه، له بهر ئەوهی باش خهوتبوو له سهرحالى خۆی بوو.

بهلام دایکهکه ههرگیز نهیتوانى بهسهیتتهوه، خۆ ئەگەر بۆى بکرایه ههلبهت دهخهوت، چونکه ئەوهنده ساغ و بههیز بوو، له کاتى ئاساییدا ههتا له کاتى کاریشدا به ئاسانى خه و دهبیردهوه، بهبى ئەوهی خۆی بیهوی خهویکی قول و شیرین دهپرفاند، بهلام ئەوی رۆژى شتى دهروونی ئەوی دهکۆلیهوه و

وای لیده کرد همه همیشه بیدار بی، ده تگوت گویی قولاغ کردوه تا دهنگی بییستی، پاشان له کاتیکا له بهر چاوه پروانی حوسه له ی نه مابوو، له جیوه هه لسا یه وه، که ته ماشای جاده ی ده کرد له بهر نه وه ی و ونبووه که ی خۆی نه ده بینی، جاده که ی به خالی ده هاته بهر چاو، مناله که ی هه لگرتوو نه وی به توندی له که مه ر به ستاو و پرای هه رزه چنی خۆی، چوو بۆ مه زرا، له کاتی رویشتن به پیره ژنه که ی گوت:

- من ده رۆم تا که نمه فرافینی دامینی ژووروو بدورمه وه. له رینگه دا له بهر خۆ بیری ده کرده وه که نه گه ر له ده ره وه ی مالی بیت که متر خه فته ده خوات، هه روه ها نه گه ر خۆی بداته بهر کاری گرانو سه خت، کات زووتر ده روات، به دریزایی نه و دوای نیوه پۆیه، له کاتیکا له بهر گه رمای خۆره تاو روخساری به ده سمالیکی که تانی پاراستبوو، به بهرده وامی هه رزه چنی له میانی قه دو بالایی سه وزو تازه رسکاوی که نمه فرافینیدا به رزو نه وی ده کرده وه، کاریکی ناهه موار بوو، چونکه زه وییه سافه که یان بۆ برنج تایبهت کردبوو، هه تا له زه وی سافو گۆل گۆلی دامینی کتویش هه رشوینن توانیبوویان ناوی بگه یه ننن برنجیان تیا مه رزه کردبوو، چونکه برنج خواردنیک بوو له که نمه فرافینی به تامتربووو به گرانتریش ده فرۆشرا.

هه تاو ده چوو ه پشته کتوه پووته که وه، تیشک نه وه نده توندو پتکه ر بوو که که واکوله ی ژنه له ماوه یه کی کورتدا شه لالی ئاره قه ده بوو و رهش هه لده گه را، به لام نه وه نه یده توانی بجه سیته وه وه هه ناسه تازه بکاته وه، مه گه ر ته نها نه و کاتانه ی مناله که ده گریاو ده بوایه شیر ی بداتی، نه و کاته تا قباز به سه رزه ویی راده کشاو مه مکزله کانی له ده می مناله که

دهنا، روخساری سوتاوی خۆی پاک دهکردهوه، بئێ ئهوهی شتی ببینی چاوی دهبریه دهشتایی روشنی هاوینهوه، کاتی منالهکه تیر دهبوو وازی لئ دههیناو دووباره دهکهوتهوه کار تا ئهوکاتهی که جهستهی کهشهنگ دهبوو، بیری له کار دهکهوت. چونکه جگه له لهگیای ههرزه که به نووکی ههرزهچن ههلهکه نراو یهکسهه له بهر گهرمای هاوین ووشک دهبوون و سیس ههلهکه پان، بیری له هیچ شتیکی دیکه نه دهکردهوه، له ئاکامدا خۆرهتاو له سنووری ئاسۆدا وچانی گرت و دۆلهکه له پریکدا نوومی تاریکی بوو، ئهوکاته ژنه له جیوه قیت بۆوهو روخساری تهپی خۆی به ناوبهری کهواکولهی خۆی پاککردهوهو به دهنگی بهرز بهخۆی گوت:

- ئهو ئیستا که حهت من له مائی چاوه پوانه و ده بئێ بچم فرافینی بۆ ئاماده بکهم.

منالهکهی که به سههه جینگه وه له سههه زهوی خهوتاندبوو، هه لگرتو که رایه وه مال، به لام پیاوه که هیشتا نه که رایه وه ماله وه، کاتی ژنه گوشه ی ماله وهی دهور کرده وه، له هیچ شوینی دیار نه بوو، پیره ژن به جۆش و خروشه وه ده پیروانیه دهشتایی و دوو مناله بچووکه که، که له ئاستانه ی ده رگادا دانیشتیبون، به ماندووییه وه مابوونه وه چاوه پیروانیان ده کرد، که دایکیان بینی ده ستیان به گریان کردو ئه ویش به سههه راسیمه ییه وه پرسی:

- رۆله باوکتان کوا هیشتا نه که رایه وه ته وه؟
 کوپه که گوتی:-- هیشتا نه که رایه وه ته وه ئیمه برسیمانه.
 که چه کهش به لاسایی کردنه وهی براکه ی به شیوه یه کی
 پچر پچر گوتی:
 - بابه نه هاتۆته وه ئیمه برسیمانه.

له و کاته دا چاوه کانی به توندی داگرت، تا له گه زندهی
دوا تیشکی زیرینی خوره تاویان بپاریزی. پیره ژن له شوینی
خوی بلند بوو و به په له کوتیوه تا بن حه وشه ی خه رمه نگاکه وه
چوو، به دهنگیکی تیژو گویته زینه وه، له ناموزای پرسی که
تازه بؤ ماله وه ده که رایه وه:

- تو کورپی منت نه بینیه؟

به لا دایکه که به په له چوه. ناو قسه کانیه وه و گوئی:

- له سهره خو نه نه گیان له سهره خو پیی ناوی به هموان
بلیت هیشتا نه هاتوته وه.

به لام پیره ژن که دهسته پاچه بوو بوو، هه ولی دا دورتر
بینی و گوئی:

- خو دروم نه کردوه نه هاتوته وه ئیدی.

ئیدی دایکه که هیچی تری نه گوت، شتیکی ساردی دا
به مناله کان و هندی ناوی که رمیشی هه لپشته ناو قاپی
پیره ژنه که وه، هه نی ورده خوراکي به رماو هشی په یدا کردو
له به رده می سه که که یدا هه لپشت، پاشان که نه هلی مال
خه ریکی خواردنی فراقینی بوون، نه و خوی و مناله که ی
باوه شی به کوچه دا سهره و ژور بؤوه و تا قاوه خانه که چوو،
له ویدا چند موشته ری و یه کدوو ریواری راگوزه ری بینی،
ده یانویست بگه رینه وه هه مان نه و گونده ی خویان که له هه مان
نه و نزیکانه بوو، چونکه کاته که، کاتی ته واو بوونی کاری
روژانه بوو، پیاوه کان عاده تن ده بوايه له مالی خویان بن.

له به ره خو گوئی له وانه یه میترده که ی له پشت یه کی له و
میزانه ی قاوه خانه بیت، له ویی ده توانی نه وه ی رووده دا بینی
بیستی، له وانه شه له که ل میوانیکی تازه هاتووی هه لاتوو له
خه لوهتو ته نهایی دا دانیشتی، یا خود نه که ر په پوی قوما ر

پان کرابیتتووه ئووو هه تمهن ئوویش به شداره. به لام هه رچه ند سه یری ئوملاو ئوملای کرد سو راغی له که واشین نه بوو، هه روو ها گوئی له دهنگی قوماربازان نه بوو، که به دهووری میزهووه کو بینهووه، له ده رگای قاوه خانه نزیک بووه سه ریکی هه لکیشایه ناویهوه، قاوه چی ته نها بوو و له دوای فرافینئ له حالیکا پشتی به دیواری که نار سو پا که وه دابوو، روخساری هیشتا که له بهر دوو که لو چهووری چه ند روژه پوخل بوو بوو، خه ریکی حه سانهووه بوو، وه ک بلئی شوشتنی روخساری به بی سوود ده زانی، چونکه به و کاره پوخله ی که هه بیوو دوو باره هه رزوو رهش ده بووه، ژنه که نه که له لئی پرسى:-
تو باوکی مناله کانی منت نه دیوه؟

قاوه چی نینوکی دریزو رهشی خوئی نایه ناو ددانو
مژی و به بی بایه خه وه گوئی:

- ئه مرق به یانی خوئی و که وای شینی هات و چه ند ده قیقه یی دانیشت و پاشان هه لساو روئی تا له شار رابویرئ.
پاشان وه کو ئوو هی هه ستنی کرد بی شتنی له میاندا هه یه پرسى :

- چون خانم مه گه ر شتنی رووینه دابئ؟

دایکه که به توندی گوئی:

- نه خیز هیچ رووینه داوه هیچ ... کاریکی له شاردا هه بوو
حه تمهن بو هه مان ئوو کاره دواکه وتوووه، ده بی ئه مشه و له شار به سه ر بیات و به یانی سپیته دیته وه.

قاوه چی که له پرئیکا هه ستنی بزوزی بزوات پرسى:

- مه گه ر ده بی چ کاریکی هه بی؟

دایکه که له و کاته ی رووی له و وه رگیزا بوو گوئی:- من له
ژن زیاتر نیم، مه گه ر له کئ بزائم چ کاریکی هه یه؟

له وکاته دا بهره و مال دهگه پرایه وه ئه و که سانه ی
 که پووبه پووی ده بوونه وه ده یانپرسی و ئه ویش به بنی
 لئیویه وه وه لآمی ده دایه وه، بیریکی هات به زهینا، هرکه
 چووه ناو مال وه ئه و کاژپرکه ی پشکنی که له دیواری مالی
 لیدرابوو، کاژپرکه که خالی بوو، ده یزانی ده بوایه چند
 سکه یه کی مسین و یه ک تاکه سکه ی بچوکی نوقره یی، له
 ناو ئه و کونه دا پاره ی پاشه که فتی هه بن، چونکه میرده که ی
 یه کدوو روژ پیتتر بری پوشالی برنجی، به پاره یه کی
 باش فرۆشتبوو، چونکه ئه و له چه نه لیدان و ده بی و نابیی
 فرۆشتن کارامه بوو، بریکی زۆرتری پاره هینابوو ماله وه.
 یه کسه ر ئه و پاره یه ی له میرده که ی سه ندبووو له و کونه که دا
 شار دبوویه وه، له بهر ئه مه ده بوایه له وئ با، به لام هیچ خه به پئ
 له و پوله نه بوو، ئه و کاته دایکه که تیگه یی پاره که ی بردوو وه
 پویشتوو، دوو چاری سه رگیژی بوو وه مووشتیکی به
 تاری بینی و خۆشی ته و او له حالی خۆی گه یشت، له پرنکا
 به سه ر سه کۆی گلی ناوه ندی مالیدا دانیشته هر به و جوړه ی
 که مناله که ی له باوه شدابوو، به کپی و خامۆشی له سه ره خۆ
 دهستی به بادانی سه روگه ر دنی خۆی کرد بو پیش و پاشه وه،
 پاشه ئه و پویشتوو له مه به دوا دایکه که خۆی له گه ل سئ
 منداله که ی و له گه ل پیره ژن ده مینیتته وه،

- به لئ ئه و ئیدی پویشتبوو.

مناله شیرخۆره که دهستی به گریان کردو دایکه که بن
 ئه وه ی بزانی چی ده کات مه کی بو ده رهیتا، دوو مناله که ی دیکه
 هاتته ژووره وه، کچووله که ده گریا و چاوه کانی هه لده پشافتن،
 پیره ژن له کاتیکا که خۆی هاویشتبووه سه ر گۆچانه که ی
 به رده وام ده یگوت:- کچه که گیان له بییری ئه وه دام ئه و کورپه ی

من دهبن بۆ کوئی چووبیت؟ زۆر سهیره کورپه کهم پویشتی،
پیره ژن گوئی داین وتوژی هیور بۆوه دووباره ی کردهوه
گوئی:

- به لئی حه تمن به یانی دیته وه. پاشان به ئه سپایی به
ناوهندی ژووری تاریکدا رت بووو بۆ لای تهخته قه به که ی
خۆی چوو.

دایکه که دوومنا له که ی برده حه وشه وهک چۆن وابوو
شه وانی هاوین بهر له نوستاندنیان دهیشوشتن، ههردوکیانی
پاک کردهوه، سه تله ئاویکی به سه سر سه ری هه ر یه ککیان
داکردو هه ر له وکاته ش به دهسته پیستیکی قاوهیی و خزله شی
ئوانی ئه وهنده ساودا تا پاک بوونه وه، ژنه گه نجه که به ری
به چه نه بازی مناله کان نه بوو و هیچ بایه خیکی به ناله نالی
کچۆله که نه دا، که له بهر ئازاری چاوه کانی دهینالاند، ته نها
ئه وکاته ی مناله کانی به سه سر تهخته که وه خه واند، کورپه که له
نه هاتته وه ی باوکی ئاگادار بۆوه وه به سه رسامیه وه پرسی:

- ئه ی باب به له کوئی دهخه وئ؟

هه ر ئه وکاته ش بوو دایکه که له گه ل ئه وه شدا که هیشتا
هه ر گیز بوو له وه لامدا گوئی:

- حه تمن له شاره چونکه ئه و سبه ی یا دووسبه ی
ده گه رپته وه.

پاشان به توورپه ییه وه گوئی: - له وانه یه ئه وکاته بگه رپته وه
که ئه و بره پاره ییه ی خه رج کردب، دیسان به ناخۆشییه کی
زیاتره وه گوئی:

- ئه وکراسه شینه شی پیس دهبن و ئه وهنده پیس دهبن
که دهبن بیشووم. دایکه که له سه ریکه وه ش سه باره ت به وه ی
میرده که ی توورپه یه، هه سته به له ززه ت ده کرد، ئه و پابه ندی

توورپهیی خۆی بوو و به توندی خۆی پین ههلواسی بوو، چونکه له و حاله ته دا میرده کهی خۆی وا ده دیت که زیتیر لینی به نزیك ده که ویته وه، هه تا ئه و ساته ش که ئاژه لێ ده بردنه ته ویله و کیلونی ده رگه ی له بهر مه ترسیه کانی شه و داده خست، دیسان هه ر توورپه بوو و به ورته ورته وه له بهر خۆ ده یگوت: - سویند ده خۆم که هه مان ئه مشه و که هیشتا خه و ناچیته چاوم دهنگی له ده رگه دانی ده بیستم.

به لام له و شه وه تاریکه و له قوولایی ئه و شه وه که رم و ئارامه و له دلی خامۆشی ئه و ژووره ده رگا داخراوه یه دا، توورپهیی له دلی نه ماو ترس جیی گرته وه، ئه که ر میرده که ی نه که رپیته وه ژنیکی که نج و ته نها قورپی کئ بکات به سه ر خۆیا؟ ته خته ی خه وئ واده هاته بهر چاوی که که و ره و خالییه، ئه و شه وه پئویستی به وه نه بوو خۆی ئازار بدات، به مه یلی خۆی ده ی توانی ده ست و پینی خۆی بۆهه ر لاین بیه وئ دریز بکات، هه وه سیکی ناگه هانی و سووتینهر بۆ له باوه شگرته ی ئه و پیاوه ی که په یوه ست به و بوو، سه راپای ئه و ی داگرت، شه ش سال بوو که شان به شان له که ل ئه و دا ده خه و ت، هه رچه نده ئه و پیاوه رۆژی وا هه بوو خولقی ئه و ی ناخۆش ده کرد، به لام له کاتی شه ویندا، دیسان خۆی له باوه شی ئه و ا ده دۆزییه وه و له بییری ده چوو، ئه و ته مه له و بزاونی منالانه ی هه یه، ئیستا که ش وا به بییری دیته وه که ئه و چ جه وانیکی قشت و خۆشقه لافه ت بوو، وه کو زۆر له پیاوان ده م و لئوینکی ئه ستوری نه بوو، ده می بۆنی لئ نه ده هات زۆر به نه مک بوو، ددانه کانی له سپیتیدا له برنج ده چوو. به و شیوه یه ی که پالکه و تبوو، هه سته ی کرد که هه وه س جینگه ی رق وقین ده گریته وه، سپینده له جیوه هه لسا یه وه له بهر بینخه و ی ماندوو

و شهکەت بووبوو، دووبارە دلی گیرایەو، دواى وەدەرنانى
 نازەلەکان لە تەویلەو دواى ئەوێ خواردنی دا بەپیرەژن و
 منالەکان، بینی هیشتا خەبەرێ نیه لە میژدەکەى، دیسان
 بەدى بە دلا نەهات، بە بۆلەبۆلەو بەبنی لێویەو گووتی:
 - کە پارەو پوولی تەواودەبێ دەگەریتەو، من چاکدەزانم
 کە ئەوکاتەدەگەریتەو.

کۆرەکە سەیری تەختەخەوی خالی کردو کاتی
 بەسەرسامییەو لە دایکی پرسى:
 - ئەى بابە شەو لە کوێ ماوەتەو؟

ئەویش بە ئاھەنگیکى شکستەو لەپریکا بە ناشوفتەى
 وەلامى دایەو :- گوتم تا یەکدوو رۆژى دیکە نایەتەو،
 ئەگەر لە کوچە لە تۆیان پرسى بلی تا یەک دوو رۆژى
 دیکە رۆشتوو، لەگەل ئەو شدا کاتی منالەکان بۆ یاریکردن
 لەمألێ بەدوور کەوتنەو ئەو نەچوو مەزرا، کورسیەکەى بە
 شینوێ دانا کە بتوانی هەموو ئەو کەسانە بیینی کە بە کوچە
 تەنگو تریسکە کەدا تێدەپەڕین، لە کاتی ئەو شدا هەر وەلامى
 کەدەهاتە بەردەمى دەیدایە دەست خەسوو پڕ قسەکەى،
 دەیکوت:

- رەنگى شینی کەواکەى بە قەدەرێ ساف و یەکدەستە،
 کە من لە مەودایەکی زۆر دووریش بێ، دەتوانم دەست
 نیشانی بکەم، دەستی کرد بە تەشى رستن، لە میانى
 هەر سورانەوێ کە بە بەنەکەى دەدا، نیگایەکی دەکرده
 کوچەکەشەو، ئەو پارەییەى حسیب دەکرد، کە میژدەکەى
 لەگەل خۆى بردبووی، بە هەمان رێژە تەخمینی ئەو وەختەى
 دەکرد کە پارەکەى بەشى دەکرد، وای هاتە بەر چاو کە
 ئەو پارەیه زیاتر لە شەش رۆژ ناخایەنى، مەگەرئەوێ کە

شانسی بیتن و بهو دهسته کارامانهی سهرکهوئ و مبلهغهکه زیاتر بکات و ونبوونی خوی زیاتر بکات، ورده ورده روژ بهرهو پیشفهدهچوو و له دست چهنه بازی پیژن تووشی زه لالت بوو بوو، بهلام دیسان تاقتی دههیناوه بهرخوی، چونکه نومیده وار بوو که رهنکه میرده کهی له رنی گه پانه وه بیت بو مال هوه، نیوه پو کاتی مناله کان بهرهو مال هوه که وتنه ری برسیان بوو، کورپه که کاسه ی که له رمه که ی که بو باوکی له لایه ک داندرا بوو دوزییه وه و داوای کرد، بهلام دایکی پیی ندا، که مناله که لاملی کرد دایکه که به سهختی لیتدا:

- نهخیز نه وه بو باوکتته نه گهر نه مشه و بگه پیتته وه برسی ده بی و هه مو نه وانه ی دهوئ.

داوای نیوه پوی دریزو گهرمی هاوین به سه رچوو، بهلام نه و نه گه پرایه وه، هه تاو وه کو هه میشه سه نگین و تزی تیشکی زیرین، ناو ابوو، دوله که بو چهند ساتی روشن هه لگه پرا، پاشان شهوینکی تاریک و قوول داها، دایکه که خوی دا به دهسته وه، قایی که له رمی له به رده م مناله کان داناو پیی گووتن:

- نیستا هه رچند دلان ده خوازی بخون، چونکه نه گهر روژی زیاتر رایگرم تیکده چیت، کن ده زانی؟ رهنکه.

بریکیشیم زه مه نی هه لگرت و دای به پیره ژن، گوئی:

- توش بیخو نه گهر نه و به یانی هاته وه نه وه هی تازه ی بو دورست ده که م.

دایه گه وره پرسى:

- واته به یانی دیتته وه؟

- به لئ له وانیه به یانی ...

نه و شه وه زور به خه مگینی خه وت، له ناو جیدا ترسا، به راشکاو ی له دلی خوی گوئی هیه که سی نازانی که ناخو

ئەو دەگەرپیتەوہ یا نا؟

ھەر لەو ساتانەدا ئومیدی دایکە کە ھەر بە بەسەرچوونی ئەو ھەوت رۆژە بوو، کە بە گومانی ئەو دواى ئەوہ میژدەکەى دەبوايە بەبێ پارە بمینیتەوہ، ئەو ھەوت رۆژە یەک لە دواى یەک بەسەر چوون، ھەر رۆژەى بە نەزەرى ئەو وەک رۆژى گەرانوہ خۆى دەنواند، ئەو لەو ژنانەدا نەبوو، کە لە دیدا بەدواى رینگاين بکەوئ و لەگەل ھاوسىکانى بکەوئیتە چەنەبازىیەوہ، بەلام ئیستا بیست نەفەر لەوان ھاتوون و بە حالى میژدەکەیان زانى بوو دەیانگوت:-

ئیمە ھەموو لەیەک خانەوادەین ھەموو کەم و زۆر لەگەل یەکدا خزم و کەسین.

عاقیبتە دایکە کە بۆ پاراستنى ئابروى خۆى داستانیکى لىکھەلچنى و لەبەر کارىگەرئیتى ئیلھامىکى لە ناکاودا پئى لە جەرگى خۆى ناو لە وەلامى ئەواندا گوتى:-

میژدەکەم لە شارىکى دوورە دەستا دۆستىکى ھەبە، ئەو دۆستە کارىکى بۆ ئەو بە پارەىەکى کەم پەیدا کردوہ، بە شىوہىن ئیمە ئىدى ناچار نابین ھەموومان لە مەزرادا کار بکەین، ئەگەر ئەو ھەزى لەو شوین و کارە نەبێ، ئەوہ ھەرزوو دەگەرپیتەوہ، دەنا دەبى سەبر بکات ھەتا خاوەنکارەکەى مۆلتى پئ دەدا.

ئەو ھەرگیز قسەى راستى وا بەو خوئین ساردى و ئارامىیەوہ نەھینابووہ سەر زمانیەوہ، بە شىوہىن پیرەژن ھارو ھاج بوو پرسى:

- باشە ئەى بۆ خەبەرئىکى وا خۆشت بەمن نەداوہ کە من دایکى ئەوم؟ دیسان دایکە کە درۆیەکى دیکەى کردو بەسەریاو گوتى:- نەنە گیان خۆى قەدەغەى کردبوو کە

به کەسی نەلێم، چونکە ئەو لەو باوەرپەدايه کە تۆ ناتوانیت
 زمانت بگرت، یە کەسەر تەواوی ئەهلی دێی تێدەگەینی،
 ئەو حەزی لێبوو ئەگەر کارەکە ی سەر نەگرت باشتر وایە
 شتی بە کەس نەگوتی، پیرەژن بە منەمنەو لە حالیکە خۆی
 هاویشتبوو سەر گۆچانە کە ی، هەردوو شەویلاکی بێدەدان و
 سواوی شۆربووبوونەو، بە شیوەیەکی هەندیک رەنجاوەو
 گووتی: - ئۆه تۆش هەروا بێردەکەیتەو؟ راستە کە من
 هەمیشە قسە دەکەم، بەلام واش نییە کە نەتوانم زمانم بگرم.
 دایکە کە چەند جارێ داستانی دروستکراوی خۆی
 دەگوتەو هەموو جارە ی کلک وگویی بۆ زیاد دەکرد، تا
 زیاتر لە راستی نزیک کاتەو، ژنیکی هاوسێیان هەبوو، کە
 هەموو جارێ بەبەر دەرگای مالیاندا رەت دەبوو، ئەوژنە لە
 لای براکە ی دەژیا کە لەخۆی گەرەتر بوو، لەبەر ئەو ی
 هەم بیو هەو و هەم منالیشی نەبوو، زۆر بێکار بوو، رۆژانە
 لە سپێدەو تا رۆژاوا دادەنیشت و بە ئاوریشم کەوشەکانی
 گولدۆزی دەکرد، لە تەواوی ئەو ماوەیەدا لەبیری روداوی
 نالەباردا بوو، کە لە دەوروبەری ئەو دا دەیانگێراییەو،
 ئیستاکەش چیرۆکی ئەو پیاو ی کەمال و ژیا نی خۆی
 تەرک کردو، هەستیکی بزۆز ئەو ی بە سەختی خستبوو
 هەلچوونەو، رۆژیکیان بێرۆکە یەکی بەخەیاڵ داها و بەو
 خیراییە ی کە پێنە بچو کەکانی رێیان پێ دەدا، بە دریزایی
 کوچە رابکردو ها تە لای دایکە کەو بە قەلافەتیکێ رەندانە پێی
 گوت:

- زۆر لە میژە نامە یی نەها تۆتە دێ و نەمیستوو نامە یی
 لە میژدە کە ی تۆ کە یشتی، دایکە کە وەلامی دایەو و گووتی:
 - چۆن هەمان هەفتە ی پیشوو هەوالی ئەوم وەرگرتوو،

بیوه ژنه که روښتو په یوه نډی به پیاوځی کرد، که به تهنه
 ئه و له وده ورو به رده دا خویندن و نووسینی ده زانی، نه و پیاوځی
 بوو نه گهر به سوتفه که سڼی ویستبای نامه بنووسنی ده چوونه
 لای نه ووه، نه و کاره کومه گی به ژیانی نه وده کرد، ژنه به
 شینوه یه کی پر ماناوه لینی پرسۍ: - تیا تو بینوته نامه یی
 له - لی - یه که م کوږی لی سیهه م له نه وهی پتیشوو هاتبیته
 گونده وه؟ پیاوه که گوتی نه خیر، نه وکاته بیوه ژنه که به
 دهنگی به رزه وه گووتی به لام ژنه که ی ده لی له هه مان نه و
 چند روژه ی پتیشوو نامه یه کی له ووه بو هاتووه، پیاوه که
 به نه ندیشه ی نه وهی له وانه یه چووبیته لای میرزای گونده
 نزیکه که یان تووشی حه ساده ت هات، چه ندین جار نه و
 هه واله ی ئینکار کردو گوتی:

- ته و او دلنیا م که هیچ کاغه زئ نه هاتوته دیکه وه،
 هیچ که س داوای له من نه کردووه هه تا یه ک خه ت بو نه و
 بخوینمه وه، هیچ که سیکیش بو ناردنی نامه داوای پوولی له
 من نه کردووه،

چونکه جگه له لای من لای هیچ که سیکي دیکه پول په یدا
 نابیت، ئیستا زیاتر له بیست روژ ده بی نه سلنه ته ته ره کانی
 پؤست له گوند نزیک نه که وتونه ته وه، نه وکاته بیوه ژن بوئی
 کرد که ده بی نه و ماسته مویکی تیدابیت، له هه موو جینگایی
 به پسه پسه وه ده یگوت که ژنی لی یه که م درو ده کات، هیچ
 نامه یه کی بو نه هاتووه، بیشک میزده که ی هه لاتووه ده سستی
 له و به رداوه، نه دی نه وه نه بوو له سه ر نه و که و شینه ی کردیانه
 چتر شه ر؟ ته و او ی خه لکی دی بیستیان که جوئییان به یه ک
 ده دا؟ مه گهر پیاوه که ژنه که ی خوی پال پیوه نه ناو مارکو تی
 نه کرد؟ لانی که م مناله کانی خوئیان نه و قسانه ده که ن، که

ئەو قسانە كەوتە بەر گوئی دایكەكەو، بە شەهامەتی تەواو
لایەنگیری كرد كە راستی كردو و هەتا گوئی:

- ئەو كەواشینەیی تەنها بۆ سەفەر كردنی میژدەكەیی بۆ
ئەو شارە دوورەیی دووریو، شەپیی ئەوان لەبەر شتیکی
دیکە بوو. بەلام سەبارەت بە نامە، ئەسلەن نامەیی لە ئارادا
نەبوو، بە لكو پەيامی بوو هەر قسە، كە كاسینی كەپیدە
لە كەناری دەریاوە هاتبوو لەگەل خۆی هینابووی، بەمجۆرە
بوو دایكەكە بە شیوہیەكی كارامە لەبەر رامبەر درۆكانی خۆیدا
وہستایەو، پیرەژن ئەو قسانەیی بەبنی دلییەو باوہر دەکرد،
ہەموو دەمیک لە بارەیی كورہكەیی و سامانی ئەوہوہ قسەیی
دەکرد، لە كاتینكا دایكەكە بەو شیوہیە قەلافەتیکی ئارامو
یەكجوری بە خۆو دەگرت، وەكو ئەو ژنانە نەدەگریا كە
میژدەكانیان جییان بەیلن، سەرەنجام ہەموو حەكایەتەكەیان
باوہر كرد، خودی ئەو بیوہژنە لاسارەش دەمی خۆی داخست و
بەسی كرد، كاتی بەسەر گولڈۆزی ئاوریشمی خۆیەو لار
دەبوو، دل بە خەمو خەمناك بەبنی لئیوہوہ بۆلەبۆلیکی
دەکردو دەیگوت:

- باوایی پاشان دەبینین كە كابرا پارە دەنیرئ و نامە
دەنوسی یا ئەوہتا قەت ناگەریتەوہ.

بەمجۆرە ئەو ہەندە ہەلچوونەیی كە لە دیدا ہەلسا بوو
ہەندئ نیشتەوہ، خەلكی ہەمووی بەدوای كارو ژیانی خۆیدا
چوو، ژنو كەنجەكان داستانی ئەویان فەرماوش كرد، ئەوكاتە
بووكە دایكەكە بە گەرمو گورپینی زیاتر كەوتە كاروہ، ئەو
حەوت رۆژەیی كە ئەو بە تەمای بوو، ماوہیەك لەمەوہر
بەسەر چوو بوو، میژدەكەشی ہەر نەگەراییوہ، لە وماوہیەدا
برنج پینگەیی بوو و فەریكەكەیی زەرد ہەلگەرا بوو، بە

سه‌نگینی به قه‌دی خۆیاندا شوږ بوو بوونه‌وه، ئاماده‌بوون بۆ دروینه‌کردنیان، به‌لام هه‌مدیس خه‌به‌ری له‌ پیاوه‌که نه‌بوو، ئیدی ژنه به‌ ته‌نهایی برنجی دروینه‌کرد، جگه له‌ دوو روژ که ئاموزاکه‌ی له‌ دروینه‌کردن و ده‌ست و به‌ندکردنی برنجی خۆی، ئینجا هاته‌ کۆمه‌گی ئه‌وه‌وه، ژنه به‌کۆمه‌گی ئاموزاکه‌ی خوشحال بوو، به‌لام لێی ده‌ترسا، هه‌رچه‌نده ئه‌و پیاویکی که‌مدوو بوو، به‌لام جارناچار پرسیا‌ری ساده‌ی ده‌کرد، که ئه‌گه‌ر وه‌لامی ناراستت بدابایه‌وه ئه‌وه‌ گرفت بوو، به‌لام ئه‌و بیده‌نگو خامۆش کاری خۆی کرد، جگه له‌ چه‌ند قسه‌یه‌کی زورری هه‌یج قسه‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌کرد.

- ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ت تا هه‌لگرته‌وه‌ی به‌شی خاوه‌نکار نه‌گه‌رپایه‌وه، ئه‌وه من دیسان ئاماده‌م کۆمه‌گت بکه‌م، چونکه سه‌رکاری تازه‌ی خاوه‌نکار پیاویکی رندو به‌ هۆشه، ژنی به‌ ته‌نها ناتوانی له‌گه‌لیا ده‌رچیت.

ژنه به‌ خوین ساردیبه‌وه سوپاسی کردو به‌و کۆمه‌گه خوشحال بوو، روژه‌کان بوونه‌ سالو دایکه‌که هه‌موو روژی به‌ر له‌ سپیدان له‌ خه‌و هه‌لده‌ستا، لێده‌گه‌را پیره‌ژنو مناله‌کانی بخه‌ون، خۆی نانی به‌یانی ئه‌وانی ئاماده‌ده‌کرد، تا ده‌می بیدار بوونه‌وه‌یان له‌به‌ر ده‌ستی داده‌نان، پاشان به‌ ده‌ستی مناله‌ شیرخۆره‌که‌ی له‌باخه‌لی ده‌ناو به‌ده‌سته‌که‌ی تری داسی کوتیله‌ی خۆی هه‌لده‌گرتوو ده‌چوو بۆ ده‌شت، مناله‌که ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو بوو که بتوانی خۆی دانیشی، دایکه‌که ئه‌وی به‌سه‌ر زه‌مینه‌وه داده‌نا، تا به‌ مه‌یلی خۆی یاری بکات، مناله‌که ده‌سته‌کانی پر له‌ خۆل ده‌کردو بۆ ده‌می ده‌بردو خۆله‌که‌ی ده‌خوارد، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تامه‌که‌ی خوش نه‌بوو له‌ ده‌می تفی ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زوو له‌

بیری دهچوو، ئو کارهی دووباره دهکردهوه تا ئو کاتهی که لچ ولتیوی له بهر تفاندنوه هه موو به قورپ پۆش دهبوو، له گه ل ئو هه موو ههش دایکه که که مترین بایه خی پین نه ده دا، چونکه ئو بیچاره یه ده بویه کاری دوو نه فهر بکاتو ئه م وه زیفه شی به ته وای ره شاده ته وه ئه نجام ده دا، خو ئه گه ر مناله که بگریا با ئه وه ده بوا هه روا بمینیتته وه، هه ر کاتی دایکی ماندوو ده بوو داده نیشت تا نه فس تازه بکاته وه ومه مکه کانی له ده می قورپوی ساواکه ده ناو پین په روا له وهی که مه مکی پیس ده بییت یا نا، لیده گه پرا ساواکه هه رچه ند دلی ده خوازی بیمژی .

له حالیکدا هه ر جاره ی که لار ده بووه، گوله برنجی زهردو شکاوی ده سکه نه ده کرد، پاشان دهسته دهسته به سه ر یه که وهی که له که ده کردن، کاتی گه داو فه ریکچه کان وه ک عاده ت وایوو له کاتی دروینه دا له خه رمانان وه نزیک ده که وتنه وه، تا ئو گوله برنجانه کوکه نه وه که له کاتی دروینه کردندا هه لده پرژان، دایکه که روخساری خو ی که له ئاره قه و خولدا ره ش هه لگه رابوو، هیله کانی روخساری له بهر ره نجو زه حمه تیدا دریز بوو بوونه وه، سه ری بق لای ئه وان ه وه وه رده گیزاو به به جویندانه وه بانگی ئه وانی ده کردوده یگوت :
 - ئه ی گه داکان، ئه ی دزی چه په لینه، ئیوه له خه رمانه ی ژنیکی بیکه سدا گوله برنج ده چنن، که پیاویکی نییه کومه گی بکات، من له ئیوه هه ژار ترم، جوینی پیسی پیده دان ونه فره تی له و ژنانه ده کرد که ئه وانی هیتابوووه بوونه وه، هه روه ها ئه و کورانه ی که توخمو ره چه لکی ئه وان بوون، له ئه نجامدا له بهر جوینی ئه و ده ترسانو نه یان ده ویزا له مه زرای ئه وه وه وه نزیک که ونه وه، پاشان ئه و به سه ته به ستانه ی

برده حهوشه‌ی خه‌رمانگه‌وه که دروینه کرابوون، گامیشی بۆ کوتانه‌وه‌یان به‌ستایه‌وه به خه‌رمانکوتی زه‌به‌لاحه‌وه، له‌سه‌رتاسه‌ری رۆژانی ئارامو گه‌رمی پاییزدا، ئاژه‌لی خسته ژیر کاره‌وه‌و که‌وته‌کارکردن، بی ئه‌وه‌ی هه‌تا تییینی خۆشی بکات، کاتی گوله‌ برنجه‌کان کوترا‌نه‌وه، کاکه‌ی ئه‌نبار کردو له‌وکاته‌ی که با هه‌لیده‌کرد ده‌کر، دانه‌ویله‌کانی شه‌نه‌با ده‌کرد، ئه‌وسا کۆپه‌ بچوکه‌که‌شی ناچار ده‌کرد له‌گه‌لیا کار بکات، خۆ ئه‌گه‌ر کۆپه‌که‌ ته‌مه‌لی کردبا یا چه‌تونی کردبا، به‌بی گویدانه‌ ئه‌وه‌ی خۆی ماندوو بووه‌و تاقت و توانای له‌به‌ربرپاره‌وه، مناله‌که‌ی دارکوت ده‌کرد، به‌لام خودی دایکه‌که‌ توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو سه‌رکه‌ویته‌ سه‌ر تاکراوه‌کان، ئه‌و فیر نه‌بوو بوو به‌سته‌ دروینه‌ کراوه‌کان به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ که‌له‌که‌ بکات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی می‌زده‌که‌ی ئه‌و کاره‌ی له‌ هه‌موو کاره‌کان که‌متر رق لیده‌بووه، هه‌میشه‌ خۆی ئه‌و کاره‌ی ده‌گرته‌ ئه‌ستۆ، می‌زده‌که‌ی به‌تایبه‌تی له‌و کاره‌دا دیققه‌تیکی زۆری به‌ خه‌رج ده‌دا، زۆر باشی له‌به‌ر ده‌هاته‌ ده‌ر، پاشان سه‌ری تایه‌کانی ساف وه‌ه‌موار ده‌کردو به‌ کاو قور سواخی ده‌دان. دایکه‌که‌ داوای له‌ ئامۆزای کرد که ئه‌وجاره‌ چۆنیه‌تی ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌ی بی نیشان بدات، تا سالی دوایی ئه‌گه‌ر می‌زده‌که‌شی نه‌هاته‌وه‌ له‌گه‌ل کۆپه‌که‌یدا ئه‌وکاره‌ بکات، ئامۆزاکه‌ی قبولی کردو ژنه‌ له‌گه‌لیا که‌وته‌ کاره‌وه، به‌رده‌وام راست ده‌بووه‌و لار ده‌بووه، به‌سته‌کانی بۆ به‌رزده‌کرده‌وه‌و ئامۆزاش که به‌سه‌ر تایه‌که‌وه‌ وه‌ستا بوو، سافو ریکی ده‌کردن و به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ی که‌لکه‌ ده‌کردن، به‌ مجۆره‌ به‌رهمه‌که‌ سواخه‌را .

دایکه‌که‌ له‌به‌ر کاری زۆرو ماندوو‌بوونی یه‌ک له‌دوای

یه‌کدا، بن ئەندازه لاواز بوو بوو، گۆشتی جهسته‌ی تاوا بۆوه و پێستی سووتاوی رهنگیکی قاوه‌یی وا توندی به ته‌به‌شی ئەودابوو، که سووری گۆناو لێوه‌کانی ئەوی دەست نیشانده‌کرد، هه‌روه‌ها مه‌مه‌که‌کانی ئەو به‌رده‌وام شیریکی زۆری تیدا بوو، ژنانی وا هه‌ن که خۆراک له‌ به‌ده‌نیان ده‌بیته‌ چه‌وری بۆیه ناتوانن خۆراکی ئەو مناله‌ی که له‌ ناو سگیانه یا ئەو مناله‌ی که شیریی ده‌ده‌نن دا‌بین بکه‌ن، به‌لام ئەو دورست کرابوو بۆ ئەوه‌ی دایک بیت، به‌ پێی پێویستی منال شیریی بوونی خۆی بیره‌حمانه‌ هه‌لده‌پرشت.

پاشان رۆژی دابه‌شکردنی به‌ره‌م له‌گه‌ل ئاغا ده‌ستی پێکرد، ئەو پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ خاوه‌نی گوندو مه‌زرای ده‌وروبه‌ری ئەویکه‌ بوو، له‌ شاره‌ دووره‌کاندا عومری خۆی به‌ بێکاری ده‌گوزهراندو ئەم زه‌ویانه‌ی له‌ باووباپیرانی به‌ میرات بۆ ما‌بۆوه، قه‌ت زه‌حمه‌تی نه‌ده‌دایه‌ به‌ر خۆی به‌لکه‌ هه‌میشه‌ سه‌رکاریکی له‌ جێی خۆی ده‌نارد بۆ خه‌رک‌ده‌نه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کان، ئەمجاره‌ سه‌رکاریکی دیکه‌ هاتبوو، چونکه‌ سه‌رکاره‌ کۆنه‌که‌ دوا‌ی بیست سال خزمه‌ت باش ده‌وله‌مه‌ند بوو بوو، ئەوه‌نده‌ی کۆکردبۆوه‌و باری خۆی به‌ستابۆوه‌ پێویستی به‌ کارکردن نه‌ما‌بوو، چه‌ند مانگن له‌مه‌وبه‌ر خزمه‌ت ئا‌غای به‌ جێ هێشتبوو، سه‌رکار سه‌ری به‌ هه‌موو مالێکی جوتیاراندا ده‌کرد، که‌ سه‌روسه‌کو‌تی به‌دیار که‌وت، دایکه‌که‌ له‌ ئاستانه‌ی ده‌رگای ما‌لدا له‌ پشت قرشه‌ی به‌ره‌مه‌دا، که‌ له‌ حه‌وشه‌ی خه‌رمانگه‌دا که‌له‌که‌ی سه‌ر یه‌کتری کردبوو وه‌ستابوو.

ئەو سه‌رکاره‌ نوێیه‌ که‌ کابرایه‌کی بالا به‌رزو پاکو خا‌وین بوو و جلیکی له‌ جامه‌ی نا‌وریشمی خۆله‌می‌شی له‌به‌را

بوو، که وشیتکی چهرمی له پیتدا بوو، له پینهوه تا سه‌ری
 وا نیشانی ده‌دا که کورپتکی شارییه، هه‌میشه ده‌ستی پان و
 پورپی، که پیستتکی نه‌رمی هه‌بوو به‌سه‌ر لیوی تراشراویدا
 داده‌نا، له‌گه‌ل هه‌ر بزوتی بۆنی عه‌تر ده‌گه‌یشته به‌ر لوت،
 دایکه‌که هه‌ر به‌نزیك که وتنه‌وه‌ی ئه‌وه‌وه پاشه‌کشی کرد، که
 سه‌رکار پرسى؟ ئه‌ی جوتیاری ئیوه‌ کوا؟ دایکه‌که به‌خاموشی
 مایه‌وه، لینگه‌را تا پیره‌ژن به‌ده‌نگی وه‌ک فیتیه‌ی خۆی، وه‌لام
 بداته‌وه‌و گوتی:

- کوپم له شار کارده‌کات، جگه‌ له ئیمه‌ که‌س به‌سه‌ر
 ئه‌و مه‌زراوه‌ نییه‌.

دایکه‌که کورپه‌که‌ی خۆی نارده‌ دواى ئامۆزاوخۆشی
 به‌ئارامی له‌ چاوه‌پوانیدا مایه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ مه‌به‌ستی
 بردنی چا بۆ سه‌رکارو پیتشکه‌ش کردنی سه‌لام و ریز نه‌چوه‌وه
 پیتش، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش هه‌ستی به‌وه‌ کرد، سه‌رکار نیگایه‌کی
 سووتاو له‌ شه‌هوه‌تی برپوه‌ته‌ قاچی رووت روخساری
 ئه‌وه‌وه، خۆشی له‌ که‌ناری وه‌ستا تا ئامۆزا به‌شی ره‌عیه‌تی
 ئه‌و ئه‌و به‌شه‌ی که‌ده‌بوایه‌ بدا به‌سه‌رکاری ئاغا بیپۆی،
 ئه‌وه‌نده‌ پشتی به‌ شه‌رافه‌تی ئامۆزا ده‌به‌ستا، خۆش‌حال بوو
 له‌وه‌ی پنیوستی به‌ ده‌خاله‌تی ئه‌و نه‌ده‌کرد، هه‌تا پنیوستیش
 نه‌بوو له‌ دابه‌شکردنی به‌ره‌مه‌که‌ له‌وان به‌ نزیك که‌ویته‌وه،
 به‌لام ده‌بیینی که‌ به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌ستره‌نجی ئه‌و، چۆن پارچه
 پارچه‌ ده‌بن، ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و وه‌ک هه‌موو ره‌عیه‌ته‌کانی دیکه‌ به
 ئازار بوو، که‌ به‌ خاتری ئه‌و ئاغایه‌ شیکپۆشه، ئه‌و هه‌موو
 به‌ره‌مه‌ که‌ به‌و هه‌موو ره‌نج و مه‌شه‌قه‌تییه‌ وه‌به‌ریان هه‌تاوه
 به‌ فیرو بروت، ره‌عیه‌ته‌کانی دیکه‌ش وه‌کو ئه‌و به‌ره‌می
 خۆیان به‌هه‌ستی نارهبازی و سه‌رکیشیه‌وه‌ ته‌سلیمکرد، به‌لام

هه موویان باشیان ده زانی که نه گهر نه و به شه به ئاغا نه دهن دو چاری چ ده رده سه ریبه ک دین، نه و به وو که هه موو جگه له به شی ئاغا، ده بوایه یه ک دوو مریشکی قه له وو یه ک په یمانه برنج و چه نه هیلکه یین، هه تا مه بله غنیکیش پوولی کاش بدن به سه رکار، پاشان کاتی که به ره هم له گوندیدا کۆده کرایه وه، ده بوایه میوانداریه کی باشیش له سه ر شه ره فی سه رکار نه نجام بدن، هه ر مالی ده بوایه خواردنی چیکات، دایکه که ش نه و سه له تنها بوو، مریشکی گرت و سه ری بری، نه ویش به مه به شه خۆراکی خۆی بۆ نه و میوانداریه تایبه تیه دورست کرد، مریشکی له سه ر ئاگر دانا تا به هه لمی خۆی بکولن، هه تا دواي کولانی شی مریشکه که به پیستی خۆی مابوو، گوشته که ی به قه ده ری ناسک و نه رم هه لگه را بوو، که به یه ک توژ داگرتنی داروچکه ی ناسک ی تایبه ت به خواردن گوشته که ورد ورد ده بوو، نه ندیشه کردن و بۆنکردنی نه و مریشکه له ته واری نه و چه ند سه عاته ی که ده کولا شتی ک بوو، له تاقه تی مناله کان به ده ر بوو، به چه شنن که له ده ورو به ری ئاشپه زخانه دوور نه ده که و تنه وه، مناله که ده م به ده م هاواری ده کرد:

- دایه دلم ده خوازی نه و مریشکه بۆ ئیمه کولابا، دلم ده خوازی تاقه جاریک خۆشمان بمانتوانیا به گوشتی مریشک بخۆین،

به لام دایکه که له بهر ماندوبوون کاته که ی لی تال بوو بوو گوتی:

- جگه له پیای ده وله مند کنی ده توانی نه و گوشته بخوات؟ له گه له نه وه ی دواي به رگوزار بوونی میوانداریتی دایکه که له و میزه به نزیک که و تنه وه، که پر بوو له خۆراک

وپیوانی دئ به دهوریا دانیشتبون، پارچه ئیسقانیکی که له مریشکه‌که‌ی جیمابوو هلگرت، له‌گه‌ل هه‌ندئ له پیسته‌که هیشتا پارچه گۆشتیکی پتوه مابوو، دای به کورپه‌که‌ی تا بیرنیته‌وهو به کورپه‌که‌ی گوت :

- کورم په‌له که تا گه‌وره بیت ئه‌و کاته تۆش ده‌توانی له‌گه‌ل ئه‌و پیوانه فرافین بخۆیت.

کورپه‌که به‌ساده دلیه‌وه‌گوتی :

- وه‌لئ ئاخ‌ر باو‌کم مۆ‌له‌تم ده‌دات؟

دایکی به‌گ‌رژیه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

- ئه‌گ‌ر ئه‌و نه‌بیت تۆ شوینی ئه‌و ده‌گریته‌وه، قه‌ولت پئ

ده‌ده‌م کورپه‌که‌م.

سال به‌سه‌ر ده‌چوو، ئیدی پایز داده‌هات مناله‌کان به زه‌حمه‌ت به‌بیریان ده‌هاته‌وه که که‌سئ له که‌ناری ئه‌وانو له ته‌نیشت دایکیان ده‌نووست، خودی دایه‌گه‌وره‌شیان له‌بیری ئازارو ناره‌حه‌تیه‌کانی خۆیه‌وه بوو، زۆر به‌که‌می له کورپه‌که‌ی ده‌پرسی، ئیسقانی پیرو له‌پری له‌گه‌ل بای سارد ده‌که‌وته ده‌رده‌وه‌و هه‌میشه به‌دوای ئه‌وه‌بوو، که گۆشه‌یه‌کی گه‌رمی روو له هه‌تاو په‌یدا بکات، هه‌میشه له‌به‌ر گۆرانی با ده‌ینالاندو شکایه‌تی هه‌بوو له‌وه‌ی که گه‌رمای خۆره‌تاو هه‌موو سالی که‌متر ده‌بیته‌وه له سالی پیشوو ، کورپه‌که ئه‌وکاره بچوو‌کانه‌ی به‌هی خۆی ده‌زانی و به‌ریکی ئه‌نجامی ده‌دات، ئه‌گ‌ر کارینکی دیکه له ئارادا نه‌بویه ئه‌وه گامیشه‌که‌ی بۆ له‌وه‌ر ده‌برده کتو، له‌وکاته‌ی که گامیشه‌که به‌سه‌ر گیای ورده‌وه ده‌له‌وه‌را، کورپه به‌دریژایی رۆژئ پشتاوپشت به‌سه‌ر زه‌ویدا راده‌کش، یا خود له‌دامیتی کتو سه‌ره‌وژێر ده‌بۆوه به‌سه‌ر گۆریکه‌وه ده‌که‌وته هه‌لبه‌زو دابه‌زه‌وه، له‌وی داده‌نیشت

وله‌ناو گیاوگولدا، زیك زیكه‌ی ده‌گرت، قه‌فه‌زیکی بچوکی به قه‌دی دالاش بۆ ده‌چنی و عه‌سر که ده‌گه‌پایه‌وه قه‌فه‌سه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌رگای مال هه‌لده‌واسی و زیك‌زیکه‌کان ده‌یانخویند، مناله بچوکه‌که‌و خوشکه‌که‌ی غه‌رقی شادی ده‌کردن، به‌لام گیای کیتی به‌نزیك بوونه‌وه‌ی وه‌رزی زستان هه‌ر زوو زه‌رد هه‌لده‌گه‌پان، گوله‌ کیتی‌ه‌کان که له‌ناوگیادا سه‌ریان ده‌رده‌هینا و ده‌رپسکان، پڕ له‌ دانه‌ ده‌بوون، کویره‌ رینگا‌کان پڕ له‌گوله‌ مینای ئه‌رخه‌وانی وداودی زه‌ردی ورد ده‌بوون، که گولی پاییزی بوون و ده‌رازانه‌وه، کاتی ئه‌وه‌ بوو که گیاوگول دروینه‌ بکری، ئازوقه‌ی سووته‌مه‌نی زستانان دابین بکری، کوپه‌که‌ هه‌موو روژی له‌گه‌ل دایکی ده‌چوو هه‌شته‌وه، دایکه‌که‌ گیای ووشکی به‌هه‌رزه‌چنه‌که‌ی ده‌دوریه‌وه، له‌هه‌مان کاتدا کوپه‌ به‌ گیا که‌ژی دورست ده‌کردو ئه‌وا به‌ستانه‌ی پێ ده‌به‌ستانه‌وه که دایکه‌که‌ وه‌ده‌ستی ده‌هیتان، دامینی کتیوه‌کان به‌ خالخالی شین داپۆشرا‌بوون، که‌سانی بوون وه‌ک کوپه‌و دایکه‌که‌ ئه‌وگیاوگوله‌یان ده‌دوریه‌وه که زه‌رد هه‌لگه‌پا‌بوون، له‌ کاتی خوراوا بووندا، که هه‌تاو له‌ پشتی کتیوه‌وه داده‌به‌زی وه‌ه‌وای فینکی شه‌و له‌به‌رزایی گردۆلکه‌کانه‌وه ده‌هاته‌ خواره‌وه، هه‌مووده‌گه‌پانه‌وه ماله‌کانی خویان، کاروان به‌دریژی کویره‌ری ته‌نگه‌کانی کتیوه‌کاندا که‌وه‌ک مارپنچیان ده‌خوارد، که‌وتبووه رینگاوه، هه‌ریه‌که‌و دووده‌سته‌ی گه‌وره‌ی گیای له‌ کوتایی داردا به‌ ستابوووه‌و به‌سه‌ر شانی خوی دادابوو، هه‌لیانگرتبوو، دایکه‌که‌ش باریکی هه‌بوو وکوپه‌که‌شی دووبه‌سته‌ی هه‌لگرتبوو،

که دایکه‌که‌ گه‌یشته‌وه ماله‌وه، مناله شیرخوره‌که‌ی له‌ باوه‌ش کردو هه‌ردوو مه‌مه‌که‌ پڕشیره‌کانی خوی له‌زاری نا،

بۆ ئەوێ باریان سووک بکات، منالەکه بەدریژایی روژی که جگە لە شیلەیی برنج هیچی نەخواردبوو، بە تاسووقەوێ شیرەکه دەخوارد، پیرەژن لەو شەوێ ساردانە کە زۆر زوو سارد دەبوو، تا خۆرەتاو ئاوادەبوو، بەسەر تەختە خەوێوێ خۆی هەلگێڕو وەرگێڕ دەکرد، بە ئومیدی ئەوێ خۆی گەرم کاتەو،

کچە لە دوا ساتی روشنایی دا بەپەلهکوتیو، لە مائی دەهاتە دەرەو، تۆزیکیش لەبەر ئازاری چاوی هەتا لەبەر ئەو روشناییێ کزەدا ئاخاندی. پاشان لە ئاستانەیی دەرگای مالدادا دانهیشت و بە شادی دیداری براکەیی پیندەکەنی، کە ئەو چەند روژیکە دەچیتە کارو جینگەکەیی لای خوشکی خالی بوو.

بەلێ پاییز بەمجۆرە بەسەر چوو، کاری کێلان و چاندنی گەنمیش هاتە پیش، دایکەکە فیزی کۆرەکەیی کرد کە چۆن بە یارمەتی هەلکردنی با دانەیی گەنم بپژینن، دواي ئەوێ زستان گەیشت، گولەگەنم تازە سەری دەرھیتا بوو، بەو سەرمايە کەرۆژ بە روژ روی لە زیادبوون دەرکرد ووشک هەلدەگەرا، دایکەکە ئەو جلە زستانیانەیی دەرھیتا کە لە ژیر تەختەخەوێو داینابوو، داینانە بەر روژ وپاک و تەمیزی کرد، تا بکری لەبەریان بکات، بەلام کارە سەخت و زبەرەکانی هاوین و پاییز، ئەوی وا قاش قاش کردبوو، کە هەتا بەنی ئەستور ئەستوریش لە کەلینی دەستی گیري دەخوارد، ئەنگوستە زبروزارەکانی ئەگەر چی هەمیشە نەرم و شلک بوون، نەرمی خۆیان لە دەست دابوو.

بەم وەسفەوێ لە ئاستانەیی دەرگای مالدادا روو لە خۆرەتاوی باشورو لە پەنایی کە باي نەیدەگرتهوێ دانهیشت،

به رده و امی به دورین دهدا، یه کهم جار دهستی کرد به جله کانی
 خه سووی که نازاریکی زوری به دهست سه رماوسؤلوه وه
 ده چه شت، داوای لیکرد یهک دوو رۆژ له سه ر جی وه مینی تا
 بتوانی ئه و کفنه قورمزیه له بهر کاته وه، که هه میشه له بهری
 ده کرد، ژنه گه نه که ئه و دوو قؤل و پلپله یه ی که له هاویندا
 له کورته کی پیره ژنی ده کرده وه، دووباره تیی خسته وه و
 له شوینی خۆیانی دانانه وه، دایه گه وه که به رحته ی له
 جیدا نووستبوو، به شادی و خۆش حالیه وه چه نه بازی ده کردو
 ده یگوت:

- کچم تو وا بیر ده که یته وه که ته مهنی من له ته مهنی
 ئه و کفنه زیاتر بیت؟ به نه زه ری من له هاوین ده بوو و ابی،
 وه لی له زستان گومانم هه یه، چونکه ئه و رۆژانه هه رچه ک
 ده یخۆم که متر له پیشوو جه سته ی من گه رم ده کاته وه،
 دایه که که به که مته ر خه مییه وه وه لامی دایه وه:

- ئاه نه نه گیان من قه ول به تو ده دم که زۆر ده ژیت،
 چونکه تا وه کو ئیستا پیریکی وه کو تو م نه دیوه، ئه وه نده له
 دونیا مابن، پیره کانی دیکه هه مووی سه رای جاویدانیان گرته
 پیش و رابوون.

دایه گه وه شادو دلخۆش که وته خه نده و کۆخه وه، هه ر
 له وکاته به ئاهه نگیک که له قده قدی مریشک ده چوو گوتی:
 - به لی به لی من زۆر سه گرۆحم، خۆشم ئه وه ده زانم،
 پاشان ئارامی گرت تا کفنه که ی به گه رم ونه رمیه وه دروست
 بکن، ئه وکاته دایه که که که وته چیکردنه وه ی جلی مناله کان،
 ئیستا ده بوایه جلی کچۆله که ی له بهر مناله بچوکه که ی بکات و
 جلی کوربه که شی بۆ کچه که ی دروست بکاته وه و بیگونجینی،
 چونکه هه ر سیکیان له ماوه ی سی سالدا باش گه شه یان کردبوو،

ئەو كاتە مەسەلەى جلى كۆرى گەرەتر ھاتە ئاراۋە، دەبوايە چ لەبەر ئەو بىكات؟ كۆتى پىلپەدارى باۋكى و شەلۋارى باۋكى كە خۇدى ئەو ماۋەى سى زىستان بوو لەبەرى دەكرە، ھىشتاكەش باش بوون؟ دايكە كە دېرانى يەخە و قۇلەكانى بە چاكى دورىبۆۋە؟ لە پىشەۋەى كۆتە كە دېرانىكى درىژى جى شاخى گامىش دەبىنرا، ئەو ھەلزېرەنە يادگارى رۇژاننى بوون، كە پىاۋە كە لە دەست گامىشە كە توپە بووبوو؟ ئەو كاتەى كە گورىسكى لە پەپەى لووتى گامىشە كە ۋە شەتەك دابوو و پرايدەكىشا، ئەۋىش لەبەر ئازار كە و تىبۋە ھەلەزە دابەزەۋە و شاخى لە كۆتى پىاۋە كە گىر كىر دىبوو؟ ژنە جىئە كە زاتى نەبوو كۆت و شەلۋارە كە بە قەدى كۆرە كە يدا بېرى و كورتى كاتەۋە، ئەۋەبوو جەكانى بە رىكو پىكى ھەلگىپرو ۋە رگىر دەكرە ۋە ھىران و سەرگەردان، خۇى دەخوار دەۋە كە چى بىكات؟ لە كۆتايى دا بەزەمزەمە كىرەنەۋە گوتى:

- بەھەر حال ئەگەر گەپرايەۋە چى؟ باشە با بىنم پاشان چى دەبى.

بەلام كۆرە جلى زىستانەى نەبوو، سىپىدان زوو و شەۋانە كە ھەۋا سارد دەبوو دەلەرزى، تا لە كۆتايى دا دايكە كە بىپارى دا كۆت و شەلۋارى باۋكى بۇ كورت كاتەۋە و پىنى لە جەرگى خۇى ناۋ ئەو كارەى ئەنجامدا، دلگەرمى دايە خۇى لە دايەۋە گوتى:

- ئەگەر ئەو لە سالى نويى گەپرايەۋە مال، ئەۋە بىرنج دەفرۆشىنو يەك دەست جلى تازەى بۇ دەكرەم، لەناخەۋەش خۇشحال بووبوو.

زىستان بە تۆبەى خۇى تىپەرى و ژنە بەزەحمەت دەپتوانى باۋەر بىكات كە ونبوونى مىردەكەى تا جەژن درىژە بىكىشى،

چونکه هه موو خه لک جگه له گه دایانی خانه به شان، نه گه زیندوو بن لانی کهم له کاتی جه ژن دهگه پینه وه ناو مالو زینده کی خویان، که له ویان ده پرسی له وه لامدا ده یگوت:

- جه ژنی سه ری سالی تازه دهگه پینه وه.
پیره ژن روژی بیست جار دووباره ی ده کرده وه:
- نه و کاته ی کوپه که له جه ژنی سه ری سالی تازه

دهگه پینه وه....

هه تا مناله کانیش به هیوا بوون، جاچاره بیوه ژنی فزوولی دئ به تیزه وه بزه یه کی ده هاتی و جووتی که وش ی نوئی بو روژی جه ژن ده دوری، به شیوه یه ک که گوزارشتی له شه یته نه ت ده کردو ده یگوت:

- زور سه یه ه یچ نامه یی له میرده که تانه وه به تو ناگات،
ئاخر من ئاگام لیتیه میرزا به منی گوتوه، نه وکاته دایکه که به شیوه یی له روودا ئارام ده یگوت:- من چه ندین جار به وه سیله ی ریبواران له میرده که مه وه هه والم بو هاتووه، من ومیرده کهم ه یچ کاتی چه زمان له وه نه بوه نامه بو یه کتری بنووسین و پاره ی خو مان بو کاریکی وا بیهوده به خه رج بده ین، خه لکی چ ده زانی که میرزاکان چ شتی له نامه دا ده خه نه سه ره قه له م؟ پیتشو کاغه زیان به ئاشکرا له بهر چاوی خه لکی ده نووسی، من نه گه ره به ریکه وت نامه یه کم هه بوا» ته واوی نه هلی گوند پینانده زانی، له بهر نه مه من زور خو شحالم که نه و نامه بو نانووسی.

به م قسانه بوو که ده می بیوه ژنه فزووله که ی داده خست، پیتستری دووباره ی کرد بو وه که میرده که ی بو جه ژنی سالی نوئی دهگه پینه وه، له دوا یی دا له خودی خو شی که وت بوه گومانه وه.

جهڙن نزيڪ ڪهه وٽبڙوهه خه لڪي هه مووي خه ريڪي
 ته دارهڪي جهڙن بوون، ٽه وپيش نهڪ ته نها به خاتري
 منالهڪاني، ڪه پٽويست بوو پٽلاويان نوي بڪاته وهو جليان
 بشواو ڪلاويڪي تازه بڙ بچڪولانهڪهي بدوري، به لڪو له بهر
 خاتري ميڙدهڪهي ده بوايه دهست به ڪاربي، له سڙنگهي
 ٽه وهي ذاتي نه ده ڪرد زياتر له ٽه اندازه ٽازوقه ده ريٽي، دوو
 سه به تي پر برنج ڪردو برديه شارو تواني به نرخيڪي باشو
 له بار ڪه پيشترئ ميڙدهڪهي هر واي ده فروشت بفروشي،
 ٽه ڪاره بووه مايهي خوشي ٽه، چونڪه به ته نهايي
 ده يتواني مل له بهر ملي پياوان بني، پارهي برنجهڪهي بڙ
 ڪرپيني مؤم وٽه عه ترانهي ڪه به نبيه تي نه زرونيان، له به ردهم
 خودادا دايده گيرساند خه رج ده ڪرد، هه روا بڙ ڪرپيني ڪاغزي
 قورمزي ڪه به ٽاره زووي خوشبهختي به ملي گاميشو ڪه لو
 پهلو ڪه ره سهي زرعاهه وهي وهه ده ڪرد، پاشان روڻو شه ڪري
 ڪري بڙ دورست ڪردني ناني شيريني جهڙن، بهو پولش ڪه
 ما بڙوهه چووه ڪوگاو نزيڪهي شهش جهوت مه تره قوماشيني
 باشي دهزي به رهنڪي شين داوا ڪرد، پاشان له ڪوگايهڪي
 ديڪه دا به قه دهري پينج - ليور - ناوبهري ڪري ڪه بڙ قول
 دهستي ده دا، دا يڪه ڪه ٽه وهنده له هاتنه وهي ميڙدهڪهي دنيا
 بوو، مه قهستي دهست دا يه و پارچه قوماشهڪهي به ته واوي
 ٽاگاداريه وهه به باشترين شيوه ڪه دهيزاني بري وهه لپاچي،
 له ودا ڪوٽو شه لوا ريڪي دروست ڪرد، ناوبهري له ڪوٽه ڪه داو
 ساف و يه ڪپارچه ڪوڪي ڪرد، به مجوره هه مووڪارهڪاني
 دورين ومورين هه تا دوگمهي جله ڪانيسي ڪه له ڪه ل خودي
 قوماشهڪهي گونجاندهو، توندوتول دووري و ته واوي ڪرد.
 پاش ٽه مهه جلهڪهي دهق ڪردو پينچايه وهه، تا ميڙدهڪهي

دیته وه، هه موو که سنی وای هه سته کرد که ئه و دهسته جله
میزده که ی له خانه و کاشانه ی خۆی نزیك ده کاته وه.

به لام ئه و رۆژه دیاریکراوه که یشت و پیاوه که نه که پرایه وه،
به دریزی ئه و رۆژه له کاتیکا که ئه هلی ماله که جوانترین جلی
خۆیان له بهر کردبوو، له چاوه پروانیدا دانیشتبوون، مناله کان
ته پوته میز بوون، سایه دی ئه وه بوون که خۆیان پیس نه کهن،
پیره ژن به دیقته ته وه ئاگاداری ئه وه بوو، خواردنی خۆی
به سه ر ئه ژنۆکانی دا نه ریزی، دایکه که بزه یه کی ناچاری
به سه ر لئوه وه بوو، به رده وام ده یگوت:

- دوور نییه ئیستا که به دیار که وی چونکه هیشتا هه ر
رۆژه.

دۆسته دیرینه کانی پیاوه که تا ئاستانه ی مالی هاتن،
به ئومیدی ئه وه ی به خیره اتنه وه ی لیبکه ن، به لام دایکه که
ناچاری کردن تا له و نانه شیرینه ی له به رده میانا داینا بوون
بخۆن و له وه لامی پرسیاره کانی ئه واندا ده یگوت:

- به راستی ئیمه هه موو له سه ر قسه ی میزده که م
حسابی خۆمان کردبوو، من ده زانم خاوه نکاره که ی زۆری
خۆشده وی و هه موو ئومیدی به وه، هه لبه ت دلی رازی
نه کرده بۆ ماوه یه کی دریز جی به یلئ و مۆله تی پیندات،
تا بکه ویته سه فه ریکی دوور دریزی ئاوا. هه مان وه لامیشی
دابوو ئه و ژنانه ی که سبه یه ی پیشترئ هاتبوونه لای، به بی
بایه خیه وه بزه یه کی هاتئ و به وانئ گوت:

- ئیستا که نه هاتۆته وه به لام هه ر زوو زوو نامه یه کم
له وه وه پینده گات، تیا یا بۆمنی روون ده کاته وه که بۆ چی
نه هاتۆته وه، پاشان که وته سه ر بابه تی دیکه وه. رۆژه کان
یه ک له دوای یه کتری به سه ر چون، ئه ویش هه میشه به

شيوه يه کي ئاسايي و دلتيا قسه ي ده کردو مناله کان و پيره ژن به رهايي باوه پريان به قسه کاني ئه و ده کرد، به لام شه و کاتي هه و تاريک داده هاتو له بيدهنگي و خاموشيدا زور به کول بۆ رويشتنی ميژده که ي ده گريا، پاشا چند ساتيکي ديکه دا له بهر ئه وه ده گريا که پياوه که ئه وي به هيچ نه زانيوه و سووکی پيکر دووه، يا خود له بهر ئه وه ي ژنيکي بينکس و تنها بووه، به راستي ژيان بۆ ئه و ي که پابه نده به ئاگالييونی چوار سه ره نانخوره وه، زور به سهختي و تاقه تپروو کينييه وه به سه رده چوو، روژيکيان که ئه نديشه ي هه موو هۆيه کاني گرياني خۆي ده کرد، له بهر خۆ گوتي، لاني که م ده تواني خۆي له نهنگي ئه و خهفته ي که له بهر ئه و وه زعه وه هاتوته کايه وه رزگار بکات.

که وته وه يادي ئه و پاره و پوله ي که بۆ کړيني جلو شيريني جه ژن وعه ترو بخورو ههروه ها بۆ دوعاو نه زرو نياز خه رجي کردوه، له گه ل ئه و هه موه شدا ميژده که هه ر نه گه رايه وه، که وته يادي تيچاوه ئازار به خشه کاني بيوه ژني فزوولي دئو کينايه و سه سه ي ئه وه وه، که وته يادي ئه و خاله ي که هه رچهند روژان يه ک له دوای يه ک راده بردن، نه هاتنه وه ي ميژده که ي دريژه ي ده کيشا، گومانو دوودلي ئاموزاکه ي زياتر ده بوو، بۆيه برياري دا که خۆي له م ريسواييانه دا رزگار بکات. چاواني به فرميسي خۆي پاک کرده وه بۆ ساتيک له ئه نديشه دا رووچوو و نه خشه يه کي کيشا، يه کسه ر ئه و بره برنج و پووشاله ي برنجي که ده يتواني هه ليگريت، برديه شارو فروشتني، ئه و پاره يه ي که له برنجه که به ده ستي هيتابوو کرد به کاغه ز، پاشان چوو ه سو راغي ميرزايه کي نه ناسياو، ميرزا له ده رگه ي داريني

خوی له نزدیک په‌رستگای کونفیشیوسدا دانیشتبوو، دایکه‌که له‌که‌ناریا به‌سه‌ر کورسیه‌کی بچووکه‌وه دانیششت و پتی گوت: - دهمه‌وی له‌دهمی براهم که له‌شار کار ده‌کات و ناتوانی بگه‌رپته‌وه ناو مال و زینده‌گی خوی که له‌گوندیبه، نامه‌یه‌ک بؤ ژنه‌که‌ی بنووسی، که‌ئو نه‌خوشه‌و له‌مالی که‌وتوو، من له‌زمانی‌ئو وه‌وه پیت ده‌لیم چ بنووسی، پیره‌میزد چاوی له‌ته‌ماشاکردنی ریواران هه‌لگرت چاویله‌که‌کی له‌چاوکردو په‌ره کاغه‌زینکی سپی هه‌لگرت، قه‌له‌می له‌ناو مه‌ره‌که‌ب ناو سه‌یریکی دایکه‌که‌ی کردو لئی پرسی:

- یه‌که‌م جار بلئی بزانه‌م ناوی ژنی برای تو چیه‌و له‌کوئی داده‌نیشی و ناوی خودی تو چیه؟ دایکه‌که له‌وه‌لامدا گوتی 'ئه‌وه برای منه‌ تکای لئ کردووم که نامه‌ی بؤ ژنه‌که‌ی بنووسم من تازه له‌و شاره‌ی که‌ئو لئی داده‌نیشی هاتووم و پتویست ناکات ناوی خوم به‌تو بلیم. ئه‌و کاته ناوی میزده‌که‌ی خوی به‌نیشانه‌ی ناوی براهی به‌میرزا گوت، زیده‌ی کردو گوتی له‌شاریکی دوور ده‌ژیت و له‌بیریته‌ی که‌ناوی ئه‌و شاره له‌ویلايه‌تینکدایه که‌خوی له‌منالی له‌وی ژیاوه بیستویه‌تی، پاشان ناوو ناو‌نیشانی خوی وه‌ک ناو‌نیشانی براژنه‌که‌ی به‌میرزا گوت و دیسان گوتی:

- ئیستا ئه‌وه‌ی برام ده‌یه‌وی بؤ ژنه‌که‌ی بنووسی ئه‌وه‌یه

- من کاریکی باشو شوینیکی باشم هه‌یه‌و ئه‌و خوراکه ده‌خوم که‌ه‌زم لیته‌تی. سه‌رکاریکی نازه‌نینم هه‌یه‌ ته‌نها داوام لیده‌کات قه‌لنه‌ی بؤ داگرم، یا چای بؤ بیه‌م یا په‌یامی ئه‌و بگه‌یه‌نمه‌ دۆسته‌کانی، خوردوخوراکم له‌گه‌ل‌خاوه‌نکاره، جگه له‌وه‌ی له‌یه‌ک مانگدا سی سکه‌پاره‌ی نوقره‌م هه‌یه، تا ئیستا

ده سکه پاره م کۆکردۆته وه، که ئه وانم به یه ک ئه سکه ناس
گۆریوه ته وه، نرخى ئه سکه ناسه که له گه ل سکه کان یه که، تو
ئه و پاره یه بۆ دایکم و خۆت و مناله کان خه رج بکه .
به هه مان ئه و شیوه یه ی که دانیشتیوو چاوه پوانی ده کرد،
پیره میرد هه موو ئه و قسانه ی به وردی ده نووسیوه، ئه و کاره
ماوه یه ک دریزی کیشا، له کوتایى دا میرزا لینی پرسى ته واو
بوو؟

ژنه له وه لامدا گوئی نه خیز هیشتا ماوه، بنوسه:
- من ئه مسال نه متوانی بۆ جه ژن بگه پریمه وه مال،
سه رکاره که م ئه وه نده ی من خۆشده وئى ئاماده نه بوو چاوم
لئى بیوشى، به لام سالی ئاینده ئه گه ر خوا بکات دیمه وه، ئه گه ر
ديسان ریک نه که وت ئه وه سالی جارئ ئه وه ی که پاشه که وتم
کردوو بۆتۆی ده نیرمه وه..

پیره میرد ديسان به نووسین خه ریک بوو، دایکه که دواى
ساتئى بیر کردنه وه گوئی :

- ديسان شتى ماوه - به دایکم بلئى که هاتمه وه « بۆ
کفنى سینه مئى له باشتري ن جنسى قوماشى قورمزی بۆ دینم
که له بازاردا هه بئى .

نامه ته واو بوو، پیره میرد ئیمزای کردو له ناو زه رفی
داناو سه رى داخست و ناو نیشانی که وه ریگرتبوو نووسی:
- پولیکى گرتو به لیکى ده م ته پرى کردو پنیه وه ی
نووساند، پاشان ژنه قه ولى دا که نامه که بخاته ئه و پۆسته ی
که خۆی پینده زانی

ژنه ده سته قئى ئه وى داو گه پرایه وه مال .
ئه وه بوو ئه و نه خشه یه ی که له دواى پاک کردنه وه ی
فرمیسكى چاوانى خۆی دایرشتبوو.

به‌شی شه‌شه‌م

دوای جهوت روژ ته‌ته‌ریک به‌خوو به توره‌گه‌ی
سه‌رشانیوه به‌دیندا تینه‌ری، نه‌وه‌یان ته‌واو تازه بوو، چونکه
پیشتری ته‌ته‌ر له ئارادا نه‌بوو، گوندینه‌کان زور سه‌یریان
پنده‌هات بتوانریت هه‌واله‌کان به‌م ریگه‌یه‌وه بگات، له‌گه‌ل
نه‌وه‌ش هه‌ر وای لینه‌اتبوو، پیاوه‌که زه‌رفینکی له توره‌گه‌ی
خوی ده‌ره‌یناو له‌کاتیکا سه‌یری دایکه‌که‌ی ده‌کرد پرسى
تو هاوسه‌ری لی ت؟ ژنه تیگه‌یی که مه‌سه‌له‌که ده‌رباره‌ی
نامه‌که‌ی خویه‌تی گوتی:

- به‌لی خۆم، ته‌ته‌ره‌که پینی گوت:

- که‌واته نه‌م نامه‌یه په‌یوه‌ست به تویه‌و می‌رده‌که‌تان له‌و
شاره‌ی که لینه‌تی بو توی نووسیوه‌و ناوه‌که‌شی له پشتی
نامه‌که‌وه نووسراوه، ژنه‌که هه‌ولی دا خوی شاد بنوینئو
هاواریکی کرد گوزارشت بوو له سه‌رسامی، پیره‌ژنی بانگ
کردو گوتی:

- نه‌وه‌ش خه‌به‌ری کورټ، به مناله‌کانیشی گوت
باوکتان نامه‌ی نارده‌وه، هه‌موو به‌بئ سه‌بری چاوه‌پروانی
خویندنه‌وه‌ی نامه‌ بوون، دایکه‌که ده‌م وچاوی خوی شووشت
و کوله‌جه‌یه‌کی خاوینی له‌به‌ر کردو پرچی شانه کرد، له‌و
کاته‌دا گوئی لی بوو خه‌سووه‌که‌ی ژنی ناموزای بانگ
ده‌کاو ده‌لی له کورپه‌که‌مه‌وه نامه هاتوو، له‌کاتی کوتنی نه‌م

ووشانه ئه وهنده شادبوو پئدهكهنى، له ناوهندى پئكه نينه كهى تووشى كۆخه هات، كۆخه كه به رادهين بوو كه خوشكى ئامۆزاي تووشى ترس هات، له وه لهچوونهى كه به و جهسته پهككه وتووهى تووشى ئه و حالته بووه، به غاره غار هاتوو دهستى كرد به شىلانى پشتى پيره ژنه كه، به شيوه يهكى گهرم و له ناخه و پرا گوتى: - نه نه گيان بۆ خاترى خوا خۆت بۆ ئه م شتانه مه كوژه.

كاتى بينى بو كه كه شى پئكه نى، دريژهى به قسه كانى خۆى داو ووتى - سهيركه پيره ژن له بهر خۆشى نامهى كورپه كهى خۆى ده خنكىن، دايكه كه له وكاتهى نامه كهى نيشانده دا ههولى دا جۆش و خرۆشيك بدا به خنده كهى و ووتى به لى به راستى به راستى ئه وه ش نامه كه، كاتى له كۆلانى سه ره و ژير بۆوه، هه موو خه لكى كۆلان به دواى كه و تن. له بهر ئه وهى مندا له كه ش به دواى ئه وه وه كه و تيووه پى، له وه لامى ئه و كه سانهى كه شتى گيان لى ده پرسى مناله كه شه ويلاكى تا بنه گوينى ده كرده وه، ده يوت باوكم نامهى نار دوه، كچۆله كه ش به دواى برا كهى دا پايده كرد، خۆى به كۆتى ئه و هه لواسييوو، چونكه وه رزى زستان بوو خه لكه بى كار هكان له پيش مالى ميرزاي ديدا كۆببوونه وه، ئه و يش سه رى سورما بوو له وهى كه يه كسه ر به رده م ماله كهى وا قه ره بالغ ببوو، كاتى ميرزا له بابته كه گه يشت و نامه كهى وه رگرت، بۆ چه ند ماوه يه ك سه رو بنى كرد و سه يرى پشت و سه رى نامه كهى كرد، پاشان وه كو ئه وهى بابته كه له وان بگه يينى و كه نامه كه له چ كه سيكه وه هاتوو، به شيوه يهكى گران و سه نگينه وه ووتى ئه وه نامهى ميژدى تويه، دايكه كه وتى به لى هه دسم بۆ چوو بوو، بيژه ژنى فزوولى دئيه كه كه

خۆی خێواندبووه ناو ئاپۆرپه‌که‌و به‌ده‌نگی‌کی به‌رزه‌وه‌ ووتی
هه‌لبه‌ت ئه‌دی ده‌تویست له‌ پیاویکی تره‌وه‌ بیه‌ت؟
قاقاو خه‌نده‌ له‌ پیشوازی ئه‌و کینایه‌ته‌دا به‌رزبووه‌، میرزا
له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ هه‌موویان
بینه‌نگ بوون بوون، دایکه‌که‌و مناله‌کان و ئاپۆرپه‌که‌ش هه‌موو
گویان قولاغ کرد.

میرزا دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی هه‌موو وشه‌یه‌ی پاده‌وه‌ستا،
تا مانا‌که‌ی به‌باشی روون کاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و وشانه‌ی که
ده‌نوسرین جیاوازه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ قسان ده‌یلین، له‌وه‌ بترازی
میرزا ده‌یویست زانیاری خۆشی به‌رۆح بیه‌نی، دایکه‌که‌ وای خۆ
به‌دیارخست که‌ ئه‌وه‌ یه‌که‌مین جاره‌ ئه‌م وشانه‌ ده‌بیه‌ستی،
له‌گه‌ل هه‌ر وشه‌یه‌که‌ سه‌ری ده‌له‌قان، کاتی میرزا که‌یشته
رسته‌یه‌ی تیا‌یا ده‌رباره‌ی نارده‌نی پاره‌ قسه‌ی کردبوو، ده‌نگی
به‌رزکرده‌وه‌و ئه‌و رسته‌ گرنگه‌ی به‌روونی‌ه‌کی ته‌واوه‌وه‌ ئه‌دا
کرد، که‌سانه‌ی به‌ده‌وه‌ری ئه‌وا ئه‌لقه‌یان به‌ستا‌بوو. واقیان
و پمابوو، پاشان هاواریان کرد که‌وا نامه‌که‌ ئه‌سکه‌ناسیه‌شی
تیا‌یه‌.

ژنه‌ به‌هیمای سه‌ر وه‌لامی به‌ ئه‌ری دایه‌وه‌، ده‌ستی
کرده‌وه‌و ئه‌سکه‌ناسی که‌ له‌جی پاره‌ بوو، به‌ هه‌مووان
نیشان دا. دوا‌یی پاره‌ کاغه‌زه‌که‌ی دایه‌ میرزا که‌ ئه‌ویش
سه‌ری سو‌رمابوو، میرزا به‌شینه‌یه‌کی پڕ له‌ شکۆوه‌ گو‌تی
به‌لێ راسته‌ من ژماره‌ی (5) به‌ سه‌ر پاره‌ی کاغه‌زه‌که‌وه‌
ده‌بینم، بیه‌شک ئه‌و ژماره‌یه‌ نیشان ده‌دا که‌ نرخه‌ی به‌رامبه‌ر
(5) سه‌که‌ی نو‌قره‌یه‌.

هه‌ریه‌که‌و به‌ تۆبه‌ی خۆی سه‌یری پاره‌ کاغه‌زه‌که‌ی
ده‌کرد، وینه‌ی ئه‌فسه‌ریک به‌پیشه‌ی (فاو‌ری)ه‌وه‌ به‌سه‌ر پاره‌ی

کاغزه که وه چاپ کرابوو، که بیوه ژنه خوتیه لقورتینه ره که
سهیری کرد سهری سورماو گوتی:

- وای خانم میزده که تان چند گورپاره، چونکه وای
نه ندیشه ده کرد نه م وینه په پیاده که ی بی و نه وانی تریش جگه
له وه نه ندیشه ی شتیکی تریان نه ده کرد، جگه له دایکه که که
گوتی:

- نه مه وینه ی میزده که ی من نییه، من ده زانم، میرزا
به بی هه واره گوتی:

- که واته ده بی وینه ی خاوه نکاره که ی بیت، هه موو
ویستیان جاریکی تریش سهیری وینه ی سه ر پاره ی کاغزه که
بکن، هه موو وایان خه یال ده کرد ده بی نه و سه رکاره چند
ده و له مند بی و چ خواردنیکی باش بخوات؟ له وکاته ی
دایکه که کاغزه پاره گرانبه ها که ی خوی له ناو ده ستیدا لوول
و ده یکوشی. له سه رسامییان خه لکه که هه مووی زمانیان
گیرابوو و له گزکه و تپوو، هه رکه خوتندنه وه ی نامه که کوتای
هات، نامه که ی له ناو زه رفه که نایه وه به ته وای و یقاره وه
گوتی:

- خانم به خت و یه قبالی تو زور به رزه، هیچ یه که له ژنه کانی
تری دی میزدنیکی نییه شایانی دوزینه وه ی جینه کی و اباش
له شاریکی و اگه وره ی هه بی، که له پاشه که وتی خوی پاره
بو خانه واده که ی خوی بنیژی، چونکی مه علومه له و شاره
گه وره یه دا جی که له ک خوش هه یه بو خه رچ کردنی پاره.

ئاپوره که به ته وای ریزه وه خو به خو پهرش و
بلاو بو ونه وه و ژنه ش به غروورو سه ر بلندییه وه که پرایه وه
ماله وه، مناله کان به دوی نه ودا که و تنه ریژه، نه وانیش
به شداری نه م شانازییه ی دایکیان کرد، له گه پانه وه بو ماله وه

پئویست بوو قهزیه که بۆ دایه گوره بگنرپته وه ئه و که بیستی کوره که ی دهرباره ی کفنی سینه می ئه ویشی نووسیوه، له شادیان که و ته پینکه نین، به و چه شنه ی که له بهر دلخوشی و رازی بوونییه وه ئه ژنۆی خۆی ده کوتایه وه، به ده نگیکی له رزۆکو شکسته وه هاواری کرد:

- به به به چ کورپکم هه یه! من قه ولت پین دهم که هاوتای نیه، هه لبهت ئه و پارچه قوماشه شاریهش ده بپ له جنسیکی یه کجار باش بی و زۆر دهوام بکات. پاشان به شیوه یه کی جدیترو تیکه ل به هه ندیک ئاخ و داخ به رده وامی به قسه ی داو گوتی:

- به لئ کچه که م قوماشه که به و شیوه یه ی که ئه و ده لئ وا باش بپ ده ترسیم به رله وه ی کونی بکه م بمرم، ئه وه حه تمن دوا کفنی من ده بپ، کوره که کاتی شیوه ی قسه کردنی داخ ئامیزی دایه گه وه ی بیست که و ته ژیر کاریگه ریه وه، وه کو نه وه یه کی چاک که و ته دلدانه وه ی و گوتی:

- نادایه گه وه نا.. چونکه تۆ تا وه کو ئیستا دوو کفنت که ون کردو وه، حه تمن هی سینه م دوو به رابه ری ئه وانه یه. پیره ژنی میهره بان له باری هه سته وه بژیوی هاته بهر دل، وه ک نیشانه یه کی باش بۆ هیزو زه کا وه تی نه وه که ی خهنده یه کی سه رداو به بوو که که ی خۆی گوت:

- کچم چه ند باش بوو له بیرت بوو که کوره که م وای گوتو وه، وه کو ئه وه ی که نامه که خۆت خویند بیته وه، دایه که له وه لامدا به ئارامی پئی گوت:

- به لئ باشم له بیره.

به ته نهایی چوو ه ناو ماله وه وه له پشت دهرگا وه ستاو له سه رخۆ گریا، ئیستا که نامه و پاره ی کاغه زه که له گه ل بوونی

سەر بلندی خۆیەوه، لەبەر چاوی ئەودا وەکو خۆلەمیش
وابوو، کاتێک کە خۆی بە تەنهایی دەبینی ئیدی نامەو
کاغەز پارەکەى بىن مەعنا بوو، تەواوی نرخى خۆى لە دەست
دەدا. ئەو فێلە ئەنجامىكى سەرکەوتوى هەبوو، ئیدی هیچ
کەس لە دى دا فەشەى بەدايکە کە نەدەکردو دەستیان هەلگرت
لەو هی کە لە گۆشەو لابە لایاندا باسى ئەو بەکەن و بلین دەبن
مێردەکەى دەستی لەو هەلگرتبى و جى هیشتبى، نەک هەر
ئەو دەبوايە دايکە کە تۆزىکيش دلرەق بى چونکە هەر لەو
کاتەو هی خەلکى دى زانیان پارەى کاغەزى هەیه، سالى
دوایش دیسان پارەى کاغەزى بۆ دینن، ئەو بەدزییەوه
دەهاتن داواى قەرزیان لیدەکرد، بەکەمین کەسى کە داواى
قەردى لى کرد میرزای پیری دى بوو، پاشان بەک دوو بیکار
ژنەکانى خۆیان نارادبوو لای، بۆ دايکە کە زۆر زەحمەت بوو
داواى ئەوان رەت بکاتەوه، چونکە لە دیدا هەموو پیکەوه
خزم و کەسى یەکتربوون و هەموویان ناوی خانەوادەکەیان
(لى) بوو، بەم وەسفەوه هەر چۆنى بى وەلامى ئەوانى
دەدايەوه بۆنمونه دەيگوت قەردم هەیه یان خەرجم کردو،
کاتى لە ئاستانەى دەرگای مالىدا دەکەوتنە چەنەبازییەوه
ژنە جەیلەکەیان دەخستە بەردەم پرسىارى جۆراوجۆرەوه،
ياخود بیوہژنى فزولى دیکە، سەبارەت بەنرخى کەمەرى
شىنى یەک پارچە قوماشو یەک سوزەنو چەند کلافەییكى
ئاوریشمو بۆ گولدۆزى بەسەرکەوشەوه، پلارى تیدەگرد،
ئەوکاتە لە حزوورى ئەودا دەیانگوت خەنى لە خۆت کە تۆ
ناچار نى بۆ کرپنى هەمووشتنى خەمى یەک درهەم و سەد
دینار بخۆى، چونکە ئەتو مێردىکت هەیه لەوى کە زۆر زیاتر
لەوه کە ئیمە لەم زەویە بى بەرەمە بەدەستى دەهینن، پارە

بۇ تۆ دەنئىرى، جارىكىش پياوئى بەدەنگىكى بەرز دەيگوت:
 - مەرج نىيە مرؤف ژنىكى وا دەولەمەند لەدیدا راکرى،
 چونكە سەرۋەت و سامان دزەكان بەلاى خۇدا رادەكىشى،
 ۋەك چۈن ھەنگوين مېشو مەگەز بۇ لای خۇيدا رادەكىشى،
 ۋادەھاتە بەرچاۋ كە ئەو ناپرەھەتياھەى لە ئەنجامى ئەو پارەيە
 بو، رۆژ بەرۆژ زياتر دەبو، جگە لەو بەد گۆيى و ئەو
 پرسىيارانەى يەك لەدوای يەك و بيتجگە لەو كەسانەى كەدليان
 دەيخوازى لە نزيكەۋە ئەو پارە كاغەزە بېينز، ژنەكە خۇشى
 چونكە عادەتى بە ھەبوونى پارەى ۋانەكردبو، ھەستى
 بەترس دەكرد، لەۋانەيە بايبيبا، يا مشك بيخوا، يا منالەكان
 بەدەستيان كەوئى و يارى پى بكن بەبى ئەۋەى بزائن قىمەتى
 ئەو پارەيە چەندە، لە كۆتاييدا لەو پارە كاغەزە ۋەرەز بو،
 ھەميشە دەچوۋە سەر سەبەتى برنج و سەرىكى پياھەلدەكىشا،
 لەبەر ئەۋەى پارەكەى لە سەبەتى برنج شارددبوۋە، چونكە
 دەترسا لەناو كەلەنى ديوار برزى و شى بكىشى، ئەو پارەى
 كاغەزە بۇ ۋى ۋابىۋە گرى، رۆژىكيان كە بىنى ئامۇزاكەى
 دەچىتە شار بەدوایا رايكردو لەسەرەخۇ پىنى گوت:

- بىن زەحمەت ئەو پارچە كاغەزە بۇ من خوردكەۋە،
 لەجىياتى ئەۋە سكەى گەۋرەۋ نوقرەيىم بۇ بىنە، تا من بتوانم
 لەدەستى خۇمىيان بىنم، چونكە ئەو پارچە كاغەزە ھىچ
 نمودىكى لەناو پەنجهكانم نىە. ئامۇزاشى شانى دايە بەر
 ئەۋكارە، چونكە پياوئىكى دروستكارو بە شەرەف بو، لەجىنى
 ئەو پارە كاغەزە سكەى بىن عەيب و نوقرەيىن بۇ ھىتا، لەكاتى
 گەرانەۋەى لەبەر چاۋى دۆتمامى خۇى ھەموويانى خستە
 زرينگەۋە، ژنە بەپىنى ھەقناسى و لەترسى ئەۋەى كە نەبادە
 چاۋىك لىن بداو بەشيوەيەكى ھەندىك ھەسرەتنامىزەۋە پىنى

گوت:

- یه کئی له و پارهی کاغه زانه وه کو پاداشتی کۆمهکت بۆ خۆت هه لگره، چونکه تو له گه ل مندا له وه رزی دروینه کردن زهحه مت کیشاوه، ههروه ها ده زانم ژنه که ی تو دووباره زگی هه یه و پئویستی زۆر به پاره هه یه، پیاوه که سه یریکی سه کهانی کردو بئ ئه وه ی خۆی ئاگای لیبی له هه وه سان چاوی هه لته کاندو هه ناسه ی له سینه چه پس کرد، به لام قبولی نه کرد، چونکه پیاویکی باشو به ویژدان بوو، به په له گوتی نه دو تمام گیان نه تو ژنیکی ته نیای و من هیشتا ده توانم نانی خۆم په یدا بکه م، ژنه که چونکه ده یزانی مرۆف چه ند باش بئ ناتوانی بۆ ماوه یه کی دریژ ته مه شای دیمه نی پاره بکاو سست نه بیت، به په له پاره که ی هه لگرت و له و کاته شدا گوتی:

- که واته هه رکاتی پئویستیت به پاره بوو، ده توانی له منی قهر د بکه ی، هه مان شه وکاتی دایه گه وره و مناله کان خه وتن، ژنه له جیره هه لساو مۆمی داگیرساندو به هه رزه چنه که ی خۆی چالیکی له زهوی هه لکه ند، هه ر ده سه که نو قه ره یبه که ی له پارچه په رۆکی پینچایه وه تاشی هه لته هینتی و خسته ناو چاله که وه، گامیشه که سه ری وه رسورانو چاوه لیله کانی برپیه ژنه که وه، مریشه کان له ژیر ته خته بیدار بوونه وه و گاره گاریکی سووکیان کرد، جارێ ئه ویپلوه و جارێ ئه و پیلوه ی تری چاویان سوورانده به لای ئه م شته سهیره وه. ئینجا چاله که ی پر کرده وه بۆ ئه وه ی ئاسه واری نه میتنی و به یئ کوتایه وه.

له و حاله ته دا که هیشتا بیدار بوو، تا نیوه له ده ریای خه وندا رۆچوو بوو، به ته وای له بیری کردبوو که ئه و پاره یه ی په یه وه ست بوو به خۆیه وه که نابویه چاله وه،

ئەو پارەو پۈولەي كە بەدرويتنە كىردنى بەرھەمى خۆي و بە
كوپ كىردنە ۋەي پىشتى و ماندوويونى خۆي بۇ ھەر باۋەشە
گۈلە بىرنىچى بەدەستى ھىنا بو، كەم كەم خۆشى كە وتىۋو ۋە
گومانە ۋە، كە ئەو پارەيەي بۇ ئەو رەۋانە كرا بە پراستى دەبى
مىزدە كەي بۇ ئەۋى رەۋانەي كىردىن؟ لە پارەو پۈولى خۆشى
كىرىنگ ترو بە نرخ تر بو، بۇيە لەدلى خۇيدا گوتى ئەۋە
لە باتى ئەۋ پارەيە بو، كە بالاپۇشى شىنى پىن كرى بو،
بەرھە حال باش بو چونكە ئەۋ لەۋى پارەي زۇرتى ھەيە.
ئەۋ كاتە لەۋ خەتايەي بوورى كە مىزدە كەي كىردى بووى
و چوۋە خەۋە ۋە، پاشان كە داۋايان لىدە كىرد پارە كاغەزە كە
بىيىن، بە خۇين ساردىيە ۋە ۋەلامى دەدانە ۋە دەيگوت
پارە كەم بە پارەي خۇمان گۆپى ۋە دەۋايىش خەرجم كىرد.
كاتى بىۋە ۋەنى فزولى دى ئەۋ قسەيەي گوى لى بو، دەمى
شېرى خۆي كىردە ۋە دەيسان گوتى يانى ھىچى نە ماۋە؟
دايكە كە بە پىنگە نىن و بە ئاسايىە ۋە گوتى:

- نە خىزىر ئاخىر من شتومە كىم دەۋىست يە كىدو كاسەي نوى
و پارچە قوماشىنك و شتى تىرم كىرپە، چاكە ئەۋ دەيسان ئەۋ
پارەيەم بۇ بىئىرى بۇ رەزىلى بىكەم؟ ئەۋ كاتە چوۋە مالە ۋە
ئەۋ جەلە تازەيەي كە بۇ گە رانە ۋەي مىزدە كەي دوورى بووى
بە ھەموانى نىشانداۋ گوتى:

- بىرئ پارەم بۇ دروست كىردنى ئەۋ جەلە خەرج كىردە.
ھەموو يەك بە يەك جەلە كە يان ئەزمون دە كىردو دەيان گرتە
دەست و باسى جنسى باشى ئەۋ دەستە جەلە يان دە كىرد،
بىۋە ۋەنى لاسارى دى بە پىنچە ۋانەي مەيلى دلى خۆي گوتى:
- تو چ ژنىكى باشى بىرئ پارەت بۇ ئەۋ خەرج كىردە،
ھەمووت بۇ خۆت و منالە كانت دا نە ناۋە، دايكە كە بى نە ۋەي

دهسته پاچه بن له وه لامدا گوتی:

- به لام من و میزده کهم ته واو له یهک رازین، له وهش بترازی منیش بهشی خۆم هه لگرتوووه داومه ته زیرهنگر تاوه کو جوتی گواره و ئه لقه یی بۆ په نجه م دروست بکات، چونکه میزده کهم هه میسه حه زی لیبوو که ئه گه ره رکاتی بپه پاره یه کمان پاشه که وت کرد زیرم من بکپی، دایه گه وره که گوتی له م قسانه راده گرت خوشی چهند ووشه یه کی لی زیاد ده کردو ده یگوت:

- به خودا قه سه م کورپه کهم ئه وها باشه وه کو بوو که کهم ده لی ئه و بۆ کفنی سینه می منیش باشتین ئه و پارچه قوماشه ی که له شار ده ست ده که وئ ده کپی، گه ر خوا بکا دو تمام توش مندالینکی باشت ببیت، چونکه ده بینم زگی تو وه کو کاله ک گه ییوه، ژنه کان به پیکه نینه وه رویشتن، چونکه شه و داها ت، به لام هه رکه ئه وان روشتن، دایکه که له دله وه نالاندی و به سه ختی په شیمان بووه، که بوچی داستانیکی وه های له قالب داوه وگوتی:

- ئه وه ی پیشتر گوتبووم به س بوو ئیستا پاره ی زیر له کی په یداکه م؟

به م چه شنه ئه گه ر به وه ی به قسه کانم باوه پ بکن، ده بی پاره ی پیویست بۆ کرینی زیره که ش به ده ست به ینم، سه باره ت به و بیرو که تازه یه ی که تازه خستبوویه ئه ستوی خو یه وه ناخیکی هه لکیشا.

به‌شی‌ه‌وت‌ه‌م

جاریکی تریش به‌هار هاته‌وه، دایکه‌که ناچار بوو به‌ته‌واوی هیزی خۆیه‌وه بپرزیتته سهر کاری مه‌زراوه، کور‌ه‌که‌ی به‌کۆمه‌کی خۆی گرت و فیزی کرد، چۆن چۆنی گامیش رادا، مناله‌که هیشتا زۆر بچووک و وردبوون بۆ به‌کاره‌یتانی گاجووت، ناچار ته‌ن‌ها ته‌هن‌ده‌ی نه‌نجام ده‌دا که به‌داوی گامیش رابکات و پشتی زه‌به‌لاحی گامیش بلاوینیتته‌وه، که له‌ره‌نگی گاشه‌به‌ردی بوو، به‌لام پشتی گامیش به‌قه‌ده‌ری قه‌به‌بوو، مناله‌که هه‌رچهن به‌داره‌که‌ی ده‌ستی نازه‌له‌که‌ی راده‌دا، نه‌یده‌توانی هه‌تا پشتی نازه‌له‌که داشمالینی، دایکه‌که سیخورمه‌یه‌کی دارحه‌یزه‌رانی دروستکردو به‌کوره‌که‌ی گوت:- ده‌توانی سوود له‌مه‌وه‌رگریت، تا نازه‌له‌که له‌و ته‌مه‌لی و بی‌حالییه‌ده‌ربه‌یتنی.

کچه‌که‌شی خسته‌به‌ر چهن کاریکی سوو‌کتره‌وه، چونکه دایه‌که‌وره‌یان هه‌رچهنده‌ته‌مه‌ندا ده‌چوو ته‌مه‌لتر ده‌بوو، نه‌وسا هه‌موو شتیکی فه‌رامۆش ده‌کرد، ته‌نها ده‌یتوانی برسیه‌تی و تینویه‌تی به‌بیر بینه‌وه، قه‌ت له‌جینگه‌ی خۆی نه‌ده‌بزووت، مه‌گه‌ر نه‌وکاته‌ی مناله‌بچووکه‌که به‌گریان و شیوه‌نی ناسایی خۆی شتیکی داواکردبا. چونکه دایه‌که‌وره نه‌و نه‌وه بچووکه‌ی به‌حه‌دی په‌رستن خۆشده‌ویست، کچه‌که فیزبووبوو برنجی تایبه‌تی ژهمی نیوه‌پۆ له‌گۆمه‌که‌دا بشواته‌وه. به‌لام ناچاربوو به‌رله‌وه‌ی بۆ ده‌شت ب‌روات

ئەوکارە ئەنجام بەدات، چونکە ترسی ئەوێ هەبوو چاوی
 باش نەبینی و بکەوێتە گۆمەکەوێ هەروەها فێر بوو برنج لێ
 بنی و تا ئەوان لە دەشت دەگەرێنەوێ خواردن ئامادە بکات.
 هەرچەندە بەو قەدە بچووکی خۆیەوێ بەزەحمەت
 دەستی دەگەیشتە قەپاغی مەنجال، هەتا دایکی فیزی ئەوێشی
 کرد کە چون ئاگر بکاتەوێ بەردەوام بەداگیرساوی راییگری،
 کچۆلەکە بەچاکی هاتە بەر ئەو کارانەوێ، کاتی کە دووگەلی
 ئاگرەکە دەهاتە دەرەوێ دەچووێ چاویەوێ، بەلام بەرگە
 سووتانەوێ پیلۆهکانی خۆی بەتەواوی دەگرت، قەت زمانی
 بە شکایەت نەدەکردەوێ، چونکە دەیزانی لەبەر نەبوونی
 باوکی، دایکەکی دەبوایە لەباتی هەموو کەسانی خانەوادە
 کار بکات، بەلام کاتی کاری تەواو دەبوو و دەچووێ ناو مال
 و دەخزێبە گۆشەیک کە هەتا لە کاتی نیوەرۆیانیشدا تارێک
 بوو، بەو چەشنە، کە دادەنیشت چاوهکانی خۆی کە ئاوی
 لێ دەتکایەوێ، بە پارچە پەرۆیک کە بۆ هەمان ئەو کارە
 دانرابوو، پاک دەکردەوێ.

بە باشترین ئەو شیوێیە کە دەیتوانی بەرگە
 ئازارەکانی خۆی دەگرت، لەو کاتە کە هەوا خۆش بوو،
 ئیدی منالەکە کەوتە سەرێ، چونکە لە زستاندا مەشقی
 ئەوێ نەکردبوو کە بەریگادا بپروات، بۆیە ئەگەر بەربوایەوێ
 دەبوو سەبر بگری، تا کەسێ بەویدا تێپەڕی و لە زەویدا بلندی
 بکاتەوێ، ئەوێ دلی دەبخوازی، بەچاکی گەشە کەردبوو،
 بەلام دایکەکە هیشتا رێی پێدەدا شیرێ مەمکەکانی بخوا،
 چونکە لەو کاتەدا هەستی بە لەزەتێکی نادیار دەکرد.

کاتی منالەکە دەمی خۆی بەسەر سینەیا دادەگرت، یان
 لەکاتی خۆرئاوادا، بۆ هەلمزینی چەند دلۆپە شیرێ کە هیشتا

له مه مکه کانیدا مابوو، په لهی ده کردو ده چوو په تشوازییه وه. ههستیکی نادیارو شیرین له دلگه رمی و بژیوی دل، به سه ر بوونی دایکیا زالد هبوو.

به هاری له بار گه یشته نیوهی، ژنه جحیله که به دریزاير روژ، زه حمه تی ده کیشاو کوره که ی پینه پین له گه ل نه ودا کاری ده کرد، ده بوايه کیلگه که به چاکی بکيلن، کیلگه که وه کو وه رزی رابردوو، که پیاوه که خوی کاری تیا ده کرد، واته نه و کاته ی که ژنه که به تهنه توی دها، راستو ره وان نه بوو، به و چه شنه ژنه توانی فاسولیاو که له رم و توورچه که بابه تی بازار بوو بچینن، گوله به روژه دووباره خونچه ی کردبوو، په که مین گولی نه و گوله به روژه په سه ری دهره ینابوو، پاشان به رهنگی زهردی زیرین گولی کردبوو.

دایکه که به نه اندازه یک کاری ده کرد، که شه وانه نه وه نده ماندوو ده بوو بویه ده چوو خه ویکي قوله وه، به زه حمه ت له خه وه لده ستاو نه سلنه پیاوه که ی خوی له بییر کردبوو، له گه ل نه وه شدا روژي وه بییری که و ته وه که ژنی ناموزای له روژي دانانی حمله که ی وه نزیزیک که و تپووه، هر نه وه بوو که روژي مزده به خشی بگات، په کن له مناله کانی هاته سو راغی دایکه که که هم دوستو هم نزیکترین هاوستی بوو، کچه که دایکه که ی له دهشت دوزیه وه خه ریکی کاربوو، نه سیمیکي دلرفینننن به هاری به سه ر کراسی شلو ملی نه و جحیله هلی ده کرد، نه و دلپوه ناره قهیه ی وشک ده کرده وه که ورده ورده له سه رو سوره تی نه و اه لده پرژا، په یامه یته ری ته من بچووک هاواری کرد:

- ئاهای ناموژن، دایکم وهختی هاتووه، تگات لیده کات که په له که ی ت، چونکه خوت ده زانی نه و چه ند زوو سگی

داده‌نی، ئیستا که وا له چاوه‌پوانیدا دانیشتووه، که تو مناله که
وه‌گریت.

دایکه که پشتی دووقه‌د کردبووه، خوی راست کرده‌وه و
له وه‌لامدا وتی:

- سه‌رچاو هر ئیسته دیم.

رووی له کوپه‌که‌ی کردو وتی:

- هرزه‌چنه که بگروه هه‌تا من لیتره نیم تو فاسولیا که
برنه‌وه، ئه‌گه‌ر کچی ئاموزا وه‌کو جارانی پیشوو زوو
مناله‌که‌ی بیی، ئه‌وه له سه‌عاتی زیاتر دوانا که‌وم.

ژنه جوانه‌که له میانی مه‌زراوه به‌دوای کچوله‌که‌دا که
رایده‌کرد، که‌وته رینگه‌وه، له رینگه‌دا به‌شیتوه‌یه‌کی بی پیشینه‌و
له‌ژیر کاریگه‌ریتی هه‌وای خۆشی روژا قه‌راری گرتبوو، ئه‌م
دوله‌هه‌میشه له‌به‌رچاوی بوو، به‌لام ئه‌وه‌نده گرفتاری کارو
زه‌حمه‌تی خۆی بوو، که هیچ وه‌ختی نه‌ده‌که‌وته بییری ئه‌وه‌ی
سه‌ر بلند بکات و سه‌یری دیمه‌نی دنیای دهره‌وه بکات.

فیکرو حه‌واسی ئه‌وه‌میشه به‌سه‌ر مه‌زراو ماله‌وه‌بوو،
چاوی ته‌نها له‌کاری خۆی بوو، ئیستا سه‌ری بلند کردو که‌وته
ته‌ماشاکردنه‌وه، دارییه‌کان به‌گه‌لای نه‌رم داپۆشرا‌بوون،
سه‌وزو بریقه‌دار ده‌دره‌وشانه‌وه، گولی سپی و شکوفه‌ی
دره‌ختی گولابی که‌وتبوونه ده‌ستی باوه. گولناری ئاگرینی
ته‌ک دره‌ختی هه‌نار، که‌وتبووه میانی سه‌وزه‌ی تازه
ئه‌نگووتوه‌وه، نه‌سیم گه‌رم بوو، با له‌پریکا هه‌لیده‌کردو پاش
که‌می ئارام ده‌بووه، ژنه جحیله‌که‌ گوتی:

- ئایا چ شتن خۆشترو شیرینتر له‌بیده‌نگی ده‌شته‌کانه‌وه
هه‌یه کاتی که‌با له‌هه‌لکردن ده‌که‌وی و بو‌نی زه‌وی کی‌لراو
په‌ش و بلاو ده‌بیته‌وه؟ به‌مجۆره‌ له‌له‌گورانی با له‌کپییه‌وه

بۆ ھەلکردندا کەوتە یادی جەستەى بەھیزو گەنجو پڕ لە
 ژيانى خۆیەو، ھەوەسى پیاوھە بە پێوانەى یەکی تازەو
 فراوان بەسەریا زالبوو، ھەر لە زەمانى بوکئینىو تە ئیستا
 نزیكەى ھەموو بەھاریک منالیکى دەبوو، بەلام ئەو بەھارەیان
 جەستەى نەزۆک ھەلگەرا بوو، پێشترى منال بوون بۆ ئەو
 کاریکی تەواو ئاسایی دەھاتە بەرچاو، شتى بوو دەبوا بە ریک
 دووبارە بوا بەو، ئیستا وای دەھاتە بەرچاو ئەو کارە بۆ ئەو
 شادى و لەزەتیکى ھەبوو، کە خۆى تاوھکو ئیستا دەرکی پى
 نەکردوو، ھەستکردن بە تەنھایی سەرتاپای داگرت و بوو
 بە گری لە دلیا، کاتى لەم بارەو بەیری کردەو ھەمکەکانى
 تووشى ئازارھاتن، ئەگەر مێردەکەى ھیچ کاتى یا لەو وەرزە
 نەگەرپیتەو مالى، ئەو ئەو ئیدى ئەو قەت دووگیان نابى،
 لەپریکا ھەوەسى ئاگرینی ئەو بە وینەى ھاواریکی دەروونی
 لە دەرەو بەلابوو:

- ئاخ بەگەرپیتەو، بەگەرپیتەو، بۆ مالى من بەگەرپیتەو.

وا ھاتە بەرچاوى کە خۆى ئەو وشانەى گوی لى بوو، لە
 ترسى ئەو ھى نەوھک بەرگویی کچەکەى کەوتىن کە لەریگادا
 لەگەلیا بوو، بىن مەیل وەستا، بەلام ھیچ دەنگى لە لیوھەکانى
 دەرئەھاتبوو، جگە لە دەنگى بایەکی توندو چالاکبەخش و
 ئەو مەلەى کە لەلای دەرختى ھەنارەکەو دەبێخویند، ھیچ
 دەنگیکى دیکەى بەرگوی نەدەکەوت. کاتى دایکە کە چووھ ناو
 ماله تارىکەکەو بىنى کە روخسارى خپکەلەى کچی ئامۆزای
 تەواو درێژ ھەلگەراو چۆتە ناو یەکەو، غەرقى ئارەقە
 بوو، لە جیاتی ئەو شادییە گەشاو ھەمیشەییە، پەردەى
 لە دەرئە ئازارکەوتبوو سەر روخسارییەو، ھەستى کرد
 کە ئەو سگى خۆیەتى پڕو سەنگینە، وەک ئەو ھى خۆى

بیهوشی منالی بیبت نهک ژنیکی دیکه، مناله‌ک‌ی گرتو له پارچه قوماشینکی وهرپیچا، پاشان که نازادبوو دهیتوانی بو م‌زرا بگه‌رپیت‌وه، هستی کرد ناتوانی ئو کاره بکات، بی په‌روا بو مال‌وه گه‌رپایه‌وه، دایه‌گه‌وره هاواری کرد:

- هاچ بووه؟ مه‌گه‌ر کاتی نیوه‌پ‌ویه؟ خو من برسیم نییه، ئو کاته کچوله‌ک‌ی که دهستی به چاویه‌وه گرتبوو هاته دهره‌وه و پرسى:

- دایه کاتی ئوه هاتووه ئاگر له ژیر مه‌نجه‌لدا داگیرسینم؟
- به‌لام من ئه‌م‌پ‌رۆ هست به ماندوو‌بوونیکى سه‌یر ده‌که‌م، ده‌مه‌وش بحه‌سیمه‌وه، رویشتو به‌سه‌ر ته‌خته خه‌وه‌وه راکشأ، به‌لام ماندوو‌بوونی هیچ نه‌پ‌ره‌ویه‌وه، ناچار له‌جیوه به‌رزبو‌وه و مناله‌ بچوکه‌ک‌ی له‌باو‌هش گرتو به‌توندی له‌سینه‌ی خو‌ی کوشی، مه‌مه‌ک‌ه‌کانی روت کرده‌وه و ویستی مناله‌که‌ ناچار بکات مه‌مگی بگریت، به‌لام مناله‌که‌ خو‌ی پچکرانه‌وه و راید، سه‌یری زبری و د‌ری دایکی کرد که بو ئو ئاسایی نه‌بوو، چونکه برسی نه‌بوو، جگه له‌وه‌ش برسی نه‌بوو، ده‌یویست یاری بکات، تو‌وره‌بوونیکى سه‌یر و نادیار به‌سه‌ر دایکه‌که‌دا زال‌بو‌له مناله‌ک‌ی داو به‌ تو‌وره‌بوونیکى ته‌واوه‌وه به‌ زه‌وی دادا، مناله‌که‌ گریا دایکه‌که‌ به‌ بۆله‌بۆله‌وه‌ گوتى:

- ئو کاته‌ی من به‌سه‌ر مال‌وه نیم تا شیرت بده‌مى، تو شیرت ده‌وش، به‌لام ئیستا من دل‌م ده‌خوازى شیرت بده‌مى تو ده‌یکه‌یته فشه.

به‌ بینینی مناله‌که‌ که که‌وتبووه سه‌ر زه‌وییه‌وه ده‌گریا هستی به‌ له‌زه‌تو له‌زه‌تینکی تال کرد، دایه‌گه‌وره گوتی له‌ قیژه‌و شیوه‌نی مناله‌که‌ بوو، یه‌کسه‌ر بانگی کرد خوشکه‌ک‌ی چوو تا براکه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لگریته‌وه، ژنه جحیله‌که‌

ههستی کرد نارامی خۆی گرتوتهوهو نهیهتشت کچه کورپه که
له زهوی هه لگریتهوه، به لکو خۆی به جولهیهکی له هیکراوه
مناله که ی هه لگرتهوه. توزو خۆلی لئ هه لته کاندو روخساری
به فرمیتسک پیس بووی به دهست پاک کردهوه، له بهر ئه وهی
شهرمه زار بوو، به وهی گریی دلی به سه ر مناله بی گونا هه که دا
هه لپشتهوه، له دله وه لومه ی خۆی کرد.
هر له و کاته وه ئیدی مناله که مه مکی دایکی نه گرته وهو
دایکه له و لوززه ته په نهانه بیبهش مایه وه.

بهشی ههشتهم

ئهم ژنه له سهردهمی گهنجینهوه گروتینیکی شاراوهی لهخودا ههشار دابوو، وهک ههندهئ له ئافرهتان بۆ سهیرکردنی لاوان و ههلسهنگاندنی ئهو پیاوانهی که بهپیدا گوزهریان دهکرد، دهست و پهنجهی خۆی نهدهشکاندهو، دلکی هینه قوولی ههبوو، که خۆشی زاتی نهدهکرد له گهرداوهکانیدا بگهپیت و دهست به دۆزینهوه بکات، بهر له شووکردن، کاتیک خۆی بهتهنها دهبینی، ههچکات بیری بۆلای پیاوان نهدهشوو، به خاتری خودی ئهوانهوه، کاتیکش ههوهس و مهیله سهیرهکان که تیگهیشن لیان ئاسان نهبوو، له بوونیا سهریان ههلهدا، بایهخی پهن نههدان و ههولی نههدا که بزانیته ئهو ههوهسانه بۆچی و له کوپوه هاتوون. بئ دوودلی و رارایی، دهچوو بهدهم کاری خۆیهوه، بهسهبر و ئوقره و چاوهپوانیهکی بیدهنگ و ههمنانهوه، خۆی له بهردهم ئهم سهختییانهدا رادهگرت. تهنها پاشی زهماوهند بوو، که زهینی کهمن روژن بۆوه، به دروستی تیگهیشن پیاو مانای چیه؟ ههوهسی قوول و بئ زمانی ئهو، به چهشنیکی وا کهوته چکانهوه، که ههتا له ساتهکانی توورپهیی و لهوکاتهی له دهست میژدهکشی توورپه دهبوو، ههستی دهکرد که بئ ئهو ناتوانی بژیت، ئهم ههوهسه عهجوول و چهقبهسته، ههندهئ جار به وینهی ههوری توفانزا کهلهکه دهبوو، هه

له خۆرا ئهوى له دژى كهسى كه خۆشیدهويست، دهخسته توورپهيهوه، توورپهيهين كه تا كوتايى لهودا هر دهما، ئه و هه و رانه يه كترين به تهنگى ده په ستايه باريهك، ئه و يش به شيۆه يه كى ساده و كۆن ئيقناع ده بوو، به مجۆره ئارامى خۆى وه ده ست ده هيتايه وه.

له گهل ئه وه شدا بوونى پياوه كه به ته نها بۆ ئه و به س نه بوو، ده بوايه له و پياوه دوو گيان باو هه ست به وه بكات، كه منال له ناو ده روونى ئه ودا ژيان و شيۆه وه رده گرئ. ته نها له و كاته دا كه مناله كه له سگيدا ته كانى ده خوارد و گه شه ي ده كرد، ئه وسا به شادى و دلخۆشى له به خته وه رى خۆيا ده ها توو ده چوو، هه ستى ده كرد گه يشتۆته تروپكى كه مالى خۆيه وه، كاتى مناله كان له ژير ده ست و پيى ئه ودا لوليان ده خوارد، ئه و بيته و ده له ده ستى ئه واندا نار ه حه ت ده بوو، كاتى ده يان قيژان دو ده گريان، يان وه كو هه موو مناله كانى ديكه تووشى چه ند هه وه ستى ده بوون، به لاش به وان تووره ده بوو، چونكه هه رجاره ي كه نيشانه ي دوو گيانى تازه ي ده بينى، خۆى ده بينى كه له بوونى خۆيدا، هه ستى به شادى ده كرد، وهك ئه وه ي كه باشى خوارد بى و باش خه وت بى و باش هه ساب يته وه، ئيدى جه سته ي هه وه سى شتىكى ديكه نه كات.

هه تا له و كاته وه ش كه هيشتا كچ بوو له ماله باوكى، له دينه كى توژى گه وره تر له و دينه كو يستانيانه دا ده ژيا، هه ميشه مندالى ساوا سه رنجى ئه وى به لاي خۆيدا راده كيشا، مالى باوكى پرى منال بوو، ئه و خۆى له هه مووان هه راشتر بوو، به حوكمى دا يكى ئه وان حسيب بوو، زۆر جار ان له كاتى خۆرا و ابووندا، له بهر كارى گه ريتى كارى رۆژانه هه ستى به ماندو و بوون ده كرد، مندان خۆيان به قاچ و قولى هه لده واسى،

ئەويان دەھيتايە ھاوارو بەسەرياندا ھاواری دەکرد، بەلام
 بەم ۋەسفەۋەش ھېچكەتتى خۆشەويستى ئەوانى لەدەدا
 دەرنەدەچوو، بچووكى ئەوان نەزەرى ئەوى بۆلاى خۆى
 رادەكيشاۋ ئەوى نەرم ونيان دەکرد، زۆر جارن وا روويدهدا
 لە مالى خۆياندا، يا لە مالى دراوسينكان، منالتيكى بچووكى
 لە زەوييهۋە بەرز دەكردهۋەو لە باۋەشيدا دەيكوشى و
 بە توندى بۆنى دەکرد، تا ئەو كاتەى منالەكەى دادەنا
 دەيلاواندەۋە، لەو كارەدا ھەستى بە شاديبهكى ھەلچونئاميز
 دەکرد، كە خۆيشى پەى بە ھۆيكە نەدەبرد. دلى بۆ ھەر
 شتى دەچوو پشنتى پى دەبەست، ھەرچيبەك لەوان بۆنى
 جەوانى ليدەھات بەرەۋلاى دەكشا، لە بەھاردا زۆر خۆشى
 بەۋە دەھات كە جوجەلە مريشكەكان و فەرخە مراوييهكان
 سەريان لە ھيلكە دەردينا، زەحمەتتىكى زۆرى بە خۆراك
 پيدانى كرمى ئاوريشم دەكيشاۋ لەزەتى لە گەورەبوونى
 ئەوان ۋەردەگرت، گەشەكردنى ئەو بەنە بارىكو زيندوانە
 كە قەبەۋو درشت دەبوون، كە قوزاخەى خۆيان كون دەکرد
 بەبالى خۆيان دەپەپينەۋە دەرەۋە، پەروانە لەگەل پەروانە
 جوت دەبوون، لەسەرەتاي ئەو سەيرو ليوردبوونەۋە،
 پاشان ئەو شاديبهكى كە لەۋەدا دەھاتە كايەۋە، لە جەستەى
 خۆيا گيانى ۋەبەر دەدان، رۆژتيكان كە ھەموو منالەكانى
 مالى باوكى گەورەبوو بوون، خودى ئەويش ئامادەى رويشتن
 بوو بۆ مالى ميريدي، كاريكى وايگرد، لە رووبەروو بوونەۋە
 لەگەل ھەر پياۋى، ھەۋاسەكانى باشتر بيداربنەۋە، لە مالى
 ھاوسينكەى كورپىكى بچووك ھەبوو، كە ھيتشتا پى نەگرتبوو،
 منالتيكى درشت ۋە خەپەبوو، سەرتاپا رووت ۋە قووت بوو،
 خوشكە لەخۆگە ۋەترەكەى لەسەرتاسەرى زستان، ئەوى بە

پارچه‌یه‌کی کون له پشتی خۆی هه‌لده‌داو ده‌یسورپاند.
ئهو له روژانی دواى بهر له زهماوه‌ندی، روژتیکیان ئهو
پارچه قوماشه‌ی له پشتی کچه هاوسیکه‌یان کرده‌وه، خۆی
مناله‌که‌ی له‌باوه‌ش گرت، کچه‌که خۆشحال بوو که‌رزگاری
بوو له‌و باره، رایکرده یارییه‌وه.

له‌وئ روژئ به‌دواوه، به دواى ئهو مناله خربه‌نه‌وه
ده‌چوو، که وهک مانگ وابوو له‌نیو مناله‌کانی دیدا، ئهو
مناله ورده‌ورده بوو به خۆشه‌ویسترین که‌س، بوو به
که‌وره‌ترین مایه‌ی شادی دلی ئه‌وه‌وه، له‌باوه‌شی ده‌کردو
ده‌سته گۆشتنه‌کانی بۆن ده‌کردن، له‌ززه‌تی له‌گۆنا خړو
ده‌مه بچوو‌کو گولپه‌نگی ئه‌وه‌وه وه‌رده‌گرت، ئه‌وی به پشتی
به‌هیزی خۆی بۆ هه‌موو لایه‌ک ده‌برده پیاسه، که دایکه‌که‌ی
به‌سه‌ریدا هاواری ده‌کرد، ئاخ‌مه‌که‌ر له‌و ماله‌دا منال نییه!!
یاخود ده‌یگوت:

- من ماندوو مردوو تۆش ده‌چیه سۆراخی منالانی
خه‌لکه‌وه! ئه‌ویش پیده‌که‌نی و له‌لامدا ده‌یگوت:

- چی بکه‌م به‌دیدى خۆم هیچ کاتى له منالى شیره‌خۆره
تیر نابم! زۆری نه‌خایاند که به‌بین ئه‌وه‌ی خۆی ئاگادارین،
په‌یوه‌ندی ئهو به‌و مناله‌وه گینگلی به‌هه‌وه‌سیک دا له ناخیا،
که تا ئهو کاته هیچ کاتى له‌خۆیدا هه‌ستی پین نه‌کردبوو، دلی
وه‌کو هه‌موو ژنه‌کانی دیکه منالی ده‌ویست، وای باوه‌رپوو
خۆشی هه‌قی هه‌یه که پاشان مندالی هه‌بین، به‌لام ئهو مناله
درشتو به‌هیزه، به‌چاوانی ئارامی خۆیه‌وه، کاریکی کرده
سه‌ر ئه‌وه‌وه، که له‌سه‌روی گینگلدانی هه‌وه‌سی ئه‌وبوو،
ئه‌وه‌ش که به‌ناوی یارییه‌کی مندالانه ده‌ستی پینکردبوو،
شتیکی له‌سه‌روی ئه‌وه‌وه ئه‌نجامدا، واته ئهو هه‌وه‌سه قوول و

نهینی نامیزه کهوته سهر شتیکهوه، که ئه و خۆی لئی غافل بوو، که منداله کهی له باوهش بوو، ئهوانی تر له مهزرا یا له ناشپهزخانه سهرگهرمی کاری خویان بوون، ئه و بهدوای بههانهیین دهگهرا، تا تهنها له گهله و منداله دا لهوئ به دوور کهوئتهوه، خوشکی مناله که لهوکاته دا خوشحال دهبوو، له کاتیکا ئه و مناله جوان و ساغه ی دهکوشیه باوهشییهوه، لهگۆشهیین دادهنیشت و بالۆره ی به گوئی مناله که دا دهکردو ئارامی دهکردهوه، تا کهم کهم ههستی بهوه دهکرد، که ئه و جهسته بچووکو گۆشته، خۆی به رهحته ی له باوهشی ئه ودا رهها کردوو. تازه چهند ددانیکی مناله که سهریان دهرفینا بوو، کچه جحیله که زور جارن برنج یا نانی شیرینی دهجوی و لهسهرخۆ هاردراوه کهی به لالیوی خۆی له دهمی مناله که دهنا، کاتی مناله که به حاله تیکی گیراوو سهرسام، ئه و خۆراکه ی دهمزئی که له دهمی دهنرا، کچه جحیله که بهیین ئه وهی دهلیلی ئه وه بزانی پئنده کهنی، هه رچهنده له وه وهسه سه رکیش و ئازارناک و قووله وه، که خۆی نهیده زانی چون هیوری بکاته وه، ههستی به هیچ جۆره خوشی و گهرم و گورپیه ک نه دهکرد.

کهمیک بهر له چوونی بو ماله میزدی، رۆژیکیان خۆی به تهنها له گهله مناله که دۆزیه وه، نزیکی نیوه پۆ بوو، له گهله ئه وهش کاتی شیرپیدانی مناله که بوو، کچه دواکه وتبوو، هیشتا کاتی بردنی براکه ی نه هاتبوو، مناله که دهگریاو نارهحه ت بووبوو، کچه ی جحیل که بینی ئه و برسپیه تی تووشی هه لچوونیکی شه هوه تی توند هات، له خۆدا کویر کویرانه بهیین ئه وهی خۆی بیهوئ، یا نه یه وئ ئه وی بهدوای خۆیدا په لکیش دهکرد، خۆی و مناله که ی باوهشییه وه، چوو

ژووری خۆیه‌وه، ده‌رگای توند داخست پاشان به ده‌ستی له‌رزۆکو سوتاوی خۆیه‌وه، دوگمهی سوخمهی خۆی کرده‌وه، مناله‌که‌ی په‌ستایه‌ سه‌ر مه‌مکۆله‌ی ناسکو شلکی خۆیه‌وه، مناله‌که‌ به‌ حیرسو ئیشتیه‌ی ته‌واوه‌وه، مه‌مکی گرتو به‌توندی که‌وته‌ مژینییه‌وه، ئه‌و کاته‌ له‌و حاله‌دا که‌ سه‌ری ئه‌و به‌سه‌ر ساواکه‌ لاربووه‌وه، موچرکه‌یه‌کی وا هه‌لچوونامیز گوشتی ته‌نی ئه‌وی هینابوو له‌رزوه‌وه، که‌ فرمیستی له‌ چاواندا قه‌تیس ما، ده‌نگیکی پچر پچر له‌ لیوی ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، تا ئه‌و کاته‌ له‌ هه‌لچوونی وادا بی‌ ئاگابوو، بی‌ ئه‌وه‌ی بزانی چ هه‌ستیکی هه‌یه، تا ده‌هات مناله‌که‌ی زیاتر به‌ سینهی خۆیه‌وه ده‌کوشی، ئه‌و هه‌سته‌ له‌رزیه‌ک بوو له‌ ده‌روونی و هه‌وه‌سی بوو له‌ که‌وره‌یی منالیکدا، که‌ له‌ باوه‌شی دابوو، که‌ هه‌تا پیتی له‌ خودی ئه‌ویشدا بلندتر ده‌نا، پاشان ئه‌و جۆش‌وخروشه‌ وردوخاش بۆوه‌ ناویه‌کتر، مه‌مکی قشتیله‌ی ئه‌و خالی بوو، مناله‌که‌ گێژو ناوومید ده‌می لیکده‌دا، ناچار که‌چه‌ تولازه‌که‌ دووباره‌ دوگمهی سوخمه‌که‌ی خۆی داخسته‌وه، به‌ که‌میک شه‌رمه‌زاری له‌و کاره‌ی کردبووی، به‌ په‌له‌ له‌ ژوور چووه‌ ده‌ره‌وه، رووبه‌پرووی ئه‌و که‌چه‌ بووه‌وه، که‌ به‌دوای مناله‌که‌دا هاتبوو، هه‌ر زوو مناله‌که‌ی پیدایه‌وه، ئه‌ویش به‌ په‌له‌ چوو تا مناله‌که‌ بگه‌ینته‌ دایکی.

ئه‌و ساته‌ بووبوو هۆی بیداربوونه‌وه‌ی هه‌ستیگ له‌ که‌چه‌ گه‌نجه‌که‌دا، که‌ ره‌نگه‌ له‌ خودی زه‌ماوه‌ند زیاتر بایه‌خی بۆ ئه‌و هه‌بوو، ئه‌و پیاوه‌ی که‌ دواتر ئه‌وی کرد به‌ ژنی خۆی، پایه‌یه‌کی بالابه‌رزگی له‌ ژیانی ئه‌ودا بینیه‌وه، به‌تایبه‌ت که‌ ئه‌وی ده‌کرد به‌ دایک. ئه‌و ته‌نها له‌به‌رخاتری خۆی میرده‌که‌ی خوشنه‌ده‌ویست، حاله‌ته‌که‌ ئه‌وه‌هابوو، له‌وکاته‌ی که‌ جحیل

بوو ته‌واو خۆی نه‌گرتبوو، ئیستا که ته‌واو ویرا که‌یشتوو، ته‌واو ئاشنای ره‌مزی ره‌گه‌زی خۆی بوو، ژنی له‌همان رسکانی جه‌سته‌دا بوو، به‌ته‌نهاو بی‌که‌س ژيانی به‌سه‌رده‌برد، کوپه‌کانی روژ به‌روژ که‌وره‌تر ده‌بوون، هه‌رچه‌ند له‌ده‌ورانی منالی به‌دوور ده‌که‌وته‌وه، هه‌ستی به‌وه ده‌کرد که‌که‌متر په‌یوه‌ندیان به‌وه‌وه هه‌یه.

کوپه‌که‌وره‌که‌ی باریکه‌له‌و زراف بالای ده‌گرت، بیده‌نگ و سه‌ربه‌ره‌وژیر بوو، که‌مدوو بوو، به‌لام هه‌ولیده‌دا، کاری سه‌نگین بکات، کاتی دایکی له‌کوئایی روژیدا، ده‌یویست کوکه‌داری که‌وره‌و زبر هه‌لگری و بیباته‌وه مال، باره‌ کوکه‌داره‌کانی له‌دایکی وه‌رده‌گرت، ئه‌و باره‌ سه‌نگینه‌ی وه‌ک نیری‌ک که‌ له‌ ملی گامیشتی بکه‌ن، ده‌یدایه‌ سه‌رشانی لاوازی خۆیه‌وه، له‌کاتی‌کدا که‌ به‌سه‌ر کلۆخه‌کاندا هه‌لده‌خزی و بالانسی خۆی له‌ده‌ست ده‌دا، ده‌که‌پرایه‌وه مال.

ئیستا ئه‌و بوو که‌ ئاوی له‌بیر هه‌لده‌کیشاو کاودانی ده‌دایه‌ گامیشت و هه‌ولی ده‌دا، که‌ به‌شی خۆی کاری مه‌زرا ئه‌نجام بدات، وه‌ک بلتی خۆی باوکی خۆی بی، به‌لام به‌و ته‌رزه‌ ره‌فتاره‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌شداری ره‌نج و ئازاری دایکی به‌دلسۆزی و په‌یوه‌ندییه‌کی زۆره‌وه ده‌کرد، به‌شیوه‌یه‌کی شاراوو هه‌ست پینه‌کراو مه‌وداوی له‌و وه‌رده‌گرت، زۆر جارن خۆی بزۆزو په‌کده‌نده‌ پیشان ده‌دا، دایکه‌که‌ بی ئه‌وه‌ی په‌ی به‌هۆیه‌که‌ی به‌ری، هه‌ستی ده‌کرد کوپه‌که‌ی وه‌ک جه‌سته‌ له‌و به‌دوور ده‌که‌وێته‌وه، کوپه‌که‌ی چه‌زی نه‌ده‌کرد نزی‌ک دایکی بکه‌وێته‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی بۆنیکی ناخۆش له‌ته‌نی ئه‌وا بی، زۆر جارن له‌سه‌ر شتی بچوو‌ک ده‌که‌وته‌ته‌ مشتوو‌مپه‌وه، بۆ نموونه‌ ئه‌گه‌ر دایکی بۆی شه‌رح بکرا‌ی، که‌

چۆن ھەرزەچن لە دەست بگرن، ئەو سەرپنچی دەکردو بەو شیوھیی دەگرت، کە خۆی دەیەوئ، ھەرچەندە بەو شیوھییە کاری خۆی سەختەر دەکرد، لەبەر ئەو داواو داواکاریەدا، بەھمان پووچیوھە لەگەڵ یەک مشتومریان دەکرد، لەگەڵ ئەو شدا ھەردووکیان بە شیوھییەکی شاراوھ ھاگیان لەوھبوو، کە ریشەئەسلی نەگونجانیان لە شوینیکی ترە، دەلینکی تری ھەییە کە ھەردووکیان لینی بیخەبەرن. کچەش بەو چاوھ نیوھ کوێرھە چالاکیھەکی نەبوو بۆ دایکی، ئەو منداڵە بێ نەواپە، بەو ھەموو سەبرو خاکیھەوھ، ھەرچی لە دەستی ھاتبأ ئەنجامیدەدا، زیاتر لە جارێ دەمی بە شکایەت نەدەکرەوھ، منالە لە ھەمووان بچووکتەرە کە ئەوساکە بەرپیدا دەپویشتو رایدەکرد، ھەزی لیبوو بەیاری کردن لە کۆلاندا رابوێرئو لەگەڵ ھاوژاگانێ خۆی شەپ بکات، لەو کاتەدا کچە خۆی دەگەیاندە دایکی و براگەورەکەیی کە لە مەزرادا خەریکی کاری بوون، بەلام دیسانەوھ لەوئ یارمەتی ئەو، بەتایبەت لە بژارکردنی تازە رئاوھکان، زیاتر لایەنی گرفتیی ھەبوو، چاوھکانی ئەوھندە تاری بوو، کە فەریک لە ھەرزە نەدەکرەوھ، زۆری لەوگولەگەنمانەیی لەجیاتی گیا لە ریشەوھ ھەلدەکەند، براکەیی توورەبوو و ھاواری بەسەریا کرد:

- بپۆ بە دواي کاری خۆتکەوھ، ئەوھش بووھ یارمەتی؟
 بپۆ لای نەنە دانیشە.

کچەیی بپچارە بە بیستنی ئەم قسانە، بە سەختی دلی ئازاری دەخوارد، بەلام بە نیوھ بزەوھ لەجیوھ ھەلدەستایەوھ، دیسان براکەیی بە دەنگی گویتەزینی خۆیەوھ ھاواری دەکرد:

- سەیری بەردەمت بکە گولەگەنمەکانت ھەموو تولخانەوھ. ئەو کاتە کە کچە یەكجار زۆر غروری دەشکا،

ئىدى نەيدەتوانى لەويدابمىنىتەوہو دەپۆيشت، دايكەكە لەميانى كوپو كچەكەيدا گىرى خواردبوو، لە ھەمان كاتدا لە زمانى ھەردوو كيان دەگەيشت، كوپرە لەبەر ئازارو كارى لە تاقت بەدەرى خۆيەوہ، كە زياتر بوو لە تەمەنى خۆى جاززو وەرەس بووبوو، كچەش بە سەبرو مەندى زۆرى خۆيەوہ، خوينى دلى خۆى دەخواردەوہ، دايكەكە لەكاتى ئاخ ھەلكيشاندا، بە كچەكەى دەگوت:

- بەپراستى بەپراستى كچە مەزلومەكە خۆتۆ زۆر بەكەلك نايەيت، چونكە بەو چاوە بە ئازارەتەوہ، ناتوانى دورين و مورينيش بكەيت، بەلام بگەرئوہ مال گەسك لىتيدە، يا ناگر داگىرسىنەو شىو بەسەرنى، ئاگادارى منداكەش بە كە لە گۆلەكەدا غەرق نەبن، چونكە ئو لە ھەموو ئئوہ بن كەللەترو سەرشەقترە، ھەروەھا لەبىر نەكەيت جارچارە چا بۆ دايە گەورە تىكەى، وەزىفەى تۆ ئو كارانەيو دەتوانى كۆمەكى من بكەيت، منيش ھەركە ھەلىكم دەستكەوت ئوہ دەچم تىمار بۆ چاوەكانت دەھىنم.

بەمجۆرە دايكەكە ھەولى دەدا دلى كچەكەى بداتەوہ، بەلام كچە بە نۆبەى خۆى بەھىچ جۆرى نەيدەتوانى ببىتە مايەى قوتى دلى دايكەكە، چونكە ھەميشە لە گوشەيەكدا بە بىدەنگى دادەنيشت، سەعات بە سەعات ئو ئاوەى پاكدەكردەوہ كە لە پىلۆھەكانيدا ھەلدەپژا، ھەميشە بزەيەكى بىگيان، كە گوزارشت بوو لە خاكىتى ئوہوہ، بەسەر لئويەوہ بوو، جار جارە كە دايكەكە سەيرى كچەكەى دەكردو دادوبىدەى توورەى كورەكەى دەبىست، دەبىينى كە كورە بچوووكەى بە گەرموگورپىيەكەوہ دەچىتە يارى كردنەوہ، بە ھەسرەتەوہ لە خۆى دەپرسى، كە بۆچى ئىستا مندانان

که متر دلی ئو رازی ده که ن؟ له کاتی کدا که ئوان بچووک
 بوون، ئه وهنده پئی هه لیدیگوتن تا راده بیک له وان رازی
 بوو و هه موویانی به چاکده زانی، جار چاره دایکه که شه و
 درهنگان سه بیریکی هه سره تباری ده کرده مالی ناموزاکه ی،
 له و ماله دا میزدیکی به شه ره فو غیره تمه ند ده ژیت، نازیباو
 تو زاوی، ئه گه رچی وه کو هاوسه ره که ی قشت نه بوو، وه لئ به
 هه رحال به شیوه یی بوو که بتوانی سه ر له شت ده ربکات،
 به حوکمی وه زیفه ی میزدایه تی ده هاته ماله وه و خواردنی
 ده خوارد، ده چووه دوا ی کاری روژانه ی خوی و ده خهوت،
 ریکوپیک وه چه ی ده نانه وه، ژنه که ی شادو بی خه یال له مالی
 خویدا داده نیشت، خو شحال بوو به و مناله تازه یه ی خوی،
 له سه ر چۆکی خوی داده نا، ژنی بوو رووگه شو ساده و هیچ
 کاتی زمانی به خراپه نه ده گه پرا، به م وه سفه وه هاوستیه کی
 یه کجار باش بوو، زۆر جاران به راکه راکه ده هات و پارچه
 گوشتیکی له گه ل دایکه که ده کرده دوو به شو میوه ی ده دایه
 مناله کان و گولیکی کاغه زی که وه ک نیشان بو پرچی
 کچه که دروستی کرد بوو، ئه وی مالی بوو پر له به ره که ت و
 له سه فاو خو شحالن، دایکه که به بینینی ئه وه وه ههستی به
 ئیره یی ده کرد، له و حاله ته دا هه وه سی له وینه یه کی قوول و
 خه مه نگیزو شادومان له ناخیا گه وره ده بوو.

بهشی نۆیه م

لانی کهم ئەگەر بیتوانیایه پیاوه کهی خۆی له بیر بکات و ههست بکات که هه مووشتی له نیوان ئەواندا ته واو بووه، یا خه بهری وه رگرتبا که ئەو مردووه، به خاک سپێردراوه و بۆ هه میسه ونبوو، ئەوسا رهنکه ژیان له بهرچاوی ئاسانتر گوزهری کردبا، خۆ ئەگەر له دیدا وهک ژنیکی بیوه ته ماشایان کردایه، رهنکه بیتوانیایه به قودره تیکی رۆحی و به پاکی خۆی حاله تی بیوه ژنیکی خۆی بهرگه بگرتایه، خۆ ئەگەر له زمانی گوندینییه کان له کاتی گوزهر کردن بیبیستایه، که چیان به گویندا داده چرپان، یاخود له شوینیکی دیکه دا له قه ولی ئەوان ده بییست که بلین (ئەو بیوه ژنه ی (لی) ئەلهه ق ژنیکی نه جیب و شه ریفه، سه یرکه ن گه رچی ژنه میرده که شی مردوووه و ههوت کفنی رزی کردوووه، ئەو هینشتاکه ش به جیدی و شه رافه ته وه به رده وامی به ریگهی خۆی ده دا، قه دیمیه کان بۆشانازی کردن به ژنیکی وا حه تمن تا قی سه رکه و تنيان له سه نگی مه رمه پ، یاخود لانی کهم له به ردی ئاسایی به رز ده کرده وه، ئەو جۆره قسانه ده بووه هۆی دلگه رمی ئەوه وه، به ناچار خه لکه که خۆیان به و وینه وه رادینا، که له دلی خۆیان سه باره ت به وه وه دورستیان ده کرد، چونکه له دله وه باوه رپی به و زورره ته هه بوو که باشتر له وه زعی ئیستادا ده ژیا، چونکه خه لکه که ده رباره ی ئەو به هه مان شیوه قه زاوه تیان

دهکرد. به لامل ئیستا به پیچه وانه وه ده بوايه وه لاملی ئه و که سانه بداته وه که دین و له میرده که ی ده پرسن، به روی کراوه و به شیوه یه کی شاد درۆ له گه له همموان بکات، هه مان ئه و درۆ یانه ئه وی ناچار ده کرد، که هه میشه خه یال له میرده که ی بکاته وه، وا رویده دا که خه لکی لینیان ده پرسى:

- به راستی خانم ئاخۆ نامه یه کی تازه، یا قاسیدی نه هاتوو که هه والی له میرده که تانه وه بهینى؟

ئه ویش که بۆ بازار ده چووو باری به سه ر شانه وه بوو، یا خود خۆی و سه به تی خالی له سه رخۆ له بازار ده که پرایه وه، ده بوايه ماندوو مردوو وه لامل بداته وه:

- چۆن؟ خه به رم هه یه که حالی باشه، به لامل ئه و سالی له یه ک نامه زیاتر بۆ من نانیرى، له که پانه وه ی بۆ مالدیا هه سستی ده کرد که وا خه ریکه به و درۆ یانه ووردو خاش ده بی، له هه مان ئه و گوشه گیریه خه مه نگیزه دا گیانی ده که وته فیغانو له به ره خۆ ده یگوت:

- من چ ژنیکی بیچاره وه به ده به ختم، چونکه له راستیدا جگه له میردی، که به فرتوفیل و خۆه له خه له تاندن بۆ خۆم دورست کردوه، میردیکم نییه، له و ساتانه دا له گوشه یین داده نیشته و چاوی ده بریه رینگاوه، به کزۆله ییه وه وای به خۆ ده گوت:

- ئه یکاش دلی به راتی ده دا بگه پیته وه ماله وه و که وای شینه که ی له دووره وه به دیار که وتبا، وای ئه و که وایه، به راستی چتۆ رهنگی جوانو سافی هه بوو.

هه رکاتی چاوی به له که یه کی رهنگ شین ده که وت، ئه وه دلی له سینه داده خورپا. کاتی مرۆفی له دووری مه ودا یین له وه به ره وه راده برد، بی ئه وه ی خۆی بیه وی ده سستی له کار

دهکیتشایه‌وهو هه‌ناسه‌ی له سینهدا چه‌س ده‌کرد، تا ببینی که ئه‌و پیاوه له کوپوه دیت، ئه‌گه‌ر له‌و کاته‌ی ببیندا، له بیابان بوايه بۆنی ده‌کرد، له‌به‌ر هه‌تاودا ده‌ستیکی له‌سه‌ر چاوی داده‌نا، له‌و کاته‌دا له‌ خۆی ده‌پرسی که راگوزه‌ره شینپۆشه‌که، له‌ کام لاوه رووی له‌وه‌و ئایا له‌دێ و هه‌نزیك ده‌که‌وێته‌وه یا دوور ده‌که‌وێته‌وه؟ ئه‌وسا هه‌رزه‌چنی خۆی داده‌نایه سه‌ر زه‌وی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جارێ نه‌بوو ئه‌و ریپواره می‌زده‌که‌ی ئه‌و بی، ره‌نگی شین ره‌نگیکی ئاساییه و ساده‌ترین و هه‌ژارترین که‌س ده‌توانی له‌و ره‌نگه له‌به‌رکات، هه‌ندی‌جار که چه‌ند درۆیه‌کی له‌ قالب ده‌دا، ئه‌وی له‌ دژی می‌زده‌که‌ی ده‌که‌فاند، چونکه ئه‌وی به‌ شایانی ئه‌و شانو‌سازییه نه‌ده‌زانی، وابوو ئه‌گه‌ر بگه‌رابوايه‌وه ئاگری توورپه‌یی ئه‌و نیله‌ی ده‌داو ده‌یدایه به‌ر نه‌فره‌ت و جوینه‌وه، به‌م وه‌سفه‌وه ئه‌وی خۆشده‌ویست، چونکه پیاوه‌که ئازاری ده‌دا، هه‌ندی جاریش ئه‌و حاله‌ته سه‌رکیشیه، چه‌ند رۆژیکی ده‌خایاند، هه‌ر ئه‌و وه‌ختانه بوو سه‌باره‌ت به‌ مناله‌کان و دایه‌گه‌وره عه‌بوس ده‌بوو و به‌هانه‌ی ده‌نایه‌وه، به‌ زبرییه‌وه سه‌گی ماله‌وه‌ی به‌ ده‌سمالی خۆی یا به‌ سیلکه‌که راده‌دا، به‌لام له‌ ناخی دله‌وه تا ده‌هات زیاتر ئازاری له‌و کاره ده‌چه‌شت.

جاریکیان له‌ نواندنی یه‌کی له‌و ده‌وره نه‌هامه‌تیه‌دا بوو، دوا‌ی دروینه‌ کردن کاتی پێوانه‌کردنی برنج گه‌یشته، دیسانه‌وه هه‌ر به‌ ته‌نهایی زه‌حمه‌تی کو‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌می کیشا، له‌م کاره‌دا جگه له‌ کورپه‌ گه‌نجه‌که‌ی و هه‌روه‌ها یه‌کدوو رۆژیش ئامۆزا می‌هره‌بانه‌که‌ی که‌سی کو‌مه‌گی ئه‌وی نه‌کرد.

ئێستا که کاتی دابه‌شکردنی به‌ره‌می کو‌تراوه گه‌یشته‌وه و وای ده‌هاته به‌ر چاو، ئه‌و جۆشوخرۆشه‌ی که نانیشیته‌وه‌و

ئەو توورپەییە دەروونییە، دلی ئەوی وابریندار کردووه، که به دیتنی هەموو شتی ناپه‌حهت دەبن، زۆر شتی ورد که به ئاسایی نایه‌ته بهر چاوی که سه‌وه، ئەو دەست نیشانی ده‌کردو هه‌ستی پێده‌کرد، له‌هه‌مان کاتدا که هه‌وه‌س ئازاری ده‌دا، راسته‌وخۆ سه‌رکاری بینی که له‌ هه‌وشه‌ی خه‌رمانداو له‌ که‌ناری خه‌رمانه‌ برنجی کو‌تراوه‌دا وه‌ستا بوو، پیاویک بوو، هه‌یکه‌لیکی توندوتولی هه‌بوو، ئاوریشمیکی خۆله‌میشی له‌به‌رابوو، سه‌ریکی چوارگۆشه‌ و جوان و بالا‌ی هه‌بوو، ره‌فتارو رووکاریشی هه‌مان ئه‌وه‌ بوو، که ژنه‌ له‌ دیداری یه‌که‌مدا له‌ بیری ما‌بوو، رووبه‌پووبوونه‌وه‌ی هاو‌ده‌م بوو له‌گه‌ل ئه‌ده‌بو نه‌زا که‌تدا، چاوانی درشتو نیوه‌ خه‌وتووی له‌ ناو پیلویکی قه‌به‌وه‌ په‌نه‌اندا بوو، ژنه‌ که‌نجه‌که‌ له‌ ته‌رزی ته‌ماشای ئه‌ودا، له‌ حاله‌تی پیاوه‌که‌ به‌ ژیر پیلوه‌ پهبوو و که‌وتووه‌کانیدا تییراده‌ما، تیگه‌یی که‌ ئیستا که‌ ده‌توانی ده‌رباره‌ی خودی خۆی و رویشتی میزده‌که‌ی بۆ شاریکی ترو دواکه‌وتنی له‌ که‌رانه‌وه‌یدا ئه‌ودا، له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌ قسه‌ بکات، ئەو رۆژه‌ دلێکی پری وای هه‌بوو، که‌ بیر له‌ وجۆره‌ شته‌ بکاته‌وه‌، له‌ راستیشدا له‌وان ئه‌و پیاوانه‌ بوو، که‌ کاتی چاوی به‌ ژنیکی ته‌نها و بیگه‌س ده‌که‌وت، نه‌یده‌توانی له‌ دلی خۆیا نه‌پرسی که‌ ئه‌وکیه‌و جۆری بیرکردنه‌وه‌ی چۆنه‌ و ته‌ن و به‌ده‌نی چۆنه‌، له‌گه‌ل بوونی رازاوه‌و روخساری پانو پۆرو گۆشتن و ده‌نگی زبری ئه‌ودا، که‌ ده‌یزانی چۆن شیوه‌ی هاو‌پێیه‌تی و رووخۆشی پێبه‌خشی، رۆحیکی سه‌گانه‌ی هه‌بوو، له‌گه‌ل میهره‌بانی ده‌سکردو قسه‌ی بی ته‌کلیدی، جوتیاران قیزیان لێده‌کرده‌وه‌، له‌بنه‌وه‌ش لێده‌ترسان، چونکه‌ ره‌وشتیکی توندو دوومشتی سه‌نگینی هه‌بوو، که‌ وه‌ختی

به‌رخيلافی مه‌یلی ئه‌و ره‌فتاریان کردبا، یاخود قسه‌یان له قسه‌ی کردبا، هه‌ردووکیانی ده‌کرده‌ گرڤ و ده‌یکوشین، حازرو ئاماده‌ سه‌یری ته‌نیشته‌ خوی ده‌کرد، که پیلوه‌کانی لیکده‌کرده‌وه، چاوه‌ بریقه‌دارو ترسناک و ره‌شو زالمه‌کانی ده‌رده‌خست و پیشان ده‌دا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جارجار خه‌لکی له‌ده‌ستی پنده‌که‌نین، چونکه‌ کاتی به‌شی خاوه‌نکاریان بی چه‌ندوچون به‌و ده‌دا، ئه‌و بو‌ ئه‌وه‌ی مه‌ره‌مه‌ی له‌ برین هه‌لسوڤ، له‌گه‌ل هه‌مووان شوخی ده‌کرد، قسه‌ی وایده‌کرد، بیانویستایه‌ و نه‌یانویستایه‌ بی ئه‌وه‌ی خویان بیانه‌وی پنده‌که‌نین.

ئه‌و روژه‌ی هاته‌ مالی ژنه‌ جحیله‌که، که پیشتر ده‌یزانی به‌ ته‌نها ده‌ژی و میردی نییه‌، خوی شادو شه‌نگول نیشاندا، که گه‌یشت به‌روویکی کراوه‌ به‌ کورگه‌وره‌ی ماله‌که‌ی گوت:
- ده‌بینم له‌گه‌ل پیاویکی وه‌ک تو زبرو زرنگدا، دایکت بی باوکت ده‌توانی کاری مه‌زرا بکات .

کورگه‌که به‌و قسه‌یه‌ دلی خوشبوو و دلیداکه‌وت - قه‌ندی دلی توایه‌وه‌و بوو به‌ شیرناو-

که‌مه‌ری راته‌کاندو ئحمیکی کرد، له‌و کاته‌دا ده‌شترساو گوتی :

- ئاه.. به‌لئ منیش به‌ به‌شی خۆم کار ده‌که‌م.
پاشان به‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی خه‌لکی گه‌وره‌، تفتیکی کرده‌ زه‌وی و ده‌ستی نایه‌ که‌مه‌ری باریکی خۆیه‌وه‌، وای هه‌ستکرد که‌ پیاویکی کامل عه‌یاره‌، سه‌رکار پینکه‌نی به‌ لووتفو میه‌ره‌بانیه‌وه‌، سه‌یرینکی کرده‌ دایکه‌که‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یه‌ویست ده‌رباره‌ی بزاونت و ره‌فتاری کورگه‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌ودا شوخی بکات، ژنه‌ که‌نجه‌که‌ نه‌یتوانی ری له‌ بزهی خوی

بگری، چایه کی بۆ سه رکار هینا، که پیشتر به سه ری نابوو، چونکه بۆ هه موو میوانی که ریی ده که وته ماله که ی، وه کو ریورپه سمی نه ده ب هه ر وای ده کرد، له وکاته ی که خۆی له چاوانی خه ندانی پیاوه وه که وه زۆر به نزیک بینی، نه ی توانی ته ماشای نه کات، بی نه وه ی خۆی ئاگای لیبیت، تاسووقی دلی پر هه وه سی خۆی له چاوانی خۆیدا پیچه وانه کرده وه، سه رکار له سه راپای ژنه دا وردبۆوه، په ی به هه وه س وشه وقی نه و برد، تاسووقی خۆشی له وه لامی نه ودا به ده رخت، پاشان قه لافه تیکی گرته خۆ و نه و پیا له چایه ی وه رگرت که نه و بۆی هینابوو، ده ستی خۆی به سه هویکی نه نقه ست به ده ستی داهینا، ژنه له و ساودانه دا ده ستی راجفری، په ی به و هه وه سه سویتنه ره برد، که له ودا خۆی حه شاردا بوو، به شه رمه زارییه وه رووی وه رسورانوو گوئی نه دایه هاواری دلی خۆی، خۆی به برنجه وه خه ریک کردو له پریکا که وته وه حشته له وجودی خۆی، له سه رخۆ به کوپه که ی گوت:

- برۆ مالی ئاموزاو تکای لی بکه، بیته ئیره وه، بۆ هیورکردنه وه ی دیوانه یی خۆی به مجۆره بیری کرده وه:
 - کاتی نه و ... ئاموزای میهره بانئ ئیمه .... لیتره بیت .... به لام کوپه مه غرورو لاساره که ی که وته یه کو دوو و گوتی:

- دایه من خۆم لیتره و یارمه تیت ده دم به بوونی من پیوستیت به که سی نییه.

سه رکار ده ستی له رانی زبری خۆی کوتاو خه ندیه کی به رزی سه ردا، بۆ به دسوود وه رگرتن له به راته تی کوپه که، گوتی:

- هه لبه ت کوپم دایکت پیوستی به کومه گی پیاویکی

دیکه نییه، کوره که به و هاندانه جه سورتر بووبوو، بینی که دایکی بایه خی پیتاداو بیستی دایکی ده لیت :

- له گه ل ئه وهش باشتره که ئاموزای ئیمه لیره بیت. مناله که له وه لامدا گوتی: - نه خیز دایه، من بانگی ناکه م ئیدی من گوره بوویم، بی چه ندوچوون خوی وه رسووران دو تهرازو که هی هه لگرت و په یمانه ی پر برنج کرد، ژنه نار هه ت بوو، به لام پیده که نی و هیزیکی دهروونی ئهوی ناچاری کرد که خوی بدات دهسته وه، لنگه را کوره که هی هه رچیه که ده یهوی با بیگات، که برنجه که کیشرا، دایکه که په یمانه یه کی دیکه ی زیده کرده سهر به شی خاوه نکار، بۆ سهرکار، پیاوه که به بزاو تیکی ئاغایانه قبولی نه کرد، به سهری په نجه ی به گه مه کردن به لیو و خو هه لکیشانه وه، به نیگایه کی هه ریسو پر تاسوق چاوی برپیووه روخساری ژنه گه نجه که، چونکه جگه له مناله کانو پیره ژن که له ژیر سایه بانه وه وه نهوزی دهدا، که سیتی تر له مال نه بوو، سهرکار به دایکه که هی گوت:

- نا خانم من هیچم ناوی، توژنیکه ته نهی و میردتان رویشتووه، ئه وه به ره می کاری خودی ئیوه یه، من جگه له به شی خاوه نکار شتی وهر ناگرم، تا له لومه ی خه لکی به دوور بم، بۆ خو م شتی له تو قه بوول ناکه م.

له پریکا دایکه که ترسا، له گه ل بوونی ئه و شورو گه رمی و گوپییه ی که ئازاری ئهوی دهدا، به شهرم و هیاوه لاملی کرد، تا سهرکار ئه و به شه وهرگری که عاده تن په یوه ست بوو به وه وه، پیاوه که به جولهی دهستی که بۆ ره تدانه وهی لاملی ژنه که، له سهر دهستی دانابوو، له قبول کردنی برنجه که خودداری کرد، پاشان به بریاریکی یه کجاره کی ئه و په یمانه برنجه ی خالی کرده ناو ئه و زه میلیه ی که ژنه به شی

خوی تی رشتبوو، ژنه له ووقودرته زیاتر سووړ نه بوو، له ئەداو شیتوهی تیکهل به بزهو روخساری سافو کراسی خۆله میتشی پیاوه که وه، هیزیکي سه رسام شاردرابووه، که له پرتهوی هه تاوی پاییزیدا، له بوونی ئەوا دهگه شایه وه و هک نیلهی ناگر ژنه ی دهگرته خۆو هه لیده کرد، ئەو وهک کچیکي گهنج سه ری له به ره خۆ نابوو، بیدهنگی هه لباردبوو، که پیاوه که برنجه که ی دایه وه ژنه که، به خهنده و شهرمه وه له وی دوورکه و ته وه، ژنه نه یتوانی یهک قسه بخاته سه ر زمانی. هه روا که به پنی سووتاوی له بهر هه تاو و بی گۆره وی و به پیلاوی کون کون وه ستابوو و هه ناسه ی نه دهات، گۆشه ی که تانی کورته کی پینه داری خۆی لولوده دا.

دوای رۆشتنی سه رکار ژنه سه ری بلند کردو ئەوی بینی که دوور ده که و ته وه. ئەزقه زا له هه مان ساتدا، پیاوه که ناوړی دایه وه، نیگای ئەم دووه به یهک که وتن، پیاوه که دووباره سه لامی کرده وه و پینکه نی، به لام ئەو یه کانگیره بیهی نیگاکان به شیتوه یهک بوو، که ژنه هه زار جار ئەفسووسی خوارد، که ئەیکاش سه ری بلند نه کردبا؟ هه تا له و ساته دا و روژان وا به هیز بوو، که به رگریکردنی وهکو شتیکی قبوول نه کراو و ابوو، کوره شادو خهندان به دایکی گوت:

- دایه، به راستی ئەو پیاوه مروفینکی باش بوو، که به شی خۆی له ئیمه وه رنه گرت، من قهت نه مبیستوه سه رکاری ئەوهنده باش بیت له هه قی خۆی خۆش بیت. که ژنه جحیله که بیدهنگو خامۆش، هیشتا له بهر ماجه رای رابردوو په ریشان خاتر بوو، چوه ناشپه زخانه وه، کوره به دوایدا رایکردو دیسانه وه گوتی:

- نه دایه، مه گه ر پیاوه کی باش نییه، که بۆ خۆی هیچی

له ئیتمه قبول نه کرد؟ جا له بهر ئه وهی دیسان وه لامینکی نه بیست، بیتاقهت بوو و هاواری کرد:

- دایه من له گه ل تو م نییه؟

دایکه که له پریکا راجفیری و به دهسته پاچه بوونیکی سهیره وه گوتی:

- ئا... چون کورم چون.

کوره دیسان بهرده وام بوو:

- پیاوه کی چه ند باش بوو دایه، چونکه دهیزانی له و کاته وه باو کم رویشتووه و ئیتمه زور هه ژار بووینه، بویه نه بیوست شتی له تو وه ربگریت.

دایکه که له و کاته که سه ری مه نجه له که ی به رز کرد بۆ وه و له دهستی دابوو، و وشک هه لکه پابوو، چاوی بریه کوره که ی و شه رمه زار بوو، که هیشتا که سه رخۆشی تایه کی خۆش بوو بوو و بیماری کرد بوو، دهنگدانه وه یه کی سه یری له قولایی خۆیدا هه ستینکرد:

- به راستی نه یده وه یست شتی له من قبول بکات؟ به لام وه لامی کوره که ی نه دایه وه.

پیاوه که هه مدیس هیزی نه بوو جۆش و هه لچوونی ژنه فرامۆش بکات، سوودی له بچوو کترین هه نجه ت وه رده گرت، تا بگه رپه توه دئ، جار جار به هه وای حسابی که گوايه هه له ی کردووه ده گه رپايه وه، جار جاریش به ناوی ئه وه ی که فلان که س به شی خاوه نکاری به دورستی نه داوه و خاوه نکار له و بابه ته نارازییه، هه موو جارئ ده چووه مالی ئاموزای ژنه که، که له نزیک مالی ئه واندا بوو، بۆ رویشتن بۆ ئه ویکه وه، هه موو جۆره هه نجه تیکی بۆخۆی ده تراشی، یا ئه وه تا ناوکه په مۆی تازه ی ده هیناو ده یگوت له هه ندئ شوینی دیکه دا زور

مه‌رغوبه، یا پیاویکی دیکه‌ی له‌گه‌ل خۆی ده‌هیتا، له‌گه‌ل تو‌زئێ ک‌ش‌ل که بۆ به پیت‌کردنی زه‌وی زۆر به سوود بوو، ئامۆزا، که له‌به‌ر سه‌ردانی به‌رده‌وامی سه‌رکار دامابوو، له‌وه ده‌ترسا ئه‌و ماسته‌ موویکی تیا بیت‌و نا‌په‌حه‌ت بوو، له‌وه‌ی نه‌یده‌توانی سه‌رده‌ه‌ری له‌وه ده‌رب‌کات، بۆیه به‌ ژنه‌که‌ی گو‌ت: -
 ئه‌و سه‌رکاره‌ ده‌بن مه‌به‌ستیکی هه‌بن، که ئاماده‌نییه‌ وه‌ها زوو گو‌پی خۆی گو‌م ب‌کات و ده‌فن ب‌ن.

به‌ شه‌په‌زه‌یی و نیکه‌رانییه‌کی زۆره‌وه‌ چاو‌دی‌ری سه‌رکاری ده‌کرد، چاوی له‌سه‌ر هه‌لنه‌ده‌گرت، وه‌زعی لێ تین‌چوو‌بوو، نه‌یده‌توانی بپه‌رژێته سه‌ر کارو ژیا‌نی خۆی، له‌لایه‌کیش له‌وه ده‌ترسا له‌به‌ر چاوی که‌سی که ده‌یتوانی سه‌دمه‌یه‌کی به‌رکه‌وێ و ب‌ن ئه‌ده‌بانه‌ ده‌رکه‌وێ، نه‌ ئامۆژنی و نه‌ ئامۆزای ئا‌گایان له‌وه نه‌بوو که سه‌رکار هه‌میشه‌ به‌بنی چاوی‌وه‌ ته‌ماشای ژنی ده‌کات، له‌وبه‌ری کوچه‌وه‌ی ده‌بینی، هه‌رکاتی ئه‌و ژنه‌ له‌ مال نه‌بوا سه‌رکار که‌م ده‌مایه‌وه، به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ش که ژنه‌که‌ له‌ مال بوا‌یه‌و سه‌رکار بیتوانیا‌یه‌ ببینی پ‌روبه‌پ‌رووی ده‌وه‌ستاو ئه‌و کاته به‌ ده‌نگی به‌رزو به‌ خو‌ش‌پ‌رووی ده‌ست‌کرده‌وه‌ به‌ ئامۆزای ده‌گو‌ت:

- دۆستی من ئیدی من عه‌رزیکم نییه، منیش مرۆفینکی باش و زه‌حمه‌ت‌کیشم، منیش جو‌تیارم، زیاتر له‌ هه‌موو شتی هه‌زم لێیه له‌به‌رده‌م مالی جو‌تیارینکی به‌ شه‌ره‌ف، ساتی وه‌دۆزمو له‌ ژیر پ‌رته‌وی هه‌تاوی پاییزیدا، خو‌مان بخه‌ینه‌ به‌ر هه‌مامی خو‌ری گه‌رم. به‌لام له‌و خاله‌ دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، که ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ خه‌ریکی رستن یا قسه‌کردن با له‌وێ.

وه‌رزئێ بوو که‌مکه‌م سه‌روشت له‌س‌ری و ب‌ن هه‌ستی زستان رووده‌چوو، زه‌ه‌وییان تو‌دابوو، چاوه‌پ‌روانی باران

بوون تا گهنم سهردهرینخ، نهوسا دایکه که کاتی زورتری
 بوو، له بهردهم ده رگا داده نیشته و جلی دپاوی ده دوریه وه،
 یاخود که وشنی ده چنی، له بهر نه وهی چاوی کچه که ی
 نهیده بینی، ئومیدی بهو نه بوو، ژنه گه نجه که له بهر هه تاو
 و له بهر کهرما داده نیشته، له وکاته ی که خوی له خون و
 دیدگای خوی تیر ده کرد، گوئی ده دایه چه نه بازی دایه که وره و
 قسه ی منداله کانی، چینیکی ته نک نیشته بوو سهر لیوه کانی، که
 گوزارشتی له ئارامختری نه و ده کرد، پیستی له شی مینا
 رهنگی زیر هه لکه رابوو، که زیه ره شو ساغه کانیشی تازه شانه
 کردبوو و بریقه یان ده دایه وه، چونکه نه وان ده مان هه موو
 روژی کاتی هه بوو ئارایشی سهر و سوره تی خوی بکات،
 هه رچه نده نیستا پتی نه ناو هه ته سی و پینج سالی خویه وه،
 بهلام گه نچتر له سنو سالی خوی، خوی نیشان ده دا، باش
 ده یزانی سهرکار چهند پتیه ک له ولاتری کولان وه ستاوه،
 بهلام ئاگای له وه هه بو که سهر بلند نه کات، زور جارن
 سه نگی نیگا کانی نه وی به سه رخویدا هه ست پئ ده کردو
 ده چوو ه ناو ماله وه، تا نه وکاته ی نه و ده روئی له هه مان جیدا
 ده مایه وه، باش ده یزانی له سو نگی چییه؟ پیاوه که بو هه موو
 جارئ دپته نه ویکه وه و چاوی له سهر هه لئاگرئ، نه شهیده توانی
 له بییری کات، به در یژایی ماوه ی زستان دایکه که له بییری نه و
 پیاوه دا بوو، که هه وا زور سارد بوو سهرکار به کالقامیه وه
 له دووی نه و نه خشه یه ی که هه یبوو، ناچار بوو سهر فی نه زهر
 بکات، که به فر زه وی داپوشی و بای ووشک و گه زه نده
 له لای باکووری خوراواه دهستی به هه لکردن کرد، ژنه
 دلئ ده خوازی که بتوانی نه و پیاوه فه راموش بکات، به لام
 نه یه ده توانی.

جاریکی تریش سالی نوی داها ته وه، ئه و جاره ش وهک
جه ژنه کانی پیتشو دایکه که چوه شارو برنجی فرۆشت،
پاره ی برنجه که ی خورد کرده وه، که وته دوا ی میرزایه کی
تره وه تا له زمانی میزده که ی نامه یه کی مه سله حتی
بۆ ناو نیشانی خۆی بنووسی، جاریکی تریش خه بهری
ئه و ماجه رایه بهرگونی ئه هلی دئ که وته وه، هه موو زانیان که
میزدی ئه و ژنه جحیله پاره ی بۆ نار دو وه.

هه موو ئه و حه سو دییه ی به ویان برد و هه موو ئه و قسانه ی
سه باره ت به ویان کرد، نه یان توانی ئه و چۆلیه پر که نه وه که
له رۆحی ئه و دا دروست بوو بوو پر، هه تا ئه و سه ر بلندی
وغروره ش که له م وه زعه وه دروست بوو بوو، ئیدی بۆ
رازی بوونی ئه و به س نه بوو، به سه رو سه کوتیکی ئارامه وه و
بن په روا گوئی له نامه ی خۆی گرت، به لام شه و نامه که ی
هاویشته ناو ئه و سو پایه ی که پوش و په لاشی تیا ده سو تا،
پاشان چوه ژووری خۆی و له یه ک ساتدا چه کمه زه ی
میزی راکیشاو سی نامه ی لی ده رهیتا، وای ؟ نه هاتنه وه ی
میزده که ی چنده دریزه ی کیشاوه ؟ ئه و نامانه شی برده
موبه ق و هه مووی هاویشته ناو مه شخه لی ئاگر.
کو په که ی له هه مان کاتدا گه یشت و به سه رسامیه وه
هاواری کرد:

- خۆ تو و نامه ی باو کم ده سووتینی؟
دایکه که که وهک مردو و سارد هه لگه را بوو، چاوی بریه
کو په که ی و گوئی: -- به لی.

کو پر یژگه که به شیوه یه کی پارانه وه ئامیز گوئی:
- باشه ئیمه له کوئی تینگه یین که باو کمان له کوئیه؟
دایکه که گوئی:

- من باش دهزانم، تو وا خهبال دهکهی من لهبیری دهکه م؟

به مجوره بوو که دایکه که دهقی دلی خوی خالی کردو مالی له پری و شتی زیاده پاک کرده وه.

به لام که دل خالی بیت چون دهتوانی به زیندوویی بمینیته وه؟ که میک دواي نه مه، روژیکیان دایکه که چوه شارو نه سکه ناسی خوی کرده پاره ی نوقره، نه وساکه به ته نه اییده يتوانی نه کارانه بکات، زور به که می داواي یارمه تی له ناموزای ده کرد، که ده سکه پوولی نوقره یی وه رگرت، که رایه وه تا بیته وه دی، به لام پیاوی له کوچه نزیکه که کی مالی وه ستابوو، پیاوه که پیده که نی و سمیلی خوی باده دا، هه مان سه رکاری خاوه نکار بوو، نه وه له کوتایی پاییزه وه به ولا، به وه نه اندازه یه له نزیکه وه نه وی نه بینی بوو، پیاوه که به خنده و به زات و جه ساره ته وه سهیری ژنه که نه که کی کردو پرسى:

- خانم تو له کوئی و ئیره له کوئی؟

- خه ریک بووم هه ندی پاره م خورد ده کرده وه. له پریکا قسه ی خوی بری، که به ته مابوو له ده می ده ره پری و بلی نه وه پاره یی که می رده که م بۆ منی ره وانه کردو وه.

به لام نه م ووشانه نه هاته سه ر زمانى و بیده نگ مایه وه، پیاوه که که پیلوی چاوه کانی به رز کرد بۆ وه، به مکور ی زه قی ته و او وه چاوی بریبو وه ژنه که و گوتی:

- باشه پاشان؟

ژنه سه ری له به رخونا و هه ولی دا به هه مان شتیه ی ناسایی خوی قسه بکات، ده مویست یه ک سنجا قی نوقره یا لانی که م به ناوی نوقره یی بکرم تا پرچم راگرئ، سنجا قی خوم نه وه نده ی کار کرد بوو دوینی شکا،

ئەزقەزا بىن ئەوھى خۆى ئاگای لەو بابەتە بىت، دوینیکە سىنجاقي سەرى شكا بوو، بەلام توندتر پىنى ھەلگرت و لە پياوھەكە دور كەوتەوھ، چونكە شەرمى دەكرد لەوھى كە لە ناوھندى شارىكى گەورەدا، نااشنا لەگەل پياوینكى غەرىبە قسە بكات، بەتایبەت كە ئەوپياوھ بە قەلافەتى تەواوى و روخسارى پان و پۆرى و رەنگى پەرىوى، لەوانى دىكە جياواز بوو، خەلكى لە كاتى گوزەر كردن كەمكەم خەرىك بوون ھەردوو كىيانىان بەسەر دەكردەوھو بە بزۆزى سەىریان دەكرن . پياوھەكە بەرىدا بەدواى كەوت، لەوكاتەى كە ژنە ئارامو سەربەرەوژىر بە رىيى خۆيدا دەروڤىشت، ئاگای لەوھبوو كە پياوھەكە بەدوايەوھ دا دىت، دەترسا لەوھى كە بەرخەلافى ئەوھى كە بە پياوھەكەى گوتبوو وا كار بكات، ئەوھبوو كە بە ناچارى چووھ ناو دوكانىكى زىڤفرۆشى ئاشناوھ، بەو چەشنەى كە لەبەردەم پىشخانى مغازەكە وەستابوو، سىنجاقيكى ئاومسكراوى شىنى داواكرد، تا بەسەرى خۆى تاقي بكاتەوھ، ھەر لەو كاتەدا بە جووتى گوارەى نوقرەبى كە لەبەردەستى دابوو، خۆى پىن خەرىك كرد، لەپرىكا سەركار ھاتە پىش بەبى ئەوھى خۆى وا نىشان بدات، كە ئەو ژنە دەناسى، لە زىڤرى پەرسى و گوتى:

- ئەو گوارانە بە چەندن؟ دوكاندار گوتى: - بەپىنى وەزنى دەيكىشم، بەنرخىكى عادىلانە دەیدەم بە تو.

سەركار كە كەوايەكى ئاورىشمىنى لەبەر بوو، بىن گومان بە بەراورد لەگەل ئەو ژنە دىھاتىە قەدوبالا داپۆشراوھ، دەبوايە كرىارىكى چەورتر بىت، ئەوھ بوو كە لە پىشاندانى سىنجاقەكە بە ژنەكە ئەوھەندە پەلە بە خەرج نەدات، ناچار ژنە جىڤىلەكە بەبى جوله لەچاوھەروانىدا مايەوھ، ھەولى دەدا نىگای ئەو

دهگه‌ل دزه‌نیگای بیشه‌رمی ئه‌و یه‌کانگیر نه‌بیته‌وه، پیاوه‌که‌ش
بئ‌په‌روا چاوه‌پروانی ده‌کرد، تا زی‌پ‌فرو‌ش گواره‌کان له‌ ناو
ته‌رازوی بچوک دابئ‌ن، گه‌وه‌رفرو‌ش به‌ده‌نگی‌کی به‌رزگوتی:
- دوومسقال و نیوه.

پاشان هئ‌دی‌ترو به‌شینوه‌یه‌کی ئیشوه‌گه‌رانه‌گوتی:
- ئه‌گه‌ر ئه‌و گوارانه‌ بۆ خانمی خۆتان ده‌ک‌ریت، بۆچی
ئه‌و دوو ئه‌نگوستیله‌ش له‌گه‌ل ئه‌واندا ناک‌ریت' سه‌یرکه‌ چه‌ند
باش له‌یه‌ک دئ‌ن، ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ دیارییه‌کی باش که‌ به‌دلی
هه‌موو ژنیکه‌.

سه‌رکار بزه‌یه‌کی هات‌ئ‌و بئ‌په‌روا گوتی:
- زۆر باشه‌ ئه‌وانیش بپ‌چه‌وه .
پاشان به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ روونی کرده‌وه‌و گوتی:
- ئه‌وانه‌ بۆ ژنم نییه‌، چونکه‌ شه‌ش مانگده‌بئ‌ن که‌ ژنی
من مردووه‌.

گه‌وه‌رفرو‌شه‌که‌ له‌ باش‌فرو‌شی وادا خۆش‌حالبوو، به‌
په‌له‌ ئه‌نگوستیله‌کانی پ‌نچایه‌وه‌و پاشان گوتی:
- که‌واته‌ ئه‌م دیاریه‌ بده‌ به‌ ژنی تازه‌تان.
سه‌رکار ئیدی وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، به‌ نیگایه‌ک که‌ رامابوو،
ده‌ستی به‌ سمیلانی داد‌ئ‌نا، ئه‌و هه‌تا یه‌کسات واخوی
نه‌واند، که‌ ئاگای له‌ ژنه‌ دینه‌تیه‌که‌یه‌، هه‌ر که‌ زی‌پ‌و زیوه‌ری
ک‌پ‌دراویان پ‌نچایه‌وه‌ وه‌ریگرتو چووه‌ دوا‌ی کاری خۆیه‌وه‌،
به‌لام هه‌رکات رو‌یشت، ئه‌و دایکه‌که‌ ئاخ‌ئ‌کی هه‌لک‌ئ‌شا، چونکه‌
پیاوه‌که‌ی دیت دوور ده‌که‌وته‌وه‌و سه‌باره‌ت به‌ ژنی که‌ ئه‌و
زی‌پ‌ و زیوه‌رانه‌ ده‌ک‌ریته‌ دیاری ئه‌وه‌وه‌، هه‌ستی به‌ ئیره‌یی
کرد، چونکه‌ خودی ئه‌و هه‌میشه‌ هه‌تا به‌ر له‌ گواستنه‌وه‌شی
ئاره‌زووی بوو که‌ زی‌پ‌وزیوی ئاوا‌ی هه‌بئ‌ن. ئه‌زقه‌زا

ئەوزیوهرانە هەمان ئەو دەبوون کە خۆی داوای کردبوو، کە بە مەیلی مێردەکە ی راییسپاردبوو، هەموو جارێ پیرەژنە لاسارەکە ی دێ لێی دەپرسی:

- باشە کوانی ئەو ئەنگوستیلانە ی کە باست دەکرد؟ لانی کەم نەخشەکە ییم نیشانبدە.

دایکە کە زۆرجاران بە سەختی دەستە پاچە دەبوو و دەیکوت؛

- ئەوانە راستە، پینچاومەتەووە لە شوینی حەشارم داو، بەلام بە بیرم نەماووە لە کویم داناون.

یاخود دەیکوت: - گەوهرفرۆش خەریکە قەلە میان دەکات. ئەوسالیش لە و جۆرە بە هانانە دا زۆری تراشی بوو، تا رۆژی ئەو پیرەژنە لاسارە بە تەواوی شەیتەنەتەرە لێی پرسی بوو:

- باشە تۆ هیچ کاتی ئەو ئەنگوستیلانە لە دەست ناکە ی؟ دایکە کە وەلامی دا بۆو:

- ئیستا دل و دەماغی ئەو کارانە م نیه، ئەوانە رۆژی لە دەست دەکەم کە مێردەکە م بگەریتەو.

بەلێ، کە سنجا قەکە ی کپی لە پرچی چنراوی خۆی کردو هاتە دەرەو، رینگە ی گرتە بەر، خەونی ئەو زیڕە بە نرخانە کە بەم زەر افەتەرە کاری لەسەر کرابوو، دووبارە لە بەر چاوی جیلووی کردو، ئاخیکی هەلکیشا، هەستی کرد کە توانای نییه بە پارە ی خۆی کە ئەو هەموو زەحمەتە ی کیشاوێ تا وە دەستی هیناو، هەندیکی لێهەلگری، هەتا یەک پارچە زیڕی سادەش بۆخۆی بکپی. لەو هەش بترازی، کە سێ باکی بەو نەبوو، باشتر وابوو بە هەمان سەر و سەکوئی کە هەیبوو وە مینی، لەو کاتە ی کە دەستخۆشی ئەو بیروکە

تاریک و خه‌مه‌نگیزانه بوو بوو، له دهروازهی شار هاتبوره دهره‌وه و له جاده‌یه‌کی کویستانی، باریک که دینی به شارینی گشتی په‌یوه‌ست دهدا سوپا‌یه‌وه مالی خۆی و ئەندیشه‌ی ئەو فرافینه‌ی ده‌کرد که چاوه‌پوانی ده‌کرد، چونکه له‌ززه‌تی خۆراک خواردن تهنه‌ها له‌ززه‌تی دونیایی بوو، که بۆ ئەو مابۆوه، له‌پریکا پیاوه‌که له خۆراوای ئەو رۆژه کورته‌ی زستانی له‌گوشه‌یه‌ک، وه‌ک تارماییه‌کی ره‌ش هاته دهره‌وه، باسکی ژنه‌ی گرت‌ه ده‌ستی درشت و نه‌رمی خۆیه‌وه، له‌و دهره‌وه‌به‌ده‌دا تا‌که مه‌لینکیش بالی لینکه‌ده‌دا، کاتیک بوو که جوتیاران عاده‌ته‌ن هه‌موویان گه‌رابوونه‌وه ماله‌وه، سه‌رمای شه‌و هه‌ست پیده‌کراو هه‌وا به‌ستا‌بووی، واته‌ هه‌وایی بوو که که‌سی له‌و کاتانه‌دا تهنه‌ها به‌ حوکمی زرووره‌ت نه‌بێ نه‌ده‌هاته دهره‌وه، له‌گه‌ل ئەوه‌ش ئەو پیاوه‌ له‌وێ بوو، ده‌ستی ژنه‌ی گرتبوو و له‌ناو ده‌ستی خۆیا ده‌یکوشی، ئەو ده‌سته‌ پیاوانه‌یه که گرانی خستبووه سه‌ر ده‌ستی ئەوه‌وه ئەندامه‌کانی له‌شی ئەوی سه‌ر‌کردبوو، ته‌واو له‌ جوله‌ گیرابوو، پاشان ئەو به‌سته گه‌وه‌ره‌ی به‌و ده‌سته‌ی که‌ نازاد بوو، له‌ گیرفانی هه‌تایه دهره‌وه‌و له‌ناو ده‌ستی ژنه‌ی نا، که هه‌یشتا له‌ناو ده‌ستی ئەوا بوو، ئەنگوسته‌کانی ئەوی قوچانده‌وه‌و گو‌تی:

- من ئەو زی‌روزی‌وه‌م تهنه‌ها به‌ خاتری تو کړیوه، به‌لێ تهنه‌ها به‌ خاتری تو.

پاشان خۆی له‌ ناو تاریکیدا، که به‌رده‌وام روو له‌ زیادبووندا بوو، گه‌یانده‌ بناری دیواری شار، ژنه‌ی به‌ خۆی ئەو‌زی‌رانه‌وه تهنه‌ها جیه‌ه‌شت.

ئەو کاته ژنه‌ هاته‌وه‌خۆی و به‌ دوا‌ی پیاوه‌که رای‌کردو به‌ ده‌نگیکی به‌رز گو‌تی: - نا‌قه‌ت نابیت، من ناتوانم وه‌ری‌گرم.

بەلام ئەو ون بووبوو، ژنه گەنجەكە دووبارە لە دەروازەى شار چوو دەرهوه، لە پرتەوى نوورى كزى چەند دوكانىكا، كە هېشتا كراوه بوون سەبرى دەوروبەرى خۆى كرد، بەلام خەبەرىكى لە پياوهكە نەبوو، زاتى نەدەكرد لەناوشار بۆ پېشتەر بروت، چونكە ئەگەر لەو نيوه تارىكە دووبارە رووبەرووى سەركار بووبايەوه، شەرمى لە خۆى دەكردەوه، بەدودلى ئازاردراوهوه لە هەمانجێدا مايەوه، ئەو سەربازانەى كە چاودېرى دەروازەكەيان دەكرد حەوسەلەيان نەما، بەسەريا هاواريان كرد:

- خانم ئەگەر خەيالى ئەوهتان هەيه لە دەروازە بچنە دەرهوه پەلە بكە، چونكە لە ترسى رىگرە تازەكانى كۆمۆنىست كە گەيشتونەتە ئەو دەوروبەرە، هەر ئىستا دەبى دەروازەى شار داخەين. ژنه گەنجەكە رىى خۆى گرتە بەرو لە گەردەكەوه سەرھەلگەراو سەرھەوژىر بۆوه بۆ دى، پاش ساتىك گەوهەرەكەى لە سىنەى قايم كرد، كەمى دواى ئاوابوونى خۆرەتاو قورسى مانگى پان و بەستوو و ساف ھاتە دەرهوه، كە ژنه گەرايەوه مال و منالەكان، خزابوونە سەر جى و دايە گەرە چووبوو خەوهوه، تەنھا كۆرە بچوكەكەى بىدار بوو، كە دايكى دىت گوتى:

- دايە دلّم بۆ تو لىتى دەدا، دەمەويست بىم بە دواتەوه، بەلام لەوه ترسام دايە گەرە و منالەكان بە تەنھا جىبھىلم . ئەو جۆرە قسانە ئەگەر لە كۆرە گەرەترەكە با، ياخود لە كچەكەى، سەير نەبوو، بەلام لە كۆرە بچوكەكەى بوو، ئەويش بەو شىئەھىەى كە دەتگوت سەبارەت بەوان بۆتە پياو، چىگەى تەعەجەب بوو.

ھەتا بەم وەسفەوھش بزەھىك نەھاتە سەر لىئوى

دایکه که وه، تنها وه لامی دایه وه گوئی:

- به لئی کورم، دیتت که هر هاتمه وه، راستیشت دهوی زۆر ماندووم، پاشان له جیوه ههلساو خواردنێکی بۆخوی پهیدا کردوه هر به ساردی خواردی، له حالیکدا که گه وه رهکان هیشتا که له ناو سینهی دابوو، که سهیری لای تهخته خوی کرد، له بهر ئه وهی له ژیر پرتهوی نووری مؤمدا به چاوی خوی بینی که کورپی گه وره ی چۆته خه وه وه، په رده کانی تهخته خوی راکیشاو له پشت میزه که به وه دانیشت، به سته بچوکه که ی له باخه لی دهرهینا، ئه و زیڕکاغه زه ی کرده وه که زیڕه که ی لئ وه رپینچرا بوو، ئه نگوستیله سپی بریقه دارهکان جیلوه یان ده دا، گوارهکان که به سی زنجیری بچووک رازابوونه وه، هه ریه که وه له کوتایی خۆیدا شتیکی پیوه لکا بوو، دایکه که بۆ ئه وهی له نزیکه وه سهیری گوارهکان بکات، هه مووی گرته دهستی زبری خۆیه وه، له بنی یه کئی له زنجیرهکان ماسیه کی وردیله ی پیا هه لواسرا بوو، له بنی زنجیری دووم زهنگوله یه کی بچووک بوو، له بنی زنجیری سینهم ئه ستیره یه کی نووک تیژ بریقه ی ده دایه وه، ئه وگه وه هه رانه به و زه ریفیه ی که له دورست کردنیا به کارهاتبوو، دلی هه موو ژنیکی ده فراند، دایکه که هه رگیز زیڕی وای به و جوانییه وه له دهستی پینه به ست وه تا وه سوئی خۆیه وه نه بینیبوو، هه ر به و چه شنه وه دانیشت وه که وته ته ماشایانه وه، ئاخیکی هه لکیشاو دووباره له زیڕ کاغه زه که ی وه رپینچانه وه، نه یده زانی چ بکات چون چۆنی بیداته وه کابرا.

به لام کاتی له ته نیشت مناله کان خزیه ژیر لیقه وه، خه وی لئ نه که وت، به ده نی له سه رمای نمناکی شه و سڤ بووبوو، گۆناکانی هه ر به و چه شنه وه دایسابوو، زۆری

پنچوو تا که منی خو بردیه وه، له خه ودا شتیکی سهیری بینی
که ددره وشایه وه، له هه مان حالدا دهستیکی پیاوانه ی زور
که رمی بینی به سه ر جهسته ی خزیه وه.

به‌شئی ده‌یه‌م

ئیدی دایکه که له‌ماوه‌ی ئەم به‌هاره‌دا، کابرای نه‌بینیه‌وه، به‌لام جارجار به‌بیری ده‌هاته‌وه، تا رۆژیکیان له‌سه‌ره‌تای هاویندا، سه‌روکه‌له‌ی کابرا به‌ده‌رکه‌وته‌وه، گوله‌گه‌نم وه‌ک زیڤ هه‌لده‌هاتنو بالایانده‌کرد، ژنه‌گه‌نجه‌که له‌پارچه‌ی چوارگۆشه و په‌شمپه‌نگی مه‌زرای برنجی نزیک ماله‌وه، له‌کاری شه‌تلچینی برنجی ناو شه‌تلچار بپۆوه، ئەو گوله‌ برنجانه‌ی که تازه سه‌ریان ده‌ره‌یتابوو، رۆحیان وه‌به‌ر قه‌دی نه‌رم وناسک و سه‌وزی خۆیان ده‌دا، دایه‌گه‌وره ده‌یتوانی ئەوانه له‌شه‌پری ته‌یروتوار بپاریزی، که به‌سه‌ختیه‌وه به‌تاسوقی کوشتنی ئەو گوله‌ برنجه‌ تازه‌هه‌لچوو و رسکاوانه‌دا بوون، دایکه‌که به‌دریژایی ئەوماوه‌یه هه‌ستی ده‌کرد شتی به‌سه‌ر دلی ئاواره‌و سووتای ئه‌ودا گران هه‌لده‌گه‌پئ.

به‌لێ له‌سه‌ره‌تای هاویندا، رۆژیکی نارام و وێرای گه‌رمایه‌کی عاده‌تی بی‌نمونه هه‌لات، زیكزیکه‌كان ئاوازی تیژو گۆی ته‌زینی عاشقانه‌ی خۆیان تا دوا پله‌ خستبوه چریکانه‌وه، پاشان ده‌نگه‌كان كپ ده‌بوونه‌وه له‌سه‌ره‌خۆ له‌بێده‌نگیدا نوقم ده‌بوون، خۆره‌تاویش تیشکی خۆی وه‌ک شه‌رابیکی گه‌رم هه‌لده‌پشته ناو بنی دۆلو كوچه‌ی ته‌نگه‌وه، فه‌رشی به‌ردی سافو یه‌کنه‌وا، گه‌رماییان لێ پێچه‌وانه ده‌بۆوه، هه‌وا ده‌دره‌وشایه‌وه له‌به‌شه‌کانی بالاتریش سه‌مای

دهکرد، مناله بچوکهکان بهرووتوقوتی له کاتیکا ئارهقه بهسهر جهستهی لوسیانوه بریقهی ده‌دایه‌وه، رایانده‌کرد، له‌میانی هه‌لمی یارییان ده‌کرد که به‌رزده‌بۆوه، هه‌چ شنه‌یه‌ک هه‌لینه‌ده‌کرد، دایکه‌که که له‌به‌ر ئاستانه‌ی هه‌یواندا وه‌ستا‌بوو، له‌به‌ره‌خۆ ده‌یگوت که تاوه‌کو ئیستا نه‌ییبینیوه، له‌سه‌ره‌تای هاویندا هه‌وا وازوو و یه‌ک که‌په‌ت ئه‌وه‌نده گه‌رم بیه‌ت و ته‌نگ به‌مرۆف هه‌لبچنی، کورپه‌ بچوکه‌که‌ی رایکرده‌ لای گۆمه‌که‌و له‌ ناو ئاوه‌که‌دا دانیشته، پیده‌که‌نی هاو‌زاکانی خۆی بانگه‌ده‌کرد تا بچنه‌لای ئه‌وه‌وه، کورپی گه‌وره‌ترینی گوتی له‌به‌ر کرده‌وه‌و ده‌لینگی شه‌لواری هه‌لکردو کلاویکی کرده‌ سه‌ری، که‌ هی باوکی بوو، له‌ چیلکه‌ی خه‌یزه‌ران دروستکرا‌بوو، چووه‌ لای مه‌زرایین که‌ گه‌نمه‌شامی بالای خۆیان هه‌لکشاند‌بوو، کچه‌که‌ له‌ مالدیدا مابۆوه به‌دوای په‌نایه‌کی تاریکدا ده‌گه‌را، دایکه‌که‌ گویی له‌ ئاخ هه‌لکیشانی ئه‌و بوو، ته‌نها پیره‌ژن بوو که‌ حه‌زی له‌و هه‌وايه‌ بوو، له‌به‌رده‌م رۆشناییه‌کدا رو‌نیشته‌و به‌ده‌نی له‌شی په‌ککه‌وته‌ی خۆی تا که‌مه‌ر رووت کرد‌بۆوه‌و دابوویه‌ به‌ر هه‌تاو، تا تیشکی خۆر بچیه‌ته‌ ناو ئیسقانی پروسکاویه‌وه، هه‌ردوو مه‌مه‌که‌کانی وه‌ک دوو مسکی ووشکه‌وه‌ بوو شو‌ر‌بوو‌بوونه‌وه، پیره‌ژن که‌ بووکه‌که‌ی بینی، به‌و ده‌نگه‌ی خۆی که‌ له‌ فیه‌ته‌ ده‌چوو گوتی :

- کچم من هاوینان قه‌ت له‌ مردن ناترسم، هه‌تاو خوینی تازه هه‌لده‌رژینیه‌ته‌ ناو ده‌ماره‌کانم و ئیسقانی منی پیرو که‌نه‌وت گه‌نج ده‌کاته‌وه.

به‌لام دایکه‌که‌ نه‌یده‌توانی به‌رگه‌ی گه‌رمای ده‌ره‌وه‌ بگریت، له‌وه‌کاته‌دا کانیکی یه‌کجار هه‌لقه‌چاوی له‌ده‌روونی خۆیدا هه‌ست پیده‌کرد، ئه‌و رۆژه‌ خوین له‌ ده‌ماره‌کانیدا

له‌بەر شورو هه‌لچوون هاتبوووه جۆش و خرۆشه‌وه، بپاریدا له‌مالی بچینه دهره‌وه، له‌بەر ئه‌وه رایگه‌یان‌دو گو‌تی:

- نه‌نه گیان من ده‌بی برۆم، تاتۆزێ شه‌تله‌ برنجه‌کان ناو بده‌م، ئه‌و هه‌تاوه سووتینه‌ره ووشکیان ده‌کاته‌وه. سێ لکه‌که‌ی خۆی هه‌لگرت و دوو سه‌تلی خالی به‌ شانیدا هه‌لواسی، به‌ کویره‌ رینگایندا سه‌ره‌وژیر بۆوه، که‌ کوتایی به‌ گۆلویکی بالاتر له‌ شه‌تلجا‌ره‌کانی برنج ده‌هات، هه‌ستی کرد که‌ له‌ به‌ ریندا رۆیشتن دلی بۆته‌وه، واده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ هه‌وای ده‌شتایی زۆرتر گیان به‌ مرۆف ده‌به‌خشێ و که‌متر له‌ هه‌وای کوچه‌ ته‌نگ به‌ مرۆف هه‌لده‌چنی، ژنه‌ تولازه‌که‌ بی ئه‌وه‌ی رووبه‌پرووی که‌سێ بیته‌وه که‌وته‌ دوای رینگه‌ی خۆیه‌وه، چونکه‌ له‌و کاته‌ی دوای نیوه‌پۆدا پیاوان له‌ سه‌سانه‌وه‌ دابوون، ئه‌گه‌ر به‌ سو‌تفه‌ش جوتیارێ به‌ ده‌رکه‌وتبا که‌ زۆرتر له‌ جوتیاره‌کانی دیکه‌ له‌ مه‌زرا مابینه‌وه، ئه‌وه‌ نه‌یده‌توانی له‌و هه‌وایه‌دا کار بکات و خه‌و ده‌بیرده‌وه، ئه‌وه‌ ئه‌م جوتیاره‌ ناچار ده‌بوو له‌ سینبه‌ری دره‌ختیکا راکشێ و کلاوه‌که‌ی بخاته‌ سه‌ر ده‌م و چاوی، تا خۆی له‌ شه‌پی می‌ش و مه‌گه‌ز بپاریزی و له‌ ئه‌ماندا بیت.

له‌که‌ناریا گامیشه‌که‌شی به‌ قه‌پۆزی شو‌پره‌وه‌بووی و لاشه‌ی ره‌های خۆیه‌وه، له‌بەر گه‌رمای سو‌تینه‌ردا وه‌رکه‌وتبوو و خه‌وه‌کو‌تکه‌ی بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ژنه‌ تا‌قه‌تی به‌رگریکردنی ئه‌و تیشه‌که‌ سووتینه‌ره‌ی هه‌بوو، چونکه‌ که‌ له‌ ئاسمان ده‌هاته‌ خواره‌وه‌و به‌سه‌ر ته‌نووری ناو چواردیوارو هه‌روه‌ها به‌سه‌ر ئاگری ده‌روونی ئه‌ودا که‌ ده‌ماره‌کانی ئه‌ویان ده‌سووتان، یه‌که‌مجار فه‌ریکی برنجی ده‌چنی، پاشان به‌ کۆمه‌گی که‌ره‌سته‌ی خۆی مه‌ره‌زه‌کانی سه‌ره‌وه‌ی

مه زرای چوارگوشه‌ی هه‌لده‌کهند، ئه‌وانی به هوی جۆگه‌له‌وه به گۆماوه‌که ده‌به‌ستایه‌وه، پاشان به‌و دوو سه‌تله‌ی که به شانیه‌وه بوون، ئه‌و جۆگه تازیه‌ی تژی ئاوده‌کرد، که به گۆله‌که‌وه په‌یوه‌ستی دابوو، ئه‌و بزواته‌ی چه‌ندین جار دووباره ده‌کرده‌وه، تا ره‌نگی خاکه‌که لیل بوو و شه‌لالی شی بوو، وای ده‌هاته به‌رچاو، که ئاو به بوونه‌وه‌ریکی تینوو ده‌دات و گیانی پی ده‌به‌خشیت.

له‌نیوه نیوه‌ی ئه‌و ره‌نج و ته‌قه‌لایه‌دا، قه‌دی خۆی راست کرده‌وه و سه‌تله‌که‌ی دانایه‌ سه‌ر زه‌وی، بۆ سه‌سانه‌وه له که‌نار گۆماوه‌که دانیشت، سه‌یریکی لای باکوری به‌لای دێوه کرد، بینی پیاوئ له‌به‌رده‌م ده‌رگادا وه‌ستاوه، له‌گه‌ل دایه‌ گه‌وره‌ قسه‌ی ده‌کردو پاشان به‌لای ئه‌ودا که‌وته ری، که نزیکتر که‌وته‌وه ژنه‌که ئه‌وی ناسییه‌وه، سه‌رکاری خاوه‌نکار بوو، ژنه‌ جحیله‌که هیشتا زیرو گه‌وه‌ره‌کانی ئه‌وی لابوو، سه‌ری نایه‌ به‌ره‌خۆی و دوودل بوو، که چۆن چۆنی بی ئه‌وه‌ی رووبه‌رووی سه‌رکار بیته‌وه، سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ له‌گه‌لایا قسه‌ بکات، نه‌زاتی ئه‌وه‌ی هه‌بوو هه‌ستیت و بچی له‌ ماله‌وه بیهینئ، نه‌ زاتی ئه‌وه‌شی هه‌بوو له‌ روژی روشن دا بیاندا‌ته‌وه پیاوه‌که، چونکه له‌وه‌ ده‌ترسا ری‌بوارئ له‌ خه‌لکی دئ بیینی، یاخود دایه‌ گه‌وره‌ که حه‌تمه‌ن بیدار بوو و له‌ هه‌موو‌دیزان ئه‌سکو بوو زۆر زوو ده‌بووه‌ توکی هه‌موو ناشئ .

پیاوه‌که ده‌هاته پێشه‌وه‌و که گه‌یشه‌ دایکه‌که، ژنه‌ جحیله‌که له‌سه‌ره‌خۆ له‌ جێوه هه‌ستایه‌وه، چونکه له‌ چینیکی خوارتری کۆمه‌لایه‌تی بوو، جگه له‌وه‌ش ژن له‌به‌راره‌ر پیاوان ده‌بوايه به‌سه‌ر پێوه بوه‌ستن، پیاوه‌که به‌ شیوه‌یه‌کی خۆمانی

قسەى بۆ ئەو كوردو گوتى:

- خانم من تەنھا ھاتووم سەيرى گەنمەكان بگەم، بزەنم
چۆنن و ھەروەھا بزەنم بەرھەمى ئەمسال چۆن دەبىن؟
بەلام لەكاتى ئەو قسانەدا، سەيرى لەش ولارى ژنە
تولازەكەى دەكرد، كە لەبەر گەرمای توندى ھەوا، ئەو ھەندە
دانە پۆشرا بوو، جلەكانى برىتى بوو لە فانیلەيەكو يەك
شەلواری شىن و پىنەدار، كە بە لەشى وەنوسابوو، لەكۆتاييدا
سەيرەكانى خۆى ھەلخستە سەر پىتتە پەتى و ھەتاوەسۆتى
ژنە تولازەكە، ژنە دەستە پاچەو ترساو لەدلى خۆى بەپەلە
گوتى:

- مەزراكە لە خوارەوھە لوتف كەو بېرۆ ببىنە.

پياوھەكە بىن ئەوھى زەحمەت بداتە بەرخۆى تا بچىتە
سەر مەزراكە، ھەر لە دوورەوھە لىى وردبۆوھو بە شىوھەيەكى
شۆخو خۆشى نواندنى پياوانى شارستانی گوتى:

- خانم ئەمسال وەزعى بەرھەم باشە، سالانى پىشتەر
كەمتر واباش بوو، ئەوكاتە لە گىرفانى باخەليدا دەفتەرىكى
دەرهىنا، بەجۆرە چىلكەيەكى بارىك چەند وشەيەكى ياداشت
كرد، ژنە تا ئەوكاتە قەلەمى واى نەبىنى بوو، ئەو پارچە
دارەى بەسەر كاغەزەوھ دەنا بىن ئەوھى وەكو مىرزاكان
لە مورەكەبى ھەلپىنى، ھەرخۆى بەرھەنگى رەش دەينووسى،
دايەكەكە لەژىر كاريگەرى ھەستى بزۆزى و كەمىكىش بە
عيللەتى ئەو غرورەى كە لە جياوازى چىنايەتيەوھبوو،
ھەروەھا سەبارەت بە نەزەرى پياويكى وا ديارو خویندەوار
بوو، سەيرى نووسىنى سەركارى كرد، ئىدى ئەو رۆژە لە
قسەكردن لەگەل پياوھەكە سەبارەت بە زىرەكان پەنگايەوھ،
كە پياوھەكە لە نووسىن بۆوھ، بزەيەكى ھاتى و دەستى بە

سمیلتی داهیتاو داوای له ژنه که کردو گوتی:
- نه کهر کانت هه یه مه زرای جووه که تان به من نیشان
بدهیت، چونکه من هه همیشه له گه ل مه زرای ناموزاتان لیم
تینکده چی.

دایکه که نزیکه ی به بئ وویستی گوتی:
- مه زرای من له لایه له پشتی گرده که وه یه، پاشان سه ری
له به رخونا، وای خو نواند که هه رزه چنی خوی هه لده گریته وه،
پیاوه که قسه ی نه وی به شیوه یه کی تینکله به ئیشوه گه ری
دوو باره کرده وه:

- له پشت هه مان نه و گرده وه.
به و چه شنه ی که بزهی دهه اتی و به دهسته پانو
نهرمه کانی خوی یاری به سمیلتی ده کردو لاملی له وه ده کرد
وده یگوت:

- که واته خودی خوت رینماییم بکه خانم.
دیشان به سووربوون و جه ساره ته وه له ژنه وورد بووه،
نه و نیگایه ژنه که نه که ی له جیوه هه لکه ند، سی لکه که ی دانایه
سه ر زه وی وه کو باو بوو که ژن ده بی هه همیشه له دوی پیاو
بروات، به دوا یه وه که وته رینگاوه، خوره تاو به هه موو جیلوه و
دره وشاوه یی خویه وه به سه ریانا هه لده هات، زه وی که به
گیای نهرمو سهوز داپوشرا بوو، له ژیر پای نه واندا که رمی
ده دایه وه، دوی رینرینی چهند هه نگاوی له ژیر خوره تاوی
سه ووتینه ردا، له پریکا ژنه ههستی کرد، که خاوییه ک به سه ر
جهسته یا زالبوووه، بئ نه وه ی بتوانی به و هویه بکه وی، که
له ته ماشا کردنی هه یکه لی پیاوی له به رده م نه ودا ری ده بری،
ههستی به له ززه تینکی قول ده کرد، سه یری ماسولکه کانی
نه وی ده کرد، که له ژیر که وای دریزو بریقه داریا له جولهدا

بوون، ئەو كەوايەى كە لە قوماشى ناسك دورستكرابوو، هەروەها سەيرى گەردەنى كلۆفت و رەنگ پەپيوى ئەوى دەكرد، كە دانەدانە ئارەقەى بەسەردا دەبريقانەو و ئەو پيئەى كە بە گۆرەوى سەپى و كەوشىكى كەتانى مشكى داپۆشرا بوو، بەبىن دەنگى بە دوايدا دەپۆيشت، كە لىنى نزيك تر دەبۆو، ئەو بۆنەى هەلدەكيتشا كە لەو هەلدەستا، بۆنيكى هيجكار توند كە لەبۆنى ئەتر نەدەچوو، بۆنى كە لە گۆشتى ئيسقان و ئارەقەى پياوانە هەلدەستا.

كاتى ژنە گەنجەكە هەستى كرد، كە ئەو بۆنە دەگاتە بەرلوتى، هەوەسيكى وا زال بوو بەسەريا، كە لە خۆى لەوەى بەلای ئەوا رەوان بوو، كەوتە وەحشەتەو. بەسەر ئەو كۆپرە ريگايە بە گيا دەپۆشراو، بەدا وەستاو بە دەنگىكى لەرزۆكەو گوتى:

- ئاخ، يادم چوو كە دەبىن شتى بە داىە گەورە بدەم. لەوكاتەى كە پياو، كە ئاورى ليدايەو و چاوى بپريە ئەو ژنەو، كەوتە منەمن و زمانى تىكئالا، بە جەستەى سووتاو لە گەرمایى و هەو، كە لەپريكا دووچارى لاوازى هات گوتى:

- ببورە من شتىكى پيويستم لە بىر كردوو. بە خيزاييەكى تەواو، بە هەمان ريئدا گەرايەو، پياو، كە لەكاتىكا چاوى لەو دوورى بوو، يەكراست گەرايەو مالى و بىن ئەو، كەسى ناگاي لى بىن لەسەرەخۆ لەدەرگادا چوو، ژوو، هەمووخەوتبوون، وردە وردە رۆژ هەلدەكشاو گەرماكە خنكىنەتر دەبوو، لەولای كوچەو ژنى ئامۆزاکەى دانىشتبوو، خەو بردبوو، بە دەوى بە نيو، كراو، مابۆو، منالە ساواكەى بەسەر مەمكىو، چوو، خەو، لەولاشەو، داىە گەورە خەوتبوو، لوتى تا سەر چەنگەى شۆر

بووبۆوه، وهكو ئه كاتهى كه له بهر ههتاو داده نىشت كراسى
 تا كه مەرى هه لكر دبوو، كچهش له ژوورى گهرم و خنكىنه رى
 مال وه دهر كه وتبوو، له پاى بهردىكى فېنك كه له جىى باليف
 به كار دههات، گلۆله بووبووو ئه وىش خهوى لىكهوت، برا
 بچوكه كه شى روت و قووت له ژىر دار بىدا پانه وپان راكشا
 بوو، ئه وسا وه زعى رۆژ گۆرا بوو، روونيه كهى كه م ده بۆوه،
 هه رچه ند كپى و وه ستانى زىده تر ده بوو، گهرماى سووتىنه رى
 توند تر ده بوو، په له هه ورى درشت و رهش كه سكى پر بوو له
 شىوهى سه ير سه يرو غه رىب، له به رزايى كپوه كاندا كه وتبووه
 هات و چۆوه، له هه مان حالدا برىقه يان ده داىه وه، شىرازه يان
 دره وشانه وه كهى نو قره بىيان هه بوو، هه موو له نوورى
 ده روونىدا رۆشن ده بوونه وه. هه تا دهنگى مه گه زو ئاوازى
 په رهندهش له كپى گهرم و دامه ن به رفره ي ئه و رۆژهدا خه فه
 بووبوو، به لام داىكه كه خه و نه يده برده وه، له سه ره خۆ چووه
 ناو ژوورى خامۆش و تارىكى ماله وه و به سه ر ته خته خه وى
 خۆيدا روونىشت، خوین له لاجانگه كانى لىى ده دا، ئه وه
 هه مان خوینى جه ستهى تىنووى ئه و بوو، ئىستا ده زانى چ
 مه رگىيه تى، ئىدى به دواى ئه وه نه بوو وه كو ژنىكى شارستان
 خۆى هه له خه له تىنى و وه كو ئه و بلى نه خۆشم، ئه و ساده تر
 له وه بوو كه خۆى له خۆيدا په نهان بكات، به درىژايى ته مه نى
 خۆى، هىچ كاتى خۆى تا ئه و راده يه ترساو نه بىنى بوو،
 چونكه ده يزانى ئه گه ر ئه و تىنووتىيه له خۆيا بنىشيتىته وه،
 ئه وه ده بىته شىتى، هه تا له بىرى ئىمكاني ئه و بىرۆكه يه شدا
 نه بوو، كه ئه و پىاوه له بىرخۆى به رىته وه، به تايبه ت ئىستا
 كه هه ستى به وه ده كرد، به تايبه ت كه ئه و سا هه وه سى ئه و له
 هه وه سى خۆشيدا به شىده ت تره، ئه وه بوو كه به دهنگىكى

بهرز نالاندی و له بهره خو گوتی:

- باستر بوو که ئه و منی نه وویستایه و بریا منی له
خوی به دور گرتبا، ئه وکات دهمتوانی نه جاتم بیت.
به لام له هه مان ناله و مکورپیدا، ناچار بوو تهخته خهوی
خوی جیبهیلی، له جیوه هه لساپه وه، ئه وگونده ی جیهیتشت که
چوو بووه خه وه وه، له هه مان ئه وریگایه ی که پیندا هاتبوو،
که رایه وه دهشتایی، له ژیر هه وری درشت و تیره و شیرازه
نورانیدا، له وکاته ی که کپوه کان ده وریاندا بوو، رهنگی
سه وزو په کده سته ی ئه وان به سه ر زه ویدا دیار بوو، ریگه ی
ده بری، له ژیر ئاسمانیکی وادا و له کویره ریگایی بو پیشه وه
ده چوو، که به ده وری زیاره تگایه کدا ده سو رایه وه، له ناو
ده می راره وی ئه و زیاره تگایه بچوو که دا، پیاوه که وه ستا بوو
چاوه پروانی ده کرد.

ژنه ئه و قودرته ی له خۆدا نه بیینی که پین له سه ر پین
هه لگری، کاتی پیاوه که چوو ناو نوێژگای په رستگاو،
ژنه که نه که ش به دوا ی ئه ودا تا ئاستانه ی نوێژگا که
چوو پیشه وه و سه یرینکی ناو په رستگای کرد، پیاوه که له
گۆشه یه کی نیوه تاریکی په رستگادا وه ستا بوو، چاوه کانی
وه کو درنده له که میندا ده دره و شاپه وه، ژنه ش به نۆبه ی خوی
چوو ژووره وه، هه ردووکیان له و شوینه مه یله و تاریکه دا،
له یه کتر ووردبوونه وه، دوو بوونه وهر بوون که له خه و نینکی
کاملدا ساته که یان به سه ر ده برد، هه ردووکیان به نا ئومیدی
کیشرا بوونه قوناغیکه وه که دوور که و تنه وه له و قوناغه دا له
قودرته ی ئه واندا نه بوو، هه ردووکیان ئاماده ی کار ی بوون،
که ده بوا یه ئه نجام بدریت.

له و ساته دا ژنه دوودل بوو، له خه و نی خوی هاته ده ره وه و

چاوی کهوت به په یکه‌ری سڼی خودای ناو په‌رستگا‌که‌وه، خودا
که‌وره‌که له سوره‌تی پیره‌می‌ردی‌کی به وی‌قار بوو، راسته‌وخو
سه‌یری به‌رده‌می خو‌ی ده‌کرد، له‌ول‌تر دوو ده‌ستیاری ئه‌و
که‌دوو خودای شه‌ریفو بچووک بوون، له‌که‌ناری ری‌گایی
که به‌ناوه‌نده خه‌رابه‌ی په‌رستگا‌که‌دا ره‌ت ده‌بوو، قه‌راریان
گرتبوو، به‌خاتری که‌سانئ که به‌و ری‌گایه‌دا ره‌ت ده‌بوون،
تا سه‌باره‌ت به‌وان مه‌راسیمی په‌رستن ئه‌نجام بده‌ن، یاخود
په‌ناوه‌نده‌ی ئه‌وان بن، ژنه‌ جله‌کانی خو‌ی دا‌که‌ندبوو،
هاویش‌تیه سه‌ریانه‌وه‌و چاوی ئه‌وانی دا‌پوشت.

وئاگراوییه، له م وه زعه دا ههستی به له ززه تیکی په نهان کرد، خوشحالبوو به وهی ده توانی بی ئه وهی ئه نیشهی دلی خوی و گوناوه شیرینه که ی خوی بکات، به دایه گه و ره رابگات، به سۆز کردنه وه گوتی:

- وای چ ئاسمانیکی ره شو گیراو بوو، من له ترسی ئه وهی نه بادا ئیوه له بهر باران مابنه ته وه، ده موویست زووتر بگه پیمه وه مال، به لام بیرمکرده وه که خۆتان ده بینن هه وا چهند تاروتیره و گیراوه، په نا بۆ ژووره وه ده بن. پیره ژن به ناله کردنه وه گوتی:

- من خه وتبووم، به هه مان شیوه له خه ودا مامه وه، تا ئه و کاته ی که بیئا بوومه وه، بینیم خۆر ئاوا بووه و ساردی مهرگ نیشته ته سه ر چه سته مه وه.

دایکه که به په له ئاوی بۆ گهرم کردو به زه نجه فیل، چهند گیایه کی تینه خشی کولای دی دورست کرد و تینی هه لسووی، له گه ل ئه وه شا له کاتی شه ودا، تای بیماری به رزبۆوه نه نه گه و ره شکایه تی له وه هه بوو، میرده زمه به سه ر سینه یه وه دانیشته وه و ناهیلن هه ناسه بکیشی و کیزدی خوی له سه کانی بردۆته خواره وه، پاشان له قسه که وت، هه ناسه له سینه ی گیراویدا ووشکو پچرپچر ده هاته دهره وه.

ژنه گه نجه که خوشحالبوو به وهی که ناهیلن بخه وی و رازی بوو به وهی که ناچاره ته واوی شه و، به سه ر بالینگانی خه سووی خوی به سه ر به ری، هه ر کاتیکیش به ناله و پارانه وه ئاوی بویت ئاوی بداتی، یا هه ر کاتی له بهر توندی تابه سووتینه ره که دا، لیقه ی له سه ر خۆ لایدا، دووباره لیقه که ی به سه ر داداته وه. له دهره وه شه و تاریکبوو، توفان و بارانیکی تووش، به سه ر بانی پووشالیدا ده یکو تابه وه، جیبه جی میچی

کون دەکرد، لەبەر هەندێ دایکە که ناچار بوو، که تەختە خەوی پیرەژن لەوشوینە ی دڵۆپە ی دەکرد بکشینیتە که ناریکەو، هەر وەها سفرە یەکی حەسیریشی بەسەر منالەکان دادا، که خەوتبوون، تا لە دڵۆپەیان بپاریزی، ئەو هەموو ئەوکارانە ی بە خۆشخاتری دەکرد، خۆشحالبوو بەو هی که بەدریژایی شەو خەریک بوو، لە بەربەرە ی سپێدەدا، حالی پیرەژن خراتر بوو، ئیدی هیچ جینگە ی گومان شوبهە نەبوو، دایکە که کۆپە گەورە که ی خۆی نارده سۆراغی ئامۆزای، ئەو هەندە ی نەخایاند که خۆی ژنە که ی و چەند کەسی لە هاوسینگان هاتن، هەر هەموویان سەیری پیرەژنیان دەکرد، که هۆش و حەواسی لە جێی خۆدا نەبوو و نەیدەزانی چ لە دەورووبەری ئەودا روودەدات، لەبەر تووندی تاو هەولی زۆری بۆ هەناسە هەلکێشان، زەینی تیکچوو بوو، هەر یە که و بەدەنگێکی بەرز دەستوری کاریکی دەداو دەرمانیکی بۆ رادەسپارد، دایکە که بۆ جینە جی کردنی ئەو دەستورانە بەملاوبەملادا رایدەکرد، تا هەموو ئەوانە یە ک لەدوای یە کتری ئازمون بکات، لە یە کساتی دیاریکراودا پیرەژن هاتە وە هۆش و سەیریکی ئەو ئاپۆرە یە ی کرد، که بە دەوریا ئەلقەیان بەستابوو، ئەو کاتە بەدەنگێکی گیراو که بە زەحمەت لە گەروی دەهاتە دەرەو هە گوتی:

- میزدەزمە بەسەر سینە مەو هەلنیشتووە ئەجەلی من گەیشتووە.

دایکە که بە پەلە لینی نزیکبوو، تینگە یشت که پیرەژن بیچارە تەقەللا دەدات، تا شتی بلی بەلام ناتوانی، لە ناو هە بەدەستی لەرزۆکی خۆی ئەو کفنە ی رادەکێشا که پینشتی هەر کاتی کفنە که یان پینە دەکرد، ئەو پیندە که نی و دە یگوت :

- ئەو کفنە ش دەدرینم.

بهلام نه مړوش به هه مان چه شن کفنی خوی راده کیتشا،
کاتی دایکه که له سهره خو سهری به لای نه ودا خوار کرده وه،
پیره ژن به سه دایه کی پچر پچر ته نها توانی نه وه بلنی:
- نه و کفنه پینه داره... کوړم..

ناماده بووان به سهر سوړمانه وه سهیری یه کتریان کرد،
بهلام کوړی گه وره ترئ یه کسهر گوتی:
- دایه من ده زانم نه و چی ده ویت، ده یه وئ کفنی سیته می
نوی بیت، دلی ده خوازی له ناو نه و کفنه بخه وئ که باو کم
قهولی پیندا بوو بوی بنیرئ، نه وه همیشه ده یگوت:
- ته منی خوی به دراندنی نه و کفنه کونه وه به رده وام
پینده دا.

سیمای پیره ژن که منی روشن بووه وه موو نه وانهی که
گویتیان له دهنگی ده بوو گوتیان:

- به راستی له و ته مننه چ ده ماغیگی هه یه؟

پاشان له سهری رویشتن وگوتیان:

- پیره ژنیکی چند نازایه حه تمن به وشینوهی که خوی
چاوه پروانه، کفنی سیته میشی ده پوئش.

شادییه کی مه رگامیز که به زه حمت هه ست پینده کرا
روخساری قوپاوو بوم ناسای ساودا، له کاتیگا هه ناسه
سوار بوو بوو، جاریکی تریش توانی بلنی:

- تا نه و کاته ی که کفنی... نوی نه دورن .. له بهرم ...
نه کن، گیانم دهرناچن.

به په له که و تنه سهر ناماده کردنی قوماشه که وه، ناموزا
چوو تا بیکرئ و دایکه که گوتی:

- پارچه کوتالی له جنسیکی باش که رهنگی قورمزی
بیت هه لبریره، نه گهر پوالت پینه بیده من به یانی ده تنده مه وه.

ژنه گنجهکه پټی لهسهر ئهوه داگرتبوو، که بۇ خهسووی باشتړین وجوانتړین قوماش ئاماده بکات، لههمان شهودا کاتی ئههلی مال ئارام بوونهوه، ئهو زهوی ههلهکندو ئهوپارهوپولهی دۆزییهوه که پهنهانی کردبوون،

به میزان ئهوهندهی لټهلهگرت که بۇ بهریکردنیکی ئابرومهندهی خهسووی بۇ گورستان پټوویست بوو، بهم وهسفهوه وا دههاته بهرچاو ئهو ئاماده نهبن لهبارهیهوه ئهنديشه بکات، واته ئهوساتهی که سههرگرمی کارکردن بوو، هاوکات شادی لهقولایی بوونی ئهودا شاردرابزووه، ئهوی له شینوهی ژنیکی باش ومیهرهبان خستبووه روو، که بهتاسوقی خزمهت کردنی کهسانی خوی بیت، کاتی بهم پهیوهندی و دلسۆزییهوه زهمهتی دهکیشا، ههستی بهوه دهکرد، ئازاری رازهکهی دهروونی ئوقرهی گرتووه، دوو شهوی تهواو نهیهیشت ههتا بۇ یهکساتیش چاوی لهسهر یهک دابنی، بی ئهوهی بایخ به ماندوووونی خوی بدات و یا بهسهه منالهکان بقیژینی، له ههمان حالدا سهبارهت بهو نهخۆشهی لهسههرمهرگا بوو، زۆر بهمیهره خۆشهویستی رهفتاری دهکردو خوی تهرخان کردبوو بۇ خزمهتکردنی ئهوهوه، که ئاموزاکهی قوماشهکهی هینا، دایکهکه زۆری لهچاوی پیرهژن نزیک کردهوه، که له داخستن دابوو، چونکه پیرهژن ههسهعات و سهعات کوپرترو کوپرترو دهبوو، بهدهنگیکی بلند پټی گوت:

- دایه خۆت راگره تا من ئهو جله بۇ تو بدوورم.
ئهوه بیتهوایهی لهسههرمهرگا بوو، ئازایانه وهلامی دایهوهو گوتی: - بهلئ من نامهوی بمرم. لهگهلهوهشدا ههناسه یارمهتی نهدهدا قسه بکات، ههتا نهیده توانی ههناسهش

هه لېكيشن، چونكه هه موو هه ناسه هه لكيشانېك بۆ ئه و به ئازار بوو، ده بووه خړه خړ، دايكه كه په له ی ده كرد، سوژنه كه ی له راده به دهر خېزا بوو، له ناو قوماشه كه دا رای ده كرد، جله كه له قوماشېكې جوان برېقه دار بوو، وه كو جلی بوو كېنی قورمزی، ئاوا دوورایه وه، له كاتېكا پیره ژن به چاوانی لیل و ماتی خوی له و قوماشه دا رامابوو، كه له سهر ئه ژنوی دايكه كه دا ده برېقایه وه، ئیدی دايكه كه نه ده یتوانی خۆراكی بخواتو نه ده یتوانی قومی ئاو بخواته وه، هه تا نه یتوانی ئه وشیره شله تینه وئینسانیهش كه یه كئ له ژنه كانی هاوسی له مه كی خوی كوشی بوویه ناوكاسه یه كه وه هه لقورېنی، كه ده یانگوت و بینی بوویان ئه وشیره باشه گیانی پیره میزدیكی له مهرگ نه جات داوه، به موویكی باریكی ژبانوه هه لواسرابوو، له چاوه روانی دابوو، دايكه كه بی پچرانه وه ده یدوری، هاوسینكان خۆراكیان بۆ ده هینا تا ناچار نه بی ده ست له كار هه لگړیت، له كوتاییدا كاری خوی له ماوه ی روژنېكو به شئ له شه و كوتایی پنهیتا، ئاموزاكه ی و ژنه كه ی و یه كدوو هاوسی مابوونه وه و سه یری ئه ویان ده كرد. له راستیدا ته واوی خه لكی دئ گوییان قولاغ كردبوو و له سایه دی دابوون، له خویان ده پرسى كه كام یه ك له وانه له و پیشبركیته دا ده به نه وه، دايكه كه یاخود ئه وه ی له سه ره مهرگ بوو؟

له دیماییدا هه موو شتی كوتایی هات، كفنې قرمز رهنگ ئاماده بوو، ئاموزاكه ته نی له پولاوازی پیره ژنی به رز كرده وه، له كاتېكا كه دايكه كه و ژنی ئاموزانه كه ی ئه و جله تازه یه یان له بهر ئه و جهسته لاوازو ووشكو ژاكاهه ده كرد، كه وهك لقیكی شكاوی درهخت وابوو، پیره ژن ئیتر نه یده توانی قسه بكات، به لام له مه سه له كه گه یشته، پاشان دواى یه كدوو

خړه حړی توند، که دوا هه ناسه ی بوو، چاوه کانی به چه شنیکي زهق زهق له یهک کرده وه، ئینجا بؤ ئه و کفنه ی سیتی می خوی بینی ، که دوا ئاره زووی هاتووه دی خوی بوو، بزه یه کی هاتی و سه رکه و تووانه گیانی سپارد، دوا ی ئه ورؤژه ی که دایه گه وره به خاک سپزدره، هه رچه نده په له کردنیکي تر بی سوو دبوو، به لام دایکه که هه روهک پیتشو، به رده وامی به هه ول و ته قه لای سه ختی خویدا، زیاتر له جارن له کاری مه زادا جیدییه تی به خه رجه دا، کاتی کوره که ی ده یه ویست ده ست بؤ کاریک بیات، ئه و خوی پیشتر دهستی پیکردبوو، به شیوه یه کی زبرامیز به سه ریا هاواری ده کردو ده یگوت:

- لینگه ری با خؤم بیکه م، جی دایه گه وره زؤر له وه زیاتر خالییه که من ئه ندیشه م ده کرد، من په شیمانم که بوچی ئه و رؤژه له کاتی توفانه که نه گه رامه وه مال؟ تا بیینم له کاتی خؤراوادا ته واو گه رم وگوره یا نا؟

له گونده که شدا هه روا خوی ده نواند که بؤمه رگی دایه گه وره ده گری، هه میسه لؤمه ی خوی ده کرد، خه لکی زؤر ستاییشیان ده کرد سه باره ت به وه ی تا ئه و راده یه خه م ده خوات و ده یانگوت:

- وای بوکیکی چه ند چاکه، که ئه وه نده بؤ مه رگی خه سووی خه مباره.

دلیان ده دایه وه یهک له دوا ی یهک ده یانگوت:

- ناره حه ت مه به خانم مه گری، ئه و زؤر پیر بوو، ته مه نی خوی به سه ربردبوو، سو دی چیه له وه ی که ئیمه تا ئه و راده یه خه می ئه و ساته بخوین، هه تا بهر له وه ش که پیگرین یا وه قسه بیین؟ بؤ ئیمه موقه دده ر بووه؟ سه د شوکر که میرده که ت هیتستا زیندووه و دوو کوپیشته هه ن. که واته

نازایه تیت هه بن خانم.

به لام ئه وه ته نها هئور کردنه وه یی بوو بۆ دایکه که، تا له پهنای ئه وه به هانه یی بۆ په نهان کردنی شپرزیه یی و خه می خۆی بدۆزیته وه، چونکه ئه و به لگه ی خۆی هه بوو بۆ ئه و ترسو شپرزیه یی، زۆر جار ان له ده شتایی دا هه لی وهرده گرتو له و کاته دا ناخی دلی خۆی ده پشکنی و سه یری ئه و ترسه ی ده کرد، که له کاتی هه لسانی توفاندا له خۆیا چه شاری دابوو، له چه ند رۆژه ی رابردوودا، خۆشحال بوو به وه ی که تا ئه و راده یه سه رگه رم و خه ریک بووه، هه تا به مرگی پیره ژنیش دلخۆش و رازی بوو، به شیوه یه کی غه مبارانه به خۆی ده گوت:

- باش بوو که پیره ژن مردو له وه نه گه یی که من ترسم

له چی بوو.

مانگی تیه پری بوو ئه و هه ر ده ترسا، پاشان دوو مانگو سه ی مانگ رابرد، وهرزی دروینه کردن گه یشت، خه رمانیان کوتایه وه، ئه وه ی ئه و له کاتی کاری رۆژانه به شیوه یه کی نادیارو شاراوه لئی ده ترسا بوو به یه قین، ئیدی هه یچ گومانی بۆ ئه و نه مابوو، رۆژگارێکی به دتر له چاوه روانی ئه و دا بوو، له بهر ئه وه ی دایکی دوو کوپو کابانی خانه واده یه کی شه رافه تمه ندو زه حمه تکیشی گوند بوو، ناچار بوو نه فره ت له و رۆژه توفانی و له هه وه سه ئاگرینه کانی خۆی بکات، به چاکی وای بۆ ده چوو که به و جه سه ته سووتاوه ی له هه وه سدا، که یه ک پارچه ئاماده یی بوو، ده گه ل ئه و بیروکه شپرزیه یی که هه وه سینکی تاییه ت بوو به وه وه و به دوایدا گه رابوو، به قه ره وه ده بوایه به ره می شومی ئه و ساته وه بار بیته و بیته کایه وه، جگه له مه ش، پیاوه که ش به هیزو ساغ، له و په یری

قودرەت دابوو، کهواته چۆن دەیتوانی چاوه‌پوانی ئەوه بیت
جگه له‌وه‌ی، که له‌میانێ ئەواندا رابردبوو روداوێکی تر
رووبدات؟

چ رازیکی سه‌یر بوو، ده‌بوايه له‌ بێده‌نگی شه‌وه‌نگاواندا،
له‌وکاته‌ی که مناله‌کان له‌ خه‌ودابوون و دایکه‌که به‌و جۆره
حه‌په‌ساوی و سه‌رسامیه‌که‌وره‌یه‌وه، هه‌ولی شارده‌نه‌وه‌ی
ئەوه‌ بدات؟ دایکه‌که‌ زاتی نه‌ده‌کرد هه‌تا گه‌وره‌ترین نا‌په‌حه‌تی
خۆشی وه‌ده‌رخات، سه‌یره‌که‌ له‌وه‌دابوو ئەو کاتانه‌ی که ئەو
سگی به‌ مناله‌ حه‌لاله‌کانی خۆی پڕ ده‌بوو، هه‌ستی به‌ هه‌یچ
جۆره‌ نا‌ره‌حه‌تیه‌ک نه‌ده‌کرد، به‌لام ئیستی هه‌رکاتی لوقمه‌یه‌ک
ئاوديو ده‌کات، دلی سه‌خه‌لت ده‌بێ، وا ده‌هاته به‌رچاو که
ئەو تۆوه له‌ سگی ئەودا وه‌ک هه‌یزی گیای هه‌رزن، نا‌قولاو
سه‌رکیشانه‌ که‌شه‌ی ده‌کرد، بێ ئامان جه‌سته‌ی ئەوی
ده‌خوارد، ده‌بوايه هه‌یچکه‌س ئاگای له‌و رووداوه نه‌بوايه.

هه‌ر شه‌وی که راده‌برد، نا‌په‌حه‌ت تر ده‌بوو، به
دژواریه‌کی زیاتره‌وه‌ ده‌یتوانی راکشی، هه‌ر له‌به‌ر ئەمه
به‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وی خۆی داده‌نیشت و ده‌ینالاندو به‌خۆی
ده‌گوت:

- بریا دیسانه‌وه‌ خۆم به‌ته‌نهایی هه‌ست پیکردبا، ئەوشته
له‌دلم نه‌بووايه، بریا هه‌ر وه‌کو پيشوو بام، خۆشبه‌خت بووم،
زۆر جارن ئەو بیره‌ شیتانه‌یه‌ له‌سه‌ری ده‌دا، که خۆی به
ته‌خته‌خه‌وی خۆی هه‌لبواسی، به‌لام ئەمه‌کاره‌ عه‌مه‌لی نه‌بوو،
سه‌یری مناله‌کانی ده‌کرد که چووبوونه‌ خه‌وه‌وه، مناله‌ باشو
حه‌لاله‌کانی خۆی، هه‌یزو تا‌قه‌تی بیره‌که‌یه‌کی واینه‌بوو، که
هاوسینکان بێنو سه‌یری له‌شی بکه‌ن و تینگه‌ن، که ئەو بۆ
خۆی کووشتوو، له‌به‌ر هه‌ندی رینگه‌یه‌کی تری له‌به‌رده‌مدا

نه بوو، جگه له وهی به زیندوویی بمینیتته وه، له گه ل بوونی دهر دو رهنجی خوی ونه فرفرتی، که زور جارن راسته وخو له بوونی ئه ودا هه لده سا، دیسان هه وه سی ئه و پیاوه ی ده کرده وه، هینشتاکه له بیماری ئه و جه زبه یه ی که ئه و پیاوه شارستانه به سهر ئه وی هینا بوو، به هه مان قودره ت وده سله اتی نه یی، که کاریگه ریه که ی له بوونی ئه و ژنه گه نجه دا به هیز ده بوو، ئه وی تووند راگرتبوو، په شیمان بوو له وه ی که ته سلیمی ئه و پیاوه بوو بوو، به م وه سفه وه سه ره رای شه رمی راستگوریانه وداخی ئه وه ی له به رابه ری ئه ودا موقاوه مه تی نه کردووه، له روژو له شه ودا له حه سره تی دیداری ئه و ناخی هه لده کیتشا، له هه مان کاتدا له ترسی ئه وه ی نه وه کا بیینن، زاتی نه ده کرد به دوا یا بگه پری، چاره یه کی نه بوو جگه له وه ی که له چاوه پروانی ئه ودا بمینیتته وه، چونکه وه ها ده هاته به رچاو، که ئه و تاقیب کردنه ئه وی به وینه ی ژنکی که وتوو و بو ده له وه دهر خات، تا ئه و شوینه ی که وای لیده کرد ناماده بیت ته سلیمی هه موو ریپواری بیت،

سهیر ئه وه بوو له ولاره پیاوه که له و تیز بوو بوو، ئیدی به دریزیای هاوین نه گه راپیه وه دی، ته نها به حوکمی وه زیفه که ی نه با، واته ئه وکاته به دیار که وت که به ره م هاته ده ست، ئه و چاره وه کو رابردوو توو په و توند بوو، په یمانه به شی خوی ته واودا واده کرد، کوره گه نجه که به سه رسورمانیکی ته واو وه دهریخست و گوتی:

- دایه مه گه ر ئیمه له چی ئه ومان نارچه ت کردووه؟ هاوینی رابردوو زور میهره بان بوو.

دایکه که به بلمه بلم وترشرپووییه وه وه لامی دایه وه و گوتی:-

- من چوزانم؟

وهلی که بینی سرکار ناماده نییه سهیری سه کوتی بکات، تیگه یشت که مهسه له که له کوئییه، پیاوه که هتا له جه ژنی دروینه شدا، که مترین سهیری نهوی نه کرد، له گهل نه وه شدا ژنه گه نجه که، نهو روزه خوی تهرو ته میز شوشتبوو، قژی شانہ کردبوو و رونی لندا بوو، سوخمه و شهلواریکی خاوینی له بهر کردبوو، تهنها نهو گوره ویه نوییه و نهو پیلاره وی له پی بوو، که به بونهی به خاک سپاردنی دایه گه وره وه بق خوی دورستی کردبوون.

دایکه که بهم سهرووه زعو جله وه، به ئومیدیکی لاواز له دل و نارہ حه تیه کی زوره وه، که خوینی هینابووه گوناکانیه وه، به نیگاین که له بهر کاریگه ریتی ترسو و شپرزهی زراوچوونی دهروونی بوو، تایی گرتبوو، به پهله به ره و لای نهنجومه نی جه ژن چوو، له وئ له بهر دهه م سهرکار دههات و دهچوو، له گهل نه م و نه ودا که و ته قسه وه وهه رای خستبوه ناراه، هه ولیدا خوی شادو گهش پیشان بدات، ژنان له گونای سوورفل و نیگای روشنی نه وه وه سهریان سوور مابوو، چونکه تاوه کو ئیستا نهویان هه ر به رهفتاری توندوتول و بهویقار بینی بوو، له گهل نه وه مووه شدا پیاوه که هیچ بایه خی پینه دا، شهرابی برنجی کالی خوارده وه، له بهر نه وه ی تامی کردبوو به شینویه کی فرماننامیزه وه به جووتیاره کانی گوت:

- من یه کدوو گوزه له وشه رابه م دهوی، نه گه ر پیتان دهکری بدهنی و سه ریشی به توندی به گل بگرن، تا تامی شیرینی خوی له دهست نه دات.

به لام وانده هاته بهر چاو، که چاوی به دایکه که که وتبی، که ژنه به بهر ده میا رته ده بوو وا به زه حمت نیگای به لای نه وا

دهکرد، وهك بلیی ژنیکی نه ناسیاو و ئاسایی له بهرامبهریدا تیپه‌پیه، ژنه گه‌نجه‌كه دلی ده‌خوازی تیپكات، كه نه‌گه‌ر ئه‌وپیاوه ئیدی خوژی ناوئ، هئور ده‌بیته‌وه یا نا؟ به‌لام نه‌یده‌توانی ناچه‌تی به‌رگه‌گرتی ئه‌ندیشه‌کردنی ئه‌وه‌ی هه‌بیته، له ناوه‌ندی جه‌ژنه‌كه‌دا، دوا‌ی نیوه‌پۆ گه‌پایه‌وه مال، به ده‌ستیکی له‌رزۆكه‌وه ئه‌و زی‌رانه‌ی له‌هه‌شارگا‌كه ده‌ره‌ینا، كه‌ پیاوه‌كه‌ به‌وی دابوو، ئه‌نگوستیله‌كانی له‌ جیاتی ئه‌لقه‌ فلزییه‌كه، له‌ گوچی كرد، كه‌ سالانیکی دورودریژ، بۆ ئه‌وه‌ی كونی لاله‌ی گوچی پر نه‌بیته‌وه، له‌گوچی كردبوو، ئه‌نگوستیله‌كانی له‌ په‌نجی ناقولاو به‌هیزی خو‌ی كرد، پاشان جاریکی تر به‌ مه‌به‌ستی سه‌رنجراکیشانی سه‌رکار، و‌پرای ژنانی كه‌ خزمه‌تی پیاوانیان ده‌کرد، له‌ته‌نیشت میزی جه‌ژندا وه‌ستا، بیوه‌ژنه‌ فزوله‌كه‌ی دئ، ئه‌ورۆزه‌ له‌ ناو ژنان دانیشتیوو، هه‌تا توانیبوو‌ی پینه‌کانی خو‌ی، به‌وه‌كه‌وشه‌ نوینه‌ی كه‌ له‌پنی كردبوو نیشان دابوو، كه‌ چاوی به‌ دایكه‌كه‌ كه‌وت به‌ ده‌نگیكي به‌رز گوتی:

- به‌ به‌هه‌ خانم دوا‌جار پیت له‌ جگه‌ری خو‌ت ناو زی‌رت كړی، هه‌رچه‌نده‌ می‌رده‌كه‌شت لی‌ره‌ نییه‌ به‌خو‌ت هه‌لو‌اسیوه. ئه‌وقسانه‌ی ئه‌ونده‌ به‌ به‌رزی گوت، كه‌ ژنه‌كانی دیکه‌ هه‌موو سه‌ریان به‌رز كرده‌وه‌و كه‌وتنه‌ پینكه‌نینه‌وه، پیاوانیش له‌به‌ر خه‌نده‌و وخو‌شحالی ژنه‌كان كه‌وتنه‌ خه‌نده‌وه، سه‌رکاریش كاتی ئه‌و پینكه‌نین و قسه‌ تیزنامیزانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ ژنه‌كه‌ بوو بیست، به‌ پۆزه‌وه‌ سه‌ری له‌سه‌ر سنی خو‌اردن هه‌لگرتو به‌ ده‌می پره‌وه، سه‌یری سه‌راپای دایكه‌كه‌ی كرد، به‌و چه‌شنه‌ی كه‌ خه‌ریکی جوینی لوقمه‌كه‌ بوو. به‌ بی‌ پایه‌خییوه‌ به‌لام به‌ ده‌نگی به‌رز كه‌ ژنه‌ جاحیله‌كه‌ بیبستی

گوئی: - نه وژنه کييه؟

سه يريکيشي کرده روخساري سووراو ليدراوي، وا رووي خوي لي وه رگيزا، وهک بلئي نهوي نه بينيبي، دووباره خريکي خواردن بؤوه، ژنهکه هستي کرد رهنگي له روودا په پيوه، به خيرايي له ئاپوره ي جه ژنه که دا ده رپه پري که وته راگردنه وه، له کاتيکا نهواني ديکه له وراگردنه شهرماويه ي نهودا، که ده يانزاني له بهر خنده ي نهوان بوو، که وته تيزبازي و جه فنگبازي به وه وه. له وساته به دواوه، دايکه که خوي دوره پيريز گرت، له گهل مناله کاني خويا مايه وه، هه راش بووني نه و بوونه وه ره ي په نهان ده کرد، که له دهرووني نهودا نه شو نماي ده کرد، رؤژو شهو له خوي ده پرسی چي بکات؟ له روودا به ئاسايي کاري خوي ده کرد، برنجي نه بار ده کردو هه موو شتيکي بؤ زستان ريکده خست. له جه ژني نيوه پاييزدا له و کاته ي که ته واوي خه لکي دي جه ژني خويان گيزا بوو، هه مالي خوشي و شادي تايبه تي خوي هه بوو، نه و کوچي ي باريکي دي غه رقي به زم وچالاکي بوو بوو، له و کاته ي که له هه موو شويني برنجيکي زؤرو خواردني ديکه بوو، دايکه که به و هه موو نه وخه م وخه فته ي که هه يبوو، چه ند دانه ناني شيريني له شيوه ي مانگ بؤ مناله کاني دورست کرد، مناله کان له حه وشه ي خه رمانگادا نه وشيريني يان له ژير داري بيدا خوارد، کاتي که مانگ به ته واوي ده رکه وت، هه موو بينيان مانگ نزیکه ي وهکو خوره تاو روشن ده دره وشايه وه.

به لام مناله کان هه موو به مپرومچي خوراکيان ده خوارد، وا ده هاته به رچاو که مناله کان له نه بووني خوشبه ختي له ناوخانه واده که يان و هه روه ها له خولقي ناخوشي دايکيان به ئاگابن، چونکه له ديماهيدي کوري گه وره تري، به شيوه يه کي

جیدی به دایکی گوت:

- من هندی جار لای خۆم، وا زهنده کهم باوکم مردب، چونکه تاوهکو ئیستا نه که پراوه ته وه.

دایکه که راجفری به توورهبیه وه وه لای دایه وه:

- کوپم به د ئه و که سه یه که ده رباره ی مهرگی باوکی خۆی قسه ده کات. به لام به م قسه یه بیرو که یه کی که وتبو وه سه ری .

کوپه که نه چه که دیسان گوتی:

- هندی جار وا دیته سه رم، که بچه سور اغیبه وه، تو ئه گه ر هندی پاره م بده یت من ئه مسال هه رکه که نه مکه ان چاندران ئه وه ده چم، جلی زستانیم له پشتم ده به ستم و تا ئه گه ر که پان و سوورانم دریزه ی کیشا، بتوانم له زستاندا سوودیان لی وه رگرم. ئه وکاته ترس که وته دلی دایکه که و بو ئه وی سه رنجی کوپه که له و بابه ته لادا گوتی:

- کوپم ئیستا که شیرینه کی تریش بخو و دیسان یه کدوو سال سه بر بگره، ئه گه ر تو وون بیت من چ خاکێ به سه ری خۆما که م؟ لانی که م ئه وهنده سه بر بگره، تا برا بچو که که ت بتوانی جیت بگریته وه.

به لام کوپه بچو که که وه کو هه موو جارێ، که لاملی له خواستنی شتی ده کرد، به بزه یه کی توندوئاگرین گوتی:

- ئه گه ر برا که م پروات منیش له که لیا ده پۆم.

به وچه شنه ی که به توورهبی سه یری دایکی ده کرد، لئوه بچوک و قورمزیه کانی به مۆپه وه که وتنه سه ره یه ک.

دایکه که لۆمه ی کوپه که وره که ی کردو برپاری خۆیداو گوتی:

- ده بیینی کاتی ئه و قسانه ده که ی چ ئاگرێ ده که یته وه و

ئەومندالە دەخەیتە چ خەیاڵیکەوہ.

ئیدی ئامادە نەبوو لەو بابەتەوہ شتیکی دیکە بیستی،
ژنە جاحیئەکە جاریکی تر کەوتە ئەندیشەیی نەخشەییکی
دیکەوہ، کە کەوتبووہ بیرییەوہ، ئەوہ پینچ سال بوو بە تەنھای
دەبردە سەر، خۆ ئەگەر میزدەکەیی زیندوو بوايە حەتمەن تا
ئێستا دەگەراییەوہ، پینچ سال؟ کەواتە حەتمەن مردووە، دەبی
ماوہیەک لەمەوبەر بیوہ بووبی وئەو نەیزانیوہ، سەرکاریش
دوو بارە ژنی نەھینابۆوہ، بۆیە ئەویش ھەر بیوہمیزدە، ئەو
کاتانە چونکە خۆی ئازاد ئەندیشە نەدەکرد، ھیچ بایەخی
بە قسەیی سەرکار نەدا، بەلام ئێستا بیوہژنە، تا بەتلی لە
شەوی رابردوو سەیری قورسی مانگی کرد، کە لە ئاسماندا
دەدرەوشایەوہ، منالەکان نووستبوون، جگە لە یەکدوو
سەگ، کە ھیتتا زیندوو بوون و بەو مانگە دەورین، ئیدی
خەلکەکە ھەمووی خەوتبوون، دایکەکە ھەرچەند زیاتر بیر
دەکردوہ، زیاتر بەلگەیی بۆ بیوہژناتی خۆی دادەتاشی، جا
ئەوکاتە ئەگەر سەرکار بیگوتایە کە مەیلی لێیە بیخوای،
ئەوہ زوو نەبوو؟ رووداوەکان یەک لەدوای یەک روویاندەدا،
ناچار بوو کارئ بکات، کورپە گەرگەیی نەخشەیی خۆی
لە بیر نەکردبوو، بەھەلچونیکیی تەواوہوہ خەریکی کێلان و
چاندنی گەنم بوو، دوای تەواوکردنی ئەوکارانە دەیەویست
بێ چەندوچوون بچئ و بەدوای باوکیدا بگەرئ، ئەوکاتە
نزیکەیی بالای بە قە بالای باوکی بوو، وەکو قەدی خەیزەرەن
نەرم وباریک وتووندوتول بوو، ھەستی بەوہ دەکرد کە
گەشتۆتە تەمەنی پێویستی بەوہ نییە قبولی قسەیی بکات،
بەسەر قسەیی خۆیەوہ، سروشتیکیی ئارام و لە ھەمان کاتدا
بزۆز و یەکدەندەیی ھەبوو، ئەگەر بریاریکی دابا ھیچکاتی لێی

نه ده گه پرایه وه، به دایکی ده گوت:

- لینگه پری هر نیستا پروم و باو کم بدوزمه وه، ناوی
ئو شارهی که ئو لئی نیشته جینه وه و ناوی ئه و گه پره که و
ناونیشانی ئه و مالهم بدی، که ئه و کاری لیده کات.

دایکه که بو ئه وهی زهینی کوره که ی سه بارهت بهم
بیرو که وه، سه رچیغ بیات، به ناچاری وه لامی دایه وه و گوتی:
- نامه ی ئه و م سووتاندووه، ده بی تا سالی نوی
چاوه پروانی نامه ی تری ئه و بم.

کوره گوتی: - به لام تو قه ولت به من دابوو که له بیرت
نه چی.

دایکه که به توندی وه لامی دایه وه و گوتی:

- وام خه یال ده کرد ده توانم، به لام ئه وهنده له سه رم
مایه وه فه راموشم کرد، سه ره پای هه موو خه مانیش مه رگی
دایه گه وره ی به سه ردا هات، ئه و کاته ی که ئه و مرد ئه گه ر
ناونیشانیم له بیر مابا، ئه وه نامه یه کم بو ده نووسی،
کاتی کوره گه نجه که که توزیک رازی بوو بوو، سه بیریکی
سه رزنشت ئامیزی کرده دایکی و ژنه گه نجه که به شیوه یه کی
توو ره وه به سه ریا هاواری کرد:

- من چوزانم که تو ده ته وی پروی وه هه مووان به سه رمندا
جینه بیلی، ئه وهش که ی؟ له و کاته ی که گه وره بوویت و به
که لکی من دینیت؟ من قهت ئه ندیشه م نه ده کرد که تو ده ته وی
دایکت جی بهیلی، من یه قینم هه یه که له سالی نویدا وه کو
جارانی پیشتی نامه یه کم له باو کته وه بو دی.

ئیدی کوره گه نجه که ناچار بوو سه رفی نه زهر بکات له
نخشه ی خوی، له هه مان کاتدا که به تاسووقی دیداری
باوکی بوو، عه بوسترو ترش پروو تر بوو بوو، به لام به

زەحمەت باوکی وەبیر دەهاتەو، تەنھا ئەندیشە یەکی نادیاری
لە پیاویکی مەقبول و خۆشپرووی لە زەینی خۆیدا ھەلگرتبوو،
لەو کاتانە ی ھەرچەند زۆرتەر ئارەزووی دۆزینەوێ باوکی
دەکرد، لەدلی خۆیدا کەمتر ھەستی بە خۆشەویستی دەکرد
سەبارەت بە دایکی، چونکە دایکیشی ھەمیشە سەبارەت
بەو، توورە دەهاتە بەرچاوو ئامادەنەبوو یەک ووشە ی
حسابی لئ بیستی، ھەر ئەو ھەش بوو کە کورپە یە کجار زۆر
یادی باوکی دەکرد.

دایکە کە لە بیدەرە تانیکی سەیردا گیرى خواردبوو، جگە
لەریگە چارە یەک ھیچی نە دەهاتە زەینەو، ئەو ھیش ئەو
بوو، کە بە خیرایی بروسکە دەست بە کار بێ، چونکە ئەگەر
لە سەرەتای سال نامە بێ نەگات، کورپە ی ئازاری دەدات
و ناچاری دەکات دان بە راستیەکانەو بێ، ئەو کاتە چۆن
دەیتوانی کورپە ی ئیقناع بکات، کە درۆ یەکی بیبایەخ، کە
لە روژی یە کەمدا، تەنھا بۆ پاراستنی ئابروی ژنانە ی خۆی
چنیبووی، ئیستیگە بۆتە موسیبە تیکی وا گەرە و لە ماوہ ی
ئەو ھەموو سالە رەگاژو بوو و پینە کردنەو ی وا بۆتە ئەو
گێچە لە.

جاریکی دیکە ش دلی خۆی بەم بیروکە یە دایەو کە
بلیت پیاوہەکی مردوو، قەت نەبوو و نە بیستراو، کە
میردی زیندوو بیت و نە ھاتیبەتەو ھەش، جار جارە نەگە رابیتەو
شاری خۆی و سەری لە مال و منال ولە کاشانە ی خۆی
نە دابیتەو، ھەر دەبێ مردبێ، دایکە کە ئەو بابەتە ی ئەو ھەندە
دووبارە کردبوو، ھەتا لە کۆتاییدا خۆشی باوہ ی کردبوو،
ئیستاکە تەنھا دەباوای ئەو ھەوالە راگە یەنێ تا کورپە گەنجەکی
و خەلکی دێ دلنیا بێ.

جاریکی تریش ئاسایی چووه شارو ئه و جار ه میرزایه کی
هه لبرارد که نه دیده ناسی، به ناخ هه لکیشانه وه تکای لی کرد تا
نامه یی بۆ براژنی بنووسی:-

لووتقه ن بۆی بنووسه، که میزده که ی مردووه، مه سه له که ش
به مجۆره یه، ئه و له مالیکدا بووه که ئاگری گرتووه و ئه ویش
به حه بسی ماوه ته وه، ئاگر گرتنی ماله که ش به وهۆیه وه بوو،
که یه کی له غولامه کان چرایه کی وه رگه پاندووه و ئاگر به رپا
بووه، ئه ویش له خه ودا بووه و سووتاووه، خۆله میشه که شی
نه ماوه، هیچی لی به جی نه ماوه، که بیگه پیننه وه مال.

پاشان ناوی خۆشی له جی براژنه که ی که نامه ی به
عینوانی ئه و نووسیوه و ناویکی قولابیشی به ناو نیشانی
بیگانه یه کی نه ناس، که گوايه نووسه ری نامه و راگه یه نه ری
هه واله که بووه، ریزکردووه.

میرزا به زیاده پاره دان رازیبوو، که ناوی شاره که و
شیوه ی ناردنه که بگۆرئ، هه لبه ت ئه و روداوه به نه زه ری
میرزا فیلی بوو، به لام هیچی نه گوت، چونکه په یوه ندی به وه وه
نه بوو، جگه له وه ش هه قی بیده نگ بوونی وه رگرتبوو، ژنه
ههستی کرد که رزگاری بووه، به لام بی تاقت بوو تا زووتر
بزانی ئه و رزگار بوونه ی ته واوه یا نا، ئیستا ده بوايه بچن
وسه رکار له وه ئاگادار کاته وه، به ملوو به ملادا که پرا به پرس
و مرس سۆراغی مالی کۆنی خاوه نکاری وه رگرت، چونکه
ده بوايه له م ده ور به ردها سه رکار بناسن، چووه ئه ویکه وه و
په روايه کی نه بو، جگه له رزگاری خۆی، وا ده هاته به رچاو که
خوداگان له وان رۆژاندا، له گه ل ئه و بوون و ئه و یان ده پاراست،
چونکه سه رکاری له به رده م پلیکانه ی مالی خاوه نکاردا بینی
که ده یه ویست بچینه مالی خاوه نکار، له خۆشیان هاواری

کردو دهستی له سهرشانی ئه و پیاوه دانا، پیاوه که سهیری ژنه و سهیری ئه نکوسته کانی ژنه ی کرد، که به سهر قۆلیه وه بوون، پرسى:

- چیه ژنى؟

ئه ویش به زهمزه مه کردنه وه گوتى: - ئاغه من بوومه ته بئوه ژن، هه تازه ئه مړۆ ئه م هه واله م وه رگرتوه، پیاوه که به لووتبه رزییه وه دهستی ئه ویلادایه داوه و گوتى:

- جا په یوه ندى به منه وه چیه؟

که بینى ژنه به نیگایه کى پر له ئازاره وه چاوى بریوه ته ئه وه وه، له سهر قسه ی خۆی رۆشت و گوتى:

- من که هه قى تۆم داوه و به زیاده وه ش.

له پریکا یه کنى له ئاشنایانى سهرکار به کوچه که دا رهت

ده بوو، به قاقاوه روى قسه ی له و کرد و گوتى:

- ها ها و پری ده لئى ئه و خانمه قشت و جوانه حالى خراپه

به م پر رووییه وه پيش له پیاوی ده گری؟ به لام سهرکار زۆر به زحمه ت برژانگه سهنگینه کانی خۆی به رز کرده وه و گوتى:

- به لى ئه گه ر تۆ ژنى کى که س نه ناست چه ز لینه، فه رموو

من هى ئه و شتانه نیم، ئیدی چوه ریی خۆیه وه.

ژنه جاحیله که بى ئه وه ی شتى له و قسانه تىبگات مات و

چه په ساو وشه رمه نده، له جتى خۆی ووشک هه لگه پرا، مه گه ر

سهرکار چ کرینیه کى به ودا بوو؟ له پریکا که وته وه یادی

ئه و زیړه ی که ئه و پیاوه کرد بوویه دیارى ئه وه وه، که واته

کریپاره ی ئه و، هه مان ئه و زیړو زیوه رانه بووه، هه مان

ئه و خرت و پرته که منرخه، ئه ستوی سهرکارى له به رابه ر

ئه ودا ئازاد ده کرد؟

ئىستا که په ی به هه مووشتى بردووه، ده بى چى بکات؟

به دلئیکی شکاوو به ههنگاوی خیرا خیراوه، له ورینگایه ی که لینه وه هاتبوو گه پایه وه، له ریگه دا یه ک له دوا ی یه ک له به رخۆ ده یگوت:

- ئیستا کاتی گریه کردن نییه، هیشتا کاتی ئه وه نه هاتووه، بهری له فرمیسی خۆی گرت، هه ر چ فرمیسی بوو له چاویدا کو بووه، جهسته ی خۆی ده خسته له رزه و ریی نه ده دا هه لبرژی، تا گه یشتنی هه وال خۆی راگرت ودلی خۆی له کپی و خاموشیدا، سه خت سه نگین کرد، یه ک دوو روژ دوا ی ئه مه ئه و نامه یه ی که خۆی به دهستی خۆی نووسی بووی، بردی بو لای میرزای دی، بی ئه وه ی له رزه ی بنوینی به میرزای گوت:

- مامه گیان ده ترسم ئه و نامه یه خه به ریکی به د بی، چونکه پیشت له کاتی ئاسایی خۆیدا گه یشتووه. پیره میرد نامه که ی گرت و خویندی وه، به شیوه یه کی کاریگه ر ئامیزه وه گوتی:

- به لئ خانم هه والئیکی به ده، خۆت بو بیستن ئاماده که، پیره میرد نامه که ی دانایه سه ر زه وی چاویلکه ی له چا وکرده وه بی ئه وه ی ژنه له نیگای خۆی به دوور بگری، به شیوه یه کی پر له شان و شه وکه ته وه گوتی: - مردووه.

ئه وکاته دایکه که پیشبه ندی هاویشته سه ر سه ری و دهستی کرد به گریان، ئیدی هیچ ترسیکی نه بوو له وه ی که جله وی خۆی شو رکات، یه ک له دوا ی یه ک فرمیسی هه لده رشت که ده تگوت به راستی میرده که ی مردووه، بو سالیانی گوشه گیری و ته نهایی خۆی و بو ژبانی په ریشان و پر ئازارو سه رنویشته و کوچی میرده که ی ده گریا، به وچه شنه گریا، بو ئه وه گریا که زاتی نه ده کرد ئه و مناله ی له سگی

دایه راگه یه نی، دوايهش له بهر ئه وهی که ژنیکی قاودراو و قیزه وهنکراو بوو، هه موو ئه و فرمیسکانه ی که له ترسی ئه وهی که کورپه که می یا په کئی له هاوسیتکانی هئ بزانی رایگرتیبوون، ئیستا که هه لیده پرشت، کهس له دوی ئه وه نه بوو ئه و دهرده دهست نیشان بکات، که ببووه هوی هه لپرشتنی ئه وحه مکه فرمیسکه، که ژنانی دئ به و هه واله یان زانی رایانکردو هاتنه دلدا نه وهی، هه موو رایانسپارد که خوی نه خاته بهر خه مان، ده یانگوت:

- خۆ منداله کانت ساغن به تایبه تی ئه و دوو کورپه باشه. پاشان بۆ به هیزکردنی دلی ئه وه وه چوون هه ردوو کورپه کانیان هینایه لایه وه، کورپه کان له بهردهم دایکیان وهستان، کورپی که وه ترئ بیدهنگ بوو بوو و رهنگی په ری بوو، ده تگوت په کسه ر نه خووش که وتوو، کورپه بچوکه کهشی به هه وای دایکی لشمه لشمی بوو، له پریکا له کاتی ئه و شوپروشیوه نه گشتیه دا، ناله په کی پر سه روسه دا به رزبۆوه و ناله و فیغانیکی توندتر له گریانه کانی دایک بیسترا، ببوه ژنی فزولی دئ بوو، که له ژیر کاریگه ریتی ئه و خه م و خه فه ته ی زال بوو بوو به سه ر ئه و ده ورو به رده دا، به ده نگیکی پچرپچر و به دانه دانه ی درشتی فرمیسکه وه، که به سه ر گۆناکانیدا هه لده رژا، هاواری ده کرد:

- ناخر سه سیری بیته وایه کی به دبه ختی وه کو من بکه ن، وه زعی من به پله به دتره، من هه چ کورپیکم نییه، من ئه ی خانمی موسیبه ت بار، زۆر زیاتر له تو شایانی ره حمم، من له هه مووکه سی به دبه ختترم، خه مه دیرینه کانی ئه و وا گیانیان وه بهر هاتبۆوه، که ژنانی دئ به سه رسوپرمانه وه بۆ دلدا نه وهی گه رانه وه لای، دایکه که سوودی له و په ریشانیه

وهرگرتو له گهل دووکوپړه کهیدا گه راپه وه مال، به و چه شنه له سرخو دهگریا، چونکه نهیده توانی دان به خوږیا بگریت، له ئاستانه ی دهرگای مالدا دانیشته و دهستی به گریان کرده وه، کوپی گه وره ترئ بی ئه وه ی شتی بلئ فرمیسی ه لده پرشته و به پشتی دهستی چاوه کانی پاکده کرده وه، براک هی بی ئه وه ی هیچ شتی له مانای مهرگی باوکیدا تیگات، که هرگیز نه ناسراو بوو بق ئه و، لاسایی برا گه وره که ی ده کرده وه، کچوله بچکوله کهش به ئه نگوسته کانی برژانگه کانی فشار دهاو به دهنگیکی خنکاو دهینالاند ودهیگوت:

- منیش ده بی بگریم چونکه باوکم مردوه، به لام فرمیسیک زور به سهختی چاوه کانم دهسووتینی، به م وه سفوه ده بی بو باوکم بگریم.

به لام دایکه که نهیده توانی به و چه شنه به رده وامی به گریان بدات، ئه و کاره نه دهکرا ته نها ئه وکاته نه بی، که به مه بهستی خو ی بگات بویه له گریه وهستا، له وکاته ی بیري ده کرده وه له دوا ی ئه مه دا چی بکات؟ بیدهنگی ئه و تا راده بی هیزی دایه وه بهر دلی مناله کان. ئه و باوه ری وابوو ته نها یه ک ریگه چاره هیه بو رزگار بوونی، ئه ویش ئه وه یه خو ی بکوژی، به لام ریگه چاره یه کی تریش هیه، هه همیشه ههستی به گه وره بوونی ئه و بوونه وهره ده له مه یه ده کرد که له هه ناویدا بوو، گه ره کی بوو بهینیتته دهره وه، ته نها گرفتی که له و کاره دابوو، که ئه و به ته نها ناتوانی خو ی بخاته بهر ئه وکاره مه ترسیداره وه، پیویستی به کومه گ بوو، ته نها ژنی که دایکه که زاتی ده کرد داوای کومه گی لیگات، ژنی ناموزای بوو، هه لبت دایکه که وای به چاکده زانی که ئه وکاره به بی ناماده بوونی که سینک ئه نجام بدات، رازی خو ی له گهل

هیچ کەسی نەخاتە میانەوه، بەلام ژنی ئامۆزای ژنیکی زۆر دلسۆزو نازەنین بوو، هەموو شتیکی دونیای دەزانی ناشنای وەزەو رەفتاری پیاوان بوو، بەچاکی دەرکی بە پێویستیەکانی جەستەیی ئامادەو بارداری ژنە جاحیلە کە دەکرد، کە تینووی زایین بوو، لەگەڵ ئەو هەموو هەش ناشکراکردنی ئەو رازە بۆ دایکە کە بە ئازار بوو، هەر زوو هەلی ئەوەی بە دەست کەوت کە قسە لەگەڵ ژنی ئامۆزای بکات، ئەو دوو ژنە لەکوێرە رینگاییدا بەیەکەوه دەڕۆیشتن و دەربارەیی رووداوی قسەیان دەکرد، ژنی ئامۆزای بە دەنگی زبرو گەورەیی خۆیەوه پێی گوت:

- بەسیکە ئیدی خۆراک بخۆ و دەست لەخەم خواردن هەلبگرە، چونکە رەنگت ئەوەندە زەرد بوو، کە مەرووف خەیاڵ دەکات جانەورینکت هەیه.

دایکە کە بیری کردەوه و لەسەرەخۆ لەوه لامدا گوتی:
 - بەلێ جانەوهرێ لە جەستەیی مندا هەیه، کە کەمکەم خەریکە گیانی من دەخوات، کە بینی کچە ئامۆزاکەیی بەسەر سوڕمانەوه سەیری ئەو دەکات، دەستی لە سەر سکی خۆی داناو بە دوو دلێیەوه گوتی:
 - شتی لە هەناومدا خەریکە هەراش دەبی، نازانم چییە؟
 نەکا بام کردیی.

ژنی ئامۆزای گوتی لینگەرێ با ببینم.
 دایکە کە دوگمەیی کراسی کردەوه و سکی رووتکردهوه، کچە ئامۆزاکەیی، بینی ورگی گەورە بوو و دەستی لێدا، بە سەر سوڕمانیکی تەواو هەوه گوتی:
 - ئەوه بە منداڵ دەچن، ئەگەر میتردت هەبا ئەوه یەقینم دەبوو کە تۆ سکت هەیه.

ئەو كاتە داىكەكە لەبەر بىچارەيى بىدەنگبوو، سەرى لەبەرەخۆ نابوو زاتى نەدەكرد سەيرى روخسارى كچە مامى بكات، كچە مامى بىنى شتى لە سگى داىكەكە، لەسەرەخۆ جولە دەكات بەسەراسىمەبىيەوہ ھاوارى كرد:

- سويند دەخۆم كە ئەوہ منالە؟ بەلام ئەگەر ئەو تۆوہ
هى فرىشته نەبى دەبى چۆن پەيدا بووبى؟ چونكە مېردى
تۆ چەندىن سالە كە لىزە نىيە؟ من بىستووہ كچانى پاكيزە
بە تايبەت لە زەمانى پىشوو، سگيان لە خودايان دەبوو،
بەموہسەفەوہ خۆ تۆ پاكيزەى حەقىقى نىت؟ ھەلبەت ئەى
كچە مامى من راستە تۆ ژنىكى ھىجگار باشى ھەموو رىزى
تۆ دەگرن، بەلام لەھەمانكاتدا تۆو پەوتوندى و تەبىعەتىكى
گەرمت ھەيە، نەوہكا يەكئ لە خودايان لىت نزيك بوويتەوہ؟
داىكەكە زۆرى حەز لىبوو درۆيەكى ديكە بكات، حەزى
لىبوو ئەوہ بگىزىتەوہ كە لە يەكئ لە شەوانى توفاندا پەناى
بردبووہ پەرسنگاى يەكئ لە خوداكان، لەوئ يەكئ لە خوداكان
لىنى وەنزيك كەوتبۆوہ بەلام كاتى دەمى كردەوہ، ووشەكان
سەرىپىچيان لە فەرمانى كرد و نەھاتنە دەرەوہ، لەلايەك
لەوہ دەترسا تاوانىكى شەرمەين بەداتە پال ئەو خودايەى كە
بە كراسى خۆى دەموچاوى ئەوى داپۆشتبوو، لەلايەكى
ترەوہخۆى زۆر لەوہ زياتر ماندوتر ھەست پىدەكرد، كە
ديسان درۆ بكات، بەسەرو پۆتەلاكىكى بەزەيى ئاميزەوہ
سەيرى كچە مامى خۆى كرد، گۆناى رەگپەرپوہەكانى سورو
سورقل ھەلگەپان، پريان بوو لەلەكە، بۆ ئەوہى كە بتوانى
بەراستى كچى مامى فرىو بەدات، ئامادە بوو نيوہى تەمەنى
خۆى بىبەخشى، بەلام ئەكارە نەدەكرا، ژنە مېھرەبانەكە كە
سەيرى روخسارى ئەوى كرد، تىگەپىشت مەسەلەكە چىيە

وبى ئەۋەى ھېچ جۆرە پرسىيائى بىكات تەنھا گوتى:

- خوشكە خۆت داپۇشە نەبادا سەرما تان بىت.

ھەردو كىيان بەردە واميان بە رۇشتنى خۇياندا، دايكەكە سەرەنجام بە زېرىيەكى تەلخەۋە گوتى:- زاننى ناۋى ئەۋ كەسەى كە ئەۋ منالەى چاندوۋە گرنگ نىيە، كەس ئەۋ ناناسى، بەلام تۆ ئەى ئامۇزاكەم وئەى خوشكى مېھرەبانم، ئەگەر كۆمەگم بىكەيت تا تەمەنم مابىن ئاگام لە تۆ دەبى!

كچە مامى لەسەرەخۆ لە ۋەلامدا گوتى:- سالانىكى دورودرىژ، ئەۋە يەكەمجار نىيە كە دەبىنم ژنى دەخوازى لە ژىر بارى ئەۋەى لە سىگىەتى رىزگارى بىى ۋىجەسىتەۋە.

- بەلام چۆن؟ بە چ ھۆيەكەۋە دەبى؟

ئەگەر پارەى تەۋاۋ ھەبى دەبى گىاي تايبەتى پزىشكىى بىرېت، گىاي يەكجار بەھىز، كە ھەندى جاران منالەگەۋ دايكەكە دەكۆژى، بە ھەرحال ئازارى ئەۋە لە ئازارى زابىن زور ترە، بەلام ئەگەر بىرى دەرمانەكە بەئەندازەى تەۋاۋ بىت ئەۋە سەرکەۋتن حەتمىيە.

دايكەكە ۋەلامى دايەۋە:- ئەگەر خۆشم لەناۋ بچم ھەزەدەكەم ئەۋەى ناۋەناۋم نابود بىكەم، تا كۆرەكانم ۋ خەلكانى دىكە ئاگايان لىنەبى ۋ پىنى نەزانن.

ژنى ئامۇزاي روۋبەروۋ سەبرى دايكەكەى دەكردوپرسى:
- بەلى كە ئىستا مىردەكە تان مردوۋە ئىدى ئەۋكارە دووبارە نايىتەۋە.

دايكەكە سۈيىندى خوارد لەۋ شېرزەبى ۋ بىچارەبىيەى خۇيدا بەدەنگى بەرزەۋە ھاۋارى كرد:

- ئەى نا! ئامادەم خۆم باۋىمە كۆمەۋەۋ بۆ ھەمىشە سارد بىمەۋە، ۋەلى نەھىلم ئەۋ گەرمى ۋ گۆرپىيەى كە ھاۋىنى

زالیبوو به سه رما، دووباره سه ره لدا ته وه.
له شه ودا نیوهی ئه و پاره یه ی له زهوی دهره یناکه
پاشه که وتی کردبوو، هینای ودایه کچه مامی وئو گیایانه ی
کری.

دوای کری نی و دوای ئه وهی کولاندیان و په نما، شه ویکیان
ژنه ئاموزاکه ی چوو له لای دایکه که که له چاوه پروانی ئه ودا
بوو، گوتی:

- ده ته وی ئه و گیایه کولاره له کویدا بخوی چونکه
خوینیکی زورت له به ردا ده پروات؟

دایکه که که وه ته یادی ئه و زیاره تگایه ی که نار جاده وه،
که به روژ چۆلو شه وانه ته واو خه لوه ت بوو. هه ردوو
ژن چوونه ئه ویکه وه، دایکه که گیایه کولاره که ی خواردو له
چاوه پروانیدا به سه ر زه ویدا راکشا.

ئه وه نده ی نه برد له و زولمه ته ره هایه دا که وه ته ئازاره وه،
دژواری ئازاره که به ئه ندازه یه ک بوو، ئه ندیشه نه ده کرا،
مه رگی به چاوی خوی بیی، ئه شکه نه جه و ئازاری ئه و به
پله یی بوو، جگه له و ئازاره ی که هه بیوو، ئاگای له هه یج نه بوو.
به هه مان ئه موه سفه وه هاته وه بیی که بۆ هه یورکردنه وه ی
ئازاری خوی نابی هاوار بکات، هه ر به و چه شنه ش نه ده بوایه
هه یج جۆره گری یا هه ر جۆره نووری بکاته وه، نه وه کا که سی
به و ده ورو به ردا تپه ری و له دوره وه نووریکی نا ئاسایی
له ناو زیاره تگا که وه بیی، دایکه که بیه وی و نه یه وی
ده بوایه به رگه ی ئازاری خوی بگری، ئاره قه وه کو دلۆپه ی
باران به هه موو شوینیکی له شهیدا ده هاته خواره وه، جگه له
ئازاری گیانکیشی خوی، له هه یج شتیک نه ده که یشت، وه ک
بلنی جانه وه ریکی خوینخۆر، چه نگی خوی خستۆته گیانی

ئەو ھەمەشە و شىرەى گىيانى ھەلدەمژى، لەكۆتاييدا دواى ماو ھەبەك چاوەروانى كرد، ھەلتۆقین ھاتە كايەو ھەو دايكەكە ھاوارىكى لە جەرگەو ھەلپنا، كچە مام بۆ پيشەو ھەو چوو، ئەو ھەى كە دەبوایە بىگرى گرتى، ئەو ھەى لە سفرەيەك پىنچايەو ھە كە لەگەل خۆيدا ھيتا بووى، بەر لە پىنچانەو ھە دەستى لىداو بە شىو ھەيەكى داخنامزەو ھە گوتى:

- ئەو ھەشيان دەبوو بە كور، تۆ دايكىكى چەند نايابى ھەمووى ھەر كور دەھىتى.

دايكەكە كەوتە نالە كردنەو ھەو گوتى:

- ئىدى ھىچ كاتى كور لە ئارادا نابى.

پاشان درىژ بوو وتۆزى بەسەر زەوييەو ھە حسايەو ھە، دوايى ھەر كە توانى بىزىوى، لەوكاتەى بازوى ئاموزا كۆمەگ بەخشەكەى لە ژىر ھەنگلدا بوو، خۆشى ھەوليدا نەكەو یتە نالەو شكۆو، بەرەو مال بۆو، كە بەبەردەم گۆلەكەو ھە رتەدەبوون، كچى مامى ئەو سفرەيەى كە پىنچابوويەو ھەو ھاو یتە ناوئاو ھەكەو، دايكەكە چەندىن رۆژ بىمارو كز لە ناوچيدا خەوت، كچە مامە مېھرەبانەكەى تا ئەو جىيەى كە دەستى دەپۆيشت كۆمەگى دەكرد، بەلام بە درىژايى زستانى ئەو سالە، دايكەكە نەخۆشى و بەئازارەو ھە ماپەو ھە، بەرزكردنەو ھەى شتىكى سەنگىن و بردنى بار بۆ بازار بۆ ئەو عەزايىكى سەخت بوو، لەگەل ئەو ھەشدا دەبوایە جارجارە خۆى بخاتە بەر كار، لە ئەنجامدا رووى لە باش بوونەو ھە كرد، باو ھەكو لەو رۆژانەى كە ھەواخۆش بوو، ھەستى دەكرد تەندروستى باشترەو بۆ چەند ساتى لەبەر خۆرەتاو دادەنشت، لە بەھاردا ھەلى جالى باشتر بوو لە پيشتر، بەلام ئىدى ئەو بنەماو ھىزەى لە خۆيدا نەدەبىنى كە لە رابردودا ھەبىوو، كە كچەمامى خۆراكىكى

به تامی بؤ دهیتنا تا شهیهی ببتهوه، دهستی خوی له سینه دهکوشی و دهیگوت:

- واخه یال ناکه م بتوانم شتی بخۆم، یه ک شت ئیره ی من سهنگین دهکات، دلم له هه مان جیدا له میانی مه مکه کانم بهقه ده ری گران بووه، که ناهیلنی یه ک پارو قورت بدهم، باری خه م ودهرد به سهر دلما به هه ندازه یه که، که ناتوانم به فرمیسیکیان بشۆمه وه، نه گهر یه کجار دانیشم به مه یلی خۆم تیز تیز بگریم نه وه چاک ده بمه وه .

به لام له که ل نه وه شدا دلی دهیخوازی بگریت، به لام چاوه کانی ههر به ووشکی مابوونه وه، به دریزایی وه رزی به هار نه یوانی بگریت، ههروه ها هیزی نه بوو وه کوجاران کار بکات، کورپه گه وره که ی تا تا قه تی هه بوو هه ول وته قه لای ده دا کاری پتویست بکات، نامۆزاشی زیاتر له ئاسایی کۆمه گی ده کردن، دایکه که ش به وچه شنه بینکارو بی نه شک مابۆوه.

نه مباره تا نه ورۆژه به رده وام بو، تا جۆ جووت گو له گه نمی دا، ژنه گه نه که به نه خۆشی و که شه نگیه وه له به رده م هه تاو داده نیشته و قژی ئالۆسکا بوو، چونکه نه ورۆژه خۆی له وه ماندوتر هه ست پیده کرد، دهستی به سه رو سوره تی خۆی دابه یتنی، له پریکا دهنگی پینه ک دهنگی دایه وه و سه ری به رز کرده وه سه رکاری بینی، کورپه گه وره که شی چاوی پیکه وت وه هروه سا به په له چووه پیشوازییه وه و گوتی: - ناغه باوکی من مردووه و من جینشینی نه وم، چونکه دایکم چه ند مانگیکه نه خۆشه نه گهر تو هاتوویت سه ری له به ره مه کان بدهیت نه وه من له که لت دیم چونکه دایکم ناتوانی له که لتا بیت. نه وکاته پیاوه شارییه که به خۆی و پرچی داهینراوی و ریشی تاشراوی، رووبه پروو سه یریکی بی بایه خی کرده

ژنه که و به چاکی لهووی که به سەر ئه‌وا داها تبوو تیگه‌یشت،
دایکه‌که‌ش تیگه‌یشت که په‌ی به رازی ئه‌و بردووه، کپ و
خامۆش سهری له‌به‌رخۆ نا، به‌لام سه‌رکار به‌بێ بایه‌خییه‌وه
گوته‌ی:

- که‌واته‌ تو وه‌ره‌ کو‌رم.

هه‌ردووکیان دایکیان به‌جیه‌یشت و دوور که‌وتنه‌وه، ژنه
جایله‌که‌ بینه‌ی که‌ هیچ‌ خالینکی ئومیدی بو‌ له‌ لای ئه‌و پیاوه‌دا
نه‌ماوه، له‌لای خۆشیه‌وه‌ش ئیدی هه‌وه‌سی ئه‌و پیاوه‌ی
نه‌ده‌کرد، چونکه‌ ماوه‌یه‌ک پێشتر جه‌سته‌ی نه‌خۆش که‌وتبوو،
به‌لام هه‌مان نیگای دوایی زه‌ربه‌یه‌کی له‌ودا، هه‌ستی کرد ئه‌و
جاره‌ی که‌ به‌ قه‌ولی خۆی به‌سه‌ر دلپیه‌وه‌ بوو، به‌ جو‌ری
توایه‌وه‌و ئه‌شک له‌ چاویدا قه‌تیس ما، له‌ جێوه‌ هه‌لساو
ئه‌و کو‌یره‌ رینگایه‌ی گرت به‌ر که‌ به‌ ناو ده‌شتایی دا‌ر هت
ده‌بوو، به‌لای ئه‌و گو‌ره‌ جیه‌یلراوه‌ تیکچ‌رژاوه‌دا چوو، که‌
خۆی ده‌یناسییه‌وه، گو‌ری پیاویکی نه‌ناسیاو بوو، ئه‌وه‌نده
کۆن بوو بوو، که‌ که‌س له‌ بیرى نه‌بوو هی کینه‌، له‌دیماهیدا
که‌وته‌ گریانه‌وه، سه‌ره‌تا ئه‌شکه‌کانی به‌ شیوه‌ی دلۆپه‌ی ته‌لخ
وزولال که‌وته‌ رژانه‌وه، پاشان ره‌وانتر سه‌ره‌وژێر بوونه‌وه،
ئه‌و کاته‌ دایکه‌که‌ سهری خۆی خسته‌سه‌ر گو‌ره‌که‌ هۆر هۆر
گریا، وه‌ک چۆن ئه‌و ژنانه‌ی که‌ دلپیان پره‌ له‌ خه‌م و حه‌سه‌رته‌ی
ژیان و دلپیان وا پز له‌ده‌ردو ره‌نجه‌، که‌ ته‌نها له‌و ئه‌ندیشه‌ن
هه‌ر چۆنی بێ بتوانن دلی بێ سامانی خۆیان بده‌نه‌وه، چونکه‌
پشتیان له‌ ژێر باری سه‌رنویشتیکی که‌مه‌ر شکیندا رماوه، که‌
قه‌ده‌ری ئه‌وانه‌، سه‌دای شین و زاری ئه‌و به‌ ده‌ستی شنه‌باوه
که‌یشه‌وه‌ دێ، به‌ بیسته‌ی گریانه‌کانی ئه‌وه‌وه‌، دایکان له‌
ماله‌کانی خۆیان و هاوسه‌ره‌کانیان سه‌یری به‌کتریان کردو له‌

سه رخۆ به يه کتريان گوت:

- لينگه پښن ئه و به دبه خته بگريت و له نازاره دا بحه سيته وه،
چونکه هر له ومانگه وه ي بئوه ژن بووه، ده قى دلى خالى
نه بووه، ده بى به مناله کانى بگوترى رى له گريانى ئه و نه گرن.
ئه وانيش نه بوونه به ربه ست گريانى ئه وه وه، به لام دواى
ماوه يه کى دريژ، دايکه که 'گوڼى له دهنگى خشه خشىکى کز
بوو، له تاريخى شه وانده دا سه رى خوى بلند کرد، چونکه تا
خوراوا گريا بوو، کچه که ي بوو که گه ره کى بوو بيته لايه وه،
رينگى خوى به سه ر زه ويدا ده دوزيبه وه، کچه له دووره وه
هاوارى کرد:

- ناخ دايه کچه مام به ئيمه ي گوتبوو که واز له تو به ينين
تا ده قى دلى خوت خالى بکه يت، به لام مه گه ر گريان ته و او
نه بوو؟

ئه وکاته دايکه که بيدار بؤوه وه اته وه خوى، سه يرينکى
کرده کچه بچوکه که وئاھينکى هه لکيشا، خوى قيت کرده وه و
پرچى ئالوزاوى خوى لاداو برژانگه هه لاوساوه کانى خوى
پاک کرده وه، پاشان له جيوه هه لسايه وه.

کچه که ده ستى خوى بؤ گه ران به دواى ده ستى دايکى
بردبووه پيشه وه، چاوه کانى خوى داخستبوو تا له گه زه ندى
نوورى شه وانده دا له کاتى خوراوا بوونى گولرهنگدا بيانپاريزى،
به شيوه يه کى گله بى ئاميز گوتى:

- چه زم ده کرد هيج کاتى ناچار نه بم بگريم، چونکه
فرميسک به سه ختى چاو ده سووتينى.

هه مان ئه و چه ند ووشه يه له پرڼکا دايکه که ي به خو
هينايه وه، قسه يى که له کوټايى روژدا کرابوو وئه وده سته
بيگوناھه ي که به دواى ده ستى دايکدا ده گه را، ئه وى له چه نگى

ئەو بېئومىدى و حيرمانە رزگار كرد، كە چەند مانگى بوو
يەخەگىرى بوو بوو، دووبارە ھەستى بە داىكايەتى خۆى
كردەو ھەو سەيرى كچەكەى خۆى كرد، جا لەبەر ئەو ھى لە
ئەنجامدا لەو سەستى و بېئىھالىھى خۆيا رزگارى بوو بوو،
ھاوارى كرد:

- ھا كچەكەم چاوەكانت خراتر بووھ؟

كچىلەكە وەلامى داىو ھەو گوتى:

- وا خەيال دەكەم ھەروەك خۆبەتى، تەنھا ئەو ھەو نەبى
كە رووناكى، چاوەكانم زياتر دەسووتىنى، ئىدى وىنەى تۆ
وەك جارەن بە روونى نابىنم، ھەر لەوكاتەو ھى براكەم گەورە
بوو، تارماى ئەو لەگەل ھى تۆ تىكەل دەكەم، تەنھا بە
شىو ھى دەنگى دەستىشانى دەكەم.

ئەوكاتە داىكەكە بەو جۆرەى كچەكەى خۆى بە مېھرو
سۆزەو ھەو بۆ مالىو ھەبەردەو ھە، لە دلەو دەىنالا ندو لەبەرەخۆ
دەىگوت:

- باشە من ئەوان رۆژان لە كوئى بووم؟ بەكچەكەى گوت:
- من بەيانى لەگەل سېئىدە دەچم بۆ شار، ھەتوانى كە
چەندىن جار قسەم لە بارەو ھە كردو ھە، بۆ چارەسەرى چاوت
دەكۆم.

ئەوشەو ھەو مئالەكان ھەستىان كرد كە داىكى خۆيان
دۆزىو ھەتەو ھە، وەك بلىنى لە رىنگايەكى دوورەو ھە ھاتىبەتەو ھە،
دووبارە وەكو يەكەم جارى لىئەتەو ھە، كاسەى پىر لە خۆراكى
لەسەر مېز دانائو داى بە مئالەكان، سىماى رەنگ پەرىو و
ماتى ئارام دەھاتە بەر چاوت، ھەرو ھە ھەستى ئەو ھى لىدەكرا
كە ئارام و ساف، دەتگوت يەك دووسالە مئالەكانى نەبىنىو ھە،
دەم بە دەم بە دىقەتەو ھە، لەقىافەى يەك يەكى ئەواندا رادەما،

سهیری کچه بچوکه کهی کردوگوتی:

- کورم بهیانی کوتی تو دهشوم،

تا ئو کاته ناگای لی نهبوو که بهمجوره پیس ودراره،
تو لهوه نازهنین تری بهم جله پیسانهوه بگه پئی، کهسیش نا
تو که کورپی منی.

له کوره گوره کهی پرسى:

- تو روژی بیشتر بهمنت گوت په نجات براره و چرکی
کردوه.

دوای نهوهی دهستی ئهوی شوشت ومهره می له
برینه که ههلسووی دیسان گوتی:

- باشه کورم بلئ بزائم چون دهستی خوتت بری؟
کوره که له سهرسامیدا چاوی زهق بووه، بو روون کردنهوه
گوتی:

- من که پیم گوتبوی دایه، که داسه کهم بهسهر بهردهوه
تیژ دهکرد تا بو دروینه کردنی جو نامادهی بکم، ئهنگوستی
خوم بری.

دایکه که به دهسته پاچه ییه وه گوتی:

- بهلئ له بیرم کرد که به منت گوتبوو.

مناله کان بی نهوهی بتوانن له و بهلگه یه بگهن، ههستیان
کرد که به گهرم وگورپی و خوشه ویستی دهوره دراون، وا
دههاته بهرچاو که ئه وگهرم وگورپی له بوونی دایکیانه وه
به رزده بووه، هه موویان غه رقی شادی و خوشی بووبوون،
ئیدی هه ریه که وقسه یه کی دهکرد وهه ریه کیکیان چیرۆکیکی
بو دهگتراهه وه، مناله بچوکه کهی پئی گوت:

من دوو قرانم هه یه، که ئه مرۆکه به شیروخهت له کوچه دا
بردومه ته وه، نازانم من شانسیکم هه یه هه میشه ده به مه وه.

دایکه که هر به چاو کورپه که ی دهخوارد، ده بیینی که کورپه که ی قشتو به هیز بووه و سه ری سوپما که بۆ تاوه کو ئیستا که په ی به وه نه بردووه، له و حاله تدا، که له پریکا تووشی میهرو مه حه به تیکی گهرم بوو بوو گوتی:

- منالی باش نه وه یه که له جینی کپینی نوقل و شیرینی دهست به پاره و پوولی خویدا بگری و به فیرویی نه دات. نه و قسه یه کورپه که ی نو قمی بیرکردنه وه کرد و به پهریشانییه وه گوتی:

- به لام من تنها نه مرپو که نه م پولم هه یه، چونکه خه یالی نه وم هه بوو به یانی شیرینی بکرم، ناخر پاشه که وت کردن به که لکی چی دیت، چونکه من ده توانم نزیکه ی هه موو روژی نه وهنده بیه مه وه.

چاوه پروانی سه رکونه و سه رزنشتی دایکی بوو، به لام دایکی به لووقفو مه حه به ته وه گوتی:

- زور باشه که تو ئیستا ده ته وئ شیرینی بکریت نه وه پاره که هی خوته.

کورپی گه وره ترئ هه میسه بیده نگو بن سه روسه دا بوو، هاته قسه وئ هیش گوتی:

- دایه ده مو یست شتیک ی سه یرت پی بلیم نه مرپو که کاتی من وسه رکار سه رمان له مه زراکاندا ده دا به منی گوت که نه وه دواچاره دیته دیکه وه، گوایه بۆ کاروکاسبی بۆ شوینیکی دیکه ده پروات، ده یگوت بیزار بووه نه وهنده ی نه و کویره ریگایانه ی دینه اته کان بکو تیته وه، ماندو و بووه له وه ی نه وهنده سه ر له بهر سه ری دینه اتیه کان و موسکین و ژنه کانیا ن بنی، ده یگوت نه و کاره ماندو که ره له هر وهرزی که تازه ده بیته وه، به راستی هر یه کشته، هر له بهر نه مه

دهچيته شارينكى دور.

كه دايكه كه نهوقسانهى گوي لیبوو، كهوته بېرکردنهوه لیبیان، بهوچهشنهى كه دانیشتبوو، تهكانى نهدهخوارد، له پرتهوى كزى نوورى مؤمى كه خوى نهو شهوه روشنى كردبزووه بهسەر میزهوهى دانابوو، سهیری تهبهشى كوپهكهى دهكرد.

كه كوپهكهى بیدهنگ بوو، دايكهكه چاوهروان بوو تا ههه بداته نهو وشانهى كه بیستبووى، كه وهك چون باران بهسەر زهمینی ووشكو تینوودا دادهبارئ، ئاوا دهچووه ناودلیهوه، پاشان به شیوهیهكى گهرم و نووساو پرسى:

- ئهري بهراستی كوپم كه نهو قسهیهكى وای كردووه؟
پاشان وهكوئوهى كه پهیوهندی بهم پرسیارهوه نهبی،
به توندی دریزهى به قسهكهى خوى داو گوتى:

- نیستا دهبی بچم، بخهوم وبهسیمیوه، چونكه من سبهینی زوو دهچمه شار تا دهزمانی بۆ چارهسهرى چاوهكانى خوشكت پهیدا بكم.

دهنگى ژنه جهوانهكه دیسانهوه ئارام و تزی دهنگدانهوه بوو، سهگهكهى مال هاته پیشهوهو شتیكى دهویست، دايكهكه بهبی نهوهى گوي بداته كه م وزوری، خوراکیكى تیروتهسەلى دا به سهگهكه، سهگهكه به شادی سهرسامییهوه خوراکی خوى به ههزىكى تهواوهوه خواردو تیز بوو، له خویشیاندا ئاهىكى سهردا، لهو شهوهدا ههمووخهوتن، خهویكى قوولو هیمنهخش دايكهكه و منالهكانى رفاند.

دیاره‌کانی شارم بگردایه.

کورپی بچو کترئ وه لامینکی به جینی ئه‌وی دایه‌وه و گوتی:
- به‌لئی ئه‌گه‌ر چاوت ساغ بوایه پئویستی نه‌ده‌کرد بچینه
شاره‌وه.

ئه‌و وه‌لامه وه‌ها ددانشکین بوو، که کچۆله‌که گرژییه‌وه،
به‌و چه‌شنه به‌هر یه‌ک له‌و قسه‌ خوشمه‌زانه‌ی کوره‌که
پینده‌که‌نی، به‌لام چونکه له‌ نیعمه‌تی روشنی زه‌ینیدا بییه‌ش
بوو، وه‌لامی نه‌دایه‌وه، له‌ هه‌موو کارو ره‌فتاری خۆیدا
منالیتی ئارام نه‌فه‌س و ساغ بوو، دوا‌ی ساتی گوتی:
- به‌ باوه‌ری خۆم وام به‌ چاکه‌زانی هه‌چکات نه‌چمه
شاره‌وه، به‌لام چاوم باشی بدیبایه.

به‌لام ئه‌و وه‌لامه ئه‌وه‌نده دره‌نگ درایه‌وه، که مناله‌که
ئه‌سله‌ن له‌بیری چوو بوو، که قسه‌که له‌سه‌ر چی بوو؟ ئه‌و به
پنچه‌وانه‌وه منالیتی بی ئارام بوو، به‌ خیرایی له‌ هه‌ر یاری
بۆ یاری ده‌چوو، له‌و کاره‌ بچوکه‌نه‌ی که ده‌یکرد، هه‌زی
لینوو زوو کاره‌که‌ی ته‌واو بکات، له‌و سنی مناله‌ ته‌نها ئه‌و
بوو که زیاتر له‌ هه‌موویان به‌ باوکی ده‌چوو، دایکه‌که گوتی
به‌وقسانه نه‌ده‌دا، خه‌ریکی ته‌دارکاتی خۆی بوو، بۆ ساتی
له‌به‌ر ده‌م سنووقه‌که‌ی خۆی وه‌ستا، له‌ کۆتاییدا کردیه‌وه،
له‌ ناوسنووقه‌که‌دا، به‌سته‌یه‌کی بچوکی هه‌تایه‌ ده‌ره‌وه،
ئه‌و کاغه‌زه زه‌ریفه‌ی که له‌و به‌سته‌یه‌ی پینچا بوو کردیه‌وه
وسه‌یری زی‌ره‌کانی خۆی کرد، له‌ خۆی پرسى:

- ئه‌وانه وه‌ک خۆی لینگه‌پیم یاباشتره بیکه‌م به‌ پاره ؟
یه‌که‌م جار که‌من دوودل بوو، پاشان به‌ خۆی گوت:
- هه‌موو من به‌ بیوه‌ژن تیده‌گه‌ن، ئیدی من ناتوانم به
خۆمی هه‌لواسم، مه‌گه‌ر بۆ بوو کینى کچه‌که‌م هه‌لیانگرم، به‌و

چه‌شنه‌ی که چاوی برپیووه زیره‌کانی ناو دهستی ویری ده‌کرده‌وه، له‌پرئیکا یاده‌وه‌ری خاتیراتی ئه‌و زیرانه دهستی پین شلکرد، ئه‌وه بوو که بریاری دا‌خزی له به‌لای ئه‌وه ززگار بکات، هه‌روه‌ها ئه‌و یاده‌وه‌ریانه‌ی که ئه‌و زیره‌ وه‌یری ئه‌وی ده‌هینایه‌وه، هه‌مووی سپارده ده‌ست له‌بیرچوونه‌وه، ئه‌و جاره به‌ بریاریکی یه‌کلاکه‌ره‌وه گوتی:

- من ئیدی ئه‌وانه راناگرم، جگه له‌وه‌ش له‌وانه‌یه ئه‌و بگه‌رئته‌وه، به‌لای له‌وانه‌یه می‌رده‌که‌م بیته‌وه، له‌و حاله‌ته‌دا که ئه‌وانه ببینی، قه‌ت باوه‌ر ناکات که من کرپومن.

ئه‌و کاته به‌سته بچوکه‌که‌ی له‌باخه‌لی ناو، بانگی کچه‌که‌ی کرد تا به‌رئیکه‌ون، هه‌ردووکیان ئه‌و رینگه‌یان گرت‌ه‌به‌ر که له‌ دیوه‌ دا‌ ده‌چیته‌ ده‌روه، به‌ناوه‌ندی ئه‌و دینه‌ی که خه‌لک هیتشتا له‌و به‌یانیه‌ زووه‌دا له‌خه‌ودا بوون تیپه‌پی، دایکه‌که‌ که دووباره هیزی وه‌به‌ر هاتبۆوه، هه‌نگاوی گه‌وره‌گه‌وره‌ی ده‌ناو به‌ ئازادی و سه‌ربلندی به‌ناو ته‌مدا بۆ پینشه‌وه ده‌چوو، ده‌ستی کچه‌که‌ی له‌ ده‌ست دابوو، کچیله‌که‌ی که هه‌ولیده‌دا پین به‌ پینی دایکی بروت به‌رئوه، ئه‌و ساکه‌ په‌ی پیده‌برد، که چاوی تا چ ئه‌ندازه به‌ خرابی ده‌بینی، له‌ مالیدا که هه‌موو شوینیکی شاره‌زا بوو، باش و دلنیا به‌ریدا ده‌رپوشت و هه‌ستی به‌وه نه‌ده‌کرد، زیاتر هه‌ستی ساودان و بۆنکردن رینه‌رایه‌تی ئه‌وی ده‌کرد، نه‌ک هه‌ستی بینایی، به‌لام لیره‌ له‌و جاده‌ نه‌ناسراو و پر به‌رزی و نزمیه‌دا، که به‌رده‌کان که‌م و زۆر له‌زه‌ویدا چووبوونه‌ خواره‌وه، خو ئه‌گه‌ر ده‌ستی له‌ ده‌ستی دایکی نه‌بوایه، هه‌لبه‌ت به‌رده‌بۆوه.

ژنه جحیله‌که له‌و بابته‌ وه‌ئاگا هات و ترس دایگرت، ئیدی گیانی چووه پیشوازی ئه‌و موسیبه‌ته‌وه، ترساو

هاواری کرد:

- ئەی وای منالە بێ گوناھە کەم خوانەکا بە درەنگی
تۆم وەبیر کە وتبیتەو، وەلئ تۆ هیچ کاتی بەمنت نەگوتوو
کە چاوت نابینن، من دەمزانی کە ئەوئاوہی کە لە پیلووت
دیتە خواریوە کویرت دەکات، کچۆلەکە کە نزیکە ی کە وتبوە
گریانەو وەلامی دایەو وگوتی:

- منیش وام بیر دەکردەو دایە، وەلئ ئیستا نارەحەتی
من تەنھا لەو رینگە پڕ لە ھەورازو نشیوہیہ، کە من خووم
بەو نەگرتوو، ئەو ھەندە توند بە رینگادا بڕۆم.

دایکە کە ھەنگاوی ھیدی تر ھەلیناوی بێ ئەوہی
ھەردووکیان قسەیی بکەن، لەسەر رویشتن بەردەوام بوون،
کە لە داروخانەدا وەنزیک کەوتنەو، دایکە کە چونکە پەلە ی
بوو بێ ئەوہی ھاگای لئ بێ دیسانەو بە توندی ھەنگاوی
ھەلینا، ھیشتا کە زۆر زوو بوو ئەوان یە کە مین موشتەری
دەرمانخانە بوون، دەرمانفرۆش بێ ئەوہی پەلە بکات
تەختەکانی بەردەم دوکانە کە ی ھەلەگرت، زۆر جار ان بۆ
باویشکدان دەوہستا، یا ئەنگوستەکانی خۆی دەبردە ناو
قژی ئالۆزو درێژی وسەری خۆی دەخوراند، کە سەری خۆی
بلندکرد چاوی بە ژنە دێھاتیہ کە و کچە کە ی کەوت کە لە بەردەم
پیشخانی مەغازە کە دا وەستاو، بە سەرسوڕمانەو گوتی:-
بەو بەیانہ زووہ چیتان دەوئ؟

دایکە کە کچە کە ی پێ نیشانداو پرسی:- کاکە تۆ دەرمانیکت
ھە یە بۆ چاوی نەخۆشی ئەو کچە؟

پیاوہ کە چاوی بربییە چاوی بێ نووری کچە کەو، کە
بەوان پیلوی سوور ھەلگەراوی کە بە زەحمەت لیکدەبوونەو
ومو عایەنە ی کردن، پرسی ئەوہ بۆ وای لێھاتووہ؟

دایکه که گوتی:

- یه کهم جار وام خه یال ده کرد، که له بهر دووکه له وای لینه اتوه، میژدی من مردووه وناچارم، له دهشت کار بکه، له بهر هه مان هه موو جارئ درهنگ ده هاتمه وه مال وکچه کهم ناگردانی ده کرده وه، به لام له و سالانه ی دواییدا، ده بن عیله تی دیکه ی پهیدا کردبن، چونکه من زورم ناگا له بووه، وه کو نه وه وایه که ناگرئ له ناوچاوه کانی بیت و ده یانسووتینی، هه لبت نازانم چ جور ناگریکه؟ چونکه کهس له و کچه نارامتر نییه، به دریزایی ژیانم نه مبینیوه به دخولقی بکات.

پیاوه که سه ری راته کاندو باویشکیکی گهرم و گوری هاتی، پاشان به خاویریه وه گوتی:

- زور هه ن به هو ی ناگریکی ناوه وه یی، چاوانیان وه کو چاوانی کچی توی لیدی، هه لبت هه موو جوریشی هه یه و هیچ مه ره می نه م جوره تایه چاک ناکاته وه، نه و دهرده هه رده بن و دهرمانی نییه.

نه و قسانه وه ک گولله و ابو، نه و دله خه مزه ده یه که ئومیدیکی هه بوو داته پی، دایکه که به گورانن به لام به ده نگیکی کز گوتی:

- رهنگه له و ده و روبه رانه دا دکتورئ پهیدا بین، حه تمن هه ره هه یه، ببوره تو دوکتورئ باش ناناسی هه رزانیش بی، ئیمه هه ژارین.

به لام پیاوه که سه ری قزنی خوی راته کاند، له کاتی هیتانی دهرمانیکی کونینه که له ناو قوتیه کی داریند ابو له وه لامدا گوتی:

- هیچ هونه ری ناتوانی بینایی نه و بگه رینیته وه، من له وه

دلنڀام، چونکه نه مجوره دهردی چاوه م زور دیوه، هه موو روژی چهند که سنی دینه ئیره وه، که چاوه کانیا نئاویان به سهر هاتووه، هه موویان شکاتی نه و تابه دهر وونیه ده که ن، له پرودا پزیشکانی دهره وهش، دهرمانیکی کاریگه رییان بق نه و دهرده نه دوزیوه ته وه، چونکه نه وان هه رچهند له گه ل په ک هامشویان کردووه، له م باره یوه وپیلوویان لینک کردوته وه، به خویندنی دو عاو نزا له بهردی جه هه ننه میان سویوه، دیسان نه و ناگره گه راوه ته وه وچاوی خواردوون، هیچکه س ناتوانی نه و ناگره له بین بهریت، چونکه له ناوه وه را، هه تا له قوولا ییدا داگیرساوه، من ئیستا که په ک توزی فینک که ره وه تان پیده ده م، که بق ماوه په ک چاوی هیور ده کاته وه، به لام چاره سهری په کجاره کی ناکات.

توزه که که وهک دانه ی ووردی گهنم واپوو، به رسته په که وه گلزله بوویوو، هه لپرشت و پاشان گوتی:

- به لی خانم کچی تو کویر بووه.

به لام که حاله تی کچوله که ی بینی، که به و قسانه وه کو منالین، که له پرینکا لیدانینکی بهرکه وتبئ زهنده قی چووه، نه ویش به شیوه په ک که گوزارشت له دلسوزی بکات، زیادی کردوگوتی:

- تازه خه مخوردن چ سوودی هه یه؟ ته قدیر واپوو، نه و وا دیاره له ژبانی پیشترینی خوی-مه به سستی دوناود ونه- که دوا ی مهرگ روچه که ده چینه ناو جه سته په کی دیکه- کاریکی خراپی کردبئ، یا سهیری شتیکی قه ده غه ی کردبئ، ئاوا شایانی نه و سزایه بیت، یا له وانیه باوکی یا تو خانم گونا هینکت کردبئ، مروف چ ناگای له دلی خه لکییه؟ به هه رحال هه ر به لکه یی بق نه و موسیبه ته له نارادبئ، نه وه ئیستا دامه نگیری

ئەو كچه بوو، هېچ كەس ناتوانى وويستى خداوهند بگورې،
 پياوھه كە جارېكى تروش باويشكيكى هاتى، ئەو باويشكه بازى
 بوو له هەستى بەزەبى زووتېپەرى ئەوھو، ئەو پارەبەى
 كە بۆى دريژ كورد وھريگرت و ئىدى بۆ لای پشتى دوكانەكە
 بە ريكەوت، بەلام ژنە گەنجەكە كە لەھەژمەتان جەسارەتى
 ھاتبوو بەر، بە ئازايەتھەكى تەواوھو نەرازى بوو و گوتى:
 - نا نا ئەو كويز نيبە تا ئىستا بيستوتانە كەسى لەبەر
 دەردى چاۋ كويز بيبەت؟ خەسوم ھەر لە منداليەوھ نازارى
 چاۋى ھەبوو لەگەل ئەوھش بەكويزى نەمرد،

ئەوھى تر بې ئەوھى مەودا بداتە دەرمان فرۆشەكە وھلام
 بداتەوھ، دەستى كچەكەى خۆى تووند گرت، تا لىنەگەرى
 بلەرزى، لەوكاتەدا بۆ لای دوكانى زير فرۆشەكە چوو، كە
 كابرابەكى نەناسياۋى ريشن بوو، داىكەكە كيسەكەى لە
 باخەلى دەرھىتاۋ داىە كابران زۆر لەسەرھخۆ گوتى:

- بې زەحمەت ئەوانە لەمن بگرە، لەبەر ئەوھى مېردەكەم
 مردووھ من ئىدى ناتوانم سوود لەوانە وھرگرم.

لەو كاتەى كە پېرەمېرد زيوەرەكانى لە ناو تەرازوۋدا
 دەكيشا، تا نرخەكەيان دەستنيشان بكات، ژنە گەنجەكە لە
 چاۋەروانى دابوو، كچەكە قولى لە سەر چاۋى دانائ دەستى
 كرد بە گريان و بە دەنگيكي پچراۋ گوتى:

- داىە من خەيال ناكەم كويز بووبم، چونكە ئىستا وا
 دەبېنم كە شتى لە ناو تەرازو دەبريقتەوھ، مەگەر وانيبە؟
 ئەگەر كويز بوومايە ئەوھم نەدەدى، ئەى ئەوانە چيبە؟

داىكەكە لەو قسانە تىگەبى كچەكەى چاۋى نابېنى، ياخود
 بە زەحمەت دەبېنى، چونكە زيرەكان لەبەر چاۋى ئەو زۆر
 بە روونى دەدرەوشانەوھ، ژنە بەو جۆرە لە دلەوھ دەنالى،

له وه لامدا گوتی:

- هه ق به تویه کچم ئه وه ئهنگوستیله یه که که ماوه یه که هه یتیم، به لام ئیستا ناتوانم له پهنجهی کهم، ئیستا ده مهوی بیفرۆشم، چونکه پاره که ی به که لکمان دیت.

ئو خه مه تازه یه بووه هۆی ئه وه ی که دایکه که که مترین بیر بکاته وه له باره ی ئه و زیترانه وه، یا به مانا وچه مکی که ئه و شتانه ی هه بین یا نا ناکه ویته ئه ندیشه وه، مناله که ی نه یتوانی بوو ئه و زیترانه به دره خشاوه یی ببینیت، ئه وه ش ته نها شتی بوو که له نه زه ری ئه ودا بایه خی هه بوو، پیره میژد زیپره کانی به سندوقیکی بچوک هه لواسی که بازوبه ندو ئهنگوستیله و گه رده ن به ندو هه موو جوړه ئامیتریکی زینه ت وجوانی دیکه ی تیندا بوو، ژنه گه نجه که ئیدی ده ربه ندی زیوه ره کانی خۆی نه بوو، چونکه ئه وانه ته نها بۆ ئه و چه ند شتیکی بریقه دار بوون، که مناله کویره که ده ستنیشانی نه ده کردن.

حاله که که وه ها بوو، ته نها ده بوایه شتیکی دیکه بکړی، دووباره دهستی کچه که ی گرت تا سایه دی بیت، چونکه دیار بوو کوچه که که مکه م پر ده بوو، خه لکی بۆ کړین و فرۆشتن ده هاتن، جوتیارو باخه وانه کان سه به تی پر له سه وزی ته رو تازه ی خۆیان، له دوولای کوچه داده نا، ماسی فرۆشان ته شتی پر ماسی خۆیان داده نا، دایکه که که به رده وام بوو له ریگه ی خۆی تا گه یشته دوکانی، کچه که ی له به رده م دوکانه که راگرت و خۆشی به ته نها چووه دوکانه که وه، فرۆشیاره که له مه به ستی ئه وی پرسى وبه هیما ی په نجه کانی شتیکی پښانداو گوتی:

- له وه؟ ئه و شته یه ک سونجی بچوکی مسین بوو، که چه کوشی دارینی پښو یستیشی له گه لدا بوو، کویره کان له کاتی

به‌رئ روښتندا سووډيان ليوه‌رده‌گرت، تا کوږي خويان
 بؤ رښواران رابگه‌پهنن، فرؤشياره‌که بهر له‌وهی شته‌که
 بښپښته‌وه، دووباره شته‌که‌ی خسته‌ی دهنگه‌وه، تا باشی نه‌و
 شته بچه‌سپښی، کچه گه‌نجه‌که که گوښی له‌و دهنگه بوو،
 له‌پړيکا راجفري وسه‌ری بلند کردو بانگی دايکی کردو گوتی:
 - دايکه له‌و ده‌وروبه‌رانه کوږي هه‌يه، چونکه من
 دهنگيکی روونی وهک دهنگی زه‌نگوله ده‌بيستم.

فرؤشياره‌که قاقا پښکه‌نی، چونکه وه‌زعی چاره‌کانی
 کچه‌ی به چاکی ده‌بيني و به تيزه‌وه گوتی:
 - ليره کوږي جگه.....

به‌لام دايکه‌که به نيگاييکی توورپه‌ی وا قسه‌ی کابرای بری
 وقسه‌که له‌ که‌روی پياوه‌که‌دا مایه‌وه، ته‌نھا نه‌وهی کرد که
 دارزه‌نگوله‌که بدا به ژنه‌که‌و به نيگايه‌کی گه‌مژه‌لانه سه‌پری
 روښنتی بکات، پاشان گه‌پرايه‌وه مال، کچه خوښحالبوو
 به‌وهی که گه‌پراوه‌ته‌وه مال چونکه ورده ورده که روژ
 هه‌لده‌کشا شار شلؤغ تر ده‌بوو، پر ده‌بوو له‌ جه‌نجالی، له
 هه‌موو لايه‌کدا دهنگيکی تازه‌تر به‌رز ده‌بووه، بؤ فرؤشنتی
 شتومه‌کی خويان وایان هاوار ده‌کر گوښی مروفيان کاس
 ده‌کرد، نه‌ويان ده‌ترساند، نه‌و رښوارانه‌ی که کچه نه‌واني
 نه‌ده‌دیت، خويان لیده‌داو به هه‌مان زه‌رافه‌تی ناسایی خویدا
 به ريدا ده‌پوښت، پنی بچوکی خوی له‌ملاو له‌ملادا داده‌نا،
 له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که چاوی ژانی ده‌کرد، ده‌گرژبييه‌وه، به‌لام
 دايکه‌که له‌ناوه‌وه خه‌می ده‌خوارد، نه‌و شته‌ی که تازه‌ی
 کرپبوو واته دارزه‌نگوله‌ی کوږانی به توندی له‌ ده‌سته
 به‌تاله‌که‌ی خویدا گرتبوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که نه‌و دار زه‌نگوله
 بچووکه‌ی کرپبوو، به‌لام دلې نه‌ده‌هات بيدا به کچه‌که‌ی،

چونکه کچه که خۆی به ته‌واوی به کویر نه‌ده‌زانی.
 ته‌واوی هاوین سه‌بری گرت و دووباره به‌ره‌میان
 هه‌لگرت‌ه‌وه‌و به‌شی خاوه‌نکاریان دایه‌ئو سه‌رکاره‌ی که
 پیره‌میزدئ بوو، له‌ئامۆزاو یا له‌و خزمه‌هه‌ژارانه‌ی ئه‌وا
 بوو، پاییزیش گه‌یشت، به‌لام دایکه‌که‌هیشتا ئاماده‌نه‌بوو
 بریار بدات، دلی ده‌یخوازی ئه‌زمونیکه‌تر بکات و له‌خودایان
 بپارێته‌وه، ئاماده‌بوونی کچه‌کویره‌که‌ی، هه‌موو رۆژی
 قسه‌کانی ده‌رمانفرۆشی وه‌بیر ده‌هینایه‌وه‌که‌گوتبووی
 -گوناھی که‌سو کاری ئه‌و، یاخو گوناھی که‌تو کردوته
 و مروف چ ئاگای له‌دلی خه‌لکه‌؟

به‌خۆی وت باشت‌ر وایه‌بچێته‌زیاره‌تی په‌رستگاوه،
 هه‌لبه‌ت نه‌ئو په‌رستگایه‌ی که‌نار جاده، چونکه‌ئو به‌هیچ
 چۆرئ ئاماده‌نه‌بوو بچێته‌لای خوداوه‌ندئ که‌له‌و شه‌وه‌ی
 گوریندا، روخساری ئه‌وی داپۆشیبوو، به‌لکو ئه‌و په‌رستگایه‌ی
 که‌ده‌میل دوور بوو و ده‌یانگوت خودایه‌کی به‌هیزوتوانای
 لینه، که‌ئو کاته‌ی ژنان له‌به‌ر به‌دبه‌ختی و بینچاره‌یی په‌نای
 بو‌ده‌بن و له‌بنی دله‌وه‌دوعای بو‌ده‌کن، ئه‌وه‌دوعایه‌ن
 وه‌لامی ده‌بن، دایکه‌که‌ئو نه‌خشه‌یه‌ی خۆی به‌کوړه‌کانی
 گوت و هه‌ردووکیان، سه‌باره‌ت به‌و موسیبه‌ته‌ی که‌به‌سه‌ر
 خوشکه‌که‌یان هاتوو، به‌سه‌ختی خه‌مبار بوون و که‌وتنه
 ژیر کاریگه‌ریتییه‌وه، کوړی گه‌وره‌ترئ به‌هه‌مان و یقارو
 گه‌وره‌یی خۆیه‌وه‌گوتی:

- ماوه‌یه‌که‌له‌مه‌و پیتش بوو که‌دلم بو‌ئه‌و لینی دها،
 له‌بیری ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کا وه‌زعی باش نه‌بیت.

به‌لام کوړی بچوکتري به‌سه‌رسامیبه‌وه‌گوتی
 - من قه‌ت له‌وه‌به‌ئاگا نه‌بووم، که‌چاوی ئه‌و به‌باشی

نابینى، دو عام كردبوو كه ئه هه ر به و وه زعه باشه بىبىم.
دايكه كه كچه كهى خوڤى له و ماجه رايه ئاگادار كرده وه
و پى گوت:

- من ده چمه په رستگايى له باشور، كه له ويدا خودايى
هيه، ئه وه هه مان ئه و خودايه يه كه دواى ته مه نيكي زورى
نه زوكى كورپىكى به خشييه - ژنى لى - له و كاته ي كه نزيك
بوو بووه له و ته مه نه ي كه منالى نه يبت، مي رده كه ي بى تا قه ت
بوو بوو به قه ده ره ي له نه زوكى ژنه كه ي نا په حه ت بوو
بوو، كه ده يه ويست ژنيكي تر به يتى، ئه و كاته ئه و ژنه
چوه پيشگاي ئه و خودايه و دوعاونه زرى بۆ كرد، ئه و مناله
قشته ي كه ئىستا هه يه تى، ئه وى هيتا دونيا وه، كچه وه لامى
دايه وه و گوتى:

- به لى دايه باشم له بيره كه ئه و جووتى كه وشى
ئاوريشميشى بۆ خودايه كه دوورى بوو، كه مناله كه ي
بوو، پيشكه شى خوا كه ي كرد، ده ي دايه دوامه كه وه بړو
لايه وه، به راس تى خوايه كى مي ره بان وباشه، دايكه كه كه وته
ريگا وه، به دريژايى ئه و روژه له گه ل با دا شه رى ده كرد، كه
له و مانگه دا بي ترانه وه هه لیده كرد، سه رمای سه حراى با كورى
له گه ل خويدا ده هيتا، شي ده ت و ساردى با به قه ده ره ي بوو،
كه كه لاي دارو دره ختى كال ده كرده وه و گيا و گولي كه ناري
ده شكانده وه و سيسى هه لده گه راندن، هه موو شتى ده ژاكاو
ده مرد، به لام سه نكي ترو تالتر له و بايه ترسى بوو كه به سه ر
دايكه كه وه زال بوو بوو، ترسى ئه وه ي كه سزاي ئه و گونا هه ي
ئو كرد بوو، به گه ردنى كچه كه يدا بشكي تته وه، كه كه يشته
شو يتى مه به ست ئه سلهن له بيري نه بوو سه يري شكرو
جه لال و جوانى په رستگاو باشى ده روديواره كان بكات، كه

به نه خشی گولی سوور بوو، هه روا ستایشی خواکان بکات، که خه لکیتی زور ده هاتنه جزوریان و سوژدهیان ده بر دو ده چوونه دهره وه، به په له خوی خزنده ژووره وه تا به دوی خودای بگه ری که خوی دهیناسی، له په رستگادا هه ندی عه ترو مؤمی کری، له په که مین رۆحانی سه ر ریی خوی پرسى که پرچینکی گه نم رهنگی هه بوو

- ئایا خودای زیندوو له کوینییه ؟ رۆحانییه که له سه رو وه زعی ئاسایی ژنه دتهاتیه که دا که وته گومانه وه، له که ل په کی له ژنه نه زوکه کاندای که وتوته په یوه ندی، که هه موو رۆژی گروپ گروپ بۆ پارانه وه و دوعا کردنی بۆ دوو گیان بوون ده هاتن، ئه وه بوو که لیوی خوی جولانده وه و گوشه یه کی تاریکی له په رستگایه دا نیشاندا، که له کوتایی ئه و خواجه پیرو چرکینه دا له میانی دوو په یکه ری بچوک و بی نرخترا له خوی دانیشتبوو، ئه و دوانه ده ستیاریانی خوی بوون، دایکه که بۆ هه مان ئه و لا چووه پیش، پاشان سه بری گرت تا ئه و پیره ژنه پشت کووړه له دوعا کردنی خوی ببیته وه، پیره ژن بۆ کوړه که ی له ئاستانه ی خودایی ده پارایه وه و ده گریاو ده یگوت ئه وه ساله هایه به زه وی نووسا وه و ناتوانی بجولئ، بیماری ئه و به په یه که که هه تا ناتوانی منالینکی بیی.

پیره ژن له کاتی دوعادا ده یگوت:

- ئه ی خودای ره حمه ت ئه گه ر گونا هنی له مالی ئیمه کرابی و که فاره تمان نه دابن، ئه وه ئیمه حالی بکه، ئه گه ر له بهر ئه و گونا هیه که کوړه که ی من ناتوانی بجولئ به من بلئ بزانه که من که فاره ی ئه وه ده دم، به لی من که فاره ی ده دم.

پاشان پیره ژن هه لسه یه وه و به کۆخه کۆخ و ناله کردنه وه

لهوئ به دوور كهوته وهو دايكه كهش به نۆبهى خۆى بۆ نهزر و نياز كهوته سهر ئهژنۆوه، چهند دهيكرد نهیده توانى قسهى پیرهژن لهبیر بكات، وایده هاته بهرچار، كه خودا كه قیافه تىكى عه بوسو زبرى گرتۆته خۆى، نىگا كردنى ئه و روخساره رهنگزىرو سافه، له بهر ا بهر رۆحى گوناهاكاریدا، كه بهر له كه فاره دانى گوناهى خۆى هاتۆته دوعاوه، زۆر كارىگه ر نیه، له دیماییدا دايكه كه له جیوه ههلسایه وهو به زهحمهت ههناسه یهكى ههلكیتشا، نهیده زانى گریه و زارى نرخی ههیه یا نه؟ بهلام مۆمى داگیرساندو گهراپه وه، كاتى دووباره ئه و ده میلهى بپرى ماندوو بووبوو تهزى بوو، گهیشته وه ماله وه وخۆى هاویشته سهر چوارپایهى خۆى و له وهلامى ئه و پرسىارانهى كه مناله كانى سهبارهت به شىوهى وهلامى خوداوه، له بارهى دوعاو نهزرو نيازى ئه وه وه، دهیانپرسى به بیچمىكى خه مهنگیزه وه گوتى:

- من چ خه بهرىكم ههیه له بارهى ئیرادهى خوداوهندان؟ من تهنها دوعام كردوه، ئیستاكه په یوهسته به ویستی خوداوهند، دهبى سهبر بکهین كه دوعامان قبول بیت.

بهلام له قوولایى دله وه ئاره زوى ئه وهى كرد كه خۆزكه ئه و گوناهى نه ده كرد، هه رچهند ئه و ئاره زوه زۆرتى هیزى دهگرت، ئه وهنده زیاتر له خۆى دهپرسى بۆچى خۆى به و كاره وه پيس كردوه؟ ئیستاكه پیاوه كه، به روخسارى سافى خۆى ئه وى تووشى هیلنج دهكرد، ئیستاكه به خاترى گوناهى خۆى كه هه رگیز نهیده توانى بیشووته وه، نه فرهتى هه بوو، له ساتى ئه و نه فرهته قووله دا، له گه رم و گورپى و له كهنجیتى خۆیدا، كه ئه و یان جیبيان هیشتبوو، چاكبوونه وهى دۆزییه وه، ئیدی بۆ ئه وهیچ پیاوی نه بوو له دونیادا به مانای

پیاو، جگہ لہو سڻ جگہ رگوشہیہ، کہ یہ کیان کویر بوو، ئیدی
ھیچ شتیکی دیکہ بۆ ئه و نه مایۆوه.

بهشی سیژدهم

دایکه که ورده ورده گهنجیتی خوی له دهست دهدا، پتی له چلو سییهمین سالی ته منی خوی نابوو، زوربهی شهوان حسیتی ئه و زه منه‌ی دهکرد، که به‌سه‌ر رویشتی باوکی مناله‌کانیدا رت بوو بوو، ته‌واوی په‌نجهی ه‌ردوو ده‌سته‌کانی ده‌قوچانده‌وه‌و دیسانه‌وه دوو چه‌نجهی تریشی ده‌خسته‌سهریانه‌و، به‌لام سه‌بارت به‌و سالانه‌ی که ئه‌وخوی له ئاوییدا به‌ بیوه‌ژن ناوزه‌د کردبوو، ئه‌وه ژماره‌ی ئه‌و سالانه، له ژماره‌ی په‌نجه‌کانی یه‌کده‌ست تیپه‌ری ده‌کرد.

به‌موه‌سفه‌وه‌ش ه‌روه‌ها باریک بوو‌بووه و توندوتولتر له هه‌میشه‌ به‌ریدا ده‌رژیشت، ته‌نی قه‌به‌ نه‌ده‌بوو، ژنانی دیکه له‌و سنو ساله‌ ده‌شکانه‌وه، یا قه‌له‌و ده‌بوون، بۆ نمونه کچه‌ ئاموزاکه‌ی و بیوه‌ژنی زوربلیی دی هه‌موو سالی قه‌له‌و تر ده‌بوون، به‌لام خودی ئه‌و وه‌کو روژانی جه‌وانی زراف و به‌هیز ما‌بووه، ته‌نها مه‌مکه‌کانی ووشک هه‌لگه‌ر‌ابوون و بچوک بوو‌بوونه‌وه، کاتی له‌به‌رده‌م رو‌شنایی ته‌واودا سه‌یریان ده‌کرد، ده‌یانینی که به‌ده‌وره‌ی چاوانییه‌وه، له‌به‌ر کاریگه‌ریتی کاری سه‌ختی به‌ر هه‌تاوی گه‌رم و سووتینه‌ردا چین چینی بچوک به‌دیار ده‌که‌وتن، پیسته‌ی جه‌سته‌شی دوای چه‌ندین سال کارکردن له ده‌شته‌کاندا ره‌شداگه‌ر‌ابوو، ئه‌و توندی و تیژی‌ی پیشترله‌ودا نه‌ما‌بوو، چوست و چالاک

کم بو بوؤوه، چونکه هر لهوزمانهوه که ئه و تروه
 خه ساره ی له جهسته ی خویدا دهراویشته، ئیدی هیچ کاتی
 خوی وهکو روژانی یه که م ههست پی نه کردهوه، کاتی له
 دیکه دا بۆ ئه وه بانگیان دهکرد، تا بچیته لای ژنیکه وه له
 کاتی زاییندا، به و پینه ی که ئه و بیوه ژن بوو، حسینی ژانی
 سه روپرچ سپیان ی گه ره کیان بۆ دهکرد، که زورجارانیش
 بابه تیکی وه ها ده هاته ئاراهه، خوشی ههستی پیده کرد که
 پتویستی به زهحمه تیکه بۆ ئه وه ی له جتوه بجولیته وه، هه تا
 یه کدوو جار ان ئه و ژنه ی که منالی ده بوو ناچار بوو بوو، تا
 گه یشتنی ئه و خوی مناله که بیت، روژیکیان منالیکی نوزادی
 له دهست که و ته سه ر فرشی وه تاغه که وه، مناله که کوپ بوو،
 خوشبه ختانه له مه ترسی قوتاری بوو، ته نها سه ری پیکراو بی
 ئه وه ی میشکی عه بیی تی که وتبی، ئه ز قه زا مناله که زور ساغ
 و به هیزیش رزگاری بوو.

مناله کانی ورده ورده گه و ره ده بوون و ئه ویان به پیر
 له قه له مده دا، کوپه گه و ره که ی هه میشه داوای لی ده کرد،
 که به حسیته وه، له کاتی زهوی کینلندا، به ردی گه و ره گه و ره
 هه لئه گریت، ئه و کاره بخه نه ئه ستوی ئه وه وه که به ئاسانی
 ئه نجام بدری، کوپه ئه و ئه و ساکه که گه یشتبووه ته مه نی
 بلوغه وه له ئه و په ری هیزوتوانای خوی بوو، هه میشه هه ولی
 ده دا که کاری سوک سوک بسپیریته دایکییه وه، هیچ شتی
 ئه وه نده دلی ئه وی خوش نه ده کرد، که ببینی دایکی له روژیکی
 هاوینی دا به سه ر ته خته وه له بهر سپهر دانیشی و ئارام ئارام
 خه ریکی دورین بیت و خوشی بچیته ده شتاییه وه.

به لام له راستیدا دایکه که به و ئه ندازه یه پیر نه بوو بوو
 که کوپه که وای بۆ ده چوو، ئه و هه میشه کاری کشت و کالی

لهه مووکاره کان پښ باستر بوو، حزی ده کرد به سهر زهویه وه کار بکات، پاشان به جهسته یه کی شه لال به ناره قه وه، پاکو پاکیزه که بای ده شتابی ووشکی ده کرده وه هه روه ها به جهسته یه کی کوتراو به ماندو و بوونکی ناسایی بگه پښته وه مال، چاوه کانی خوویان به دهشت و کپوستانه وه گرتبوو، نه ده کرا وا به ناسانی نه و دیمه نانه به کونی ده رزیبکی ووردو باریکدا بیات، به م وه سفوه به پاستی جیگه ی ژنیکي چوستو چالاک، به خوی و به چاوه ساغه کانیه وه له مالیدا خالی بوو، به تاییه تی که نیستاکه هه موو ده یانزانی که کچوله که کویر بووه، خودی نه و بیچاره یه ش هر له و روزه وه ی که له گه ل دایکی چوو بوو بو شار، په ی به مه بردبوو، نه دایکه که و نه کچه باوه پریان به موجیزه ی خودای په رستگاره نه بوو، دایکه که له بهر ترسی سزای نه و گوناوه ی کردبووی و کچه ش له بهر نه وه ی وای خه یال ده کرد که کویر بووه، روژنیکیان دایکه که لئی پرسى:

- نهری له ناو نه و کیسه یه دا هیشتا توز بو چاوت ماوه؟
 کچه جحیله که که له ناستانه ی ده رگادا داده نیشت
 وله وکاته که چاوی به ته وای کویر بوو بوو، ئیدی روناییشی
 نه ده بیینی که پییه وه ناره حهت بیت، له وه لامی دایکه که دا به
 نارامی گوتی:

- دایه زور له میژه که هه موویم به کار هیتاوه.

دایکه که دو باره گوتی:

- که واته دیسانده بښ بیکرینه وه، بو به منت نه ووتروه که

ته و او بووه؟

کچه گه نجه که سهری راته کاند، کاتی دایکه که سه پری
 نه وی کرد، دلی له لیدان که وت، چه ند ووشه بیکی دلته زین له و

دهمی وا مهکین و په سندا دههاته دهره وه:--

ئاخ دایه من کویرم، من باش دهرانم کویر بویمه، ئیدی من ناتوانم تو ببینم، خو ئه گهر له دیواری هوشه ی خه رمانگا بو ئه و لاتر برؤم، ناتوانم ریگه ی خؤم بدؤزمه وه، ئاگات لئ نییه که من ئیدی له ماله وه دور ناکه ومه وه؟ هه تا ناچمه دهشتاییش؟ له وحاله دا که به گرزی و خهفت و مهینه ته وه گازی له لیوی خوی دهگرتو بناغه ی گریانی دانا، چونکه مه علوم بوو که گریان زیاتر چاوه کانی دهخاته دهره وه، ئه و به پنی توانا هه تا هه ولیشی ده دا نه گریه.

دایکه که وهلامی نه دایه وه، دهیتوانی چ به مناله کویره که ی بلیت؟ دوا ی ساتی له جیوه هه لسا یه وه و چووه ژووره که ی خویه وه له بنی ئه وسندوقچه یی که پیشترو بؤزپروزیوه ره کانی بوو، ئه و سونجیه بچوکه ی که کپی بووی، هینایه لای کچه که ی و گه راپیه وه و گوتی:

- وهره رۆله گیان من ئه وشتم بۆ رۆژی کپی بوو که.....

نهیتوانی قسه که ی ته واو بکات، به لام دارزه نگوله که ی نایه دهستی مناله که و ئه ویش زوو زانی مه سه له که چیه و دار زه نگوله که ی گرته دهست، کچه که ئارامی خزی وه دهست هینابزوه، دارزه نگوله که ی کوشیه ناودهستی و به شیوه یه کی شکاتنامیزه وه گوتی:

- به لئ دایه پنیوستیم پنیه تی.

کاتی ئه و شه وه کوره گه وره که له دهشت ده گه راپیه وه، دایکی داوای لیکرد که داردهستیکی موحکم بباتو بۆ دهستی خوشکه که ی سافوولوسی بکات، تا بتوانی له لایه ک به ودارزه نگوله یه وه خه لکی ئاگادار کاته وه له لایه کی

تره‌وه‌ش به کومه‌گی ئه‌و داره وه‌کوه‌موو کویره‌کانی دیکه،
 به ئازادییه‌کی زورتر وبه ترسیکی که‌متره‌وه به ریدا ب‌روات.
 له‌وحاله‌ته‌دا ئه‌گه‌ر که‌چه‌تووشی حاله‌تیکی به‌د بووایه
 یاخود نا‌ئاگاهانه‌خۆیان له‌و بدایه‌و به‌زه‌ویان دابا، ئه‌وه‌که‌سی
 دایکه‌که‌ی سه‌رزه‌نشت نه‌ده‌کرد، چونکه‌ئو نیشانه‌ییکی
 داوه به‌که‌چه‌کی که‌کویره‌کان ده‌بوایه‌هه‌یانبوا و هه‌موو
 ده‌یان‌توانی چاکی ببینن، له‌و رۆژه‌وه‌به‌دوا به‌بێ ئه‌ودووشته،
 واته‌دارزه‌نگوله‌چوکه‌له‌که‌ی و دارده‌سته‌که‌ی، که‌ئو‌ساکه
 فیز بووبوو چون‌به‌ئارامی و روونی وه‌ده‌نگی به‌ینن، هه‌یچ
 کاتی له‌مال نه‌چوو ده‌ره‌وه، به‌کومه‌گی ئه‌و دووشته‌وه‌به
 دلنیا‌یی‌وه‌به‌ریدا ده‌رۆیشت، که‌چیکی نزیکه‌ی خۆش بیچم
 بوو، روخساریکی وردوخه‌مناکی هه‌بوو، هه‌یله‌کانی ده‌موچاوی
 ئاسه‌واری خه‌مه‌نگیزی ئه‌و نه‌جولانه‌وه‌یه‌ی که‌عاده‌ته‌ن
 کویره‌ایه‌تی به‌سه‌ر روخساره‌وه‌ی نه‌قش ده‌کات، پینچه‌وانه
 ده‌کرده‌وه، به‌م چه‌شنه‌وه‌کارامه‌ییکی باشی هه‌بوو له‌هاتو
 چۆکردن به‌ناو مالدا، که‌هه‌ندی جار پینو‌یستی به‌دارده‌ست
 نه‌بوو، برنجی ده‌شوشته‌وه‌و لینه‌ده‌نا، به‌لام دایکی نه‌یده‌هه‌یشت
 ئاگری ژیر مه‌نجه‌ل دابگیرسینی وروشن بکاته‌وه، وه‌تاغ و
 هه‌وشه‌و وخه‌رمانگای که‌سک ده‌داو ئاوی له‌گۆم ده‌هینا،
 هه‌یله‌کی مریشکانی له‌کۆلیتی مریشکان که‌بۆ ئه‌و ئاسایی بوو
 کۆده‌کرده‌وه، به‌بۆن یاخود به‌ده‌نگ ده‌سنیشانی ده‌کرد، که
 شوینی ده‌واران له‌کوئییه؟ ده‌یتوانی ئالیکیان له‌به‌رده‌م دابنیت،
 به‌کورتی ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌مووکاریکه‌وه‌داده‌شکا، جگه‌له
 کاری ده‌شت و خه‌یاتی نه‌بێ، هه‌یزی کارکردنی ده‌شتایی
 نه‌بوو، واده‌هاته‌به‌رچاو که‌ده‌ردو ره‌نجی کاته‌کانی منالی،
 که‌شه‌کردنی جه‌سته‌ی ئه‌وی راگرته‌بێ، کاتی که‌دایکی ئه‌وی

به مجوره له رتي روښتندا دهدي، جگړي ده بووه که باب، به شپږزه يي و نيگه رانيه وه له خوي ده پرسی که کاتي ناچار بيت به شوي بدات، نایا چ سه رنوښتن له چاوه پرواني نه ودا ده بيت؟ چونکه به هر ته قدیري بيت روژيکي وا دینه پيش و نه و ده ترسي له وهی که به له مردني که سي په پيدا نه بيت ناگای له و بيت، يا خود بيکاته ژني خوي، چونکه ژن وهک به شي له و تاکانه ی که له خانه واده له دایک بووبن حسيب نه ده کرا، به لکو وهکو به شي له خانه واده ی میړده که ی حسيب ده کرا، زور جار ان له م باره یه وه بيري ده کرده وه له خوي ده پرسی ناخر چ که سي ناماده یه له گه ل کچيکي کویردا زه ماوه ند بکات، جا نه گه ر که سي نه بوو به رپرسياريتي نه و بگريته نه ستو چی به سهر دیت؟ که له م باره یه وه قسه ی ده کرد کورپه گه وره که ی ده يگوت:

- دایه تا نه وکاته ی نه و به شي خوي له و مال کارده کات، من ناگام لیده بيت.

نه و قسه یه تا راده یی دلی دایکه که ی ده دایه وه، له گه ل نه وه شدا ده يزانی که نا کرئ پیاو بنا سرئ، تا نه وکاته ی که ده زانين ژنه که ی چونه، له به ره خو بيري ده کرده وه ده يگوت:

- ده بی که سي بدوزمه وه که به چاکي ناگای له کچه کویره که ی من بيت، نه وکاته ی ويستم به دوا ی بوکي بگه پيم، ده بی په کي هه لېژيم که ناگای له دوو نه فهر بيت، له میړده که و له خوشکی میړده که ی.

جگه له وه نیستا که کاتي نه وه ش هاتووه، دایکه که بکه ویته بيري نه وه ی ژني بو کوره گه وره که ی په پيدا بکات، کورپه که ی بی نه وه ی خوشی ناگای لی بی، پنی له نوزده هه مين سالی ته مهنی خویا دهن، به م وه سفه وه ش هيچ کاتي نه به سهر

زمانی هینا بوو، که مهیلی ژن هیتانی هیه، نه پیشانیسی
 دابوو که لهخزیدا ههست بهوه دهکات ژنی ههیتت، هرگیز
 کوپنکی لهو نهجیبترو سهربهروژیر تر پیدا نهدهبوو،
 زوری کار دهکردو هیچ شتیکیشی داوا نهدهکرد، خو
 نهگر جارچ سهری له قاوهخانه بدایه یاخود سال نا
 سالی له روژنکی پشودا سهفهری کردبایه شار، ههمیشه
 لهوکاتانهش کارنکی نهجامدهدا، هیچ کاتی پنی لهکاری فسق
 وفجور نهدهناوقوماریشی نهدهکرد، تنها جاجاره لهدورهوه
 سهیری قوماربازهکانی دهکرد وههمیشه لهبهرامبهر له خوی
 گهورهتردا بیدهنگ دهبوو، کوپنکی تهواوعیار بوو، هرکه
 ناسهواری منالی لهسهر لاجوو ئیدی هیچ عهیبی نهبوو،
 جگه لهوهی که تیبینی برا بچوکهکهی نهدهکرد، بهراستی
 شتیکی سهیر بوو که کوپنکی بهم نازهنینی و خوش خولقییهوه
 کوپنکی که لهگهلهموو خهلکی به غایهت باش و میهرهبان
 بوو، ههتا لهگهلهناژهلانیشدا بهلووتف و موروهت رهفتاری
 دهکرد، کوپنکی بیدهنگ و سهدا، کهدایکی دهچوو تا کوتینکی
 نویی بو بکریت، لینی دهپرسی که چ رهنگینکی بو بکریت،
 به زحمت وهلامی دهدایهوه، کهچی کوپنکی وا له ههقی
 برا بچوکهکهی بهو ناونیشانهی که خوی برا گهورهبوو وا
 به زبری رهفتاری دهکرد، چونکه هر کاتی منالهکه لهکاردا
 ههندی تهملی دهکرد، جوینی پنی دهداو بهتوربوونینکی
 زورهوه، ئهوی مهجور دهکرد که جوړه کارنکی له مزرادا
 بکات، له مالیدا ههمیشه شهرو ههرا بوو، کوپه بچوکتینکه
 زور به گنچهل بوو، ئیدی قیژهو دادو بیدادی بوو، کوپنکی
 گهوره مادامهکی هیشتاکه تاقهتی تاق نهبوو بوو، بیدهنگ
 دهبوو، بهلام که کاسهی سهبری پر دهبوو و کار لهکار

ده ترازا هر چیه که له دهستی هاتبا، به دهستی خالی ده که و ته گیانی براهه کی و نه وهندهی لیده دا تا برا بچوکه که ی به گریان و نه پین وهکو گویره که به لای دره خته کانه وه رایده کردو په نای ده برده بهر مالی کوپی مامی، که کار گه یشتبووه شوینی هه مووخه لکی دئ برا گه وره که یان له بهر نه و زبرییه وه سه رزه نشت ده کردو لایه نگیری برا بچوکه که یان ده کرد، کوپه له و لایه نگیری کردنه ی نه و خه لکه بو نه و هارتر بو، وهکو نه وهی کی هه وساری پساین کاری خوی به ره لاکرد، تا نه و جیییه ی به تاییه تی له مالی کوپی مامی له میانی ژماره یه کی زور کچو کوپ که وهکو قارچک شین ده بوون، بیکارو بیعار به ره لای بیوون ده ژیا.

ته نها نه و کاتانه دهیتوانی بگه پیته وه مالی، که ده بیینی براهه وره که ی بو کاری دهشت رویشتووه، لی که رق له دلی براهه وره که ی کو ده بووه، بهر له وهختی خوی ده گه پرایه وه مال هه رکه برا بچوکه که ی له مالی ده دی سه ری له بن بازوی خو ده نا و نه وهندهی لیده دا تا دایکی رایده کردو ده یگوت:

- لیتیگه پئ کوپم لیتیگه پئ، تو شهرم ناکه ی ناوا له برا بچوکه که ت ده دهی و خوشکت ده ترسیتی؟

به لا پیاوه گه نجه که ده یگوت:

- مه گه ر نابئ په روه رده ی بکه م؟ ناخر نه و باوکی نییه و من برای گه وره ی نه وم، نه و کوپه له کوپیکی به دره وشت و بیکارو ته مه ل زیاتر نییه، هه ر کاتی هه لی به ده ست ده هیتی، ده چیته دوا ی به زمی خوی، تو که باش ده زانی دایه، به لام تو نه وت له ئیمه خو شتر ده وئ.

له راستیدا خالی بیهیزی ژنه که له وه دابوو که په یوه ندینیکی زیاتری به کوپه بچوکه که یه وه هه بوو، منالی بوو دلی دایکی

بۆی داده خورپا، کورپی گوره له روودا زۆر زوو ببووه
پیاو، هه‌میشه بێده‌نگ بوو بێ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل که‌سه‌ی یه‌ک
قسه‌ بکات، دایکه‌که‌ ئاگای له‌ لایه‌نه‌ نه‌بوو، که‌ زیاتر ئه‌و
ماندوو بوونه‌ ده‌می کورپه‌که‌ی ده‌به‌ستایه‌وه‌و ئه‌وه‌ی که
ئه‌وی گرژومۆن و رووترش ده‌کرد شتی نه‌بوو جگه‌ له
ماندوو بوونیکه‌ی له‌را ده‌به‌ده‌ر.

به‌لام که‌چه‌که‌ی، ده‌بێ بلیین دایکه‌که‌ له‌ قولایی دلییه‌وه
خۆشی ده‌ویست، به‌لام ئه‌و موحیبه‌ ته‌ به‌ ئازار بوو، چونکه
چاوی کویری ئه‌و، هه‌میشه‌ گوناھی ئه‌وی به‌ رۆحیا ده‌کیشا،
نه‌یده‌توانی له‌بیری کات که‌ خودای په‌رستگا دوعای ئه‌وی
قبول نه‌کردوه‌، زاتی دووباره‌ کردنه‌وه‌ی ئه‌و نه‌زرونیازه‌ی
نه‌ده‌کرد، چونکه‌ له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ گوناھی ئه‌و دامه‌نگیری
مناله‌که‌ی بیت، ئه‌ویش تا‌قه‌تی تامل کردنی ئه‌و شته‌ی نه‌بوو،
هه‌رچه‌ند دلی به‌ حالی که‌چه‌که‌ی ده‌سووتا، که‌چه‌ ئه‌وه‌نده
چالاکه‌ی به‌دایکی نه‌ده‌به‌خشی، ئه‌وه‌هه‌میشه‌ به‌ بزه‌وه‌ له
دایکی نزیک ده‌بۆوه‌ به‌ میه‌رو خۆشه‌ویسته‌یه‌کی زۆره‌وه‌، له
که‌نار دایکی ده‌وه‌ستا، تا گوێی له‌ ده‌نگی بیت، به‌لام دایکه‌که‌
به‌هانه‌یه‌کی ده‌دۆزییه‌وه‌و له‌ جیوه‌ هه‌لده‌ستاو سه‌ری خۆی
به‌ کارێ گه‌رم ده‌کرد، چونکه‌ هه‌یزی ئه‌وه‌ی نه‌بوو ته‌ماشای
چاوی ته‌پو به‌ستراو و خالی ئه‌و بکات.

ته‌نها کورپه‌ بچوکت‌ره‌که‌ خاپه‌رۆک بوو ساغ و به‌هه‌یزو
چالاک بوو، ئه‌و به‌ باوکی ده‌چوو، ئه‌و ئه‌فینیه‌ی که‌ دایکه‌که‌
په‌شته‌ر بۆ می‌رده‌که‌ی هه‌یبوو هاتبووه‌ ئه‌و کورپه‌وه‌، دایکه‌که‌
ئه‌وی ده‌په‌رست زۆر جاران له‌ میانی ئه‌وو براکه‌ی
سه‌رسامه‌ده‌بوو، واته‌ هه‌رکات پیاوه‌ گه‌نجه‌که‌ یه‌خه‌ی کورپه‌ی
ده‌گرت، دایکه‌که‌ خۆی ده‌هاو‌یشته‌ نیتوانیانه‌وه‌، ده‌بووه‌ سه‌په‌ر

بۆ كۆپ بچووكترىكهى، جا له بهر ئه وهى كۆپى گه و ره له
 لىدانيدا شهرمى له داىكى ده كرد، ناچار ده ستى له لىدان
 هه لده گرتو كۆپه بچوو كه كه را يده كرد، كۆپه زياتر له
 پيشتر له را كردن دابوو، دواى ئه وهى كه ما وه يهك له مالى
 كۆپى ماميدا خۆى ده شارده وه، له هه مووشو ينى هه تا له
 شاريشدا ويلوسه رگه ردان بوو، يه كدوو رۆژ ون ده بوو،
 پاشان ده گه پايه وه مالى مامى و له وى چاودى رى خولى
 براكهى ده كرد، كاتى كيش كه ده گه پايه وه ماله وه جۆرىك بوو
 وهك بلىى به دواى ئاگرى كه وه هاتوه، هه موو ئه و كاتانه ش
 كه ناچار بوو له مالى كۆپى مامى بمى نى ته وه دا يه كه كه له
 چاوه روانى دا ده مايه وه، تا كۆپه گه و ره كهى له مالى بچى ته
 ده ره وه، ئه وكاته ده هاته دواى و كۆپى بچوكى و ئه وى به
 زمانى چه و ده هى تايه ماله وه، به م وه سفه وه دا يه كه كه له كۆپى
 گه و رهى ده تر سا، وا رو و يده دا كه له گه ليا ده چوه ده شت،
 به لام زووتر ده گه پايه وه مال، تا زووتر به ر له هاتنه وهى
 براكهى خۆراك بDATE كۆپى دو وه مى، كۆپه كهى له هه موو
 خۆراكى سه رگوله كهى هه لده گرت و دا يكى شى چونكه
 ئه وه ندهى خۆشه و يست رى گرى له و نه ده كرد، دا يكى له بهر
 خاترى قسه خۆشه كان و به خاترى بزوت شى وهى و به خاترى
 رو خسارى خپ كه لانه وه سافى، هه روه ها به خاترى ئه و جه سته
 نه رم و چاپوكهى كه زياتر له هه مووشتنى له باوكيدا ده بى نرا،
 ئه وى زۆر خۆشه و يست، كۆپه گه و ره كه ده ستى كى زبرو
 زلى هه بوو، هه روه ها پشتى شى له ئى ستا وه له بهر كارى زۆر
 له كاتى به رى دا رۆيشتن كو و ب بو بۆ وه، به لام كۆپى بچوكى
 سه رزى ن دووى ئاگر پار وه زرنك و ره شتاله بوو، پى ستى كى
 سافى هه بوو وهك فه رخه پشيله چوست و سووك به رى دا

دهرۆیشت، هه ربۆیهش دایکی خوشیده ویست.
کوپی گه وره که وهها سهنگینو بهریز بوو، له بهر ئه و
میهر و خوشه ویستییه که ههستی پیده کرد که دایکی بۆ برا
بچوکه که ی هه یه تی، له م باره یه وه رووده چوو ه ناو خه یاله وه،
ده که وته وه یادی ئه و حه مکه روژانه ی که دایکی له کار کردن
مه عاف بوو، ئه و خۆی ئه و جه وره ی کیتشا بوو، گومانی له وه
نه ده کرد که دلێکی سهنگینی وه کو دلی ئه و ژنه له دنیا په یدا
بییت، که له سه رده می منالیدا به خاتری ئه وه وه ئه و هه موو
هه ول و ته قه للا یه ی دابوو، ئیستاش ئه و هه موو زه حمه تییه ی
ئهوی به هیچ داده نا، که م که م گرینکانی له دلدا کۆده بۆونه وه،
تا ئه و شوینه ی که رقو کینه ی له براکه ی گرت ه دلیه وه.

به‌شی چوارده‌هه‌م

برا گه‌وره تا ده‌هات رق وکینه‌ی سه‌بارت به برای
بچوکه‌که‌یه‌وه له دلدا که‌له‌که ده‌بوو، دایکه‌که ناگای لی
نه‌بوو که نه‌و رق وکینه‌یه چند قووله، تا نه‌و رۆژه‌ی وه‌ک
چۆن که‌نداویکی مه‌زن که له پشت دیواری به‌نداویکدا په‌نگی
خواردیته‌وه، که‌م که‌م له‌به‌ر کاریگریتی ده‌لانی سه‌رچاوه
نه‌یینه‌ی جۆراوجۆره‌کان هیزی وه‌به‌رییت و به‌نده‌ره‌که
ووردوخاش بکات و هه‌لرژیته‌ ده‌ره‌وه، کاتی به‌ربه‌ستیکی
وا هه‌موو له‌مپه‌ره‌کان تیکده‌شکینتی، هه‌موو سه‌رسام ده‌بن،
چونکه نه‌وان له‌و هیزی که‌ ئاو له کاتی هه‌لرژانی ئاسایی
خۆیدا کۆی کردبووه بی‌خه‌به‌ر بوون.

وه‌ری هه‌لگرته‌وه‌ی به‌ره‌می برنج وکۆتایی هاوین،
واته کاتی بوو که ده‌بوايه له سپی‌ده‌وه تا فراڤینی له مه‌زrada
زه‌حمه‌تی بکیشایه و ته‌واوی نه‌وکه‌سانه‌ی که‌ توانای به
کرئ گرتنی کارگه‌ریان نه‌بوو، ده‌بوايه خۆیان کار بکه‌ن،
کۆره بچوکیشه‌که‌ش که‌وتبووه کارکردنه‌وه، به‌ته‌واوی
خۆی ده‌کاری هاویشتبوو، به‌لام له کۆتایی دا هه‌نجه‌تیکی
ده‌دۆزییه‌وه‌و تیی ده‌ته‌قان، به‌لام نه‌مجاره‌ دایکی به‌دزی
برا گه‌وره‌ی نازی وه‌به‌ردابوو و ده‌سته ئیسقانیه‌کانی
لاواندبووه‌و پینی گوتبوو:

- کۆرم له کاتی دروینه‌ باش کار بکه، به‌ برا گه‌ورته

نیشان بده که چند له کاردا نازای.
 نه گهر بتوانی نه وله خۆت رازی بکهیت له کۆتایی کاردا
 شتیکی قه شهنگت بۆ ده کرم ههلبهت هه رچییهک تۆ بتهوی.
 کۆره قه ولی داو لیوه قورمزیه کانی به نیشانهی
 ترشرووی هاتبوونه یه که وه، چونکه ههستی ده کرد که
 رهفتاری به دی به رامبه ر ده کړی، به بێ عوزرو هه نجهت
 چوه بهر کاری، له گه ل نه وهش سایه د بوو که نه گهر براکهی
 به چاوی غه زه ب سهیری نه وی کردبا. به سه لامه تی خۆی
 ده رباز بکات.

نه و رۆژه باران هه ره شهی بارینی ده کرد، نه وه فیه کانه ی
 که دروینه یان کردبوو، هه شتا به سته یان نه کردبووه، هه موویان
 تا رابردنی پاسی که له وه ختی خۆی زیاتر بوو کاریان کرد،
 دایکه که له وه زیاتر توانای کارکردنی نه بوو، هه ززی خۆراگرتنی
 نه و نه وساکه، که متر بوو له زه مانی پێشوو، هی بهر له و
 شه وه تاریکه ی که نه و گیا کولاره تاله ی بۆ پاراستنی ئابروی
 خۆی هه لقوراندبوو، ئاخیکی هه لکیشاو پشته ی به نازاری خۆی
 راستکرده وه و گوتی:

- کۆرم من ده گه پێمه وه و فرافینی تۆ به گه رمی هه لده گرم
 تا تۆ ده گه پێته وه، چونکه من ئیدی له پێ که وتوووم له شم
 نازارده دات،

کۆری گه وره به شینوه یی که له روودا زبیر بوو، به لام
 به نه نفه ست نه بوو، چونکه نه وه یچ کاتی دایکی ناچار نه ده کرد
 که زۆرتر له توانای خۆی کار بکات، له وه لامدا گوتی:
 - که واته تۆ بگه پێوه.

دایکه که رویشته وه ردوو براکه ی به ته نهایی به جی
 هه شت، هه تا بۆ نه وانه ی که گوله گه نمه کانیشیان ده چنی،

که له کاتی روژدا چاودیریان کردبوون، درهنگ وهخت بوو، دایکه که تازه خوږاکی له سهر ناگر دانابوو، که کچه که ی بانگی کرد وهکو ئه وهی سه دای گریانی برا بچوکه که ی بیستین، کاتی دایکه که به په له له ناشپه زخانه په ریه دهره وه دهنگی شله ژاو نامیزی بهرگویی که وت، به په له به لای مه زادا رایکرد، که له ویدا خه ریکی کاری مه زرا بوون، کورپه گوره که ی کورپه بچوکه که ی به توندی په ستا بووه سهر تای گهنم و به قهفته ی سئ لکه که ی بئ ئه مان سه روکه لله ی ده کوتایه وه، کورپه که دهینه پاند مست و پتلاقه ی ده هاویشته تا خو ی له چهنگی برا که ی قورتار بکات، گهرده نی توند گرتبوو بئ وهستان لئیده دا، دایکه که خو ی هاویشته سهر کورپه توورپه که ی و خو ی پئ هلواسی و به پارانه وه پئی گووت:

— ناخ کورپه که م ناخر ئه وه مناله لئی گه پئ،

له م هه له دا کورپه مناله که خو ی له دهستی برا گه وره که ی ره ها کردو به چالاکی که رویشک له میانی دهشت و سه حرادا رایکردو له تاریکی ئیواره دا وون بوو، دایکه که له حزوری کورپه که ی که لیوانلیو بوو بوو له توورپه یی، ته نها مایه وه و به شیوه یه کی له رزاو گوئی:

— ناخر ئه و مناله زیاتر له چوارده سال نییه هیشتا که ش

حه واسی لای چه توونیه،

پیاوه گهنجه که له وه لامدا گوئی:

— مه گهر من له چوارده سالی دا منال بووم؟ ئایا که من له

ته مه نی ئه و دابووم، له کاتی دروینه کردندا چه توونیم ده کرد؟ یا ئه و کاته ی که دیناریکمان ده رامهت نه بوو هیچ پیوستی به وه ده کرد تو به واده ی کرینی ئه نگوستیله و که وای نوی و نازانم وچی چی من ناچار بکه ی که کار بکه م؟

ئەو كاتە داىكە كە تىگەيى كە ئەو كۆرە كە مژەلە ئەو
وادانەي ئەو بەوى داو، لاي براگە و رەكەي دركاندو، جا
لەبەر ئەو هەي كە مەتەرخەمى ئەو ئاشكرا بو، گىژوئە هەلگە پراو
بى ئەو هەي شتەي بلى چاوى بېرە چاوى كۆرە كە يەو.
كۆرە هەروا هاواري دەكردو دەقى دلى خۆي خالى
دەكرد:

- بەلى هەلگرتنى پاره لاي تۆيەو من هەرچىيەك بە
دەست دەهەتەم دەيدەم بە تو، من هەتا يەك فەلس چىيە بۆخۆمى
ناگىر مەو، هەرگىز نەبوو من پوولى لەسەر قەلنەيى يا
گلاسى شەراب داينىم، ئەو هەش كە مەترىن خەرجىە كە هەموو
كەسى لە جىياتى من بوايە هەلئيدەكرتەو،

بەموهەسەفە تو دەتەوئ ئەو هەي من بە خۆمى رەوا نابىنم
بىدەيتە ئەو ئاخەر بۆ؟ بۆ ئەو هەي ناچارى بکەيت كار بکات؟
كارى كە دەبى بى ترومنەت و تەنھا لەبەر امبەر داينى كەردنى
خۆراک و جلىدا ئەنجامى بدات؟

داىكە بە شىو هەي كى لەسەرخۆ و شلەژاوهو هە گوتى:

- من نە وادەي ئەنگوستىلەم بەو داو نە كەوا.

لە حزورى كۆرئ كە ئەو نەندە بەرئزو ئارام بو، كەچى
ئىستا وا لە حالەتى توورە بووندا بو، كە نە دەناسرايەو،
هەستى بە ترس كەرد، كۆرە ديسان بە هەمان حالەتى
توورە بىيەو هە گوتى:

- چۆن هەروايە و، رەنگە بەدترىش بىت، چونكە ئەو
خۆي دەيگوت كە دواي فرۆشى بەرەم و دواي ئەو هەي كە
كەسرى پاره دەدەيت، هەرچىيەك بىهوى تو بۆي دەكرى،
ئەو خۆي دەلى كە تو وادەت بەو داو.

داىكە كە لەبەر انبەر ئەو كۆرە چاكە شەرمەندە بوو بو،

له وه لامدا گوتی:

- مه بهستی من تهنه شوخیه کی بن نرخی سه دیناری بوو.

پاشان ته اووی هیزو نازایه تی خوی کوکرده وهو، چونکه به هر حال دایک بوو، له سه ری رویش وگوتی:

- خو نه گهر واده یه کیشم به ودابن نه وه به ومه به سته بووه که نه وه له تو وره یی و غزه بی تو نه جات بدهم، که هر کاریک بکات دیسانه وه هر له نه ماندا نییه، تو همیشه به نیگای غه نیمانه وه به قسه ی ژهر دارو نیستاکه ش به خو ترمه و تو بز قیزه وه نی ده که یت ده که یت،

کور ه که ی نه یویست هیچی ولامداته وه، دووباره که وته وه کاری دهسکه نه کردنی برنجی دوراوه وه به ه لچوونیکي تاداره وه وه کو نه وه ی شه یتان چووینته ناو پیستییه وه کاری ده کردو زهحمه تی ده کیشا، دایکه چه یرانو شله ژاو سه یری ده کرد، نه وه له وه سه ته ی که کوره گه وره که ی سه باره ت به کوره بچوو که که ی به زبرو بیزه حم ده زانی و تا ده هات زیده رپی ده کرد، چونکه خوشی که مته رخمی هه بوو، له وده می که سه یری کوره که ی ده کرد له وه به ناگاهات که کوره که ی خه ریکه ده گری، به لام هه ردوو شه ویلاکی به سه ر یه ک داده قمرسان تا ری له ته قینه وه ی غه زه بی بگریت، کاتی دایکی سه یری کرده هه ستیکی به نازاری وا له و بوونه وهره دا که کاریگه ریتی له خوی نشان نه ده دا، نه وه دلی دایکانه ی نه وی نهرم کرد، به لام هه سته خوی وه کو هه موو جار ی که یه کن له مناله کانی له خوی دهره نجانده نشان نه دا، چونکه نه مجاره زیاتر له هه موو کاتی نهرم ونیان بوو بوو، به خیرایی که وته قسه وگوتی:

- که متهرخمی له من بووه کوږم، من له و دوایانه دا له گهل تودا به د بوویمه.

من هیچ ټاگام له وه نه بووه که وا توئیدی وا گه وره ده بیت، تو ئیستا بووی به پیاو، من ئیستا نه و راستیه ده رک پینده که م، له مه ودوا نه و پایه یه به ده ست ده هینی که شایانی تویه له مالدا، هه لبت مه به ستم پایه یی به که مه، که له کاتی کاردا هه همیشه هه تبووه، من هه موو نه و مه سه لانه تیده که م و بی چه ندوچوون جیبه جینی ده که م، چونکه راستیت بیه وی من له وه دوا که وتم، من ژنی بۆ تو پیدا ده که م له مه ودوا توبه تی ئیویه واته توو نه و، به مجوره دایکه که ټاږومه ندانه مه سه له که ی پر کرده وه و کوږ چند ووشه یه کی نادیا ری به بنی لیویه وه گوت، نه و کاته پشتی له دایکی کرد بی نه وه ی شتی زیاد بکاته سهر قسه که، دووباره سهرگرمی کاری خوی بۆوه، دایکه هه سستی کرد به وئیمتیا زانه ی که دای به کوږه گه وره که ی باری سووک بوو، به وچه شنه ی بۆ ماله وه ده که ږایه وه و به ده نگیکی به رز گوتی:

- واخه یال ده که م برنجه که خه ریکه وا ده سووتی.

له گهل نه وچند ووشه یه ده یه ویست هه لچوونی کوږه که ی له وساندا که م بکاته وه وکاری بکات که نه و ټاسایی تر ده رکه وی، هه رکه گه ږایه وه ماله وه ماندووبوونی حه سایه وه، سهری خوی له ملاو له ملادا به کاری گهرم کرد، کاتی کچه که ی لینی پرسی:-

دایه چ هه بوو له وی؟

نه ویش به خزیایی وه لامي دایه وه:

- شتیکی گرنگ نه بوو کچه که م، برا بچوکه که ت له کارکردن سهرپیچی ده کرد، له گهل برا گه وره که ت ده مه قالییان بوو، من

وا خه یال ده کهم که هه موو براکان له گهل یه ک به شه ر دین. به په له خه ریکی لینانی ئه و خوراکه بوو، که کوپه که حه زی لیده کرد، له باخچه دا توری هه لکه ندو قاشی کرد، سرکه و رۆنی کونجی و مزره مه نی پاقله ی پیندا کرد، له کاتی کارکردن بیری کرده وه و خو شحالبوو به وه ی که که مته رخه می خۆی پر کردۆته وه، وا هاته بهر چاوی که ژن هینان بو کوپه که ی کاریکی دورسته، لۆمه ی خۆی کرد که بوچی تا ئیستا بی ئه وه ی ئاماده بووبن ئه و ئیمتیا زانه ی پی نه داوه، که له گهل تهمه نی ئه ودا ده گونجی به لام به سه ر ملی ئه ویشی داداوه، ئیستا که بریاری دا که بو واده ی خۆی به وه فا بیت، له کوتای دا کوپه که ی دره نگه ر که پرایه وه مال، شه و به ته واوی داها تبوو، دایکه روخساری کوپه که ی نه ده بینی تنها ئه وکاته ی که که نه که له میز نزیک بووه، که دایکه که مۆمیکی رۆشنی له سه ر دانابوو، ئه وکاته بی ئه وه ی که که نه که ناگای لی بی له نو یکه وه زهینی دایه بیچی کوپه که ی، ههستی کرد که حاله تی ئاسایی خۆی گرتۆته وه، له وه ی که دایکی پنی گوتبوو خو شحال ده هاته بهر چاو، هه موو جو ره ئاسه واری توو په یی ونا ره حه تی له روخساریدا نه ما بوو، کاتن دایکه خولقی خو ش وئارامی که نه که ی بینی، کوپه بچو که که ی که دوو دل و برسی له ده م ده رگا وه وه ستا بوو وله ترسان نه یده و پیرا بیته پیشه وه، بانگی کرد و پینی گوت:

- وه ره کوپم وه ره ژوره وه.

کوپه له کاتی کا چاوی له برا که ی هه لئه ده گرت هاته ژوره وه و برا که ی که ئیستا هتور بوو بووه، ئه سله ن بایه خی به ونه دا، دایکه یه قینی بوو که ئاقلانه رهفتاری کردووه، خۆی خو شبه خت هه ست پیکرد و ئیدی که و ته بهر جیبه جی کردنی

نه خشه‌ی خۆی، نه مجاره‌ش وه‌کو هه‌موو جارێ که گیرۆده‌ی گرفتنی ده‌بوو، بریاری دا که بچینه‌ سۆراغی ئامۆزاو ژنه‌که‌ی، خۆی هه‌یچ کچیکی گه‌نجی نه‌ده‌ناسی، بابه‌تی هه‌لبژاردنی کچی له‌ دیکه‌دا نه‌خرا‌بووه‌ روو، چونکه هه‌موو کچانی دێ خزم و‌که‌سی یه‌کتر بوون، هه‌موو ناوی خانه‌واده‌ی نه‌ویان لێ بوو، له‌شاریشدا جگه له‌ چه‌ند ورده کاسبی، که به‌ره‌میان له‌وده‌کړی که‌سیکی دیکه‌ی نه‌ده‌ناسی، بۆیه شه‌ویکیان چووه‌ مالی ئامۆزاو ژنه‌که‌ی، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش پاییز نزیکده‌که‌وته‌وه، به‌لام هه‌وا هه‌شتا گه‌رم بوو، له‌و کاته‌ی که ژنی ئامۆزای خه‌ریکی شیر پیدانی کۆرپه‌که‌ی بوو، له‌گه‌لیه‌کا ودانیشتن باسی هه‌مووده‌ردیکیان کرد، له‌کو‌تاییدا ئامۆژنی ئاره‌زوی خۆی خسته‌ روو و به‌ژنی ئامۆزای گووت:

- خوشکه‌ تۆ که به‌ر له‌زه‌ماوه‌ندیش هه‌ر له‌م گونده‌ دانیشتووی، کچیکی جحیل بێ نازانی؟ وه‌کو خودی تۆ بیت، پێم خۆشه‌ کچیکی میهره‌بان و‌خۆش خولق بیت و‌ زوو زوو منالی ببی، له‌ کاریشدا نه‌وه‌نده نه‌زان نه‌بێ، من هه‌شتا هه‌تا چه‌ند سالی دی ده‌توانم به‌ کاره‌کانی مال رابگه‌م، له‌ مباره‌یه‌وه‌ نه‌گه‌ر زۆریش باش نه‌بێ گرنگ نییه‌.

کچه‌مامی میهره‌بانی قاقا پیکه‌نی و سه‌یری میرده‌که‌ی خۆی کردو گوتی:

- نازانم نه‌گه‌ر کۆری تۆ ژنیکی وه‌کو منی هه‌بێ به‌باوه‌ری تۆ میرده‌که‌م به‌ختی هه‌یه‌ یا نا؟

پیاوه‌که به‌ سستیکی تایبه‌ت که عاده‌تی نه‌و بوو سه‌ری بلند کرد، قارچه‌ برنجیکی له‌ ده‌می دابوو، که له‌ کاتی گوێ کرتن له‌ قسه‌ی ژنه‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی هزرئامیزه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌و گوتی:

- بەلنى ئەۋەندەش خراپ نىيە.
ژنە لەو داھىززانەى مېژدەكەى جارىكى دىكە كەوتە
خەندەۋەگوتى:

- خوشكى من وا خەيال دەكەم بىتوانم بىچم بۇ جىگائى،
سەرەدەرى دەربكەم و لەۋگوندەى كە بازاپىشى ھەيە، دوو
سەد خانەۋادەى لى دەژى، من ھەلبەت لە ميانى ئەۋ ھەموۋەدا
كچىكى جوان ھەر پەيدا دەكەم، لەم بارەيەۋە بەردەۋامىيان
بە قسەدا، داىكەكە بە راشكاۋى بەدەرىخست كەناتوانى ھىچ
جۆرە خەرجىيەك بگىرىتە ئەستۋ، پاشان درىژەى بە قسەى
خۆى داۋ گوتى:

- ھەلبەت كە باش دەزانى ئىمە ھەژارەن كۆرەكەم جگە
لە پارچە زەۋىيىكى كشتوكالى ھىچى تىرى نىيە، من ناتوانم لە
چاۋەپوانى كچىكى تەۋاۋ ەيار بىم، ئىمە كرىچىنەۋ خۇمان
زەۋىمان نىيە، پىاۋەكەش لەمبارەيەۋە راي خۆى دەربىرى و
گوتى:

- بە ھەر حال ھەرباشە كە شتىكتان ھەيە بە تايىبەتى
لەمدەۋرو زەمانە كەزۆركەس ھىچيان نىيە، من واى
بەچاكەدەزانم كچەكەم بدەم بە يەكى خۇ ئەگەر ھەژارەش بىت
بەلام پارچە زەۋىيەكى ھەبىت، نەك بىدەم بە دەۋلەمەندى كە
زەۋىۋى زارى نەبىت، يەك پىاۋى باش و زەۋىيەكى باش تەنھا
شتىكە كە من بۇ كچەكەى خۇمى ئارەزو دەكەم، ئەۋ كاتە
ژنەكەى پىتى ووت:

- زۆر چاكە باۋكى منالەكانم مۆلەتم پىدە يەكدوۋ رۆژ
بىچمە ئەۋ دىنەۋ سۇراغىك بىكەم.
پىاۋەكە بە پىتى عادەتى خۆى لە ميانى چەند ووشەين
رەزامەندى خۆى راگە ياندو گوتى:

- رازیم، کچهکان ئه وهنده گه وره بووینه که جینگه ی تو بگره وه.

دوای که می ژن ئاموزاکه ی جلیکی پاکو ته میزی له بهر کرد، مناله شیر خۆره که ی هه لگرت، په یتونیکه به کرئ گرت، یه کدوو منالی بچووکیشی سوار کردن بو ئه وه ی له گه ل قهومی باوکی یه کتر بناسن، دوو نه فه ریشی له کچه گه وره کانی له گه ل خۆی برد، تا له چاوه دیری مناله بچووکه کان کۆمه گی بکن، خۆشی سواری که ره بۆزی خۆیان بوو، له بهر ئه وه ی وه رزی دروینه ته واو بوو بوو ئیدی گامیشه که بو گیره ی خه رمان بهس بوو، میزده که ی پیو یستی پی نه بوو، حه ره که تیان کردو سه فه ریان زیاتر له سی روژی خایاند. له رتی گه رانه وه کچه مام ته نها که وتبووه بی ری ئه و کچه پی ترا گه یوانه ی که بینی بووی، هه رکه گه راپه وه، دایکه که هه ر له گه ل گه رانه وه ی بو پرسیار کردن هاتبووه پیشوازی ئه وه وه، به دایکه که ی گوت:

- له ودیه ی که من چوو بوومی کچانی پیگه یشتوو گه لی زۆر بوون، چونکه ئیمه به پیچه وانه ی خه لکی هه ندی شاران، کاتی که منال ده بی وکۆر نه بی وه ک نه بوو وایه وه ره گیز نایانکوژین، له وی هه رچه ند دایکی کچانیکه زۆر وه بار بینی لیده گه رین تا کچه کان زۆر گه وره بین، له بهر هه ندی دی پری کچه، به لی من ده دوازه دانه کچم دی که خۆم ده مناسین، هه موو ئه وانه بالابه رزو جوان جهسته وخۆش رهنگو پوو بوون، هه ریه ک له وانه به که لکی هه ر یه ک له کورانی من دین، به لام من له یه ک زیاترم نه ده ویست، ئه وه بوو چاوی خۆم وورد کرده وه به دیقته له یه ک یه ک ئه وانم روانی، به تایبه تی له وانم زۆر که یف پی هات، جاریکه تریش زه ینم دایه ئه وانو تیگه یشتم که یه کینکیان دیار بوو کۆخه ی لیوو

وفنه فنی دهکرد، چاوی دووهمیان ساغ دههاته بهرچاو بهلام
 سینه میانم له وانه باستر بینی، کچیکه که من یه قینم هه یه لایه قو
 زرهنگو به هوشه و له کردارو گوفتاری خویا ورده، ده یانگوت
 دهستی له کاری دروین له هه موو دهستی ژنانی شار خیراو
 سووکتیره، هه رخوی جله کانی خوی و جلی که س و کاری خوی
 ده دوری، به دوورینی جل بۆ خه لکی تریش پولو پله ی به
 دهست هیناوه، له وانه یه توزی له کوره که ی تو گوره تر بیت،
 چونکه پیشترئ دهستگیرانی گهنجیکی جوانه مرگ بووه،
 بهلام کچه تا ئیستا به شوو نه چووه، جگه له وه عه بیبکی
 نییه، باوکی مه یلی هه یه به هه رجوری بیت به شووی بدات،
 ئه وندهش پهن داناگری له سهر ماره ییه که ی، رهنکه ئه و به
 ئه ندازه ی کچه کانی دیکه جوان نه بیت، چونکه هینده ی خه یاتی
 کردووه رهنکی زهر دبووه، بهلام چاوه کانی ساغن.
 دایکه که وهلامی دایه وه:-

له ماله که ی ئیمه دا به ئه ندازه ی کافی چاوی عه بیدار
 هه یه، چاوه کانی منیش ئیدی وه کو پیشی تیزبین نین، یه کئ
 به که لکی ئیمه دی خه یاتی باش بزانت، په یوهندی به م
 کاره وه هه بیت، که واته خوشکه گیان هه مان کچ بۆ ئیمه ریک
 بخه ئه گهر پینچ سال له کوره که ی من به ته مه نتر نه بی ئه وه
 دهها چاکتر..

دوا ی ئه وه ی که برپاری یه کجاره کی درا به مه شوهره تی
 یه کئ له وانه ی که به خت ده خویننه وه له شار، روژو مانگو
 سه عاتی له دایک بوونی هه ردووکیان به یه که وه پپوانه کرا،
 بینیان که لیکماره کردنی ئه وانه به خته وه ربیه، کوره له بورجی
 ئه سپ هاتبووه دونیا وه کچه ش له بورجی پشپله، جاله بهر
 ئه وه ی ئه م دوو ئازه له یه کتر ناخون وا پیشبینی کرا که

ریکه و تنو سازگاری ئه و دوو خانه واده یه ده کړی هه بڼه،
له بهر ئه وهی فاله که باش هاتبوو، ئیدی وهک باو بوو دیاریان
نارد.

دایکه له و پاشه که و ته که مه ی خوی که حه شاری دابوو،
چهند سکه یه کی نو قره یی و برنجی هینایه دهره وه و پارچه یه کی
باشی به نی کړی خوښی دوو ده ست جلی بؤ بوو که که دووری،
به پپی خو و ونه ریتی ئه و شوینه دایکه لاملی کرد له سه ر
ئه وهی که ئه و پارچه یه به دهستی که سنی بپردریت که له
ویلا یه ته که دا به بهخت و یه قبال ناودار بوو بی و ژنی بیت که
له گه ل میردومنا له کانی ژیانیکی خوښ و نارام و به خته وهری
به سه ربرد بی، له م رووه وه هیه که سنی له دیندا خوش بهخت تر
نه بوو له ژنی ئاموزای.

دایکه که پارچه قوما شه که ی هینایه پیش گوتی:

- خوشکه دهستان له سه رئه و پارچه یه دابنی به خته وهری
و خوښی به بوو کی من ببه خشه.

ژن ئاموزای وایکرد، جله کانی له پیشه وه کرده وه
و به راحه تی دووری، تا ئه و کاته ی که ژنه که نجه که سگی بیی
سوودی لی و هر گریت و دووری نه هاوچ، دایکه دیسان له
پاشه که وتی خوی پاره یه کی هه لگرتو که ژاوه یه کی دهستی
ئه ر خه وانی که بار به ره کان به دهستیان دهرد و تاجیک و
گواره بی له مرواریتکی و هر چیه ک بؤ بوو کینی پتویست بوو
به تایبته شه لواری سوور که هه موو بوکی دهبوا یه له بهری
بکات، به کړی گرت، روژی داخوازیان ده ست نیشان کرد،
سه عاتی داریکراو که مکهم و هه نزیک ده که و ته وه و تا له کو تاییدا
که یشت، که روژیکی سافو ساردی ناوه ندی زستانی هه مان
سال بوو.

روژیکي چند سهير بوو - دايکه که له وکاته دا هم ناغا
 بوو هم خانمی مال- بوو، ده بوايه بينگانه يه کی نه ناسياو له
 ويدا قبول بکات، له ناستانه ی دهرگادا وهستا بوو و جوانترین
 جلی خوی له بهر کردبوو چاوه پروانی بوو که گه نجه که ی خوی
 ده کرد، کاتی دايکه که که ژاوه ی بوو کی خوی له دووره وه
 بينی، له پرینکا هاته بهر چاوی که له ورژهدا که خودی نه و یان
 له که ژاوه يه کی وادا له بهر دهم خه سووی وله پيش کره که یی
 نه و واته زاوا ده یان هینا و زاوا دروست وه کوئه مړو که کورپی
 خوی له که ناریا بوو، له ته نیشته دایکی وهستا بوو، نه وهنده ی
 نه خایاندووه، که مکم ده که و ته وه یادی میزده که ی چونکه
 هستی ده کرد، که به راستی نه و مردووه، به لام له وکاته دا
 له پرینکا هه وه سینکی توند به هه بوونی نه و پیاوه دهستی
 به و شل کرد، هه لبت نه وه وه سه شهوانی نه بوو، چونکه
 نه و جوړه هه وه سه له ودا به سه رچووبوو و مردبوو، به لکو
 له پیوستینکی دیکه دا هاتبوو، نه و پیوستیبه ی که پیاوی له
 ته مه نی خوی له که ناریا بیت و ته وای بکات، چونکه نه و خوی
 به ته نها هه ست پیته کرد، دايکه که به دیدنکی تازه سه یری
 کورپه که ی خوی کرد، ئیدی نه و به ته نها کورپی نه بوو، به لکو
 میزدی ژنکی دیکه ش بوو، گه نجه که به بیجووله سه ری بؤ
 خواره وه بردبوو و قیتو قوز له ناو نه و که وایه ی که دایکی
 بؤی دووری بوو وهستا بوو، وهستا بوو، نه و هه میشه به
 پیخواستی به ریډا ده رږوی، ئیستا که ش پیلایوی له پښ کردووه،
 بیباخ ده هاته بهر چاو، یا نه وه تا دايکه که بهر له بینینی له رزی
 دهسته کانی که زیاتر له ناو که وای تازه و تیره ره نکیدا دیار
 بوو، ناوای بؤ ده چوو، دايکه که دووباره ناخیکی هه لکیشا،
 نه و کاته ی وه بیر هاته وه، که له پشت په رده ی که ژاوه دا به

بنی چاوییه وه سهیری میژده کهی خوی کردبوو، ئەو رۆژه میژده کهی خوی چەند جوان و دلپەسەند بینی بوو، لە تاوان دلی که وتبووه خورپه وه، ئەو زۆر لە کورپه کهی باشترو قشتر بوو، لە بهرەخۆ بیری دەکرده وه که هەرگیز که کورپکی به جوانی ئەو نه بینوه.

به لام دایکه که هیچ هەلینکی نه دۆزییه وه جگه له وهی که به شیوهیه کی نادیارو خیرا نه بیت، بۆ ئەوهی هەست به ئازارو هەسرهت بکات، چونکه بووکه که یان هاوده مه کانی ئەو نزیک ده بوونه وه له ریزی پیشه وه ئەو میوه یه یان که تاییهت بوو به بووکه که چنی بوو و له گەل ئەو که له شیرهی که دایکی زاوا بۆ بووکه کهی نارده بوو و بووکه که ش وهک چۆن باو بوو که له شیره کهی هینایه پیشه وه و مریشکیکیان له گەلدا جوت کردبوو هه موو ئەوانه له پیشه وه ده بینران، که ژاوهی بوو کینی له بهردهم مالی زاوادا دانرایه سەر زه و ییه وه، ژنی کورپه مام و بینوه ژنی هارو هاجی دئ و هه موو ژنه به سالاجووه کانی ئاوابی دهستی بووکه یان گرت و تا بیخه نه رپوه، بووکه که بن عویب بوونی خوی له به ریدا رویشتن نیشاندا، خوی به بن پیویتی کۆمهک بۆ پیشه وه راداو تا له کۆتایی دا به ناچاری دهستی له دهستیان نا، هه تا یه کجاریش چیه چاوی بۆ که سنی هه لئه بپی.

ئەو کاته دایکه که به پنی دابو نه ریتی ویلایه ته که چووه مالی ئامۆزای چونکه باوه پریان وایه، که بووک نابن سوکو سانا چاوی به خه سووی بکهوئ، دهنا له وانیه پاشان ترسی ئەو له دل نه گری و له بهر ئەمه دایکه که ته وای ئەو رۆژهی له مالی کچه مامی و ئامۆزای به سه ر برد. به مجۆره له دهه م ده رگا دوور نه که وته وه وه همیشه گوئ

قولاغ بوو، تا گونى له وه بىت چى ده باره ي بوو كه كه ي ده لىن، چونكه له يه كىكى بىستبوو كه ده يگوت:

- وای كچىكى چه ند چا كه و چتو بىچمى توندوتولى هه يه. يه كىكى دىكه ده يگوت:

- ده لىن خه ياتىكى شايه سته يه و نه گه ر نه و كه وشانه ي كه له پايه تى خوى دوورى بىتى، نه وه قه ولتان پىده ده م كه زىرو گه وه ر له ده سته كانى ده بارى.

ژنه كان چوونه پىشه وه و جله قورمزيه كه ي بووكيان ساوداو لىرى كوله جه كه شيان هه لدايه وه تا ژىره وه ي بىشكنن، بىنيان كه هه مووى به دىقه ت و كارامه يى دووراوه، هه موويان به راكه راك هاتنه لاي دايكه كه و موژده يان پىداوگوتيان:

- چ ژنىكى لايه قو شايه سته يه و چتو بووكى لىنه اتوه. به لام له ميانى پياوان چه ند نه فه رى به شىوه يه كى ناچه زانه راي خويان ده ربپى ويه كى له وان گوتى:

- به راي من بوك زورىش رهنك زه رده ولاوازيشه . نه وى تر وه لامى دايه وه و گوتى:

- به لى برا وه لى چه ند مانگىكى دىكه سه بر كه با ناو بچىته ژىر پىستىيه وه، باوه ر بكن بؤ به حال هينانه وه ي كچ، هىچ شتى باشتر نىيه له مژد.

له ميانى نه و قسه شادىبه خشانه نه و ته وزه قسه بى پردانه وه، كچه به خاكه رايىكى ته واوه وه پنى نايه مالى تازه يه وه، ئىدى نه و شووى كردبوو، دايكه ناچار بوو نه و بالىنگانه به جى به لىن كه ساله هايه له ناويا ده خه وت، به پىنى نه رىتى ويلايه ت بوو كه كه ي له هه مان نه وشوئىنه ي كه نه نه گه وره ي خوالىخوشبوو لىنى ده خه وت، واته له پشتى په رده وه جىكه ي بؤ راخست، له و رۆژه به دوا كوره گه نجه كه له

جینی دایکی و کچه کویره کەشی له یەک جینگەیی حەسیری کە لە گۆشە یەکی ژووریان رادەخست و کورپە بچوو کە کەش کە دەهاتەوێ مال لە ناشپەزخانە دەخەوتن، لەمە بەدوا کورپەگەرە کە دەبوا یە بەسەر تەختە خەوێوە لە نزیک ژنە کەیی بنوێ، دایکە لەو شوێنە راحەتەدا کە سالانیک بوو لەتەک میژدە کە یا ئیشغالی کردبوو، بە ئاسانی بە سوودی ژن و میژدە کە نەجە کەیی بە جینی نەهینشت، شەو و نەگاوێ کاتی لە جینگەیی دایە گەرەیدا رادەکشنا خۆی زۆر پیر دەهاتە بەر چاو، لە بەر ئەوێ لە کاتی روژیدا خۆی وەکو جارێان هەست پێدەکرد و لێزەو لەوێ سەرگەرم دەبوو و فەرمانی دەدایە ئەم و ئەوێ، زمانی بۆ لۆمە کردن و دەستوردان بە باشی دەگەرێ، بەلام کە شەو دادەهات دووبارە پیر دەبوو، زۆر جارێان بیدار دەبوو و نەیدەتوانی باوەر بکات کە ئەوێ خۆیەتی لەم گۆشە بە جینی لێراوەدا کە و تووێ و ئیستا ژن و میژدەیی گەنج بەسەر تەختەیی ئەودا خەوتوون، لەم حالەتەدا بەسەر سامی و بێرکردنەوێ دەیکوت:

- ئەو بێچارە یەش کە من لە گەنجیتی دا هاتمە مالە کە یەوێ، ئەوم لە تەختی خۆی دەرکردو من جیمگر تەوێ، تا لە گەل کورپی ئەودا بخەوم، حەتمەن هەمان ئەوێ هەستەیی هەبووێ کە من ئیستا کە هە یەتم، ئیستا ش ژنیکی تر لە هەمان تەختدا لە گەل کورپە کەیی من دەخەوێ. ئەوێ سورپانەوێ چەرخێ شاراوێ، روشتنیکی قەهریبێ لە ئەلقە یە کەوێ بۆ ئەلقە یە کەیی دیکو پەیدا بوونی یەک زنجیری ئەبەدی بەلام سەپرو بیکۆتایی بە دیار دەکەوت، دایکە کە مات و حەپەسا بوو بوو، گەرچی نەیدەتوانی جگە لەوێ کە لە تیگە یشتنیکی نادیار داوایە کێ تری هەبیت، چونکە ئەو ژنی نەبوو دەر بارەیی ماناو

چەمكى رووداوهكان بكهويته بىر كردنهوه، به شيوهيهكى گشتى ئه و پيشهاتانهى به هه مان شيوهوه قه بول ده كردن، له گه ل ئه وه شدا كاروبارى ماله وهى به به رده وامى وهك كه سى يه كه مى خانه واده هه لده سووراند، واى هه ست ده كرد پله و پايهى له بهر چاوى خويدا دابه زيوه، ده سه لاتيان لى سه ندۆته وه، دايكه سايه دى ره فتارى بوو كه كهى بوو، ژنه جحييله كه ته واوى ئه وه بو ريزى سه باره ت به خه سووى ده نواند، هه موو رۆژى به يانيان ده هاته حزور دايكه كه وه سه رى ريزو نه وازشى بۆ داده نواند، تا ئه و جيهى كه ئىدى وه په س بوو و هاته دهنگ وگوتى:

- به سه .

دايكه هه چ عه بيهكى له وجودى ئه ودا نه ده بينى، به بنى لى وويه وه ده يگوت:

- ده بى عه بيهكى نه ينى له ودا هه بيت كه من په ييم بى نه بر دووه،

له بهر ئه وهى بوو كه كهى به پيچه وانهى زۆرىك له ژنانى ديكه به ته واوى بى حىجاب نه بوو بوو، له هه مان سه ره تاي هاتنى زۆر راسته قينه و ژيهاتوو بوو، به خيراى كارى ده كردو هه ركات كارى ته واو ده بوو، بۆ ميترده كهى ده كه وه ته داوو دوورمانه وه، له هه ركارى كه ده يکرد كارامه بيهكى تاييه تى له خويا ده نواند. به لام له م دونيا به دا دوو ژن په يدا نابى كاريك وهك يهك ئه نجام به دن، دايكه كه به هه چ جوړى ئاگاي له و ئه سه له نه بوو، يه قينى وابوو كه هه ركه س وهكو خوى كار ده كات، به پيچه وانوه بوو كه كه به مه يلى خوى كارى ده كرد، برنجى به ئاويكى زۆر تره وه به سه ر ده نا، كه ده بووه هوى ئه وهى پلاوه كه شل ده ربه چى و دايكه كه ش حه زى لينه بوو،

ناچار بوو بووکه که ی ناگادار بکاته وهو ئه ویش لیتوه رهنگ
په پیره کانی گهسته وهو ته نها ئه وهنده ی گوت:
- من همیشه ئاوا برنجم لیتاوه. ههروهک چون بوو
ههرواش چوو ه دوی.

ئه و مهسه له یه له هه موو شتی دووباره ده بۆ وهو ژنه
که نه که له هه رشتی که په سن دیان نه ده کرد گورانی
تینده خست، ئه ویش به نه زمو هه وه سه له وه، بیته وه ی له
پریکاوی هه واره فتار بکات، یاخود هه نه جته ی بۆ تو وره بوون
بدا به دهسته وه، بۆ نمونه شه وان هه که یفی به بۆنی ئاژه لان
نده هات، له مباره وه بی ئه وه ی شتی به خه سووی بلێ،
لای میرده که ی دهرده دلی ده کرد، پیاوه گه نه که له هه مان
زستان ده ست به کار بوو، ژووریکی تازه ی له ماله که زیاد
کرد، تا ژنه و میرده ته ختی خویان بگوازنه وه ئه ویکه وهو
ته نها له ویدا بخه وهن.

دایکه که ش به سه رسورمانه وه سه یری ئه و تیکه ولتیکه یه ی
ده کرد، به کچه کویره که ی گوتبوو هه یج کاتی له بووکه که ی
دلگیر نابێ، له راستیدا هه ندی جار ده بووه گرفت و هه نه جته ی
ده گرت، چونکه ژنه گه نه که خوی زۆر دلسۆز نیشان ده دا
له کاری زۆر ووردو جیدی دا، دایکه به زه حمه ت ده یتوانی
بلێ:

- فلان شت ریک نییه، یاخود تو فلانه کارت خراپ نه انجام
داوه.

له گه ل ئه وه شدا له زۆر شتدا به تاییه ت له برنجه شله که دا
دلگران ده بوو، هه مشه بۆله بۆلی بوو تا له کوتاییدا به کچار
دهنگی به رز کرده وهو گوتی:
- من به و شله خواردنه هه یج کاتی هه ست به تیر بوون

ناکه، شتی له بن ددانم گیر نابی، خواردنه که ئاووییه و
 یه کسه ر وه کوبا له سگم ده چیته خواره وه، وه کو خوار دنیکی
 سبی و حیسابی نییه که مایه دار بیت،
 که بینی بوو که که ی که مترین بایه خ به قسه کانی ئه ونادات،
 به نهینی چوو له لای کوره که ی، که له دهشتدا خه ریکی کار
 بوو پتی گوت:

- کوپم بۆ داوا له ژنه که ت ناکه ییت که برنجه که ووشکترو
 ره قتر لئ بنی؟ تو که تا من به بیرم دیت به و جورته حه ز لئ
 بوو.

کوره که نه که دهستی له کار کیشایه وه و چه ند ساتی
 دوا ی ئه مه خۆی هاویشته سه ر سئ لکه که ی خۆی وبه
 شیوه یه کی ئارام و خوینسار دییه وه گوتی:

- به نه زه ری من ئاوا خۆشه که ئه و دورستی ده کات،
 دایکه ههستی کرد که کاسه ی سه بری پر بووه و هاواری کرد:
 - تو پیشتر رقت له پلاو برنجی شل ده بووه ئیستا ده بینم
 لایه نی ئه و ده گرت، نه ک ته ره فی من، به راستی تو شه رم
 ناکه ییت که ئه ووت ئه وهنده خۆشده وئ رکه له گه ل دایکت
 ده که ی؟

پیاوه که نه که سوور هه لکه راو ته نها گوتی:

- به لئ راست ده که ی که من ئه وم زۆر خۆشده وئ.
 له و روژ به دوا دایکه تیگه یشت که فه رمانه و او خاوه نی
 ئه و ماله ئه و دووانه ن. ئه ده ب و ریژی کوپی که و ره سه باره ت
 به دایکی شتیکی لیکه م نه بوو بووه، ئه و هه روه کو جاران
 باش کاری ده کرد، به لام خۆی پاره که ی وه رده گرت. نه ئه و
 نه ژنه که ی پاره یان خه رج نه ده کرد، چونکه هه ردووکیان
 مالداریان ده کردو پاشه که وتیان ده کرد، به لام لای ژن

و میزده که که مال و زهویه که په یوهندی به وانه وه هه بوو، وهکو پیره ژنی مال سهیری دایکه که یان ده کرد، کاتی دایکه که سه بارهت به کاری دهشت وچاندن قسه ی ده کرد، ئه وان هلی قسه کردنیان ده داین به لام هیچیان له گوئی نه ده گرت، هر به گوئی خو یان ده کرد، ئه و به باشی ههستی پیده کرد که ئیدی ئه و چ کاره یه ک نییه ئه قلو ئه زمونی ئه و له م ماله دا که روژی له روژان هه مووی په یوهست به خوی بوو ئیستا که به هیچ ده ژمیزدرئ.

هر که سیکي دیکه بووایه له م وه زعه ده په نجا، جا له بهر ئه وه ی کاری دورستکردنی خانووه که خه ریک بوو کوتایي ده هات، دایکه که چرپاندییه گوئی کچه کویره که ی که له ته ک ئه وه وه ده خوت وگوتی:

- تا ئیستا نه مبینوه که سنی ئه م هه موو که شو فشه لیدات، ئاشکرا ده بی که بونی ئه م مالاته زمانبه ستراوانه که تا وه کو ئیستا ناسای و بی زیان بوو، ئیستا که شو بۆته ژه هریکی کوشنده، من سویند ده خوم که ئه و ژووره یان بۆین دروست کردوه تا له ئیمه به دور که ونه وه، تا بتوان سه بارهت به نه خشی خو یان قسه بکن، بی ئه وه ی ئیمه گویمان لی بیت، ئه وانه هیچ کاتی شتی به ئیمه نالین، بونی ناژه له کان ته نها هه نجه ته، شه رمه که برات ئه وه ونده بۆ ژنه که ی روخواوه، من دلنایم ئه وان نه ده ره بندی تون و نه به بییری کوره که و نه له بییری مندان.

کچه که یه ک ووشه قسه ی نه کردو دایکی لینی پرسی:
 - ئه ی هه ق به من نییه؟ کچه کویره که دو دل مایه وه، پاشان له قولایی تاریکیه وه وه لامی دایه وه:
 - دایه راستیت بوئ، من ده مه ویست شتی به تو بلیم

وهلن له ترسی ئه وهی که نه بادا نار په حهتت بکه م، جور ئه تم نه بوو.

دایکی گوتی:

- بلن کچم تو خوت ده زانی که من به خه م و خه فه ته وه عاده تم کردووه.

کچه گه نجه که به شپوه یه کی له سه رخوو کاریگه ر ئامیزه وه گوتی:

- تو خه یالت وایه چی له من بکه ی؟

دایکه که زور سه رسام بوو، چونکه تا وه کو ئیستا قه تی نه ندیشه نه کرد بوو، که کچه که ی بتوانی هه رگیز لانی که م له حالی حازردا، جگه له لای خوی به شپوه یه کی دیکه بژیت، نه وه بوو به لاملکردنه وه گوتی:

- چو ن روونتر قسه بکه.

کچه گه نجه که گوتی:

- من نامه وی بلیم که براژنه که م به ده، نه خیر نه وژنیکی زالم نییه، ته نها وا خه یال ده کات که تو به مزووانه من به شوو ده دهیت، دوینی خوم بیستم که به برا بچوو که که می ده پرسی که منیان بوکی نشان کردووه؟ برا که م گوتی تا ئیستا سه باره ت به من شتی نه گوتراوه، نه ویش به سه رسامیه کی ته و اووه گوتی:

- چو ن؟ کچه به و هه مووزه به لاحیه وه ئه دی نابن خه سووی هه بن؟

دایکه که گوتی:

- به لام رۆله ی خوم تو کویری به شوودانت زورگرفته. کچه له سه رخوو خه مبار گوتی:-- به لن دایه باش ده زانم. پاشان چه ند ساتی رابرد به شپوه یی ده تگوت له ده میکی

ووشکو و سووتاوهوه دیتهدرهوه گوتی:

- وهلی دایه گیان تو دهزانی من کهم و زور له بهر کاران دیمه دهرهوه، رهنگه پیاویکی هه ژار یاخود بیوه پیاویکی نه گهر ناچاری نه کهن پول له من خه رج کات، تنها نه وهی بویت، لانی کهم من له مالی خۆمده بوم نه گهر خوانه کات تو نه بیت نه وه من خۆ که سینکم ده بی که خزمه تی بکه م، دایه من خه یال ناکه م که ژنی براهه م ناگای له من بیت.

دایکه به خیرای گوتی:

- رۆله گیان من نامه وی تو به م شیوه یه تنها بۆ میوانی و له هیج باشتر بچیته مالی که سینکه وه، راسته که ئیمه هه ژارین به لام لیزه لوقمه خۆراکی هه ر ده بی که تو بیخۆیت، کچم بیوه پیاوه کان زوریان زبرترین و به ته ماحترینی پیاوانی، له بهر ئه مه هه موو ئه و قسانه له بییر بکه و به راحه تی بخه وه، من هه شتاکه به هیزو ساغم ده مه وی سالانیکی دوورودریژ بژیم، براهه شت سه باره ت به تو هیج کاتی هه تا له منالیش به د رهفتار نه بووه.

کچه که نه که ناخیکی هه لکیشا و گوتی:

- ناخر دایه نه و کاته ژنی نه بوو.

پاشان بیده نگ بوو و واده هاته بهرچاو که چووبیته خه وه وه، به لام دایکه که خه وی لینه که وت.... نه وه همیشه خه ویکی خۆش و قوولی هه بوو، به لام نه و شه وه به و چه شنه ی که راکشابوو بییری ده کرده وه، رۆژانی رابردوی یه ک یه ک ده هینایه وه بیرو هه ولی دها له راستی قسه کانی کچه که ی وورد بیته وه و لئی بکۆلینته وه، هه رچه ند هه ولی دا هیج روداویکی تایبه تی وه بییر نه هاته وه، دیسانه وه له وهسته دا بوو که بوکه که ی بی میهره، هه رگیز نه و ژنه که نه سه باره ت

به برا بچوکه که ی میزده که ی و له و ه ش که متر سه باره ت به
خوشکه کویره که ی که له مالی میزده که ی ده ژیا که مترین
رووی خۆش و خۆشه ویستی نیشان نه دابوو، ئه وه شیان بو
دایکه که خه می بوو به سه ر خه مه کانی دیکه وه.

سووپەى كرده ناو كاسەى كچەكەو، ئەمكارەى بە ئەنقەست و ئاشكرا دەكرد، تا بووكەكەى بېيىنى، بەو چەشەنە ئو رۆژە بە شىۋەيەكى مۇئەدەبانەو بە جولاندنى لىۋە ئەستورورو رەنگ پەريۋەكانى بە كچەى گوتبوو:

- داواى لىبوردن دەكەم خوشكە من وام خەيال كرد كه تو له و گوشتەت هەلگرتووە بۆ خۆت.

بەلام دايكەكە بە چاكى ئاگاي لەو بوو كه بووكەكەى درۆ دەكا، جارجارەش كاتى ژنە جەپلەكە پىلاوى بۆ خوشكى مېردى دروست دەكرد، چونكە ئەركى سەرشانى ئو بوو كە پىلاوى تەواوى خانەوادەكە بدورى، ئەوكارەى بەسەرچلى ئەنجامدەدا، تەختەيەكى زۆر ناسكى بۆ پىلاوہكەى ئو دادەنا ولە دروينى گوليش بەسەر پەنجەى كەوشەكەوہش لاملى دەكرد، كاتى دايكەكە بەو بابەتەى زانى گلەيى كردوگوتى:

- يانى كچى من هەقى ئەوہى نىيە گولینكى سادەشى بە كەوشەكەيەوہ بيت، لەكاتىكا هەمووتان گول بەسەر كەوشى خۆتانەوہ دەدورن؟

بووكەكەچاوانى رەش ولىلى خۆى كردهوہوگوتى:

- دايە ئەگەر تو بفەرموى ئەوہ گول بۆ ئەویش دەچنم، من تەنھا وام بېردەكردەوہ كە ئەوناتوانى رەنگدەستىشان بكات، جگە لەوہش كورەكەشت بە ويلگەردى و جەر بەزەيى خۆى لە شاردا، هەر مانگى جووتى كەوش دەدرېنى، من دەبى بۆ ئەویش كەوش بچنم.

كچە كەنجەكە لە ئاستانەى دەرگاي مال بەرامبەر بە خۆرەتاو رونىشتبوو ئەو گفتوگۆو ئەو شكايەتەى ژنبراكەى لە برا بچووكەكەى بېستبوو، يەكسەر قسەى ئەوانى بېرى وگوتى:

- دایه من هیچ پتویستیم به گولڈوزی نییه» هقی خوشکمه ناخر گول بۆ مرؤفی کۆیڑ چ مانایه کی ههیه؟ به موه سفه وه ئه و کاره له روودا به هیچ جۆری گوزارشتی له وه نه ده کرد، که له میانی کهسانی خانه واده که قسه و قسه لۆکی بیت، ئه و روداوه بچووکانه له شهرو دهعوا نه ده چوو، تا رۆژنیکیان دایکه که له گوشه ی دیواری مالیدا دهسورایه وه و دهچوو تا بهرماوه ی خۆراک له بهردهم بهرازه کاندایا رووبکات، کورپه که ی خۆی که یاندی و گوتی:

- دایه ههلبهت من نامهوی خوشکم ناچار بکه م که له مالی ئیمه دا بروت و لومه شی ناکه م که بۆچی لیزه ماوه ته وه، تنها ده مه وی ئه وه بلیم که پیاوی مالی ده بی له بیر ی هه مووان دا بیت، ئه و ئیستا که گه نجه و ته مه نیک ی له بهردهم دایه، ئایا من ناچارم تا قیامهت خه رچی وی بکه م؟ له هیچ شوینی و له هیچ مالی نه مبینیوه، پیاوی هه میشه خوشکی له ئه ستو داییت و ئاگای لبیت، مه گه ر له ماله ده وله منده کاندایا که که م و که سریان له ژیاندا نییه، پیاو ته نها به خێو کردنی دایکو باوک و ژنو کورانی خۆی له ئه ستودایه، خوشکم گه نجه و قه ده ریش دیاره که بهر له من نامریت، دهق به ده ختی ئه وه ئه گه ر هه ر به و چه شنه به کچی بمییته وه، کچ هه ر ده بی شوو بکات.

دایکه که چاری بریبه کورپه که ی و ته به شی له توورپه بیانا چوو نه ناویه که وه، کورپه که ی تاوانبار کردو گوتی:

- کورم ئه وه ژنه که ت ئه و بیرو که یه ی له سه رت ناوه، ئیوه دوو به دووی له وه تاغتان ده خه ون و له گه ل یه ک قسه ده که ن، شه وانه تو به قسه کانی خۆی ژه هراوی ده کات و له دژی که سوکاری خۆت ده توروژینی، توش وه ک

هه موو پیاوه کانی دیکه که ده که ویته ناو باوه شی ژنه که ت له لیتاوی جوکه نه رمتر ده بیت..

له کاتیکا تووشی خه م و خه فه تیکی توند بوو بوو، رووی له کوپه که ی وه رگنپرا، بهر ماوه کانی هه لپشته بهرده م به رازه وه و سهیری ناژه له که ی کرد، که لموزی خوئی له ناو برده خواره وه و به تاسو قیکی ته واوه وه که وته خواردن، به لام هه رچند به ته واوی له ززه تی له ته ماشاگردنی تاسو قوی تیژناقبولی مالاتی خوئی ده کرد، له راستیدا هیچی نه ده بینی، له کو تا بییدا به شیوه یه کی خه مه نگیز له وه لامی کوپه که ی گوتی: - کئی ناماده یه خوشکت بخوازی؟ جگه له که سئی له بهر زور هه ژاری و نه داری نه توانی کاریکی باش بکات، یا کاتی بیوه میردی که ئه وهنده پاره ی نه بی دووباره ژنیکی ساغ بهینی، کئی بیته خوازیینی؟

کوپه له وه لامدا گوتی:

- ناخر من خه می ئه وه یش ده خوم، به بروای من باشته که میردیکی هه بیت، هه رچند ئه گه ر به هوئی په که و تنیه وه شه وه بیت» ناچار بین بیدهینه که سئی که هیچیشی نه بیت، به مجوره دایکه که ماوه یه کی دریز له به میرد نه دانی کچه که ی سه رکیشی ده کرد.

ئو له بهر خو قسه ی بو بو کچه کوپه که ی و کوپی بچووکی و دوتمامی و بو ته واوی ئه و خه لکه ی که ناماده بوون گوئی له قسه ی بگرن ده کرد، که هیشتا خوئی ئه وهنده پیر هه ست پین نه ده کرد تا له پله و پایه و شوینی خوئی چاو بیوشی، ئه و هیشتا که له ته مننی بوو که هه رچوئی دلی بیخواستابا فرمانی به مناله کان ده دا، به هه مانچه شن لاملی له که ل کوپه که ی و بوو که که ی ده کرد و چاوه دیری کچه که ی ده کرد،

تا ئەزىيەتى نەدەن و لەومافانە مەحرۇم نەبىت كە تەواوى كەسانى خانەوادە ھەيانبوو، بووكەكە ھەرچەند خۆمانى تر دەبوو لەگەل خەسووى بەزات تر دەبوو، ئەدەب و نەزاکەتى بەتەواوى لەولادادەنا، زۆرجاران كاتى ژنەكان لەبەر ھەتاو لەرووبەرووى دەرگای مالدا كاریان دەکرد، يالە دەورى يەكتر كۆدەبوونەو- ئەو لە خۆشپەسەندەگەورەكانى ئەوان بوو- بووكەكەش لە ميانى ئەوان بوو دەبىت كە گۆئ لە قسەكانى دەگرن دەيگوت:

- زۆر جار لەبەر خۆبىر دەكەمەو كە ئەگەر چەند منالېكم بىن و ئەوكاتە ناچارىش دەبم كە بۆتەواوى كەسانى مال خەياتى بكەم- نازانم قورى كىندەر بەسەرما كەم- خەسووم وا پىر دەبىن دەزانم كە دەبىن خزمەتى بكەم، چاودەست و پىن و ھەر ئەندامىكم كە بە كەلكى ئەو بىت دەبىن لە خزمەتى ئەو دابىنم، ھەلبەت ئەو وەزىفەيان فىزى من كەردوو ھەو لە ئەنجامىشدا دەبى چۆنە ھەروا كار بكەم، ئومىدەوارم بىتوانم ئەم ئەركە بە جى بگەيەنم، بەلام لەو مالدا كورپى ھەيە ھەمىشە برسەيتى و ھىچ كاریكىش ناكات، ديسان خوا لە باوكى خۆش بىت، چونكە لە كۆتايى دا ژن دەھىننى ئىدى لەو رۆژە بە دوا نۆبەتى ئەو دىت، كە بۆ ئەو خۇراك لىننى و جلى بۆ رىكخات، بەلام نازانم چى لەگەل ئەو كچە كۆيەرە بكەم؟ جىگەى سەرسورمان نىبە ئەگەر ناچار بىم تەواوى تەمەنى خۆم و ھەقى خزمەتى ئەو بكەم، چونكە داىكى ئامادە نىبە بە شىوى بدات.

لەو كاتەى كە ژنەگە نچەكە ئەو قسانەى دەکرد، خۆ ئەگەر كچۆلەكە لەوئى بوا ھەرىكە لە ئامادەبووان لە سەرتاپاي ئەودا وورد دەبوونەو، كە ئىدى ھەستى بەو تىرمامانانە دەکرد،

ئەو خەجالەت و شەرمەندە لەو هی که بۆتە بار بەسەر
خانەوادەکەو سەری لەپەرخۆ دەنا، زۆر جار ان یەکی لە
ژنەکان رستەهی قسەهی دەگرتە دەست و دەیکوت:

- زۆر جار ان که س و کار فیزی کچە کویرەکه یان دەکه ن
که فال بگرنەو، هونەریکیان هەیه که دەتوانن جارچارە بە
هۆی ئەمەو پاره و پوولنی بە دەست بهینن، کویرەکان چاری
ناو و هەیان هەیه، ئەو هی لە ئیمەهی چاوساغ شاراو هەیه، ئەوان
دەبیینن، کویری لەواندا دەبیته هیزجی که دەبیته هۆی ئەو هی
خەلکی لە کویرەکان بترسن، دەتوانن ئەو کچە کویرەش
فیزی فالگرتنەو بکری، که بتوانی کاری ئاینده بینی بکات،
دیسان کوتی:

- هەندێ خانەوادەهی هەژاریش هەن که کوپنکیان هەیه
بەلام پاره یان نییه ژنی بۆ بهینن، ئەو جۆرە که سانه بە کچیکی
گیل یا شەل یا لال رازین، ئەو جۆرە ژنە بۆ کوپنکی وا لە
هەموو شتی باشتەرە، بەو مەرجهی ناچار نەبن پاره بدات.
ئەو کاتە تازە بووک بە شیو هەیه کی کاریگەر نامیز کوتی:

- زۆرم حەزم دەکرد که سینیکی وا بناسم، تو ئەهی هاوسینی
نازین، ئەگەر بیستت که که سینیکی وا هەیه خەبەرم بدی و
بەمەش لووتف و خۆشەویستی دەنوینی.

هاوسینکان بە دل و گیان قەولیان پین دا وابکەن و باوهریان
کرد که لەم دەورو زەمانەدا، که پاره و پول حوکمی کیمیا ی
هەیه، بەخەرجدانی نانخۆریکی زیاده گرفتیکە، هەقیش
ئەو هەبوو که دسه پەک که وتوو هەکی لە مالیکی تر بزیت.

رۆژنکیان بیو هەژنی بەبۆلەهی دی هاتە لای دایکە که و پینی
کوت:

- خانم ئەگەر دەتانەوی کچە که تان بە شوو بدەن من

خانه‌واده‌بین دهناسم که له کویستان ده‌ژین، ئه‌ودایکو بابه کورینکی هه‌فده ساله‌یان هه‌یه، ئه‌وانه له زه‌مانی قاتو قهری له شارینکی باکور کۆچیان کردووه، له پارچه زه‌ویه‌کی سه‌ختو بئ حاسل که توژی به‌رزتر له دیکه‌ی ئیمه‌ بوو و که‌وتوته دامینی کیتو گیرساونه‌ته‌وه، براكه‌شیان چووه لایان وئیس‌تاکه‌ هاومالان، ئه‌و سه‌رزهمینه‌ بئ به‌ره‌م و خه‌لکه‌که‌شی هه‌ژارن، به‌لام خانم ئاخ‌ر که‌که‌ی تو کویره، ئه‌گه‌ر تو ئاماده‌ بیتو خه‌رجی سه‌فه‌ره‌که‌م بده‌یت، ئه‌وه‌ من له جیاتی تو ده‌چمو سه‌ینو به‌ینه‌کی ده‌که‌م، راستیت ده‌وی من زور له میژه‌ ده‌مه‌وی سه‌ری له مالی باوکم بده‌م، به‌لام زاتی ئه‌وه‌م نییه‌، پاره‌ له‌ برای میزده‌که‌م وه‌رگرم بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره‌ بیوه‌ژنیتی و ژیان به‌سه‌ربردن له مالی خه‌لکان عه‌زابه‌،

دایکه‌ که‌ یه‌که‌م جار ئاماده‌ نه‌بوو گوئی له‌ بیوه‌ژن بگریته‌، به‌سه‌ریدا نه‌راندی وگوتی:

- نه‌خانم من خۆم ده‌توانم ئاگاداری که‌ه‌ کویره‌که‌م بکه‌م. به‌لام کاتئ رووداوی ئه‌و گه‌توگۆیه‌ی بۆ ئاموزاو ئاموزنی باس کرد بیچی پیاوه‌که‌ تینکسمراو دوا‌ی ماوه‌بین وه‌ستان گوتی:

- هه‌لبه‌ت خوشکی ئه‌گه‌ر تا روژی قیامه‌ت به‌ زیندویی بمینیته‌وه‌ له‌و دونیایه‌، ره‌نگه‌ تا ئه‌و کاته‌ ئیمه‌ش مردووین یا ئه‌وه‌نده‌ پیر ده‌بین که‌ به‌ عینوانی سه‌رداری خانه‌واده‌ ته‌نها ناومان ده‌مینئ، ئه‌و کاته‌ کنئ ئاگاداری که‌ه‌که‌ت ده‌کات؟ دایک و باوک یه‌که‌مجار ده‌بئ له‌ خه‌می مناله‌کانی خۆیان بن، ئیوه‌ بیر له‌و سالانه‌ی سه‌ختو پڕ کویره‌وه‌ری بکه‌نه‌وه‌، که‌ له‌وانه‌یه‌ له‌دوا‌ی مه‌رگی ئیمه‌وه‌ بیت، دایکه‌که‌ بیده‌نگ بووبوو، به‌لام هه‌رزوو له‌وه‌ وه‌ئاگاهات که‌ تا ئه‌به‌د به‌ زیندویی نامینیته‌وه‌،

لهوانهیه هموو کاتی ژیاڼی ئه و بکهوئته مهترسییهوه، به تایبتهی له شهوه شوومهکهوه بهدوا، هیچ کاتی نهیتوانیوه هیزی جارانی وهبر بیتهوه.

لهوسالهدا نهخۆشی رهوانی له وهه ریمهدا بلاوبوو بۆوه، ئهویش تووش هاتبوو، ئه وههمیشه ئهوهی که دهیخوارد، لهزهتی لئوهردهگرت، لههر خواردنیکي که بهسهه سفروهه بوو زۆری دهخوارد، بهلام هاوینی ئه و ساله ههوا به جۆریکی بی نهزیر گهرم بوو بوو، میش و مهگهز به ژمارهیهکی یهکجار زۆروهه هیزشیان هینا بوو، که به باوهشین دهکهوتنه ناو خۆراکهوه، ههرکارکیان دهکرد ئهوه مهگهز ههر له ناو خۆراک بوو، له ئهجامدا دایکه که شیت و هار بوو، دهستوری دا که ئیدی دهست هه لگرن له لهناوبردی ئه و مهگهزانه، گوشتنی ئه و مهگهزانه کات گوشتن بوو چونکه ههرچه ندیکیان دهگوشت تهواو نهدهبوون، هیچ سالتیکیش شووتی ئه وهنده زۆر نه هاتبوهه بازارهوه، یهکجار گهرم بوو شووتی شههقراوی قورمزی توخی گوشتن و یا زهردی کراوه به پئی جۆرهکانی خۆی بۆ ته ماشا کردن دانرابوو.

دایکه که زۆری ههز له شووتی بوو، ئهوانه ی که نهدهفرۆشران یا ههتاو بردبوویانی به تهواوی تاسووقهوهی دهخواردن، ههتا مهیلی لئبوو دهیخواردو پاشان به و تیبینییهی که ئه و میوه نازه نینه هه یفه نه خوری، دووباره دهیخواردوه، رهنگه خواردنی شووتی زیاد له پئویست، یا بایهکی زیانبهخش یاخود لهکوئاییدا له بهرچاوی برینی تووشی نهخۆشی رهوانی بییت، گهرچی که سئیکی نهدهناسی که بهراستی لئی بیزار بییت، مهگهز ئه و خواجه بچوکه که شایه دی گونا هه که ی بوو، بهههه حال دایکه که بیچاره که

تووشی رهوانی هات، ئه و بیماریهش شیریی گیانی ده رکیتشا و چندین روژ ئهوی خسته ناوجی، ههرکه قومی چای ده خوارده وه بو ئه وهی برستی بدا به جهستهی یه کسه ر ده بهینایه وه، له و ماوه یه که به سهختی نازاری ده کیتشا و لاواز بوو بوو، بوو که که ی ته و او په رستاری ئهوی ده کرد و ناگای لیده بوو، له و کارهش هونه ری هه ره بوو به کاری ده هیتا، به و چه شنه له چاوه دیری کردنی خه سووی یه کزه ره که مته رخه می نه کرد، کچه کویره کهش به وه زعیکی به زهیی نامیزه وه هه ولی ده دا تا خزمه تی دایکی بکات، به لام ئه و زور گیتو بیده ست وین بوو، نه یده زانی چ شتی له کاتی خویدا پیویسته، ژن برا که ی زور جار ان به رکه ناری ده کرد و ده یگوت:

- برۆ دانیشه کچی باش له سه ر ریم وه لاکه وه، باوه ر بکه ئه وه باشتین کومه که که به منی ده که یت، دایکه به و حاله تی بیهیزی و ناته وانیه وه به پیچه وانیه ی مه یلی خوی ناچار بوو که پشت به و ژنه گهنج و زرهنگ و دلسوزه بیهستی، ئه و خوی زور له وه بئ توانتر هه ست پیده کرد که بتوانی دا کوکی له کچه کویره که ی خوی بکات، کوپی بچو کیشی زور به که می ده هاته ئه حواله پرسینی ئه وه وه، که ده یبینی دایکی ئه و قودره ته ی جارانی نه ماوه، که لای برا که وره که ی شه فاعه تی بو بکات، ده چو وه دوا ی کاری خویه وه، له و حاله ته ی بیهیزی و نازاره وه، دایکه ههستی ده کرد که ته نها بووکی چاپوک وردو دلسوزی ناگای له وه به ده وری بالینگانی ئه و دا ده سوورپیته وه. له ئه نجامدا کاتی نه خووشی رهوانی له جهسته یا نه ماو ته و او بوو، تا بچیته جهسته ی که سینکی دیکه وه که موققه دهر بوو، هه ستایه وه به توندی پشتی به بوو که که ی به ست، هه رچهند ده یخوازی که میهرو په یوه ندی

دهگهل ژنه گه نجه په پيدا نه کات، به لام ده بیینی که بوونی نه و
 بؤ وی پیو یسته، دایکه که زور درهنگ هاته وه خوی، جگه
 له مهش هیچ کاتی هیژو برستی پیشووی به دست نه هینایه وه،
 نیستاکه ناتوانی که له رمی خاو که خواردنی تاییه تی نه و بوو،
 ههروه ها شووتی و کاله ک بخوات، به تاییه تی باده م زه مینی
 که هر کاتی هه لده که نران و به سهر زهویه وهی گه لاله
 ده کردن، حهزی لیوو هر به خاوی بیانجوی، نیستاکن
 دهین ناگای له خوراکي خوی بوايه و نه و شتانه بخوات که
 دهگهل گه دهی کوک بیت، کاتی تاقه تی له و پاریزانه ده چوو
 رایده گه یاند، که هه رشتی حهزی لیبیت دهی خوات، تا که مکه م
 گه دهی عاده تی پین دهگرت و ئیدی دووباره نه خووشی رهوانی
 دههاته سوراغیه وه، هه رکات که مین زیاتر کاری ده کرد یا
 له بهر هه وای فیتک داده نیشت دووباره نه خووشی دههاته
 سوراغیه وه، بؤ ماوهیه ک نه خووشی بینه زو هیلاکی ده کرد،
 نه و که خوی به و حاله ژاریه وه ده بیینی، تینگه یشت که ده بی
 کچه که ی به شوو بدات، تا مالیکی خوی هه بیت، چونکه له و
 ماله ئیدی نه ویان نه ده ویست، کاتی دایکه که نه وه نده بین
 توانا ده بوو که نه یده توانی پاریزگاری کچه که ی بکات، زیاتر
 ههستی به نارحته تی کچه کویره که ی ده کرد، روژنیکیان که
 دایکه که ته نها بوو کچه جحیله که پنی گوت:

- دایه ئیدی من ناتوانم له مالی برام بژیم، باوه ر بکه
 وای به چاکده زمانم که هر که سنی بیته پیش شووی پین بکم،
 به و مرجه ی که ناگای لیم بیت، له کو تاییدا دایکه که نه و
 بیرو که به ی قه بوول کرد، به چهند ووشه یی دلی کچه که ی
 خوی دایه وه، پاشان روژنیکیان له زستانی هه مان سالدا که
 بره هیژیکی هاته وه به ری، چونکه حالی وی هه میسه له

هه‌وای سارد باستر بوو، له هه‌وای گهرم، چوه سورای
 بیوه‌ژنی ده‌مه‌وه‌پ‌ی دئ وئو‌ی دۆزییه‌وه، که له‌مالی خ‌ی
 خ‌ریکی گول‌دۆزی بوو به‌سه‌ر پارچه قوماشیکه‌وه، به‌لام نه‌و
 به‌نه‌ی که بیوه‌ژن کاری پیده‌کرد زور زبرو نه‌ستووور بوو و
 لئو‌ی نه‌و که لایانه‌ی که نه‌و به‌سه‌ر پارچه‌که‌وه‌ی نابوو، بن
 قه‌واره‌و پیکه‌نیناو‌ی بوو، چاو‌ی پیره‌ژن ئیدی وه‌کو جاران
 نه‌یده‌بینی، ئاماده‌ش نه‌بوو ددان به‌وه‌شدا بنیت، دایکه‌که لئو
 به‌ نزیک که‌وته‌وه‌و به‌ شیوه‌یی که گوزارشتی له‌ ماندوو
 بوون ده‌کرد گوتی:

- هه‌رچی‌ک تو به‌ منت گوت راستی هه‌بوو، ئیستاکی
 تیگه‌یشتم که نه‌گه‌ر که‌که‌م بۆنموونه بده‌م به‌و که‌نجی که
 تو گوتت باستر ده‌بوو، چونکه من ئیستا که حال و بونیاتی
 نه‌وه‌م نییه به‌ دوا‌ی که‌سیکی دیکه بگه‌ریم، له‌و یه‌کدوو
 ساله‌ی پیشتر که نه‌و ره‌وانییهم گرتبوو هه‌میشه که شتی
 ده‌بی هه‌ست به‌ لاوازی و ماندوو بوون ده‌که‌م.

بیوه‌ژن خۆش‌حالبوو به‌وه‌ی که کاریکی تازه‌ی بۆ
 هاتوو، که نه‌و پاره‌ی خه‌رجییه‌که‌ی نییه، عاره‌بان‌یه‌کیان
 بۆ به‌ کئ گرتو ده‌میلی ب‌ری تا که‌یشته نه‌و شوینه‌ی که
 پیشترئ باوکی له‌وئ داده‌نیشتم، پاشان له‌وئ له‌گه‌ل یه‌کئ
 له‌ خه‌لکی نه‌ویکه‌وه‌ چوونه نه‌و گونده‌ی که جئ نه‌زه‌ری
 نه‌و بوو، دووسئ رۆژی له‌ وئ به‌سه‌ر برد، نه‌و شه‌وه‌ی که
 له‌و سه‌فه‌ره‌ گه‌رایه‌وه، یه‌کسه‌ر چوه‌ مالی دایکه‌که‌و نه‌وی
 به‌ته‌نهایی له‌ مالیدا خواست، به‌ پسه‌پسه‌وه پئئ گوت:

- خانم هه‌موو کاره‌کان به‌و شیوه‌ بووکه ده‌مانویست،
 نه‌وکاره‌ش تا مانگیکی تر کۆتایی پئ دیت، منیش هه‌ست
 به‌ماندوو بوون ده‌که‌م وه‌لئ خه‌یالده‌که‌م که کاریکی باشم

بۆتۆ ئەنجام دابى، ئىستا ئىمە دوستى بەراستى بەكترين.
 دايكەكە سكه پولىكى نوقرهىيى كه بههمان مه بهست
 رايگرتيوو، له باخهلى دهرهيتاو تكاي له بيوه ژنكرد كه
 قبولى بكات، بيوه ژن يه كه مجار به توندى دهستى دايكەكه ي،
 بۆ پاشه وه برد كه م وزور په لپى گرت، بهلام له كو تايدا
 وهريگرت، كاتى هه موو كاره كان رىي خويان گرت، دايكەكه
 خوئى رازى كرد كه هه مان ئه وه باشه بووكه كه ي خوئى
 له بريا ره كه يدا ناگادار بكا ته وه، بووكه كه خوئى خالى خوئى به م
 هه واله پيشانداو بهلام بۆ ئه وه ي قسه يه كى هه بى گوتى:

- دايه ئه وه ندهش په له ي نه ده ويست، من به هيچ جوړى
 رقم له دشم نابيته وه، ئه گه ر سه رپشكيش بام ئه وه حه زم
 ده كرد يه كدوو سالى ديكه يا تا دوا ته مه نيشم لاي من بمابايه،
 بهلام چييكه م، روى نه بوونى رهش بيت كه ئىمه ناچار ده كات
 كه حسابى نانخوړى خومانيشمان هه بى بكه ين.

له ورؤژه وه به دوا ميه رو خوشه ويستى كى زياترى ده نواند،
 هه رخوئى قبولى كرد جلى بووكىنى كچه كه به سه ر يه كه وه
 هه مووى به گشتى سى پارچه بوو، هه ر خوئى بيدورىت،
 ئه وسى پارچه يه برىتى بوو له كه واكولى وكراسى كى قورمى
 و شهروالىكى شين و سوور، كه هه ژارترين كچ ده بوايه له
 روژى بووكىنى دا له به رى بيت، ژنبراكه ي دوو جووت
 كه وشيشى بۆ خسته سه رى و گولى كى بچووك وگه لايه كى
 به سه ردا نه خش كردن، بهلام جه ژنى زه ماوه ندييان نه گيړاو هيچ
 ته شريفاتى كيان ئه نجام نه دا، چونكه كچه كه يان به لاش ده داو
 چاوه پروانى ئه وهش نه بوون كه زاوا شتى بۆ بووكه كه بكرىت،
 چونكه ئه و بۆ گواستنه وه ي كچى كى وا هه ندى منه تيشى
 كردبوو، بهلام كچه كويزه كه به دريژايى ئه و روژه يه ك

قسەى نە کردبوو، کچە لە ناو بیدەنگى و خامۆشى دا گوێى بۆ ئەو قسانە قولاخ کردبوو کە دایکەكەى پێتوێست بوو بەوبەلێت، بێ ئەوهى وەلامى بداتەوه، بەلام شەویکیان دەستی هێنایە پێش بۆ ئەوهى هەست بکات روخسارى دایکى لە روخسارى ئەودا نزیکە و لەپریکا بەبنى لیویەوه گوێى:

- دایکە ئەو شوێنەى کە منى بۆ رهوانە دەکەیت باى ئەوهنده نزیکە کە جارجاره تۆ بییت و بیینی چ بەسەر من دیت؟ من بۆ سەفەرێکى وا دوورو درێژو ریکاییکى وانادیار کە هەمووى بە ناو کێوو تەلان و دۆل هەله مۆتدا تێدەپەڕی لەرا دەبەدەر کوێرم.

ئەوکاتە دایکى دەستی هێنا پێشەوه و چونکە هەستی کرد کە کچەكەى دەله رزى و بەدزیه کەوه گریا و لەتاریکى دا ئەشکى خۆى بە رووى لیفەکەوه و وشک کردهوه و چەند جارێ دووبارەى کردهوه و گوێى:

- هەلبەت کچم من دێم و هەر دەرەهە دلیهکت هەبێ بە منى دەلێى و ئەگەر بیینم بەد رهفتارى دەکەن بە توندى رووبەروویان دەبمەو ناهێلم ئەزیهتت بدەن، پاشان بەلووتف و مەحەبتیکەوه زیادى کردوگوێى:

- بەلام کچم دەلێى تۆ بە درێژایى شەو بیدار ماویتهوه وانیە؟

کچە گەنجەکە گوێى:

- بەلێ دایە ئەمشەو و شەوى پێشتریش.

دایکەکە بە سۆزەوه گوێى:

- کچەکە گیان مەترسە تۆ زەرەنگترین و شایەستەترین کچە کوێرى کە من بیینومه، ئەوان دەزانن کە تۆ کوێرى و ناتوانن ئیرادیکت لێبگرن یاخود بلێن کە ئێمە ئەو عەیبەى

تۆمان شار دېيىتەوہ.

لہ ئەنجامدا خەيىكى سووک كچە گەنجەكەي رڦاند،
دايەكەكەي لہ كاتىكا توشى ئازارىكى رۆحى توند بوو بوو،
تا ماوہيەك بە بىدارى ماپەوہ، چونكە ھەستى دەكرد تاوانى
گونامى كە ئەو كروپەتى كەوتوتە ئەستوى كچەكەيەوہ،
بى ئەوہى شتى لہو روداوہ تىبگات ئارەزووى دەكرد، كە
بريا لہ رابردودا رەفتارىكى باشتى كروباپە، بۆ ئەوہش
داخى ھەلدەكىشا كە بۆچى ھەولى نەداوہ، بۆ بە شوودانى
شويىكى نزيكتر پەيدا بكات، بۆ نمونە گوندى كە بىتوانياپە
مانكى يەكجار سەرى لہوئى بدات، كى دەيزانى لہوانەبوو
پياويكى ھەژارى دۆزىباپەوہ كە ئامادە بوو بە ۋەرگرتنى
شتىكى كەم بىگوازىتەوہ، بۆ ھەمان ئەو گوندەي كە لىتى
دەژيا، كە بىرۆكەي كوتايى ھات بە مېشكىا لہ دلەوہ نالاندى و
لە خۆي پرسی ئايا بووكەكەي و كورەكەي كە ئىستا خەرجى
مالەوہ لہ دەست ئەوانەوہيە، ئامادە دەبن بۆ ئەم كارە چاو
لە شتىكى كەم بېوشن؟ پاشان بە خەم و پەژارەيەكەوہ گوتى:
- لەگەل ئەوہشدا ناتوانم چاوہ پروانى ئەوہ بكەم كە ھىچ
كاتى داركارى نەكرى، مالىكى ۋەكو مالى ئىمە كەمە، كە تىايا
بووكى تازە بەدەست مېزدى يا خەسووى لىدان نەخوات،
ئەگەر كچە كويۋەكەي من لەبەرچاوم لىتى نەدرى، يا ئەوہندە
لەمن نزيك بىت كە من زوو خەبەردار بىمەوہ، يا ئەو بتوانى
خۆي بىتە لای من و پىم بلىت، ئەوہ جگەرم لە رىشەوہ دىتە
دەرەوہو خەمىكى زۆر دەخۆم، چونكە دواى شووكردى ئىدى
من ھىزى ئەوہم نابى بچمە كۆمەگىەوہ و تاقەتى بەرگەرتنى
ۋەزەيىكى وام نابى، كەواتە باشتروايە لەمن دوور بىت تا من
ئاكام لہ ھىچ نەبىت، تا لەدەردو ئازارىكى وادا رەحەت بم،

لانی کهم له بیخه بهریدا ده توانم به ئومیده واری بمینمه وه.
دایکه که که سه نگینی باری ژیانی به سه ر شانی خۆیه وه
ههست پێ ده کرد، بۆ چه ند ساتن بێ جووله و بیده نگ مایه وه،
پاشان بیرو که یه کی به خه یالیا هات،

-باشتروایه له کاتی روشتنی کچه که ی چه ند
سکه پاره یه کی نوقره یی پیندات، چونکه خوشی که هاته ماله
میردی چه ند سکه پاره یه کی له دایکی وه ر گرتبوو، دایکه که
به ر له سه ره لدانی گزنگی به یانی له تاریکیدا له خه وه لساو
له ترسی ئه وه ی نه وه کا مالات و مریشکه کان بیدار کاته وه
و وه ده نگیان به یینی، به ئاگا له خۆبوونیکی ته واوتره وه به ره و
ئه وچاله چوو که له زه وی هه لیکه ندبوو، خۆله که ی ده رداو
کونه گریکه ی که ته واوی پاشه که وتی خۆی تیدانابوو هینایه
ده ره وه، گریکه ی کرده وه و پینچ سکه پاره ی نوقره ی
لته لگرت و له باخه لی خۆیدا هه شاری دا، دووباره چاله که ی
پر کرده وه، به وه ی که ئه وپارانیه ی لایه هه ستی به نارامی
ده کرد، چونکه له به رخۆوه ده یگوت:

-که متر کچی له خانه واده هه ژاره کان پاره وپولینکی وا
له گه ل خۆیاندا ده بن، چانییه که کچۆله که ی من شتیکی هه یه.
روژه کان بینه وه ی شادی و چالاکیکی به دواوه بیت،
به سه ر ده چوون، ئیستا که دایکه که به دیداری کوری دووه میش
هه ر له زه ته ی وه رنه ده گرت، که متر بایه خی به هاتوچوونی ئه و
ده دا، ته نها ئاگاداری ئه وه ده بوو که بزه له لیوی کورپه که ی
دوورنه که ویته وه، وایته به رچاوان که حالی باشه و خه ریکی
کارینکه، به لام نه یده زانی چ کارینکه، کاتی بزاونن گه یشت،
دایکه که به دلینکی خه مباره وه چاوه پروانی که سی بوو که
ده بوايه بیت وکچه کویره که ی له گه ل خۆیا بیات، گوینی خۆی

قولاغ کردبوو و ههولی دها ناگای له سروشتی ئەو پیاوه
 بیت که کچهکهی بهو دەسپیریت، سه‌ره‌نجام روژنیکیان له
 سه‌ره‌تای وهرزی به‌هارو لهو کاته‌ی که سروشت هیشتاکه
 ده‌بوايه نه‌پشکوتوو بئ، پیاوه‌که به دیار کهوت، نیشانه‌ی به‌هار
 ته‌نها له سه‌وزبوونی چهند گیایه‌کی زووره‌سدا که منالانی دئ
 هه‌لیان ده‌که‌ندو ده‌یانخوارد، هه‌روا لهو ره‌نگه سه‌وزه‌ی که له
 لقو پۆپی ناسکی داری‌و له چرو‌ی قاوه‌یی ره‌نگی دره‌ختی
 هه‌رمیدا که تازه چه‌که‌ره‌یان کردبوو و ده‌رکه‌وتبوو، زه‌وی
 هیشتاکه‌ش حالته‌ی ووشکی و بئ باری زستانی ده‌نواند، گه‌نم
 هیشتاکه سه‌ری ده‌رنه‌هیتا بوو، ته‌نها فه‌ریکی وردو په‌رشو
 بلاوی لای تاویره‌کانی مه‌زrada هاتبوونه ده‌ره‌وه، با سارد
 بوو.

له روژنیکي وادا سه‌رو که‌لله‌ی پیره‌میزدئ که سواری
 که‌ریکی خۆله‌میشی بوو به‌دیار کهوت، له جیاتی کورتان بالا
 پۆشی چلکنو دپاوی خۆی لولدا‌بوو و خستبوویه سه‌ر
 پشته‌ی که‌ره‌که‌وه، له مالی دایکه‌که‌وه وه‌نزیک که‌وته‌وه و
 خۆی ناساند، دایکه هه‌ستی کرد که دلی له سینهدا له
 لیدان وه‌ستاوه، چونکه‌ه‌زی له سه‌روپۆته‌لاکی پیره‌میزد
 نه‌کرد، پیره‌میزد به‌خورتی بزه‌یه‌کی هاتئ و هه‌ولی دا چینی
 به‌نیشانه‌ی میهره‌بانی ببه‌خشیته ره‌خساریه‌وه، به‌لام به‌و
 روخساره لینگ‌کشرایه‌وه‌ی که له روخساری ریویه‌کی پیر
 ده‌چوو، هه‌روه‌ها به‌وان چاوانی کارای که له ناو چرچو
 لۆچی قولایی روومه‌تیدا رووچوو بوون، هه‌روه‌ها به‌وچهند
 دانه مووی سه‌پو ته‌نکی که ده‌وری ده‌می بئ لئوی داپۆشی
 بوو، گوشه‌ی ده‌می که له‌وان روژاندا به‌تایه‌تی به‌نیشانه‌ی
 هاودلییه‌وه له راده به‌ده‌ر شوڤ بووبۆوه، ئاسه‌وارئ له
 باشی و سه‌فا نه‌ده‌بینرا، جلیکی کۆنینه‌و په‌رپوتی له‌به‌ربوو

که نه خاوين بوو نه پښه یی هه بوو، له که ره که یی هاته خواره وه
جوله و بزافی بی سهره تایی ترین نه دهب و نه زاکه ت بوو، که
له هه موو مسکیننن چاوه پروانی لیده کرا، ده شعلی چونکه دیار
بوو پښه کی له پښه کی کورتر بوو، له کاتیکا که جلی کون و
دارزای خوی به ده وری که مری وهر پینچا بوو، له حه وشه یی
خه رمانگادا رت بوو و به شیوه یه کی توندو زبره وه گوتی:

- من به دوا یی نه و کچه کویره هاتووم، له کویره؟

دایکه که ش که له هه مان یه که م روو به روو بوونه وه دا
تووشی نه فره ت بوو له پیاوه که پرسی:

- من له کوئی بزائم که تو هه مان نه و پیاوه یی که ده بی
به دوا یی نه وه بیت؟

پیره میرد دو باره گرژیه وه و گوتی:

- من نه و ژنه قه له وه ده ناسم که هاته لای نیمه و به
نیمه یی گوت که ده توانین کچه که بی خه رچی و مه رچی بیه یی،
کچی تو بو برازاکه یی من نیشان کراوه.

نه و کاته دایکه پتی گوت:

- که واته سه بر که تا نه و ژنه بانگ بکه م.

کورپی دووه می که نه زقه زا نه و روژه له ده و رو به ری
مالیتدا پیاسه یی ده کرد ناره دوا یی ژنه، بیوه ژنی چه نه بازی
دی به و خیراییه یی که پښه له پولوا و اه کانی رنی پیده دا هاتو
سه برینی کی کرده پیره میردو قاقا پیکه نی و گوتی:

- به لئی نه و پیاوه مامی هه مان نه و که نه چه یه که ده یانه وی
ژنی بو به یینن، حالت چونه ناغا، نه مرق نانت خواردوه؟
پیره میرد له کاتیکا پدوه بی ددانه کانی به دیار ده که وت، به
شیوه یه کی بزه نامیزه وه گوتی:

- به لئی به لام باوه ر بکه که .....

دایکه چاوی له سه رو پوته لاکی نه وه وه هه لنه ده گرت، له

ئەنجامدا بە شىۋەيەك كە دەرىپرى دەستەپاچەكى بووبو، بە
بىۋەژنەكەى گوت:

- من حەز لە ئەو سەرپۆتەلاكى كە ئەوپياۋە
بەخۆيەۋەى گرتوۋە ناكەم، چاۋەروانى شىتىكى باشتەر دەكەم
بۇ كچەكەم، بىۋەژن بە خەندانىەۋە بە شىۋەيەكى توندگوتى:
- بەلام خانم خۆ ئەۋە زاۋانىيە، زاۋا برازايەتى زاۋاى

برازاى ئەۋە پياۋە، كەنجىكى زۆر مەيرەبان و بى ئازارە.
ئامۆزنىشى كەيشت، كورپى كەورەۋو ژنەكەى و
ئامۆزاي و خەلكىكى زۆر لە دىكەدا هاتن بەدوايەۋە، ھەمويان
راۋەستابوون و سەيرى سەرپاي پىرەمىزدىان دەكرد،
ھىچ كەسى كەيفى بەسەرپۆتەلاكى پىرەمىرد نەدەھات،
نیشانەيەكيان لە مېھرو خۆشەويستى تىدا نەدەبىنى، بەم
ۋەسفەۋە قەول درابوو و چەند نەفەرى گوتيان:

-خانم ئەۋەش فەرامۆش نەكەيت كە كچى ئىۋە كويرە.
بوكەكە ھاتە قسەو گوتى:

-جگە لەۋەى كار لەكار ترازاوە قەولو قەرار دراۋە،
لەبەرئەمە كارىكى وا دەردەسەرى بۇ ھەمووان دورست
دەكات.

مىزدەكەى گوتى لە قسەى ئەۋە راگرتبوو و بىدەنگ بوو.
ئەۋكاتە دايكەكە نىگاي پارانەۋە ئامىزى كرده ئامۆزاي،
بەلام ئەۋە لە ھەمان حالدا كە سەرسام بوو بوو سەرى
دەخوراندو روى لەۋە ۋەرگىپرا، ئەۋە پياۋىكى سادەو خۆشدل
بوو، پىرەمىزدىش نەيتوانى ئەۋە ھەستە لەلاى ئەۋەدا بوروژىنى،
كە پشتى پىن بېستىرى، ھەندى جار ئەۋە گرفته كە تىنگەين
ئاخۇ پىسى و پاكى بەسەريەكەۋە پىادە دەبن يا نا، رەنگە
ئەۋە رووكەشپە زېرە ھەر لەبەر جەلە دراۋو پىسەكەى بىت،
لەۋە بترازى چۆن چۆنى دەكرا ۋەلامى پىرەمىزدەكە بداتەۋە؟

چونکہ مامہ له که نه نجام درابوو، به مجوره ناموزا نه یده زانی
چ وهلامی بداته وه و بیده نگی هه لیزاردو په لکه کاهیه کی
هه لیزاردو که وه جوینیه وه.

پیره ژنی چه نه بازی گوند هرکه نابروی خوی له
مه ترسیدا بینی گوتی:

- سهیره خانم من که گوتم خو نه وه زاوا نییه.

له هه موو شتیکیش بترازی له بهر نه وهی پاشه کشه ی
نهو، لهو ساته وه خته دا ده بووه هوی نه وهی نابروی هه تک
بی، به پیره میزدی گوت:

- هاوړی مه گهر برازای تو وهک مندال شیرینو و بی نازار
نییه؟

پیره میزد به روو بادانه وه قسه ی پیره ژنی به سه ریه وه
به راست زانی و به خنده یه که وه که قسه کانی به شیوه ی فیته
ده هاتنه دهره وه گوتی:

- چون خانم چون له شیرینی دا وهک منالیکی ساوايه، له
کوتایی دا چه وسه له ی له سه ردا نه ماو گوتی:

- نه گهر کچه نه مشه و بگه یه نم ده بی هر ئیستا چه ره که ت
بکه م.

جا له بهر نه وهی دایکه نه یده زانی چ بریاری بدات کچه
کویره که ی سواری پشتی کهر کرد، کچه جه وانه که جلی
تازه ی له بهر کرد بوو، نهو بوخچه یه ی که چه ند سکه پاره یه کی
نوقره یی تیا بوو نایه دهستی و به خیرایی له بنگوئی گوتی:

- نه وه ته نها مالی تو یه کچم نه هیلگی که س لیت بسه نی.

که پیره میزد له قه ی له کهر دا تا به ریکه وئ، دایکه که

دوو چاری شپرز هیه کی ناگه هانی بوو و هاواری کرد:

- نه وه نده مانگه ی پین ناچن کچم من دیم، ده بیمن که

چون چونی ره ففارت له گه لدا ده کهن، هه رچه کت بینی له دلتی

بنی تا بۆمنی بگێڕیتەو، ئەگەر بزانی لە گەل تۆدا بە درەفتاری دەگەن ترسی ئەوهم نییە و دەنگە پێنمەو مال.

کچە کوێرە که که بە زەحمەت قەسە ی لە لیوی ووشکو و لەرزۆکی دەهاتە دەرەو، وەلامی دایەو و گوتی:

- زۆر باشە دایە، ئەو بیروکە یە قووت دەبەخشی بە دلم. بەلام دایکە که نەیدەتوانی دەستی لە کچە که ی بەریت بینومێدانه دەست و پێی لێکەداو بەدوای هەنجەت و قەسە ی دەگەرا تا بەم هۆیەو چەند ساتی زیاتر کچە که ی خۆی راگری، بەو چەشنە ی که خۆی بەو هەو هەلواسی بوو بە پیرەمێردی گوت:

- کچی من ناتوانی ئاگری بن مەنجەل داگیرسینی، ئەو کارە بۆ ئەو قەدەغە یە چونکە چاوەکانی تووشی دەرد دیت، دووگەل بۆ ئەو...

پیرەمێرد سەری وەرسووڕاند لە سەرپای ئەو دا ووردبۆو، که لە قەسە که ی ئەو گەیشت گرزێهەو و گوتی:

- زۆر باشە من پێیان دەلیم ئاگایان لێ بیت. ديسانەو لە قە یە کی لە تەنکیشی کەرە که داو خۆشی لە تەنیشتییهو وەپێ کەوت.

بەمجۆرە کچە کوێرە که چوو ماله مێردی و ئەو نیشانە کوێرە که شی هەر لە دەست دابوو، بوخچە ی جلەکانیشی بە تێرکە ی کەرە کهو بە ستابۆو، دایکە که هەر راوەستا بوو سەیری روشتنی ئەوی دەکرد، بەلام دەردیکی لە دلی دا بوو که نەدەکرا دەرکی پێ بکریت و که ئەستەم بوو لێی بگەیت.

فرمیسکی لە چاوانی هەلدەپژاو بەم وەسفەو هێچ رینگایە کی دیکە ی لەو هی که گرتبویە بەر نەدەهاتە بەرچار، ئەو هەندە بەبێ حەرە که ت مایه وە تاکئوێ کەوتە میانی ئەو و کچە که یه وەو تاریکی ئەوی لە بەرچارو دا و نکر.

به لام دایکه که به بیزاییه کی تایبه تییوه که دیار بو ئیدی
هیچ کاتی دهستی لینه لئاگری وگوتی:

- تو هیچ شتی له م بابه ته تیناگی، تو هینستا له وه
کهنجتری که شتی له و مهسه له یه بگهیت.

کوره مات و سه رسامی ئه و ئاوازه ناخۆشه بووبوو و
سهیری دایکی دهکرد، به لام دایکه که بژارکاری خۆی هه لگرت و
بئ ئه وهی زیاتر روونی بکاته وه، بیده نگ و خامۆش ری
دهشتایی گرت بهر، به م وه سفه وه نهیده توانی وه کو رابردوو
زهحمهت بکیشی، زۆر زوو شه لالی ئارهقه ده بوو، هه ر که
با هه لی دهکرد- هه رچه ند گه رمیش بو- به له شی ده که وت و
سه رمای ده بوو، ئه وه ندهی نه برد دووباره دوچاری ره وانی
بۆ وه دوا ی ئه وهی چاک بۆ وه، ناچار بو ئیدی ته سلیمی
بیکاری بیت و به بی ئیشی و به تالی له ده روزه ی مال دا بنیشی،
هیچ کاریکی وانه بوو که ئاماده بوونی ئه و له مالیدا پابه ند
بکات، چونکه بوو که که ی به دیقهت و کارامه یی به هه موو که سی
را ده گه یشت، جگه له وه ژنه گه نجه که هه موو کاریکی مالی
به ریوه ده برد خه سوشی ناچار بوو بیه وئ و نه یه وئ ئه م
واقیعه قه بول بکات، بوو که که ی جگه له نه زۆکی هیچ عه بیکی
نه بوو، دایکه که که بیکار مایۆ وه، هه میشه چاوی له ده رگا بوو،
واته چاوی بریبوو ئه ویکه وه، که مناله کانی پیشتر له کاتی
یاری دا سه رو کوکلی به کترین ده رنیه وه، روژانی رابردوی
ده هینایه وه بیر خۆی، وه بیری ده هاته وه له و په ری گه نجیتی
ئه و کاته ی که یه ک پارچه شورو چالاکی بوو، له هه مان شویندا
دیسان ده بیینی ئه و کاته ی خۆی میزدی هه بوو، منالی هه بوو،
خۆی ژنی جحیلی مالی بوو، پیره ژنیکی دیکه به نه نه گیانی
مالی ده هاته ژمیر، دوا ی ئه وه میزده که ی ئه و ی ته رک داو
رویشته بن ئه وه ی هیچ کاتی هه والیکی بۆ بنیریته وه، به

یادهوهری ئه و خاتیراتانه له بهرخۆ دهله رزی، بهلام یه کسه ر خۆی له و بابته لادا، تا بچیته وه سه ر ته نهایی و گوشه گیری خۆیه وه، کوپه گوره که ی هه میشه له ده ره وه به کاری کشت و کاله وه خه ریک بوو یا له گه ل سه رکاردا ده رباره ی به ره م، گیرمه و کیشه ی بوو، سه رکاری تازه ئامۆزای خاوه نکار بوو، ده یانگوت پیاوینکی لاوازو کورته بالایه، چونکه دایکه که هه یچ کاتی سه یری نه ده کرد، کچه کویره که ی چۆته ماله میردی و کوپی دووه میشی له شار داده نیشت، زۆر به که می له دیدا به دیار ده که وت.

بهلام له کاتی ئه و بینکاری و ته نهاییه زیاتر له هه موو که سن ئه ندیشه ی کوپی دووه می ده کرد، ئه و وه ک چۆن وابوو له هه موو رۆله کانی ئازیزتر بوو، له و خه لوه ته ی که له ژیانیدا بۆ ئه و په یدا بوو بوو، دیداری کوپی دووه می شادی و چالاک ی به و ده به خشی، ئه وی ده بین ی له جیوه قیت ده بۆوه له بیحالی و خه مباری ده رده هات و به سیمای جه زابی کوپه که یه وه پینه که نی، له هه موو کوپه کانی دیکه ی جوان تر بوو، به هه مان ئه و ئه ندازه یه ی که که له شیرینکی جوان به و که له شیره بچی که ئه وی وه به ره یناوه، ئه ویش وا به باوکی ده چوو، ئیدی له برا گوره که ی نه ده ترسا، چونکه بۆ خۆی کاری په یدا کردبوو له شار، بۆخۆی پاره و پولینکی هه بوو، هه یچ کات روونی نه کرده وه که له شار چ کاری ده کات، هه ندی جار لات و بی پول بوو هه ندی جار ییش به جلی تازه یه وه که له به ری ده کرد وا هه ست ده کرا کاروباری ئه و خراب نییه، چونکه هه یچ کاتی پاشه که وتی خۆی بۆ برا که ی وه ده رنه ده خست، به کورتی هه یندی جار به ئازادی و وا هه ست ده کرا تووشی شور و هه لچوونینکی تایبه ت هاتوو، ده هات به دزیینکه وه یه ک سه کی نوقره یی له ده ستی دایکی ده نا و ده یگوت:

- دایه بگره ئه وه بۆ خۆت خه رج بکه .

دایکه که پاره که ی وهرده گرت و سوپاسی گه نجه که ی ده کرد، ئه و کورپه که ی خۆی ده په رست، کورپه گه وره تره که ی هیچکاتی بیری له وه نه کرد بۆ وه که بچوکتیرین دیاریه که ی له مجۆره بدا به دایکی، هه ر له وکاته وه ی که ببووه هه مه کاره ی مائی پاره وپوولی بۆ خۆی هه لده گرت، دایکه که به باشتیرین شیوه له مالتیدا پیشوازی لیده کراو له ززه تی له خۆراکی خۆی وهرده گرت، چونکه هه رچییه ک ده یه ویست به رحه تیه وه ده یخوارد، له رووی جلو به رگه وه ش له پیشترئ باشتیر ده هاته به رچاوان، چونکه بووکه که ی له سه ر تا پئ جلی بۆ ده دوری، هه تا کفنی مردنیشی پیش وه خته دووری بو و ئاماده ی کردبوو، هه رچییه ک دلی ده یخوازی بۆ ئه ودریغی نه کردبوو، بۆ نمونه قه لنه ی به توتنی نایاب بۆ داده گرت، یاخود قومی له شه رابی زه ردی پنده دا که له شی گه رم ده کرده وه و به هیزی ده کرد، به لام هیچ کاتی ئه و خه یاله ی نه ده کرد سکه یه کی نوقره یی له ده ستی بنی و بلی:

- هه رچییه ک دلت ده خوازی بۆ خۆتی بگره . خۆ ئه گه ر ئه ویش به وچه شنه داوایه کی وای کردبا ئه وه کورپه که ی بووکه که ی سه یرئکی سه رسامیان ده کرده یه کتری و ده یانپرسی:

- ئیدی چیت ده وئ ؟ هه رچی پیت ده وئ لیره بۆ تو ئاماده کراوه . ئه وه بوو که دایکه که به خاتری هه مان ئه و به خشیشه بچوکه وه سه باره ت به کور بچوکه که ی به به راورد له گه ل ئه و دووکه سه که هه موو شتیکیان بۆ دابین ده کرد، میهر و خۆشه ویستییه کی زیاتری له خۆدا هه ست پنده کرد، ئه و سکه پاره ی کورپه که ی دووه می پئی ده به خشی، له ناو سینهی ده شارده وه، شه وانه له کاتی که له جئ

هه‌لده‌ستا له‌ناو زه‌وی ده‌نا.

ته‌نها عه‌یب له‌ کاره‌که‌ ئه‌وه‌بوو که‌ کوپه‌ بچوکه‌که‌ی زۆر که‌م ده‌هاته‌ دیدنه‌ی ئه‌وه‌وه‌، به‌مجۆره‌ هه‌ردوو ژن واته‌ دایکه‌که‌و بووکه‌که‌ کاتی خۆیان به‌ دانیشتن له‌ هه‌وشه‌ی خه‌رمانگادا به‌سه‌رده‌برد، ماله‌که‌ به‌ نه‌زه‌ری دایکه‌که‌ به‌ ته‌واوی خالی بوو، ئه‌و ئاخ‌ی هه‌لده‌کیشاو دووکه‌لی له‌ قه‌لنه‌که‌ی خۆی به‌با ده‌دا، له‌وان روژاندا جگه‌ له‌وه‌ی که‌ بکه‌ویته‌وه‌ یادی به‌شی یا ته‌واوی یادگاریه‌کانی خۆی، کاری بۆ ئه‌و نه‌مابوو، چونکه‌ وای به‌ باش ده‌زانی که‌ وه‌ئاگا نیت له‌ رووداوی منداڵیتی که‌چه‌که‌ی، ئایا ئه‌و ئه‌م دوو شته‌ به‌ ده‌ستی خودایان به‌یه‌که‌وه‌ گریندرابوون؟ ئه‌وده‌یتوانی بچیته‌یه‌کن له‌ په‌رستگاکان به‌ دوا‌ی دل‌دانه‌وه‌یه‌که‌دا بگه‌ڕێ بۆ خۆی، به‌لام تازه‌ دره‌نگ بوو بۆ ئه‌وه‌ی داوای لێبو‌ردن بکات؟ به‌مجۆره‌ خۆی دابوو ده‌ست قه‌زاوقه‌ده‌رو ئاخ‌ی هه‌لده‌کیشاو هه‌ندێ جاریش به‌ خه‌مو هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ له‌ باره‌ی که‌چه‌که‌یه‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد، ئاله‌م جۆره‌ باب‌ه‌تانه‌دا بوکه‌که‌ی ده‌په‌ریه‌ ناوقسه‌کانی و ده‌یگوت:

- ئه‌وه‌هه‌لبه‌ت حا‌لی باشه‌، بۆ ئیمه‌ به‌ختیکی گه‌وره‌بوو که‌ تۆ توانیت که‌سه‌ی بدۆزیه‌وه‌ ئاماده‌ بیت که‌ ئه‌و بۆ کوپه‌که‌ی بخوازیت.

هه‌تا روژنیکیان به‌ توندی وه‌لامی دایه‌وه‌وگوتی:

- ئه‌وه‌کچینکی شایسته‌ بوو من ده‌زانم که‌ تۆ هه‌یج کاتی نه‌تووستوو ه‌ئاگات له‌و راستیه‌ بێ، چونکه‌ هه‌ر له‌وکاته‌وه‌ تۆ هاتویته‌ ئه‌م ماله‌ مۆله‌تت به‌و نه‌داوه‌ به‌و توانایه‌ی که‌ هه‌یبوو به‌رده‌وامیبت له‌ کارکردندا، بوکه‌که‌ ئه‌وپارچه‌یه‌ی که‌ به‌ دروینیه‌وه‌ خه‌ریک بوو، به‌ دیفه‌تیکی زۆرتر ئه‌زمون کردو له‌ حا‌له‌دا گوتی:

- لهوانه به لام من خووم بهوه گرتووه که کاری خووم
به خووم بکه م وهرچییه ک دستم پیکردووه بیگه یه نمه نه انجام،
کچیکی کویر له هموو کارینکا دوچاری زهحمه تی ده بیت.
دایکه که جاریکی تر ناهیکی هه لکیشاو چاوه کانی بریه
ناستانه ی ده رگای خه لوته و له پریکا گوتی:

- کچم دلم دهیخوازی که تو منالی بو کوره که م
وه به ربینی، ئیستا که ده بوايه دوو سئ منال له مالیدا بووبان،
من عاده تم به مالیکی وا خالی نه کردووه، نه گهر تو هیچ کاتی
منالت نه بی نه وه ده بی من ئومیدم به کوری دووه م بیت ژن
بهینئو منالی هه بی، به لام نه وه همیشه له ژن هینان راده کاو
ناشزانم هویه که ی چییه؟

دایکه به وقسه یه دهستی له سهر شوینیکی حساسی
بوو که که دانابوو، ژنه که نه که خه می ده خوارد که بوچی
دوای پینج سالان هیشتا که هیچ ئومیدیکی به منال بوون
نییه، به نهینئو چۆته پرستگا و دوغای کردووه و نه زرو نیازی
گرتووه و هه رکاری که بکری نه جامی داوه، به لام هه ر
نه زوک ماوه ته وه، به لام غرور و مه ناعه ی نه و بالاتر بوو
له وه ی که خه م خواردنی خزی به ده ریخت، به هه مان به لکه
به خوینسار دیه کی ته واوه وه له وه لای دایکه که دا گوتی:

- بیشک له کاتی خویدا کوپیکم ده بیت،

دایکه که به خه مگینه وه گوتی:

- به لئ به لام ئیستا زور درهنگ که وتوته وه، من هه رگیز
نه مبیستووه ژنی له دیکه ی ئیمه دا میژدی کردبئو منالی
نه بووبئو، پیاوانی ئیمه هه رکات ژن ده هینن ده بن به باوک،
ژنانی ئیمه هه مو منالیان ده بیت، توویکی چاک و زهویکی
چاک، تو حه تمه ن ده بی ده ر دو عیله تیکی نهینیت هه بی، که وای
له تو کردووه نه زوک و نااسایی بیت، من جله کانی تووم زور

فراوان و رحمت دوری بو، به لام سوودی چیه؟
 رۆژنیکیان دایکه که لای کچه ئامۆزای زمانی به شکوو
 شکایهت کردبووه و به گوئی ئه ودا چرپاندبووی و گوئی:
 - من دهزانم عیلهت چیه، بووکی من ئیدی هیچ شورو
 گهرمیتی نییه و بوونه وهریکی زهردی رهنگ په پریوه، بۆ ئه و
 هه موو رۆژهکان وهکو یه کن، هه رگیز بۆن و بهرامه یه که له ودا
 بهرز نایته وه، ته وای ئه و هونه ره ی تو له کاتی هه لپرینی
 جله کانی بوکی به کارت بردوه نه یه توانیوه ساردی سروشتی
 ئه و له بین بیات.

کچه ئامۆزاکه ی سه ری راته کاندو به پیکه نینه وه گوئی:
 - ئه وه راسته که ژنانی زۆر رهنگ په پریو و که مخوین،
 به درهنگی سگیان ده بی.

پاشان چاوه شه ی تانی و ورده کانی حاله تیکی پر مانایان
 گرته خۆو به پیکه نینیکی سه ره له نویوه به رده وامی به قسه ی
 خۆیداو گوئی:

- به لام خوشکه گیان هه موو ژنی ئه و گهرم و گورپییه یان
 نییه که تو له گه نجیتی دا هه تبوو، خۆتان باشتر ده زانن که
 بوونی ئه و گهرم و گورپییه له ژندا ئه وهنده باشیش نییه.
 ئه وکاته دایکه که به توندی گوئی:

- ئاخ، به لێ ده زانم.
 پاشان که من وه ستاو ئه وکاته به نارازیبوونه وه
 به رده وامی به قسه ی خۆیداو گوئی:

- هه له بهت بووکی من پاکو به سه لیه قه یه، هه تا له و
 بابه ته شدا وه سووه سه ی هه یه، چونکه زیاد تینه له سوینی بنی
 مه نجه ل و شوشتنی گۆزه ی رۆن و شتی دیکه، حه یفه و
 وده بیته هۆی ئه وه ی مه یلی خواردن بکه یهت، هه روه ها هه موو
 ئان و ساتی خۆی ده شوا، رهنکه هه مان ئه و مه سه له یه هۆی

نەزۆکی ئەو بێت، چونکە شۆرینی زیاد زەرەری ھەیە. دایکە لەوە ترسا دیسانەووە قسەکە بە سروشتی گەرم و گۆپی بێستیتەووە، چونکە بەو گێرانەووەیە گوناھێ خۆی وەبیر دیتەووە، لەگەڵ ئەوەشدا مرۆفی وەکو کچی مام پەیدا نەدەبوو، چونکە تا ئەو رۆژە بچوکتەری گۆران لە پەییوەندی باشی نیوان ئەوانەووە سەری ھەلنەدابوو، ھەتا ئەگەر کۆرە مامییسی لەو رازە وەئاکابا قەت یەک ووشە ی نەدەھیتا بەر زمان، جگە لەوەش ماوہیەکی ئەوہندە درێژ بەسەر ئەوان رۆژانی خۆشی و کامەرانی دا رەتوو بوو، دایکە خۆشی بێگومان فەرماوۆشی کردبوون، بەلام کۆیری کچەکە ی و نەبوونی واریسی بۆ کۆرەکە ی، ئەویادەوہریانەیان وەبیر دەھیتایەووە، چونکە لەوہدەترسا بەراستی گوناھێکی گەورە ی کردبێ و کە ئەودوو بەدبەختیە کەفارە ی ئەو گوناھە بێت.

بەلێ سەرنویشتی ئەو وابوو کە کچە کۆیرەکە ی مائی جیبھێلێ و ھیچ منالێ لە دەوروبەریدا نەبیت، لە مائیدا جگە لە دەوارەکان و سەگی پاسەوان ھیچ نەمابوو، ئەوہشیان ھەتا زاتی نەدەکرد خۆراکیان پێ بدات، بەلام ئیدی شەپری نیوان کۆرەکانی کەم بووبۆووە، ئەوہ تەنھا مایە ی دلخۆشی ئەو بوو لە ژیاندا، کۆپی گەورە ی کە خۆی بە خاوەن و گەورە ی مال دەزانی، ھەستی بە خۆشی دەکرد، کۆپی بچوکتەری کاری بۆ خۆی پەیدا کردبوو، کاتی دەگەراییەووە مال دەیەویست ھەر زوو بگەریتەووە، براگەورەکە ی بە شیوہیەک کە گوزارشتی لە ھەندیک دلگرانی دەکرد دەیگوت؛

- نازانم ئەو براییە ی من چکاریکی پەیدا کردووہ، ئەو جلە جوان وشیکانە لەبەر دەکات و لە کوئیان دەھیتن؟ من رۆژو شەورۆحم دەردەچن ناتوانم جلیکی وا لەبەر بکەم، دەبێ پوڵدار بێت، ئومیدەوارم نەبویتە ھاودەستی دزانی شار،

یاخود به کاربندی واکه زه بخت، چوکه نه گهر گرفتاری
کاربندی واکه زه بخت هوی زه بختی نیمه شه وه، دایکه
وهک چوکه عاده تی بوو دلیرانه هه ستایه وه و به رگری له
کوره که ی کردو گوتی:

- کوری من، براهی تو کوربندی زور ژیره، توده بی
خوشحال بیت و پیروزبایی لیکه تی، که له جیاتی مانه وه ی
لیزه و دابه شکردنی زه و یه که له گهل تودا، توانیویه تی لیره
برواو کاری بو خوی پهیدا بکات.

کوری گهره تری به قیزه وهن کردنه وه گوتی:

- ناخ به لئ، ماده م کار له مه زرا ناکات ئیدی به هه مان
قه در هه موو کاری بو نه و باشه، بووکه که بیده نگ بوو،
ههستی به خوشیه کی زور ده کرد به وهی که ماله که ئیستا که
ته نها بو نه و ماوه ته وه، ئیدی بی پروا بوو له وهی که برای
میرده که ی چ ده کاو چ ناکات، جگه له وهش باشتریش بوو که
برای میرده که ی ئیستا که له جیاتی نه وهی زه بختی دروینی
جله کانی خوی بخاته نهستی نه وه وه، له دره وه جل بو
خوی ده کریت.

روژان به سه ر ده چوون، به هاریش به دوا ی زستاندا
به سه ر چووبوو، دایکه توانی کچه کویره که ی له بیر بکات،
روژیکیان دوا ی نیوه پو که به په نجه خه ریکی ژماردنی
روژه کان بوو و ره وه زه شاخی که وتبووه نیوان نه و و
کچه که ی، دوا زده جاری ته واو نه نگوسته کانی دهستی خوی
ژمارد، پاشان حسابی لیتنکچوو به خه م و خه فه ته وه گوتی:

- ده بی بچم سه ریکی لیده م، تا ئیستا زورم ته مه لی
کردوه، ده بوا یه زووتر چووبام، نه گهر نه و کچیکی ساغ
بوا یه، حه تمه ن وه کوو هه موو کچانی دیکه ده هات سه ریکی له
مال کونه که ی خوی ده دایه وه، تا ناگاداری حالی بمو ده ست

به دست و بازو و گوناگانی دابهینم ورهنگ و روى بېنم.
 دایکه که به و چه شنه که دانیشتبوو سهبرى کویتستانه کانی
 دهکرد، که له دووره وه دهوریهان دابوو، له یهک کاتدا له وه
 به ناگا هات که هاوینان به ترۆپکی شیددهتی خۆی دهگات،
 دامه نی کپوهکان سهوز بووینه و جو له مه زرادا قه دی بهرز
 کردۆته وه، ئەوکاته دایکه که که نهیده توانی ئەو ته مه لیه
 له خۆیدا بره تینن، که له بهر بیکاری و بى چالاکی تووشی
 هاتبوو، ته مه لیه که ی له خۆدا رادا به سوور بوونه وه گوتی:
 - ده بى بچم کچه که م بېنم، بېسوودم بۆ کارى دهشت
 و له مالیش کار ناکم، تا ههوا زۆر گرم نه بووه و تووشی
 مه ترسی رهوانی نه بوویمه، باشتر وایه زووتر برۆم، هه مان
 به یانی بهرئ ده که وم چونکه هیچ نیشانه یهک له هه وره وه،
 له وه وایه سافه دا نابینرئ و ئاسمان شینه.

که سه رى بلند کرد وه کو عاده ت بوو، یاده وه رى رابردووی
 هاته وه یاد، له پریکا رهنگی شینی ئاسمان ئەوی خسته وه
 یادی که وا شینه که ی میردی، ئەو کاته ی که کپیووی، به
 هه مان که واکه شه وه رویشتبوو، ناخیکی هه لکیشاو به و بره
 شپرزهبیه ی هیشتا که سه باره ت به و رووداوه له دلیدا مابوو،
 له به ره خۆ گوتی:

- له روژیکى وابوو که که وا شینه که ی کپی و ئیمه له گه ل
 یهک به شه ر هاتین، هه وا وه کو ئەمڕۆ ساف بوو، چونکه له
 بیرمه که وای ئەو له رهنگی ئاسمانی سپیده ی هه مان روژ
 بوو.

ديسان ناخیکی هه لکیشاوه جیوه قیت بۆوه، تا ئەو
 بیروکانه له خۆی بره وینیته وه ز
 کوپه گه وره که ی گه رایه وه مال، دایکه به شله ژانو
 شپرزهبیه کی زۆره وه گوتی:

- من دهمه وی بزنام چ له و ماله دا رووده دات، که ئیستا خوشکی تو دواى به شوودانى له ویدا گیرساوه ته وه، به یانی سپیده بریارم داوه بجمه دیده نیه وه ئه و خوی ناتوانی بیته دیده نمه وه.

کوربه که ی به حاله تینکی وا که گوزارشت بکات له نیگه رانی گوتی:

- دایه ناتوانم له کاتینکی وادا له گه ل تودا بیم، به یانی یه ک دونیا کارم هه یه، نارام بگره تا ئه و به ره مه وه به ربه یین، که گه نم و برنجمان کوتایه وه و پیوانه مان کرد، ئه وه من که مه کاتینک په یدا ده که م.

به لام دایه که له پرینکا ههستی کرد که ناتوانی سه بر بگریت، کاتی ویستی ئه و بریاره ی که دابووی جیه جی بکات، هینستا هینیکی زوری بو ئه و کاره هه بوو. جاله بهر ئه وه ی له بیکاری و بیتی شی خوی ماندوو بوو بوو، رایگه یاندو گوتی:

- نه خیر من به یانی ده چم.

کوربه که شی وه کو هه موو جارئ که روودا وینکی له هیکه وه ی بیته پیش و مه و دای بیر لیکردنه وه ی نه بن ناره حه ت بوو و لاملی کردو گوتی:

- ئاخیر دایه به چ وه سیله یی ده چیت؟

- ئه گه ر ئاموزا به ئه مانه ت که ره که ی بدا به من، ئه وه سوار ده بمو توش یه کن له و منالانه ی دئ بنیره سوزا غی براکت تا له و سه فهرده دا ریشمه ی بگریو له پیشمدا پروات، ئه گه ر دوو که س بین باشه و تووشی مه ترسی نابین، من نه میستوه له م ده ورو به رده دا دزو جه رده هه بیته، جگه له ده سته یه کی تازه که له شار په یدا بووینه و به کومونیس ت ناودارن، به لام ده لین ئه وانه دوژمنایه تیان له گه ل هه ژاران نییه.

له کوتاییدا دواى لاملی یه ک له دواى یه کی دایه که،

کوپه خۆی دا به دهستهوه، دواى ئه وهى ژنه کهى به خوین ساردییه کی ته واوه وه گوتی:

- له راستیدا ئه گهر براكهت له گه لیا بچیت من هیچ مه ترسیه ک له وکاره اد نابینم.

بووکه که و کوپه که دایکه که یان به و حاله ی خۆی به جیهیت، تا هه رچییه ک دهیه وئ بیکات ویه کئ له مناله کانی کوپه مامیسی نارده شار به دواى برای بچوکه که ی، کوپه که که گه راپیه وه به چاوانی ده رپۆقیوی به دایکه که ی گوت:

- پورئ گیان کوپه پووری من واته کوپه بچوکی تو دیت.

پاشان مناله که قسه ی خۆی بری، بۆ ساتی که وته بیر کردنه وه، دوگمه کانی کۆتی خۆی داخست و درێژه ی به قسه کانی خۆیداو گوتی:

- ئه گهر بزانی ماله که ی ئه و له چ شوینیکی سه یروسه مه ره دایه، شوینیکی یه کجار په رپووته و دۆزینه وه ی زه حمه ته، بالاخانه یه که به سه ر مه غازه یه که وه یه و ژوریکى درێژه و لانی که م بیست ته خته خه وی لینه و پر له کتیب و کاغه زه، به لئ پله گیان، من نه مه زانی ئه و کوپه پلکه م ده زانی بخوینیته وه، به لام ئه وه ی که بینیم، ده بی زۆر خوینده وار بیت و کاریشی له مه غازه که دا نییه، دایکه که سه ری سوپماو له وه لامدا گوتی:

- ئه و ئه سله ن بیسه واده، هیچ کاتیکیش به منی نه گوتوه ژیا نی خۆی له ریی کتیه وه دا بین ده کات، به راستی شتیکی سه یره و ده بی خۆی بۆ من روونی کاته وه.

به یانی ئه و رۆژه که سواری که ره که بوو، له گه ل کوپه که ی به درێژایی دۆله که وه و روویان له شوینی مه به ست کرد، سوودی له وه هه له وه رگرت که دوو به دوو له گه ل یه ک

بوون پرسی:

- کورم نهو کاغهزو کتیبانهی که کورهکهی پورت له لای توو هاورپیکانت بینی بووی چی بوون؟ تو هیچ کاتی به منت نهگوتوو که فیزی خویندن و نووسین بوویته و له و ریگهوه نانی خوت دهخوی؟

که نجه که له کاتی به ریذا رویشن گورانی دهچری، دهنگیکی خویشی هه بوو پتی خراپ نه بوو که سوود له دهنگی خویشی خوی و هرگریت، بۆ وه لام دانه وهی دایکی گورانییه کهی خوی بری و گوتی:

- به لئی دایه من تۆزی خوینده واریم پهیدا کردوه.
جا له بهر نه وهی دایکی پتی داگرتبوو به خیرایی له سهر قسه کانی خوی رویشت و گوتی:

- دایه جارئ هیچم لئ مه پرسه، دواپی که کاتی خوی هات هه موو شتی به چاکی تیده کهی، من نیستا که سرودیکم دهچری که له و ژورهی کاری تیدا ده کهین به دهسته جه معی له گه ل هاورپیکاندا ده مانچری، روژی رزگار بوونی نیمه دادی، نه و روژه نیدی ئاسه وارئ له هه ژاری و دهوله مهندی نامینی، نیمه هه موومان وهک په کمان لیدیت.

نه و قسانه سه رسورهینه رترین قسه بوون که تاوه کو نیستا بهرگویی دایکه که که وتبوو، نه و تهنها نه وهی ده زانی که هه ژار بوون یا دهوله مهند بوونی که سان، تهنها به دهست خواجه، خه لکی له مباره وه مافی چه ندوچوونیان نییه، هه مووده بین رازی بن به قسمه تی خویان و خویان بده نیه دهست قه زاو قه دهره وه، به ترسیکی ته و او وه پرسی:

- کورم ئومیده وارم به گه ل دهستهی به دکاران نه که وتیبت، مه به ستم دزو نه و جوړه که سانه یه، نه و قسانه ی که تو ده کهیت به نه زهری من له قسه ی ریگره کان دهچیت، نه و ریگه یه ی که

ئەوان گرتوویانەتە بەر تەنھا بەمەبەستی دەولەمەند کردنی
هەژارییەو ئەوێش زۆر ترسناکە خۆ ئەگەر گیر بخۆن ئەو
گیانیان لە مەترسیدا دەبێ.

کۆرگەنجەکە بەو قسانە تیکچوو و گوتی:

- دایە تو شتێ لەم قسانەو نازانی من سویندم خواردوو
کە بێدەنگ بم، پاشان دەبینی، هەلبەت لەو رۆژە من تو لەبیر
ناکەم بەلام تەنھا تو، بەشی ئەو کەسانە نادەم کە ئامادە
نەبوون شتێ لەگەڵ من دابەش بکەن.

قەسەکانی دواوی بە خۆخواردنەوێکی وەها گوت،
کە دایکی تیگەیشت کۆرەکە ی چ هەستیکی بەرابەر برا
گەرەکە ی هەیه، لە ترسی ئەوێ نەبادا لەبەر ئاگری
تووڕەیی و کینە ی ئەودا دابپڕژی، خۆی لە وەلام دانەوێ
ئەودا بە دوور گرت، بەلام دایکە کە هەر بەو چەشنە بەردەوام
بوو لەسەر بێرکردنەوێکانی خۆی، لەوکاتە ی کە بە رحەت
ترین شیوێ سواری کەرەکە بوو بوو و هەرزەچنەکە ی لە
یالی توکنی ئازەلە کە شەتە ک دابوو، بەبنی چاویەوێ سەیری
کۆرگەوانەکە ی خۆی دەکردو بیری لەو دەکردەوێ، کۆر
ریشمەکە ی بە دەستەوێ بوو و لەپیش ئەودا بە رینگادا
دەپۆیشت، ئاوازیکی غەریب وەلێ پچر پچری پڕ لە هەلچوونی
دەچری، کە دایکە کە مانای ووشەکانی تینەدەگەیشت، دایکە کە
لەبەرخۆ گوتی دەبێ هەول بەدات تا لەتەرز ی ژیا نی کۆرە
بچووکە کە ی زیاتر سەردەربینی، رینگە ی بپۆزیتەوێ تا زیاتر
ئەو بە مال و خانەوادە ی خۆی پابەند بکات، بیری دەکردەوێ
کە ژنی بۆ بەینێ و بووکی تازە ی لە هەمان ئەو مالدادا بیت،
تا بەو هۆیەوێ کۆرە زیاتر لە مالدەوێ بمینیتەوێ، رەنگە لە
کۆتاییدا لەبەر خاتری ژنەکە ی لە هەمان جیندا بمینیتەوێ، بیری
لەوێ دەکردە کە ژنیکی جوان و جەزبابی بۆ دەسنیشان بکات

که کورپه که ی خوشی بویت، بووکی یه که م مالی خوی کرد، به لام بووکی دووهم له جوریکی تر ده بیت، بهم بیرۆکه یه دلی هیور بۆوه و ئه م نه خشه یه ئه وهنده باش هاته به رچاوی که نه ی توانی لینه وه بیده نگ بیت، به ناچاری گوتی:

- کوپم ته مهنی تو له بیست ره تی داوه و ئیستا واخه ریکه له بیست و یه ک سالن ته مهنی خۆت وه نزیکه که ویته وه، من له و بیرهدام که بهم زوانه ژنت بۆ بهیتم، تو باوه ری خۆت چیه له باره ی ئه م کاره خیره دا؟

به لام کئ ده توانی په ی به نهینی دهروونی پیاویکی جهوان بیات؟ کورپه له جیاتی ئه وه ی به بزه یه که وه بیده نگ بیت، شادو شهرمانه سهر له به رخۆ بنیت، یه کسه ر ئاوپری دایه وه به شیوه یه کی سه رسه ختانه گوتی:

- من چاوه پروان بووم که تو شتیکی وا به من بلتی، به راستی من باوه رپم وایه که دایکان جگه له و بیرۆکه یه شتیکی دیکه یان له سه ردا نییه، هاوړیکانیشم ده لین که دایکو باوکیان زور جار پیشنیاری وایان بۆ ده که ن ده لین:

- کوپینه ژن بهیتم... ژن بهیتم.. به لام دایه من پیشنیاری تو رهت ده که مه وه ئه گه ر بته وی ناچاری ئه و کاره م بکه ییت، ئیدی هیچ کاتی رووی من نابینییه وه ناگه ریمه وه مال.

پاشان دووباره سهیری رووبه رووی خوی کرده وه و به رده وامی دا به رویشتن و خیرا تر هه نکاوی هه لیتا. دایکه که له بهر توو په یی له پرپیکای و بیدهنگی دوایی سه رسام بوو بوو، ترسی لی نیشته بوو، زاتی نه کرد وه لامی بداته وه، به تایبته که کورپه که ی گورانی خوی بری.

له گه ل ئه وه شدا هه موو ئه و قسانه له چاوه پروانی ئه و رووداوانی که له پیشیاندا بوو، له بیر کرا، ئه و کویره ریگایه ی که ئه و دووه له سپیده ده می ئه و روژده دا ده یانبری

له به ره به ره ی نیوه پړدا ته ننگر بڼه، ورده ورده که بڼ پيشه وه ده چوون کيوه کان شيوه ی پيکه نين ناميزيان ده گرته خو دامينه کان به چيمه ن ودار خه زهران داپوشرا بوونو له ژير ناسماني شيندا سهوز ده چوونه وه، به شيوه ی خه تی تيز تيز تا ده هات زياتر سهخت و سه رکيشانه بالايان به زرکرد بڼه، له کو تايی دا کاتي خو ره تاو به دروستی له نیوه پړدا گه رمایي خو ی راسته وخو ه لده پرشت، چندن گردولکه یی به ليژاييه کی گونجاو وونبوون، له جياتی ئه وانه چندن زنجيره یه که له کيو ی رووته له و به ردین به دیار که وتن، که تر وپکی به هه یبه تی ئه وانه، به ره و ناسمان هه لچووبوون، له وکيوه رووتانه دا له ژير تاقی ناسماني شه فافدا، که شين وهک چو ن رهنگی زيو له به رزایی تر وپکی زيخه لانی دا ده دره وشانه وه، خو یان ترسناکتر ده نواند.

کويزه ريگایي له بڼه بڼه ی چندن تيغه یه کی بيړهنگ و به رز پيچی ده خوارده وه، تاشه کان ره شو تيره نه بوون به لکو رهنگيکی سه يروسه مه رهيان هه بوو، وهکو رهنگی نوور و ابوون، له بهر ئه وه ی هيج ئاو ی له هيج خاليکی کويستاندا نه بوو، بڼه هيج شتی له وي شين نه ده بوو.

ريگا سات له دوا ی سات سه ختر وناهه موارت تر ده بوو، دوا ی يه کدوو سه عاتی دوا ی نیوه پړو، له پريکا ئه و ريڼوارانه ی ئيمه خو یان له به رابه ر دولتيکی قول و پيچاوپيچ بينييه وه، که که وتبووه نيوان کيوه کانه وه، له ودوله دا ده بوايه کانيی هه بيت، چونکه له میانی دیواری به ردیندا چاویان به گونديکی چوارگوشه یی که وت، که له ده ورو به ریا چندمه زرایه کی سه رسهوز ده بينرا، به لام کاتي دايکه که و کوره که له که نار ی ديکه دا وهستان، تا سو راغی ئه و ماله بکن که مه به ستیان بوو، يه کن که له وي بوو، خاليکی له شيرازه ی سه ره وه ی

دیکه که زور دورترو به رزتر له خاله کانی دیکه بوو، به وان نیشانداوگوتی:

- له وئ که سه وزایی ته واوده بیت، له خواره وهی مزرادا دوو خانوو ده بینن، له سه ره وهی ئه م خانوانه دا ئیدی هیچ سه وزاییه ک بهرچا وئ ناکه وئ به لکوته نها به ردو ئاسمانه.

له و ساتانه دا دایکه که به سه رسامیه کی ته واوه وه، ته ماشای ئه و کویتس تانه سه یرو ترسناکانه ی ده کرد، که به مجوره ووشک و بیژه نگ بوون، ئه و ته مه نی خوی له ودولانه به سه ر بر دبوو، ئه میتس تکه له کاتی سه ره لگه پان به سه ر ئه و کویره رینگیانیه ی که له شیوه ی مار پیچه وه بوون، به و گونده ئابلوقه دراوه دا ده چوه دهره وه، سه یری دهورو به ری خوی ده کردو له بینینی بی به ره می مه رگه زای خاکو له پولوازی به ره م، هه تا له ئاستانه ی وهرزی دروینه دا، له جینی خویدا ووشک هه لگه رابوو، بانگی کوره که ی کردوگوتی:

- کورم من بیزارم له بینینی ئه و شوینه، ده ترسم خوشکه که ت زور به سه ختی لیره به سه ره برئ، ئه گه ر زیان لیره له تاقت به دهر بی ئیمه ده یبه نه وه ماله وه، سواری که ری ده که ی نو من به پی ده پوم، لینگه پئ هه رچی ده لئین با بلین، خو هیچیان نه داوه و من ته نها ده مه وئ له گه ل خومی به رمه وه.

که نه که وه لامی نه دایه وه، ههستی به ماندوو بوون ده کردو برسی بوو، چونکه له سپیده وه تا به حال جگه له خوراکیکی که م، که له گه ل خوی هیئا بووی هیچی نه خوار دبوو، ئیستاش له چاوه پروانی گه یشتنی به مالی خوشکه که ی، که خه یالیان هه بوو شه و له وئ به سه ری بهرن و نانی نیوه پووش به سه ر چوو بوو.

ریشمه ی و لاخه که ی وا به توندی راکیتشا، که دایکی ئیدی

هیزی بهرگه گرتنی رهفتاری ئهوی پین نهماو ویستی له بهر ابر
تووردهیی ئه ودا موقاوهمهت بکات و سه رزنشتی بکات، که له
هیکه وه مالیکو پاشان دوو خانوو له بهر چاوی ریبار هکان به
دیار کهوت، ئه و خانوانه به سه ر تاشه بهرده کانه وه دروست
کرا بوون، به ته رزیکی تاییهت به بهرده کانه وه چه سپی بوون،
دایکه هر به دیتنی پیره میزده به ده که که له بهرده م یه کئی
له کوخته کانه وه وه ستا بوو مالی کچه که ی خۆی ناسیه وه،
پیره میزده که چاوی به دایکه که کهوت سه راپای ئهوی
به سه ر کرده وه وهک بلنی باوه ری نه ده کرد که له ویکه ی
ببینی، پاشان به په له چونه ماله که وه و که سانی دیکه له
کوخته که وه هاتنه دهر وه، پیاویکی له پرو لاواز و ره ستاله
خۆی و قه لافه تیکی وه حشیانه و دوو ژن و گه نجینکی شلو ول،
له کچه کویره که شه وه خه به ری نه بوو، دایکه که له که ره که ی
خۆ دابه زی و له وان نزیک بژوه، هه موو بیده نگ و خامۆش
سهیری ئهویان ده کرد، ئه ویش چاوی بری بووه ئه وان وه
وترسی لینیشت، هه رگیز بوونه وه ری وا سهیری نه بینی بوو-
ژنانیک بوون به قژی تیکه لاوو گری خوار دوو و قه لافه تی داشکاو
و له بهر هه تاو سووتا ودا، به خۆیان و کراسی که هه رگیز
ئاویان به خۆوه نه دیبوو، هه موو کو ببوونه وه وه موویان به
هه مان سه ر و قه سال بوون، له مالی دووه میشتا دوومالی وهک
نه خۆش که رهنگیان له بهر تای مه لاریا زهر د بوو بوو ولتویان
ووشک هه لگه را بوو و قه لشتیان خوار دیبوو، سه راپایان به
چرک و پۆخلی قیزه وهن داپۆشرا بوو، ئه وانیش رژانه دهر وه،
که وره و بچوک هه تا به یه ک ووشه ش به ره سمی به خیراتیان
نه هاته سه ر زمان، به وچه شنه به چاوی زهق و نه بله قه وه
سهیری دایکه که بیان ده کرد، دایکه له پریکا ههستی کرد دلی
له بهر زۆر وه حشه ته وه له جیوه هه لکه نرا، به هاواره وه بۆ

پیشه وه چوو گوتی:

- کچه کهم کوا؟ له کویتان شار دۆته وه؟

رایکرده ناویانه وه، به لام کوره که ی به دوودلی له شوینی
خۆیدا مایه وه و هەر له که نار و لاغه که یدا وه ستا بوو.

ژنی له نیوان ئاپۆره که دا به شیوه یه کی زبر که وته
قسه وه، شیوه زاری باکووری ئه و که یه کجار قه به و ئالۆز
بوو، قسه کانی له ناوددانه شکاوه کانیدا ده هاتنه دهره وه، که
به زهحمهت خه لک لئی تیده گه یشت گوتی:

- خانم تو باش بوو له کاتی خۆی گه یشتی ئه و ئیمپروکه
مردووه؟

- مردووه؟

دایکه ته نها هه مان ئه وو وشه یه ی له سه رخۆ دووباره
کرده وه، ئه و دووباره کردنه وه دهنگی له گه لدا نه بوو، به لام
بۆ لای کوخته یی چوو که له هه مان ئه و نزیکانه دابوو،
بۆ پیشه وه رایکرد له ویدا به سه ر جینگه یه ک له قامیش که
بویان راخستبوو، کچه کویره که ی خۆی بینی درێژو درێژ
که وتبوو، ساردو بی گیان راکشابوو، ئه و جلە ی که له و
روژه ی له مالتیدا هه ره که تی کردبوو و له به ری کردبوو، هه ر
ئه و ی له به ردابوو، ئیدی کۆن و پۆخل بوو بوو، له هیه چ شوینی
نیشانه یه ک له شتیکی نوێ نه ده، هه بینرا، ژوره که خالی بوو جگه
له چه ند پارچه قامیشتیکی بېردراو و یه ک دوو چوارپایه ی
قه به و بی قه واره شتیکی لئ نه بوو.

دایکه که رایکرده سه ر ته رمی کچه که ی و که وته سه ر
ئه ژنۆو چاوی بپیه چاوه قوول بووه کانی و هه روا ده می
بچوک و به سه بوری و به هه مان بیچمی بیگونا هیه وه که
زۆری بی ناشنابوو.

له پرنیکا توورپه یی ئه و ته قیه وه و خۆی هاویشته سه ر

کچه که ی و دهسته کانی نایه ناو دهستییه وه، قۆلی دراوی بهرز کرده وه و بازووه زهریفه کانی ته ماشا کرد، پاشان پارچه کانی شه لواری هه لدایه وه به دواي ناسه واری لیدان و ئه شکه نجه دا که را هیچی نه دۆزییه وه، پیستیکی نه رم و دهست لینه دراوبوو، ئیسقانه جوانه کانی نه شکابوو، هیچ نیشانه به کی گومانی تیدا بی نه بوو، کچه که نجه که ئه وهنده لاواز بوو بوو که مرۆف دلی بی دهسووتا، به لام ئه و هه ره له سه رتاوه وردو لاوازیوو و رهنگی مردنتی هه بوو، دایکه که به سه ر لئیه کانی کچه لار بووه، ئی به لکو ژه هریان دابیتی به لام ته نها بۆنی ساده و خه مه نگیزی مه رگی هاته بهر لووتی.

له گهل ئه و هه مووه شدا دایکه که نه یده توانی باوه ر بکات که مه رگی کچه که ی ساده و ناسایی بووه، که رایه وه لای که سانی که له بهر ده رگا به بیده نگي و خامۆش وه ستابوون و سه یری ئه ویان ده کرد، قه لافه تی هه موویان زبرو درو ترس ئه نگیز بوو، هیچ به ک له وان بۆ ئه و ئاشنا نه بوو، له که رماو که رمی هه و کردنیکی توندی گریان وه پنی گوتن:

- من ده زانم که ئیوه کوشتووتانه ده نا وه رن پیم بلین دواي ئه وه ی که کچه که م به ساغو سه لیمی لای من رویشته چ زوو وا مردووه؟

ئه و کاته ئه و پیره دیمه ن قیزه وه نه که دایکه له هه مان دیتنی به که می رقی لئ بوو بووه، به تیزخه نده به که وه گوتی:

- خانم ئاگاداری ده متان بن بۆ تو شتیکی زۆر قه بیحه که ئیمه به کوشتنی ئه و تۆمه تبار ده که ی..و.

ژنیکی پۆخل که هه موو قژی ئالۆزا بوو، قسه ی پیره میزدی بری و گوتی:

- له بهر چی مردووه؟ له سه رماندا مردووه. له پولاوازو بیگیان بوو، هه مینه و ته واو.

ئاوی دەمی ھەلپشته سەر زەوی و جارێکی دیکە بە لورە
لورە و ھەگوتی: - کچی بیکارە که ھەتا فیز نەبوو بوو بی
ساتمە کردن یا بی که و تته سەر زەوی یابی ری و نکردن له
کانیدا ئاو بهینئ، دایکە که سەری بەرز کردە و ھو سەیری ئو
کویره ریگایە ی کرد که له دامینی کێو ھو بەرە و کانیه کی
بچووک شوپ دەبوو ھو بە نالینە و ھواری کرد:

- مەبەستان ھەمان ئو کویره ریگایە ی؟
ھیچ کەس و ھەلامی نەدایە و ھ، ئو کاتە تووشی خەمیکی
گەرە بوو و نالاندی:

- خەتمەن ھەموو روژی لیتان داو ھو ھەموو روژی
دارکاری کراو،؟

- بپۆ سەیری بکە بزانه شوینی لیدان بە سەر جەستە ی ھو
ھە یە یا نا؟ تەنھا یە ک جار کورپی من لیداو، ئو ھەش لە بەر
ئو ھو بانگی کردبوو و ئو ویش لە سەر خۆ بە ریندا دەرویشت
و وەلسەلام.

دایکە که سەری بەرز کردە و ھو بە دەنگیکی کز گوتی:
- کورپی تو له کوینیە؟ ئامادە بووان کورپە که یان بو
پیشە و ھە پالناو ئو ویش بە نیگای راموو بیحالییە و ھ، لە بەر
دەم دایکە که رەق و تەق و ھەستا، بە و چەشنە دایکە که زانی که
کورپە گە مژەو بی دەماغە.

دایکە لار بوو سەری لە سەر پەیکەری کچی مردووی
خۆی نا و ھکو ژنی ری گوم کرد بی گریا، زیاتر بیری لە و ھ
کردە و ھ که دە بی کچە کویره که ی چ ئازاریکی له دەست ئو
مرو فانه چە شتبی؟ له کاتینکا مەیدانی بو خەم و خەفتی خۆی
چۆل دە کرد، که سانئ که سەیری ئو یان دە کرد، خەشم و
غەزەب بەر دەوام ئو ی دادە گرت، عاقیبەت دایکە که ھەستی
کرد که دەستی ساوی دە دا، که سەری بلند کرد بینی کورپە که ی

بوو، که سه‌ری بۆ بنگونی خوار کرده‌وو به پيله‌وه چرپاندييه
گونی وگوتی:

- دایه ئیمه له مه‌ترسیداین، من ده‌ترسم، با ئیتر له‌وه
زیاتر خۆمان دوانه‌خه‌ین، ئیدی ئه‌و مردوووه تازه ئیمه چیمان
له ده‌ست نایه‌ت، ئه‌و خه‌لکانه‌ش ئه‌وه‌نده وه‌حشین هه‌رخوا
ده‌زانن چیمان به‌سه‌ر دینن؟ وه‌ره با په‌له بکه‌ین و خۆمان
بگه‌یه‌نینه‌وه ئاواپی، له‌وی شتی بۆ خواردن ده‌کړین و ئه‌مشه‌و
ده‌چینه‌وه مالی خۆمان.

دایکه‌که به‌هسه‌ره‌ته‌وه له‌جیوه هه‌لسایه‌وه، به‌لام کاتی
چاوی که‌وت به‌ وه‌زع و هه‌یه‌تی ئه‌و که‌سانه‌که ته‌نگو
قه‌ره‌په‌ستی به‌یه‌که‌وه وه‌ستاون و به‌هه‌ره‌شه‌وه سه‌یری
ئه‌وان ده‌که‌ن، له‌میانی خۆیاندا قسه‌ی گوماناوی ده‌چرپینینه
گونی یه‌کتربییه‌وه، ئه‌ویش ترسا، ده‌بوايه له‌بیری کوره‌که‌یدا
بوايه، هه‌لبه‌ت ئه‌وان ئه‌گه‌ر بیانویستایه ده‌یانتوانی خودی
ئه‌ویش بکوژن، به‌لام نه‌ده‌بوو کوره‌که‌ی بکوژن.

ئاوپی دایه‌وه تا بۆ دوا جار که‌که‌ی ببین، جلی به‌ری
مردوووه‌که‌ی ریک کرده‌وو ده‌سته‌کانی به‌لای ته‌نیشته‌وه
شۆر کرده‌وه، پاشان له‌وکاته‌ی که‌ دواي نیوه‌رۆ ته‌واو
ده‌بوو، له‌ژووره‌که‌هاته ده‌ره‌وه، که‌ ئه‌مجاره‌ به‌قه‌لافه‌تیکی
ئارامتر له‌به‌ر ده‌رگا به‌ده‌رکه‌وت و گه‌رایه‌وه لای که‌ره‌که‌ی
خۆی، پیاوی که‌ تا ئه‌و ساته‌ قسه‌یه‌کی نه‌کردبوو، واته‌ باوکی
کوره‌گه‌مژه‌که‌ پیتی گوت:

- خانم ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌یت که‌ ئیمه‌ پیاوی شه‌ریفو
باشین، سه‌یری ئه‌و تابوته‌ بکه‌ که‌ بۆ که‌که‌تانمان کړیوه بۆ
ئیمه‌ به‌ ده‌سکه‌ پوولی نو‌قره‌یی ته‌واو بووه، واته‌ ته‌واوی
دارایی ئیمه، تو واخه‌یال ده‌که‌یت ئه‌گه‌ر ئیمه‌ حورمه‌تی
نه‌گرین، خه‌رجینیکی وامان بۆ ده‌کرد؟

له راستیدا دایکه که له نژیک دهرگادا چاوی به تابوتی کهوت، بهلام ههرزوو لهوه به ناگا هات که بههیچ جۆری نرخی نهو بره پارهیهی نییه، سندوقی بوو قه بهو له داریکی وهک کاغز ناسک بهبیرهنگ و بی روون که هه موو هه ژاریک ده توانی هه بی، دایکه که لهو حاله ته دا به توور بهی و نه فره ته وه زمانی کرده وه تا وهلامی بداته وهو گوتی:

- نهو جوع بهیه ده لینی؟ نهو پارهیهی من به کچه کهم دابوو بهسه بۆ کرینییه وه .

بهلام هیچی نه گوت، بهوچه شنهی که هه وریکی خهست وسارد رووی روشنایی خۆری داده گرت، ههستیکی مه ترسیدار دهستی به دایکه که شلکرد، نهو دوو پیاوه دیوسیره تهو نهو دوو ژنه وه حشیه..... دیسان کوره کهی قۆلی دایکی راکیشاو دووباره ی کرده وه که په له بکات بۆ رویشتن، نهو کاته دایکه که به شیوهیه کی سه رزنشت نامیز گوتی:

- چه والهی خوا بن هه ر نه وه که دهرباره ی ئیوه وه نهو رهفتارانهی نهجامتان داوه داوه ریتان دهکات.

دیسانه وه سهیری بهک بهکی نهوانی کردو بهلام هیچ کهسن وهلامی نه دایه وه، پاشان رووی لی وه رسو پاندن و سواری که ره کهی بوو، کوره که به په له که ره کهی به هه مان رینگه ی بهرده لانه وه بۆ پیش رادا، جار جاره ئاویری ده دایه وه وه ده لهرزی نه وه کا به دوایاندا بین، کوره که گوتی:

- نه وه نده ده ترسم هه تا نه گهینه نهو ئاوا بیه قهره بالغه ئارام ناگرم.

بهلام دایکه که هیچ وهلامیکی نه دایه وه.
سوودی چیه کچه کهی مرد بوو.

به‌شی‌هه‌فده‌م

که‌ره‌که‌له‌به‌ر‌ده‌رگای‌ماله‌که‌دا‌راوه‌ستاو‌دایکه‌که‌به‌ماندوو‌و‌شه‌که‌تییه‌وه‌لینی‌دابه‌زی،‌به‌دریژایی‌ریگه‌هه‌ندی‌جار‌به‌ده‌نگیکی‌زور‌به‌رزو‌هیندیک‌جاریش‌به‌ده‌نگی‌به‌رزوه‌گریا‌بوو،‌جار‌جار‌فرمیسه‌که‌کانی،‌کوره‌که‌ی‌خوی‌له‌خوی‌کردبوو‌و‌به‌جزری‌که‌سه‌ره‌نجام‌ده‌بووه‌هوی‌ئه‌وه‌ی‌که‌کوره‌که‌ی‌ناگای‌له‌خوی‌نه‌مینیت،‌جا‌له‌به‌ر‌ئه‌مه‌به‌پارانه‌وه‌به‌دایکی‌گوت:

- دایه‌واز‌له‌شیوه‌ن‌و‌زاری‌بینه،‌چیت‌به‌رگه‌ناگرم‌!‌دایکه‌که‌بو‌چهند‌ساتیک‌له‌به‌ر‌کوره‌که‌بیده‌نگ‌ده‌بوو،‌به‌لام‌دووباره‌خراتر‌له‌پیشان‌ده‌ستی‌پیده‌کرده‌وه،‌به‌شیوه‌یه‌ک‌ئیدی‌له‌کو‌تاییدا‌په‌تی‌به‌رگه‌ی‌کوره‌که‌ی‌بچرا‌و‌ددانی‌جیر‌کرده‌وه‌و‌به‌ده‌مه‌بو‌له‌وه‌وتی:

- ئه‌گه‌ر‌ئیمه‌که‌متر‌له‌ئیستا‌به‌د‌به‌خت‌و‌چاره‌په‌ش‌بوواین،‌گه‌یشتباینه‌ئو‌رۆژه‌دیاریکراوه‌ی‌که‌هه‌ژاران‌و‌به‌له‌نگازان‌مافی‌خویان‌وه‌ر‌بگرن‌و‌بتوانن‌به‌رگری‌له‌خویان‌بکن،‌ئوه‌ئیمه‌ش‌ئه‌وکات‌ده‌مانتوانی‌له‌به‌ر‌مه‌رگی‌خوشکه‌که‌مان‌سکالا‌له‌و‌که‌سانه‌بکه‌ین،‌به‌لام‌له‌بینچاره‌بییدا‌ئه‌م‌کاره‌چ‌سوودیکی‌بو‌ئیمه‌هه‌یه،‌چونکه‌له‌م‌ولاته‌دا‌دادپه‌روه‌ری‌و‌عه‌دالته‌نییه‌.‌دایک‌به‌گریانه‌وه‌وه‌لامی‌دایه‌وه‌:

- به‌لی‌راسته،‌بو‌ئیمه‌که‌پاره‌یه‌کمان‌نییه‌خه‌رجی‌دادگای‌بکه‌ین،‌بو‌یه‌بیرکردنه‌وه‌له‌سکالا‌خه‌یالیکی‌خاوه‌.

ديسان تووشی نائومییدی و خەمو پەژارە بوو هاواری کرد :

- لەگەڵ ئەو هەشدا تەواوی سامانی دنیاو عەدالەتی دنیا ناتوانن کچە نابیناکەم بۆ بگەڕێننەو؟

لاوەکەش بە تۆبە خۆی دەستی کرد بە گریان، هەلبەت گریانەکەی نەک لە پیناوی خوشکو دایکی بوو، بە لکو لە بەر ئەو بوو قاچەکانی دەئیشان، بە جۆری کە چیتەر توانای دان بە خۆداگرتنی نە ما بوو، هەستی کرد حالیشی بەرەو خرابی دەروات، سەرەنجام گەیشتنە بەر دەرگەی مالهەویان، هەر ئەو هەندە کە دایکە پێی نایە سەر زەوی، بە جۆریک قیژاندی کە کۆرە گەرە کە بە سەر اسیمەییەو، لە مالهەو هاتە دەرەو و دایکە کە پێی گوت:

- ئاخ کورم خوشکت مرد!

لەوکاتەدا کە پیاوێ گەنجە کە لە دایکیدا رادەما، هینشتا باش نەیزانی بوو چی روویداو، دایکە دەستی کرد بە گێژانەو هێی رووداوە کەو سەری قسەکەیی کردەو، دراوسێکان بە بیستنی هەراو هوریاکە بە پراکردن هاتن، وای لێهات تاسەرەتای شەو زۆر بەی گوندینیەکان بە مەبەستی بیستن کۆبوونەو، کۆرە گەنجە کە تا رادەیهک بیزار بوو بوو پالی بە کەرەکەو ناو وەستا، دایکی هەروا قسەیی دەکرد بە جارێک کە گەنجە کە لە بەر رووداوەکەیی ئەو پۆژە گێژو مەنگ بوو بوو کەوتە خوارەو، درێژاودرێژ خەوت، ئەو هیچ شتیکی نە دەگوت، بەلام دایکی دەگریاو دەینالاند، بە چاوە فرمیسکاوییەکانی تەماشای ئامادەبووانی دەکرد کە دەوریان دا بوو، لە کاتی شیوەن و گریاندا هاواری دەکرد :

- کچە نازەنینه کەم لەوئێ ساردو بن گیان کەوتبوو! من زۆر پەشیمانم کە هینشتم بروات! ئەگەر ئەو بوو کە دلرە قەم

له لوقمه گوشتیکو گولی پیتلاو بئ بهشی نه کردبا، ئەم کارهساته رووینه دەدا، تا ئەو رادهیه که من له ترسی ئەوهی پوژیک له پوژان بمرم و که بیرم له وه ده کرده وه چی به سه ر کچه که م دیت؟ هه موو گیانم ده هاته له رزین، خودی کچه قور به سه ره که شم هه ر ده ترسا، کچیکى ئەوه نده مبه ره بان بوو که ئەگه ر به ئاره زووی خۆی با هه رگیز جینی نه ده هیشتم، خۆ ئەو به ته مای زه ماوه نندو مئرد نه بوو، ئەو هیشتان مندال بوو، چه زى نه ده کرد منو با وه شی که رمی خانه واده که ی جئ بیلئى، ئاخ کوربه که م ژنه که ی تو بووسه رچاوه ی ئەو هه موو نه هامتو به ده بختییه ! نه فرهت له و روژه بئ که پئی نایه ماله که مان، سه یرو بیهوده نییه که به و دلره قییه وه به نه زوکی ماوه ته وه. دایکه هه روا ده یینالاندو ده لاوايه وه، سه ره تا هه موویان له بیدهنگی خاموشیدا گوئیان له قسه ی ئەو گرتیوو، که رچی قسه و رسته کانی پچر پچرو لیک تراز او بوون، به لام فرمیسه که کانی، خه لکه که ی تینگه یاندا که چی روویدا وه ته نیا به سه ر سوپمانه وه هاواریان لئ هه لده ستا هه ولیان ده دا دلی بده نه وه، به لام ئەو ئاماده نه بوو ئارام بگریت، کوربه که وره که ی هه چی نه ده گوت، هه روا سه ری دانواندبوو، تا ئەو کاته ی که دایکی نه فره تی له بوو که گه نه چه که ی کردو باسی نه زوکی ئەوی کرد، ئەوجا به ده نگیکى ئارامو له سه ره خۆی قسه ی دایکی بری و گوتی :

- دایه، ئەوه داواى له تو نه کردبوو که خوشکه که مان ره وانه ی ئەویکه بکه ی، تو خۆت به بئ ئەوه ی سه بارهت به م بابه ته له گه ل هه یج که سینگ قسه ی بکه ی په له ت کردو ئەوت ره وان کرد، له م رووداوه ته نیا تو بریارده ر بووی، پئیان سه یر بوو که بۆ به خۆت نارۆی له نزیکه وه له بارودوخه که بکولیه وه، ئەوجا پوو ی له کوربه مامه که ی کردو لئى پرسى :

- توش ئوھا بېر ناکه یتەوہ ئاموزا گیان ؟ لەبیرتانه
 که پېم گوتن زۆر سەیرم پې دئ که دایە لەئەنجامدانی
 ئەم کارە ئوہەندە پەلە دەکات ؟ ئاموزاکە ی چاوی لئ
 ھەلگەرانەنەوہ و لە کاتیدا پەرە کلۆشینکی لەژێر ددانیهوہ
 دەجووی، بەپێچەوانە ی حەزی دلی خۆی گوتی :

- بەلئ راستە ! ھەندیک پەلە ی تیا بوو، خیزانی ئاموزاکە ی
 کہ مندالەکە ی لەباوہش بوو بەنەواپەکی خەمناکەوہ گوتی
 :- بەلئ خوشکم، راستە، ئیوہ ھەمیشە پەلەتان بووہ، قەت
 نەبووہ لەگەل کہ سینک راویژ بکەیت، ھەمیشە پېش ئوہ ی
 ئیمە بزانی چ ی لەمیشکت دایە خۆتان بپاریتان داوہو
 جیبەجیشتان کردوہ، لەمە زیاتر ھیچی تراتان نەدەوېست،
 تەنھا کارەکەت ستایش و پەسەند بکەن، ھەر لەسەرەتاوہ تو
 ئاوا بوویتە، سروشتی خۆتان ئوہایە.

بەلام ئو شەوہ دایکە کہ بەرگە ی بچوکترین
 سەرزەنشتی نەدەکرد، لەکاتیک دا بە ڕووگرژییەوہ ڕووی
 لە خیزانی ئاموزاکە ی کردو گوتی :- تو لەمێردە دەست و پې
 سپیەکەتەوہ لێزراھاتوی کہ لەئەنجامدانی ھەموو کاریکدا
 مسەمسپەتی، ئەگەر مرۆفینکی بیدەست و پېی وەک ئو،
 ئیمە بەساویلکە ببینی زۆر سەیر نییە. لەساتیکدا ھەموویان
 چاوہ پئی ئوہیان دەکرد کہ ھەردوو ژن، ئوودوو دۆستە ی
 کہ تەمەنیک سەریان بەیەکەوہ نابووو یەک شت بوون،
 بەگژ یەکدا بچنو قسە ی تالو ناشیرین بەیەکتر بلین، بەلام
 ئاموزاکە پیاویکی ئوہەندە دەروون خاویژن و نەرم و ئارام بوو،
 کہ ببینی رووخساری پانی ھاوسەرەکە ی لەتوورپیا سوور
 ھەلگەراوہو خەریکە خو ئامادە دەکات بۆ ئوہ ی ناشرینترین
 وەلام ئاراستە ی دایکە کہ بکات پئی گوت:

- دایە واز لەم ئافرەتەو مندالەکانم بپنە ! ئو ئەم شەو

لهخه مان نه خوښ که وتووه، ناگای له خو نه مساوه .
 دواى چهند ساتیک که کلوشي ژير ددانه کانی جویو
 به ساده یی دريژه ی به قسه کانی داو گوتی :- هه لبت من
 پياویکی ساویله کوو دهستو پي سپیمه و له سهره تاي
 ته مندا چه ندین جار نه قسه یه م بیستووه، هروا تو، دایکی
 مندا له کانم یه که م که س بوو که نه م قسه یه ی پي گوتم ! به لئ
 من بیده ستو پیمه، ته ماشایه کی دراوسینکانی کردو یه کیکیان
 به نه وایه کی خیرا گوتی :

- به لئ به دلنیاییه وه تو هم ساویله کی و هم خاوه زری،
 وهیچ کاتیک نه بووه قسه یه ک له شوین و کاتی خویدا بکه یت.
 ناموزاکه ناخیکی هه لکیشاو گوتی :- به راستی وایه ! پاشان
 ورده پاشماوه ی کلوشه برنجه که ی که جویو بووی تف
 کردو لقیکی تازه له گوله برنجه که ی ته نیش خوی لینکرده وه،
 شهرو ناژاوه یه ک رووینه دا، به لام دلی دایکی ثوقره ی نه گرت،
 له ناکاو چاوی به پیره ژنه فزوله که ی لادی که وت، که به ده می
 کراوه و چاوه هه لتوقیه کان و روخساری داته پیوی، له ناوه ندی
 ناپوره ی خه لکه که به وردی گوئی بو ناماده بووان شل کردووه،
 ده یویست بزانی چی روویداوه، به دیتنی نه و دهر دو رهنج و
 تووره یی دایکه که سهری هه لداوه، خیرا پری دایه پیره ژنه که و
 رووخساره پانه که ی دایه بهرچرنوکان و چنگی خسته نیو
 قزه که ی و هاواری کرد :- تو نه و هیچو پوچانه ت ده ناسین و
 ده تزانی که کوره که ته واو گه وچه به لام تو لیت شاردمه وه، تو
 دروت هه لده به ستا که گوايه نه وانیش وه ک نیمه جوتیاری
 ساده ن، من هیچ کاتی نه مده زانی که ده بی کچه که م له و
 کویره ریگا پر له هه ورازو نشیوو کویستانیاندا ناویان بو
 له کانی بهینن؟، سهرچاوه ی هه موو نه م به دبه ختیانه توی،
 سویندم خواردووه تا نه و توله یه ت لئ نه که مه وه ثوقره ناگرم.

پیره ژنه که نه یتوانی له بهر خه شمو تو ورپه ی دایکه که بهرگری له خوی بکات، بویه که وته بهر زه بروزه نگی دایکه که وه، هه موو ناماده بووان بیریان له وه ده کرده وه که ناخو که ی نه م شه ره کوتایی پښ دیت، که له پریکا کورپه گوره که ی خوی که یانده شوینی رو وداوه که، براهه شی له شوینی خوی هه ستا بؤ نه وه ی چاره یه ک بکات، هه ردوکیان پیکه وه دایکه که یان راگرت، نه م کاره یان نه و هه له ی بؤ بیوه ژنه که په خساند، تا له مه یدانه که دا راکات، به لام له مه و دایه کی دوورتر که دراوسینگان که و تپوونه نیوان نه وو په قیبه که ی بؤ پاراستنی نابروی خوی هاواری کرد :- به لئ خاتون ناخر کچه که تان کویر بوو، کام مروقی ته ندروست ناماده یه بیکات به هاوسه ری خوی ؟ من خزمه تیکی گوره م به ئیوه کردووه نه مه یه وه لامی چاکه ی من؟

له سینگی خوی ده کوتا و شوینی چرنوکه کانی دایکه که ی به سه ر پوومه تی به ناماده بووان پیشانده داو ده یویست دیسان شه ره که له بارو دؤختکی باشتردا ده ست پښ بکاته وه، به لام ناپورپه ی ناماده بووان بیوه ژنه که یان خسته پیش خویان و دووریان خسته وه، کورپه کانیش هه ولی هیور کردنه وه ی دایکی خویان ده داو به هیمنی بردیانه ژووره وه، سه ره نجام دایکه که له په لو پؤ که و تپوو به ره و ژووره که ی خوی پویشت، کاتی کورپه کان دایکه که یان له سه ر جئی خوی دانیشاند، بؤ که که ی کاسه ناویکی گرمی هینا که پیشتر ناماده ی کردبوو، خاولینکی تیدا ته ر کردو ده ست و دم و چاوی خه سوه که ی شوشت، پاشان چایه کی گرمی بؤ تیکرد، نه و جا خوار دینشی بؤ هینا، دایکه وورده وورده هیور بووه وه، هیدی هیدی ده گریا، ساتیک ناخنی هه لکیشا، که میک چای خوارده وه، چه ند لوقمه یه کی خواردو سه ره نجام ته ماشای ده ورو پشتی

کردو پرسى :- كورپه بچوكه كه م له كوئييه ؟
 كورپه گه نجه كه بۆ پيشه وه چوو، دايكه كه بينى رهنگى
 كورپه كهى وهك وهك رهنگى مردوو سبى هه لگه راوه، زۆر
 ماندوو دههاته بهرچاو، ئه و حالهت و چالاكى جاران و دهم
 به پيڤكه نينهى نه مابوو، ئه وى له سهر ته ختهى ته نيشته خۆى
 دانا، دهستى خسته ناو دهستى و ناچارى كرد كه خواردن
 بخوات و پشوو به ك بدات، ههروهها پتت گوت - لاي من
 بمينه وه كورپم، له سهر ئه و ته ختهى كه خوشكه كهت له سهرى
 ده نووست پشوو بده، من ئه م شه و ناتوانم پيڤه فه كانى چۆل
 ببينم، كورپه كه راكشاو ئه وهندهى پتت نه چوو خوى ليكه وت.
 به لام سه ره پاي ئه وهى كه هيمنى ئارامى بالى به سهر گشت
 كون و قورڤينى ماله كه دا كيشابوو، دايكه كه بۆ ماوه يه كى دريژ
 نه يتوانى بخه وى، ماندوو يه تى تا سهر ئيسقان دا پرزانده بوو،
 له شى له بهر كه سوارى دريژخايه ن و ماندوو يه تى بيتسنوو،
 رۆحى وردوخاش بوو بوو، ته نيا شتيك كه هينورى ده كرده وه
 ئه وه بوو كه گوڤين له دهنگى هه ناسهى قوولى كورپه كهى بوو،
 به ميهر و دلسۆزى يكي دايكانه بيري له كورپه كهى ده كرده وه و
 به لاي خۆيه وه گوتى - من هه رچييه ك بۆى بكم كه مه ! ئه و
 ته نيا كه سيكه ماوه ته وه، ژنى بۆ دينم ژورى كى تر دروست
 ده كه م، خۆ ئه گه ر مناليشيان په يدا كرد ئه وه ئه و له وى له گه ل
 خيزانه كهى ته نيا ده ميتننه وه، به لئى ژنيكى به هينزى بۆى
 دينم تا نه وه كانم له ماله وه زياتر بن. ئوميدى په يدا كردنى
 نه وه كان، ته نيا دلگه رمى هينزو تواناو دلدانه وه يه ك بوو
 بۆ ئه و به شه ته مه نهى كه ماويه تى، بئى گومان ئه م خه يالى
 ئاسوده ييه ش ئه وهنده دريژخايه ن نه بوو، چونكه ديسان
 نه خۆشى سكه وون هيرشى بۆ هينتاو واى ليكرد چيتر
 تواناى خه مخواردن يشى نه ميتنئى، به دريژاى رۆژ له شوپينئى

پراکشابوو و پوژ به پوژ ته نو پوچی ئه توایه وه، ته وای ئه
 خه مو په ژاره یه ته نانه ت نه خشه ی کاره باشه کانیشی په کی
 کهوت، چونکه ئیدی ئه و هیزه ی، نه مابوو که نه بهرگه ی
 دهر دو په نچ بگریته نه بو ئومیدی، هه میسه ژنی دراوسی و
 خیزانی ئاموزاکه پینان ده گوت: - خاتون، ئه مانه هه موویان
 به لایه که وه دان، ئاخه کچه که تان کویر بوو ! ده یان گوت
 :- خاتون، ئیمه ناتوانین ئه وه ی خوا بو ئیمه ی موقه دهر و
 ده ست نیشان کردوه بگورین، هه موو ناتوانی و لالانه وه ی
 ئیمه له دونیادا بی سووده ! یا دیسان ده یانگوت :- بیر له کوره
 چاکه که ت بکه ره وه، له خه می ئه و دابه ! پوژیکیان که ئاموزاکه ی
 ئه و قسانه ی پین ده گوت، دایکه به ده نگه لاوازه که ی وه لامی
 دایه وه :- به لئ، به لام ژنی کوره گه وره که م مندالی نایی،
 کوره بچوکه که شم ئاماده نیه ژن بین، ئه و کات ئاموزاکه
 له قوولایی دلوه وه لامی دایه وه - دیسان یه که دووسالی تر
 له سه ر بوکه که تان بوهستن، زور جار بووه ئافره تان دوا ی
 حه فت سال نه زوکی ده گه رینه وه سه ر سروشتی خو یان و
 کومه لیک مندالی سه رکه وبنکه به دنیا دین، من به چاوی خوم
 ئه م شتانه م بینوه و ئیستا که کوره بچوکه که تان ئاماده نیه
 ژن بین دنیام توشی خو شه ویستی بووه و نایه وی بیدرکینی،
 چونکه ئه م سه روستی گه نجه کانی ئه م سه رده مه یه، به لام
 من دنیام که هیچ پیاویک له م دنیا به دا په یدا نابیت که نه یه وی
 یا حه زی لینه بی ژن به ین، دایکه به هیمنی گوتی :- تکات
 لیده که م گویتان له ده م نزیک بکه نه وه ! کاتی ئاموزاکه گو یی
 له لیوه کانی دایکه نزیک کرده وه ئه و به سوژه وه گوتی :-
 له و پوژه ی که به ده بختی به دوام که وتوو، خیرم له ژیانی
 خوم نه دیوه، ده ترسیم ئه مانه توله ی گونا هه کانی پینشووم
 بن، خوا هه رگیز له مه غافل نیه و هه رگیز نه وه م پین نادات.

بەم بېرەوه چاوه‌کانی لېداو له لای برژانگه داخراوه‌کانی
 دوو دلۆپه فرمیتسکی درشت خزینه خواره‌وه، ئه‌و بېری
 له گشت هه‌له‌کانی رابردووی خۆی ده‌کرده‌وه، نه‌ تنیا
 ئه‌و گوناوه‌ی که ئاموزاکه‌ی لێی به‌ ئاگا بوو به‌ لکو
 فریوکاریه‌کانی خۆشی هه‌روه‌ها ئه‌و رۆژه‌وه‌ی که خۆی به
 بېوه له‌ قه‌له‌مدابوو، هه‌روه‌ها ئه‌و نامه‌و په‌يامه‌ درۆزنانه‌ی که
 به‌ ناوی میزده‌که‌یه‌وه‌ ناردبووی، هه‌موو ئه‌وانه‌ی وه‌بیرخۆی
 هینایه‌وه، له‌ ده‌روونی خۆیدا درۆی به‌ تاوانیک دانه‌دنا که
 هه‌رگیز لېبورده‌نی نه‌بێ، چونکه‌ هه‌موو که‌سه‌ی به‌ درێژایی
 ته‌مه‌نی خۆی بۆ پاراستنی ئابرووی خۆی ناچاره‌ درۆ بکات،
 به‌لام گرفتگی سه‌ره‌کسی له‌ وه‌دایه‌ که‌به‌درۆ هه‌والی مه‌رگی
 میزده‌که‌ی بلاوکردبووه، عه‌یه‌که‌ له‌ وه‌دابوو، ئه‌م کرده‌وه‌ی
 ئه‌وه‌نده‌ ناشیرین و ناپه‌سه‌ند ده‌هاته‌ به‌رچاوی، به‌ شېوه‌یه‌ک
 هه‌ستی ده‌کرد که‌ به‌ده‌ستی خۆی میزده‌که‌ی خۆی کوشتووه،
 چیرۆکی به‌درۆ بلاکردنه‌وه‌ی مه‌رگی میزده‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی
 که‌ میزده‌ به‌ پیاویکی تر بکات، به‌مجۆره‌ که‌ ته‌ندروستی باش
 بوو گوناوه‌کانی پیتشووی خۆی وه‌بیر نه‌ده‌هاتنه‌وه، به‌لام
 ئیستاکه‌ له‌ پهل و پۆ که‌وتوو سات به‌ سات تاوانه‌کانی بۆ
 زیندوو ده‌بنه‌وه، ئه‌م تاوانه‌ به‌بۆچوونی دایکه‌که‌ تاوانیکی
 که‌وره‌بوو، چونکه‌ نه‌یده‌توانی لای که‌سیک بیدرکینێ و
 دان به‌ تاوانه‌که‌دا دابنێ، هه‌مووی له‌دلی خۆیدا ده‌هیشته‌وه،
 چونکه‌ له‌نیوان ده‌وروبه‌رو ناسیارو خزم و که‌س و کارانی
 خۆی، مروفینکی چاک ره‌وشت و به‌رزو به‌ریز بوو، بۆیه
 ئه‌م تاوانه‌ له‌راده‌به‌ده‌ر دلی توند ده‌کرد، دامابوو سه‌رو
 دلی هېچ کاریکی نه‌بوو، تنیا بوونی کوره‌ بچووکه‌که‌ی
 هیزو ئومیدیکی ده‌دایه‌وه‌به‌ر، بووکه‌که‌ی به‌باشترین شېوه
 په‌رستاریی ده‌کرد، خواردنی که‌رمی له‌ کاتوشوینی خۆی

پئیده دا، تەنانەت لاریشی لەو نەبوو کەئو هەموو رینگا دوورو درێژە بیری بەمەبەستی ئەو هی شوربای باقلە بۆ خەسوکە ی بیات، دایکە نەیدەتوانی لە یارمەتی بووکە کە ی بی نیاز بی، تەنیا ئەو کاتە بانگی دەکرد کە دەیویست خۆی لەو تەنیشتە بخاتە سەر تەنیشتە کە ی تر، بەلام ئافرەتە گەنجە کە هیچ جۆرە شادی و خۆشحالییە کە بەدلی دایکە کە نەدەبەخشی، زۆر جار ان بەباشترین شیۆە خزمەتی خەسووە کە ی دەکرد، بەلام دایکە کە دلگران دەبوو، چونکە هەموو جار ی دەستی ساردوسپو روخساری زەر دەهەلگەراوی ئەوی دەیدیت، توزی بەچاویکی دوژمنانە و مندالانە تەماشای بوکە کە ی دەکرد، سەرەپای ئەو هەش ئەوی بەنەزوک ی تۆمەتبار نە دەکرد، چونکە ترسیکی شاراوی هەبوو لەو هی کە دوور نییە تاوانەکانی خودی خۆی هۆی ئەو نەزوک ییە بیت، سەرەنجام لە لەسەر جینگە هەستایەو، کاتی پاییز کۆتایی هات، خەم و پەژارە کەشی تا رادەیه ک کەم بوو، خەمگین و داماو بوو وەل ئیدی شیتایەتی و ناو مید نەما بوو، بە ئازار و خەمیکی کە م تره وە یادی کچە کە ی دەکرده وە، تا سەرەنجام بەخۆی گوت :- پەنگە هەق بەوان بیت باشتر و ابووکچە کە بمری، زۆر شتی لە مەرگیش خراپتر هەیه ! تەنیا بیری لەو دەکرده وە، ئیستاکە تەواوی دانیشتوانی لادی یارمەتی ئەویان دەدا، ئیتر هیچ کەس بە ئامادە بوونی ئەو یا لە شوینیکی تر باسی کچە کە یان دەکرد، چونکە مروفیکی کویر هیچ بیرە وەر ییە ک لەدوای خۆیدا بە جی ناهیلی و ئەم جۆرە مروفانە کەم و زۆر بەرچاو دەکەون، سەرەتا لەبەر ئەو لەبەر امبەر دایکە کە پئیدەنگ دەبوون بۆ ئەو هی نەبنە هۆی نو ی کردنەو هی خەم پەژارە کە ی، پاشان لەبەر ئەو هی خودی بابەتە کە هەر لەبەر تەوە شایانی باس کردن نەبوو، چونکە هەوالی نو ی

سه بارهت به رووداوه کسانى جؤراوجؤرو كه سانىكى جياجيا دهگه يشت، ته مهنى كورتى كچه كويزه كه كوتايى هاتبوو، بيژه نه فزوله كه له رووبه رووبونه وهو ته نيا مانه وه له گهل دايكه كه دا خوى به دوور دهگرت، به تاييهت كاتى هستى كرد نه به سه زمانه كه دواى هه ستانه وه له بيخه فى نه ساغبيدا تا چ راده يهك بن هيزو بن توانا بووه، هه كاتى له گه ليا رووبه روو ده بووه وه، وه كو پيشان سلاو چاك وچؤنى له گهل دايكه كه ده كرد، هه روه ها دايكه كه سه بارهت به پرابردوو بيندهنگ بووبوو، ئه و ياده وه ريانه به ته نها جار به جار له قولايى دلبيه وه بيدار ده بوونه وه.

بهشی ههژدهم

جینی باوه پووو که دایکه که توزی ههست به هیوری و سهلوا بکات له خۆیدا، چونکه له به هاری ئه و ساله دا سهرو که لله ی کورپه بچوو که که ی وه دیار که وت که پئی گوت :- دایه، من هاتومه وه بۆ ماوه یه که له لای ئیوه دا بمیتمه وه، هه لبت نازانم چهند ده خایه نی، به لام ده بی چاوه پروان بم تا به دوامدا ده نیرن، دایکه شادمان بوو و له هۆیه که ی پرسى به لام کورپه که وه لامیکی دروستی نه دایه وه، وا ده هاته به رچاو گورپه وه، زۆر هیمن و له سه رخۆ ده هاته به رچاو، به پینچه وانیه ی نه ریتی هه میشه یی گورانی نه ده گوت و شیتایه تی نه ده کردو قسه ی مندالانه ی نه ده کرد، دایکی له دلی خۆیدا پرسى :- نه وه کا نه خۆش که وت بیت یا خود میتشکی به شتیکه وه خه ریک بیت که دیار نییه چییه، کاتی سه باره ت به و گورپه انکار ییه وه له گه ل ئاموزاکه ی قسه ی کرد، له وه لامدا گوتی - بینگومان خه ریکه قوناغی مندالی به جی دیلت، له راستیدا ده بی هاوته مه نی پینجه مین کچی من بیت، ئه و ئیستا بیست و یه که سالیه تی، چوار ساله میزدی کردوه، به شیوه یه کی گشتی پیاو له ته مه نی بیست سالیدا، له قوناغی شیتایه تی و مندالیته ی ده رباز ده بی، که رچی که بۆ دوا جار ئه وم بینی هیشتان مندال بوو، دایکه ئاخیکی هه لکیشاو گوتی :- راسته!

بیره وه ری میزده که ی به ته واوی له زه ینیدا نه ما بوو،

جار به جار له گهل تارمایی کورپه بچوکه که ی تیکه لاو ده بوو، ته نانه ته هه نندیک جار توانای نه وه ی نه بوو که نه م دووانه له یه ک جیا بینیتته بهرچاویه وه، به م وه سفه وه هه ولی دها سهر و بچی باوکی کورپه که ی وه بیر خوی بینیتته وه، به لام له جیاتی نه و سهر و بچی کورپه که ی له بهرچاودا بهرجه سته ده بوو، ئیدی گه نجه که دوا ی تیپه ربوونی نو پوژ به هه مان شیوه ی پر له نه پنی خوی ون بوو و که س نه یزانی چون چونی په یامی بهرپیکه وتنی پینگه یشته، نه و چهند پاره و جلو بهرگه ی که هه یبوو له ناو بوخچه یه کی چهرمی بچووک ی پنچاوه و بهرپیکه وت، دایکه له پویشتنی نه ودا خه مناک بوو و گوتی :

- کورپم، من وامده زانی که تو هاتووی بو هه میسه لای ئیمه بمینیتته وه. به لام کورپه که وه لامی دایه وه :- ناخ دایه گیان ! من ده گه پریمه وه.

کورپه که خو شحال ده هاته بهرچاو په له ی بوو بروت، پاشانیش نه م حاله ته شادو خو شحالیه ی بهر ده وام بوو، ده پویشته و ئیدی پاشان به بی نه وه ی هه والی بدات ده گه پرایه وه، کاتی ده گه پرایه وه بوخچه و جلو بهرگه کانی له بن هه نگلی ده بوو، یه ک دوو پوژ له لادیکه دا ده سورپایه وه و له چایخانه دا داده نیشت، باسی له خرابی سهرده م نه و زولمو سته مه ده کرد، که بالی به سهر هه موو شوینتیکدا کیشابوو، باسی له وه هه لسانه وه گه وره یه ده کرد که به زووترین کات رووده داتو گشت گرفته کان چاره سهر ده کات، پیاوان به سهر سورپان و مات و حه په ساوییه وه، ته ماشای یه کتریان ده کرد، گوینان بو قسه کانی نه و شل کردبوو، له کاتیکدا چایچییه که سهری چه ور گرتووی خوی ده خوراند، بانگی ده کرد :- دراوسییان، سویندتان بو ده خوم که نه و قسانه

به قسه‌ی چه‌ته و ریگره‌کان ده‌چن !
 به‌لام له‌به‌ر دایکی و پریزو حورمه‌تی برا گه‌وره‌که‌ی
 که‌پیاویکی باش بوو، بویه‌که‌س گرفتی بۆ برای بچوکی
 دروست نه‌ده‌کرد، هم‌موویان به‌چاوی من‌دال ته‌ماشایان
 ده‌کرد، ده‌یانگوت کاتی ژنی هیناو بو به‌پیاوی مال‌وه‌ ئاقل
 ده‌بن، گه‌رچی کورپه‌ گه‌نجه‌که‌ کاتی خۆی له‌ مال‌وه‌ به‌بیکاری
 ده‌گوزهراند، یاخود وا پیشانی ده‌دا که‌ ده‌یه‌وی له‌کاره
 ساده‌و ساکاره‌کاندا یارمه‌تی براهه‌ی بدات، به‌لام هر‌جاره‌و
 به‌شینوازیک براهه‌ی به‌رووگرژییه‌وه‌ ده‌یگوت :- زۆر سوپاس،
 حه‌زم لینه‌ کاره‌کانی خۆم به‌بن یارمه‌تی که‌سانی تر ئه‌نجام
 بده‌م، کورپه‌که‌ به‌بن شهرمانه‌ ته‌ماشای براهه‌ی ده‌کرد، چونکه
 ئه‌م له‌م دوا‌یه‌ دا پوژ به‌ پوژ بارو دۆخیکی بی شهرمانه‌ تری
 به‌خۆوه‌ ده‌گرت، شهرمی پی بوو هه‌تا له‌گه‌ل براهه‌یدا شهریش
 بکات، تفی فرینده‌دایه‌ سهر زه‌وی و پاشان به‌تیزخنده‌یه‌که‌وه
 ده‌یگوت - هر‌چۆنیک که‌حه‌زت لینه‌ برا گه‌وره‌م !، ئه‌وه‌نده
 شانازی به‌بوونی خۆی ده‌کرد، که‌ براهه‌وره‌که‌ نه‌فرته‌ی
 ئه‌وی له‌خۆیدا هه‌ست پیده‌کرد، بی مه‌یلیش نه‌بوو که‌ بیه‌وی
 بپوات و چی تر نه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌، به‌لام پیاوه‌که‌ نه‌یده‌توانی له‌یه‌ک
 کاتدا هم‌ براهه‌ی له‌مال‌وه‌ ده‌ربکات و هم‌ له‌پریزو ستایشی
 دراوسینیکان بینه‌ش نه‌بن، دایکه‌ هیچ که‌م و کورپیه‌کی
 له‌کورپه‌ بچوکه‌که‌یدا نه‌ده‌دیت، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ی که‌ قسه‌ی
 قه‌له‌و قه‌له‌وی ده‌کردو به‌ ئاماده‌بوونی ئه‌و تان و ته‌شهری
 له‌براهه‌وره‌که‌ی ده‌داو ده‌یگوت :- ئه‌و مولکداره‌ که‌مداهاتانه
 که‌ناچارن بۆ بژیوی خۆیان کیلگه‌کان به‌کری بگرن، ئه‌م
 مروّفه‌ بچوک و له‌خۆرازیبانه‌، مه‌سته‌حه‌قی سزایه‌ک ده‌بن که
 له‌ پوژی دابه‌ش کردنی زه‌وی و زار له‌ میانی هه‌مووخه‌لکدا
 به‌سه‌ریاندی، ئه‌و پوژه‌ی که‌ هیچ که‌س مولکی خۆی نامینی،

ئەوى ستايش دەکرد، دايكەكە بىجگە لە وشەكانى سەرەتا
 ھىچ لە قسەكانى تىنەدەگەشت، بە نەوايتكى گلەيى نامىزەو
 گوتى :- بەلئى منيش لەو بېروايەدام كەھەندىك جار براكەت
 زۆر لەخۆپازىيە سەرەپاي ئەوھى كەخىزانەكەشى نەزۆكە!
 ئەوھى كۆرەكە دەيگوت بەبۆچوونى دايكى ئاقلانەبوو،
 دايكە بەھەردوو دەستىەو پىوھى نووسابوو، كاتى كۆرەكە
 دەگەپايەو مالمەو، ئەو بۆ دايكى پۆزى جەژن بوو، حەزى
 دەکرد ئەو پۆزە پشوو بىت بۆ ئەوھى مريشكىك سەر بېرىو
 خواردنى خوشى بۆ لىبىنى، بەلام قەت رىك نەدەكەوت و
 نەدەكرا، چونكە مريشكەكان ھى برا گەرەكە بوون و دايكەكە
 تەنيا بەوھندە دەوھستا، كاتى كولىتى مريشكەكان چۆل دەبوو،
 يەك دوو ھىلكەي دەدزى، ھىلكەكانى بۆ كۆرە بچوكەكەي
 ھەلدەگرت، بەدزىيەو لەئاودا دەي كولاندن، پاشان لەگەل
 ھەندىك شەكر كەپىشتەر بەلايەكەوھى نابوو دەيدايى تا
 بىخوات، ھەرچى شىرىنى و جەرەزاتى بەدەستى دەكەوت
 بۆي ھەلدەگرت، ھەرمى و خورمالوى و وشكەو بوو
 و شىرىنى ورد ورد كە لەكاتى سەردانى ھاوپىيانى لادىدا
 لەكاتى بىكارى و سەردەمى پىرىدا وەرىدەگرتن، بۆ ئەوى
 ھەلدەگرت، بۆ ماوھىەك ئەم خواردەمەنيانەي كۆدەكردەو،
 ئەوھندە دەترسا نەوھكا كەپكىفە ھەلپىنى، كاتى سەردانى
 كۆرەكەي دواوھكەوت، ناچار دەبوو خۆي شىرىنەكان و
 خۆراكەكان بخوات، گەرچى خوشى زۆر نەوسن بوو، بەلام
 چىژى لەخواردنيان وەرنەدەگرت، زۆر جار چەكەمەچەي
 پپ لە چەرەزات دەكردەوھو و دەستى دەكرد بەھەلگىرو
 وەرگىر كىردنيان و دەيگوت :- بەداخەو كۆرەكەم نەھاتەو!
 حەيف كە لىزە نىيە ! ئەگەر نەوھم ھەبوايە ئەم خۆراكانەم
 دەداين، ئەگەر كۆرەكەم نەيەتەوھىچ كەسم نىيە.

هه موو پوژئی چه ندين كاتزمير داده نيشت و چاوى ده بېرپيه
 رينگه كه داخو كورپه كه ي كه ي ده گه رپيته وه، هر نه وه نده كه
 به خوى و پالتويه كى پياوانه ي كه له دووره وه ده بريسكايه وه
 به ديار ده كه وت، دايكه كه به هه موو هيزو توانايه وه ده سته
 به پاكردن ده كرد، نه گه ر نه و پياوه كورپه كه ي بووايه نه وه
 ده سته گه رم و نه رمه كانى كورپه كه ي ده خسته نيو ده سته
 چورچو ئيسقانيه كانى و نه وى به ره و ژووره كه ي رينمايى
 ده كردو له وچايه گه رمه ي ده دايى كه هه ميشه بووكه كه ي بو
 ناماده ده كرد، پاشان نه و خوراكانه ي كه مابوون بوى ده هينا،
 نه وچا داده نيشت به عه شقو خوشه ويستيه وه ته ماشاي
 كورپه كه ي ده كرد، كه باشترين دانه چه رزاتى هه لده گرت،
 كورپه كه ي زوربه ي جارن لووتى بچووكى هه لده كيشاو
 ده يگوت :- دايه نه م شيرنيانه كه رو لئى داوون ! يا ده يگوت
 :- من قهت حه ز له و نانه برنجيانه ناكه م كه به م شيويه
 ووشك بوونه ته وه ! نه وكات سه رتاپاي دايكه خه م دايدة گرت و
 به خه مبارييه وه ده يگوت :- كورم :- به راستى مه گه ر زور
 ووشك بوونه ته وه ؟ من وامده زانى هه رچونيك بيت تو حه زت
 لئيه، چا بو نه وه ي خه سار نه بن خوى ده يخواردن، سه ره پاي
 نه وه ش خه مبار ده بوو له وه ي كه بوچى شيرنيه كان له مه
 باشت ر نه بوون، تا جيگاي په سه ندى كورپه كه ي بن، كورپه كه
 هه رچييه ك حه زى لئى بووايه ده يخواردن و دايكه كه ش نه وه ي
 كورپه كه ي بو ده گيزايه وه گوئى بوى شلده كرد، كورپه كه
 به هيچ شيويه كه وه لامى پرسياره كانى دايكى راست و ره وان
 به و شيويه ي كه نه و حه زى لئى بوو نه ده دايه وه، چونكه
 دايكى پنى له سه ر نه وه داده گرت كه به به تيزو ته سه لى بوى
 بگيرپيته وه، كه چى نه ويش واپيشانى ده دا كه په له يه تى بو
 گه رانه وه، له گه ل نه وه ي كه دايكه هه سته به م هه لوئسته ي

کورپه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌ولی ده‌دا بیده‌نگ بیت، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش
 کورپه‌که‌ش فیر بیوو که‌چۆن چۆنی شتیکی وا بکات دایکی واز
 له‌ پیداکری بینی و ناچاری بکات بۆ ئه‌وه‌ی بیده‌نگ بیت، به‌ره
 به‌ره‌ دایکه‌که‌ پیرو پیرتر ده‌بوو، ئا له‌م کاته‌دا زیاتر تووشی
 له‌بیرچوونه‌وه‌ ده‌هات و ئاسانتر بوو ئاراسته‌ی قسه‌کانی بۆ
 ئاقاریکی تر بیات، هه‌رئه‌وه‌نده‌ به‌س بوو کورپه‌که‌ باسی ئه‌و
 پروداوانه‌ی کردبا که‌ له‌شار به‌چاوی خۆی بینی بوویانی،
 وه‌کو ئه‌و کارانه‌ی که‌ جادوگه‌ران ئه‌نجامیان ده‌دا، بۆ
 نمونه‌ ماریکی به‌ته‌واوی له‌ قورگی خۆی ده‌برده‌ خواره‌وه‌،
 پاشان دووباره‌ له‌ده‌می خۆی ده‌هینایه‌ ده‌ره‌وه‌، یاخود ئه‌و
 ئافه‌رته‌ که‌ ئاماده‌بوو به‌پاره‌یه‌کی که‌م مندالیکی دووسه‌ریان
 پیشان بدات، جۆره‌ها نمایشی تر که‌ ئه‌نجام ده‌دراو ده‌کرا
 باسیان بکریت، له‌کاتی رۆیشتنی که‌نجه‌که‌ پیره‌ دایکه‌که‌
 ده‌ستی ده‌کرد به‌گریان، به‌بیستنی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌ سه‌یره‌و
 سه‌مه‌رانه‌ به‌جۆری سه‌رسام ده‌بوو که‌ هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌ بۆ
 کورپه‌ که‌وره‌که‌ی و بوکه‌که‌ی ده‌گێڕایه‌وه‌، رۆژیکیان که‌ کورپه‌
 که‌وره‌که‌ له‌کاری رۆژانه‌یدا ده‌که‌رایه‌وه‌و به‌سه‌ر ته‌شتیکی
 گلییه‌وه‌ خه‌ریکی شووشتنی ده‌ست و قاچی بوو، دایکه‌ ده‌ستی
 کرد به‌ گێڕانه‌وه‌ی داستانه‌کان کرد، کورپه‌ ده‌م وچاوی به‌رز
 کرده‌وه‌و به‌ شیویه‌کی ناخۆش گووتی:

- به‌لێ، وایه‌ راسته‌! ئه‌و ئاوو نانت پین نادات هیچ کاریکت
 بۆ ئه‌نجام نادات، ته‌نیا جاربه‌جار وه‌ک چۆن قرووشی داوینته‌
 به‌رده‌م ده‌رۆزه‌که‌ریکه‌وه‌ بۆ به‌رده‌می تۆش فریده‌دات، که‌دیته‌
 ئێره‌وه‌ش ده‌خوات و راده‌بوێری، ته‌نانه‌ت بۆ یه‌ک جاریش
 ده‌ست له‌بیل و هه‌وجار نادات، له‌جیاتی ئه‌وه‌ چیرۆک بۆ تۆ
 ده‌گێڕته‌وه‌، تۆ زیاتر بایه‌خ به‌و ده‌ده‌ی، قسه‌که‌ی پین بری و
 دووباره‌ سه‌ری داخست و به‌بێ ئه‌وه‌ی گوێ له‌ وه‌لامی دایکی

بگری، رووخساری خۆی به دهنگه دهنگیتی زۆره وه شوشت، دایکه که سه بارهت به کورپه بچوکه که ی زانیاری نه بوو، ته نیا زانیاریک که سه بارهت به کورپه که ی هه بیوو، له شی نهرم و نیان و ریکو پیک و پیستی زیرینی زهره هه لگه پاروی که به پیستی منداله شارییه کان ده چوو له گه ل پیستی منداله گوندیه کاند، که له به ره تا ودا رهش وه لقرچا داگه پارابون جیاواز بوو، ته نیا ده دیدیت که کورپه که ی چون چونی نینۆکی په نجه ناسکه کانی دریز ده کات، ددانه کانی چه ند سپین و و قژه که ی بریسکه دارو چه ورکراوه، قژی خۆی دریز ده کرد به جۆری که به ره و په نا گوئی شوڤده بووه، هه موو کاتی سه ری ده جولانده وه تا داوه بوکله ی بریسکه داری له سه ر نیتوچاوانیدا لابدات، هه ربه و جۆرهش زهرده خه نه ی بیدریخ و چاوه جوانه کانی ئه وی باش ده ناسی، له حاله تی خاویری ئه ودا که پاره ی له ناو ده ستیدا هه لده سوورپاند، هه روه ها له ته رزی ده ست گیرانی به لای که مه ربه ندیه وه، تا هه رچییه کی هه بوو به وی ببه خشی، هه روه ها که یفی به شیوه ی بی پاره وپوولی ئه وه وه ده هات، له و کاتانه دا له جیاتی ئه وه ی پیدابگری پاره یه ک له کورپه که ی وه رگری به پیچه وانه وه چه زی ده کرد ئه وه ی هه یه تی بیخاته ناوله پی ده ستی کورپه که یه وه، کورپه که ی هه رچی پاره یه کی پیده دا، ئه ویش پاشه که وتی ده کرد بو ئه و پۆژه ی که کورپه که ی داوای پاره ی لیتکات، ئه وه باشتترین رینگه بوو که ده ی توانی به هۆیه وه خه رچی نه ختینه ی زۆر که می خۆی په یا بکات.

بهشی نۆزدهم

دايکه که چاوه رینی کورپه که ی ده کرد به لام به دیار نه که وته وه، دلنیا بوو کورپه که ی هر دیته وه، چونکه سنی رۆژ پیشتتر له پریکا سه رو که لله ی په یابوو بوو، نه وه کا له ناو گونده که ببینریت به دزیکه وه له لای مه زراکانه وه پرا هاتبوو، له سه ره خۆ نینۆکیکی به ده رگه که دا خشانده، به لام دایکی له بهر دزه کان نه ویزا ده رگه که بکاته وه، کاتی گوتی تو کئی؟ گویی له دهنگی کورپه که ی بوو که به ئاستیکی نزم و خیرا قسه ی ده کرد، خوشبه ختانه چونکه مریشکه که کان له ته نیشت ته خته که ی ئه وه وه هه لکورما بوون له بهر دهنگه دهنگیان نه یانه هشت کورپه گه وره که ی و خیزانه که ی گوییان له دهنگی نزمی کورپه بچوو که که ی بیت، دایکه که به و خیراییه ی که ده بیتوانی له شوینی خۆی هه ستا، به په له کوتیوه جله کانی هه لگرت و مؤمینی گرت هه ست هیدی ده رگه ی کرده وه، ده بوایه بابه تیکی نه هینی له گۆری دابیت که کورپه که ی به م شه وه به دزییه وه هاتوته وه، له گه ل دوو گه نجی تر که ئه وانیش وه ک ئه و له وان وه رزی سالدا، جلی ره شیان له بهر کرد بوو له بهر ده رگه دابووون، به سستیکی گه وره ی به کاغه ز پینچراوی به نپینچراویان پینوو، کاتی دایکه مؤم وه دهسته که ده رگه که ی کرده وه کورپه که ی مؤمه که ی کوژانده وه، پروناکی مانگه شه و به نووریکی کز فه زا که ی پروناک کردبووه، که ده یانته وانی ده وروپشتی خۆیان ببینن، دایکه که به دیتی کورپه که ی

به سهر سوپرمانه وه له خوشبیا هاواریکی زور له سهرخوی کرد و کوره که ی به دهنگی کزه وه گوتی :- دایه گیان من ئەمانه تیکم پینه دهمه وئ له ناو جلو بهرگی زستانیت له ژیر تهختی نووستندا بیشارمه وه، نابئ سه بارهت بهم بابه ته له گهل کهس قسه بکهیت، کهس نابئ پئی بزانی و بۆنی بکات، تا دوابی به خۆم دیمه وه. چاوه کانی دایکی له سهرسامیاندا زهق بوونه وه، به بیستنی ئەم قسانه دلی دارما، هر به هه مان شیوه ی کوره که ی به هیمنی به لام تیکه لاو به ترس گوتی :- - کوره که م ئینشالا کاریکی خراپت نه کردوه ؟ ئومید ده که م قهت دهست بۆ مالی خه لک دریز نه کهیت !

کوره که به خیرایی گوتی :- نه دایه، سویند ده خۆم که هیچ نه دزیوه، ئەمانه پیستی مه پن که به لاش کرپومن، به لام چونکه براگه وره وه کو هه میسه به دیتنیان تو وره ده بی که بۆچی کرپومن، شه پم له گهل ده کا، شوینیکیشم نییه تیادا بیانشارمه وه بۆیه هیناومه ته لای تو، ئەم پیستانه زور هه رزانن، من له زستانی دادئ دانه یه ک له وانهت ده ده می بۆ ئەوه ی پالتویه کی بۆ خۆت لی دروست بکهیت، له زستانی دادئ کاروباری هه موومان باش ده بی،

کاتی کوره که ی سویندی خوارد که هیچی نه دزیوه دایکه که زور خوشحال بوو، ئیتر گومانی له قسه کانی کوره که ی نه بوو، خوشحال بوو له وه ی که جئ مومانه ی کوره که یه تی هه ر زوو وه لامی دایه وه:

- به لئ کورم، تو ده توانی متمانم پی بکهیت، له م ژووره زور شت هه ن، که براگهت و خیزانه که ی ئاگاداریان نین، دوو گه نجه که به سه ته که یان هینایانه ژووره وه و خزاندیانه ژیر تهخته که وه، مریشکه کان به چاوه زه قه کانیانه وه ده ستیان کرد به قده قد کردن و گامیشه کهش له خه و هه ستایه وه و دهستی

کرد به کاویژ، گه‌نجه‌که رازی نه‌بوو له‌وهی که بمینیتته‌وه، دایکه‌که له‌وه‌موو په‌له‌ی سه‌ری سوپوماوته‌نهما گوتی :- پشتراست به، خۆم چاودیزی ده‌که‌م به‌لام مه‌گه‌ر نابێ نهم چه‌رمانه له‌ترسی نه‌وه‌ی که مۆرانه لێیان بدات، هه‌ر چه‌ند پوژ جارێک له‌به‌پوژ دابنرین ؟ کورپه‌که به‌بێن بایه‌خیه‌وه گوتی :- تا یه‌ک دوو پوژ تیکناچن، ئیمه‌ ماله‌که‌مان ده‌گورپین و ده‌ستمان کراوه‌تر ده‌بێ، من به‌ته‌نیایی ژووریکم ده‌بێ داها‌تیشم زیاتر ده‌بێ، هه‌ر نه‌وه‌نده که کورپه‌که باسی خانوی گه‌وره‌تری کرد دایکه‌که بی‌ری له‌بووک کرده‌وه که هه‌میشه له‌خه‌یالی‌دا په‌روه‌ده‌ی کردبوو، کورپه‌که‌ی بریدییه لایه‌کو به‌پارانه‌وه ته‌ماشایی کرد، ژن نه‌هیتانی کورپه‌که ته‌نهما ئیرادی بوو که دایکه‌که لێنده‌گرت، دایکه‌که چه‌زی لێنده‌ده‌کرد، نه‌و باش ده‌یزانی که خۆین گه‌رمی مانای چیه‌، ئاسه‌واری شورو دلگه‌رمی خۆی که له‌سه‌رده‌می گه‌نجایه‌تیدا پنیه‌وه موبته‌لا بوو، دووباه له‌کورپه‌ گه‌نجه‌که‌یدا ده‌یدیت، ده‌بوايه نه‌و کورپه‌ شورو هه‌لچوونی گه‌نجایه‌تی خۆی له‌گۆشه‌و که‌ناری شاردا دامرکینیتته‌وه، دایکه‌ له‌به‌فیرۆدانی ئهم هیزه سه‌رزهنشتی ده‌کرد، باشت‌ر وابوو له‌گه‌ل کچیکی گه‌نج ژبانی هاوسه‌ری پیکه‌ینابا بۆ نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی کورپه‌ بده‌ دایکه‌که‌ی، ته‌نانه‌ت له‌و ساته‌دا، له‌شادی نه‌و په‌له‌کردنه‌د، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که‌دایکه‌که ده‌یزانی کورپه‌که په‌له‌یه‌تی بۆ پویشتن، دوو هاورپه‌که له‌ تاریکی ده‌رگه‌که‌وه وه‌ستابون، چاوه‌پێی نه‌ویان ده‌کرد، ده‌ستی کورپه‌که‌ی گرتو به‌نزمیکی هیدی و فریوده‌ر پنی گوت:

- به‌لام کورپم، نه‌گه‌ر تو خانویکی نه‌وه‌نده گه‌وره‌ت هه‌یه نه‌ی بۆ نه‌و مۆله‌ته‌م پنی ناده‌ی کچیکی گه‌نج بۆ هاوسه‌ریت ده‌ست نیشان بکه‌م ؟ باشت‌رین و جوان‌ترین کچ که بتوانی

بدوزریتته وه، بۆ تو ده دوزمه وه، یاخوت شه گهر خۆت کچیک
دهناسی پیم بلئ، یا داوا له کچه مامه که م ده که م بو کیکم
بۆ بدوزریتته وه، یا من شه گهر شه و کچه ی که تو حزی لی
ده که ی خۆشم بوئ، شه وه نازادت ده که م و ده توانی بیکه ی
به هاوسه ری خۆت .

که نجه که قزه دریزه که ی لادا که که وتبووه سه ر چاوه کانی،
له کاتی کدا ته ماشای ده رگه که ی ده کرد هه ولی ده دا تا دهستی
خۆی په ها بکات، به لام دایکی دهستی به توندی گرت بوو
ديسان هه ولی شه وه ی ده دا که پرازی بکات و گوتی:

- کوپم، بۆچی گولی که نجایه تی خۆت له م لاو شه ولوو
له شوینی ناگونجاو ده فه وتینی؟ من له خۆشی هه بوونی
شه وه ی زور بیتشه ده که ییت؟ براژنه که ت شه وه نده هه ناسه
ساردو پشوو دریزه که شه گهر تو هه ولئیک نه ده ییت من هه رگیز
شه وه یه ک له سه ر چۆکم نایبیم، من باش ده زانم که باوکت
چیبوو، تو زور به باوکت ده چی، وه ره تو وه که ی خۆت ته نیا
له ماله که ی خۆتدا بچینه، که نجه که به هیمنی پتیده که نی و
جار به جار ییش به دهستی قزه دریزه که ی که ده هاته سه ر چاوه
که شاهه کانی لاده دا، سه ره نجام به نه وایه کی توژی سه رسامه وه
گوتی: - دایه، پیره ژنه کانی وه ک تو بیتجه له بوک و مندال، بیر
له شتیکی تر ناکه شه وه، ئیمه که نجه کان وازمان له هه مووئه و
قسانه هیتاوه، به لئ دایه تا سئ پۆژی تر ده بینئ! دهستی
له ناو دهستی دایکی ده رهیتاوه پاشان له گه ل براده ره کانی
به ناو مه زراکاندا که به ئاسته م پووناک ببوونه وه که پانه وه،
سئ پۆژ تینه پری و هیچ هه ولئیک له که نجه که نه بوو، سئ
پۆژی ترو ديسان سئ پۆژی تر، دایکه که به ترساوییه وه
له خۆی پرسئ نه ک خوا نه خواسته تووشئ به لایه ک هاتبئ!
له سالی دوا یی به ولوو وه چی تر نه ییتوانئ بوو سه فه ری شار

بکات، ناچار دایکه که له چاوه پوانیدا مایه وه، سه بارهت بهو
 خه لکانه ی که لن نژیک ده که وتنه وه بیزار ی خوی پیشان ددها،
 نده ویرا نیگه رانیه که ی خوی به که س بلن، نه یده توانی له ترسی
 بو که که ی که ژنیکی ووردبین و که بیانو بوو له به پتیه بردنی
 ماله وه، له ماله وه بپرواته دهره وه، نهک له ناکاو بیت په رده که
 لاداو بهسته شاراوه که له ژیر تهخته که ی بدوزینه وه،
 شه ویکیان دایکه خوی لن نده که وت خه ریکی بیرکردنه وه
 بوو سه بارهت بهو هموو کیشانه، مه شخه له که ی داگیرساند،
 له کاتیکدا به دهستیکی په رده که ی لادابوو چه مایه وه ته ماشای
 ژیر تهخته که ی کرد بهسته یه کی گوره ی چوارگوشه ی بینی
 که له کاغه زیکی قه به وه پینچرابوو و به به نیکی نه ستوریان
 به ستابوو، بهسته که ی به دهست گوشی، ههستی کرد شتیکی
 په قی له ناوه که له پیستی به رخ نده چوو، نیگه ران له وه ی
 که نه م پیسته چاکه مورانه لنی بدات به لای خوی وه گوتی :

- نه گه به پرستی نه مه پیست بیت پیویسته له بهر هتاو
 دابنریت ! به لام نه ویرا بهسته که بکاته وه وازی لن هیتا، هه
 به مجورهش هیچ هه والی له کوره که یا نه بوو.

روژ و مانگ هاتن و تپه پین، به شینویهک که گه
 رووداویکی نوئ رووی نه دابا و تاراده یهک هزری دایه ی له
 نیگه رانی و بیرکردنه وه کان دوور نه خستبایه ته وه، به ته واوی
 شیت دهبوو، نه و هیچ کاتی چاوه پینی نه و هه واله نه بوو،
 بو که که ی دووگیان ببوو! به لن، دوا ی چند سال ساردو
 سر ی، بو که گه نه که ی گه پراوه سهر سروشتی خوی و
 نه رکه که ی خوی به چی گه یاند، پوژنیکیان کوره گه وره که ی
 به فیز و خوناندنیکی ته واوه وه هاته لای که له دهر وازه ی
 دهر که ی ماله که دانیشته بوو به پروو خساریکی پر له پیکه نین و
 شادمان و موژده ی پیداو گوتی:

- دایه، تو بهم زووانه ده‌بی به‌خاوه‌نی نه‌وه‌یه‌که!
 دایکه له‌و خه‌یاله قورسه‌ی که به‌دریژایی ته‌مه‌نی له‌گه‌لئ
 ژیا‌بوو وه‌خو هاته‌وه، به‌چاوه لیله‌کانی که چهند له‌که‌یینکی
 سپی له‌سه‌ر نیشته‌ بوو، ته‌ماشای کوره‌که‌ی کر، به‌نه‌واییکی
 زبره‌وه پنی گوت :- وایزانه‌م پیده‌که‌ی خیزانه‌که‌ت
 له‌برد سارتره‌و بی بارتره، نازانه‌م براکه‌شت له‌کونیه،
 هه‌رئه‌وه‌نده ده‌زانه‌م که‌خه‌ریکه‌گه‌نجایه‌تی خوی بیه‌ووده له
 هه‌موو ده‌رگایی به‌با ده‌دات و ئاماده‌ نییه ژن بیئی، تووه‌که‌ی
 له‌ریگه‌ی راست دا به‌کار بیئی.

کوره‌گه‌وره‌که‌کۆکه‌یکی کردو پاشان به‌روونتریکه‌وه
 گوتی :- دایه، گوتم بوکه‌که‌ی تو دووگیانه! سه‌ره‌تا دایکه‌که
 نه‌یویست قسه‌که‌قبول بکات، دیسان پروانییه کوره‌که‌ی و
 له‌کاتیکدا ده‌ستی برد بۆ گۆچانه‌که‌و ویستی به‌یارمه‌تی
 ئه‌وه‌وه له‌شوینی خوی هه‌ستی و گوتی :- ئه‌و دوو گیان نییه،
 من هه‌رگیز بپوا ناکه‌م،

به‌لام له‌باروبزواتی پیاوه‌گه‌نجه‌که‌دا، هه‌ستی کرد که
 قسه‌کانی راستن، له‌شوینی خوی هه‌ستا ئه‌وه‌نده‌ی له‌تواناید
 بوو خیرا چوه‌وه لای بوکه‌که‌ی که له‌موبه‌قه‌که‌خه‌ریکی
 وردکردنی ته‌ره‌بوو، به‌سه‌رسورمانیکی ته‌واوه‌وه چاوی
 برپیه‌ئوو بانگی کرد:

- سه‌ره‌نجام شتیگ له‌هه‌ناوتا به‌ده‌ره‌که‌وت ؟
 ئافه‌رته‌گه‌نجه‌که‌به‌هیمای سه‌ر ته‌ئیدی کرد، ئه‌وجا
 دریژه‌به‌کاره‌که‌ی دا، پرووخساری زهر هه‌لگه‌را‌بوو، به‌لام
 چهند خالیکی سوور له‌ده‌موو چاوی به‌ده‌ره‌که‌وتیوون دایکه‌که
 به‌دلنیاییه‌وه پرسى :- له‌که‌یه‌وه تا ئیستا ده‌زانی ؟

- که‌میک زیاتر له‌دوو مانگه .
 دایکه‌که‌بیری له‌وه کرده‌وه که بۆ له‌وه‌مووماوه‌یه‌دا،

هیچیان به و نه وتوو، توورپه بوو سه‌ری دارده‌سته‌که‌ی
 له‌خۆلی رووی مه‌تبه‌قه‌که‌ی برده‌ خواره‌وه‌ گوتی :- باشه
 که من سالانیکه له‌ چاره‌روانی هه‌والینکی وادا ناخ هه‌لده‌کیشم
 و تینوو و چاو له‌ ریمه، ئه‌ی بۆچی له‌ منت شاردۆته‌وه؟
 دوومانگی قه‌مه‌ری! قه‌ت مرووشی خوین ساردی وه‌کو ئیوه
 بینراوه؟ هه‌ر ژینکی تر له‌جیاتی تو با هه‌ر له‌پوژی یه‌که‌مه‌وه
 ئاگاداری ده‌کردمه‌وه!

- من له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌ک خوانه‌خواسته‌به‌هه‌له‌داچوویمو
 تووشی دلساردینکی گه‌وره‌تان بکه‌م بۆیه‌ پیم نه‌گوتی!
 دایکه‌که‌ بیانوو‌ه‌که‌ی به‌جێ نه‌زانی و تفتیکی کرده
 سه‌ر ئه‌رزه‌که‌و گوتی :- یانی من به‌و هه‌موو مندالانه‌که
 هیتاومه‌ته‌ دنیاوه‌ ئه‌قلم پیتا ناشکی بزائم تو هه‌له‌ت کردوو
 یانا؟ واده‌زانی من مندالم و پیری منی خله‌فاندوو؟ من
 له‌هه‌ر هه‌نگاوێک که ئیوه‌ هه‌لیده‌گرن تیده‌گه‌م که ئیوه‌ وا بیر
 ده‌که‌نه‌وه، به‌لام ژنه‌ گه‌نجه‌که‌ که‌هیچ وه‌لامینکی نه‌دایه‌وه،
 لێوه‌ ئه‌ستورو زه‌رده‌ه‌لگه‌راوه‌کانی کرۆژته‌وه، چاپه‌سته
 قورینه‌که‌ی که له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانرا بوو هه‌لگرت، پیا‌له‌یه‌ک
 چای تیکرد، دایکه‌که‌ی گه‌رانده‌وه‌ شوینی خۆی و پشتی به
 دیواره‌که‌وه‌دا، پیره‌ژن به‌مه‌به‌ستی راگه‌یانندی ئه‌م هه‌واله
 خۆشه‌ بی ئوقره‌ بوو بوو، بیویستی خۆی به‌ره‌و مالی کچه
 مامه‌که‌و کورمامه‌که‌ی به‌پیکه‌وت، که وه‌کو هه‌موو مالیک
 منداله‌کانیان به‌لای که‌مه‌وه‌ سن که‌سیان له‌مه‌زراکه‌یاندا
 کاریان ده‌کرد، خۆشی راحت و ئاسوده‌ له‌ماله‌وه‌ دانیشتیبوو،
 منداله‌کانی تر بۆ دا‌بین کردنی بژیوی ژایانان له‌گونده‌که
 چوو‌بوونه‌ ده‌ره‌وه‌و باوکه‌که‌ش ته‌نیا کاره‌ سوکه‌کانی
 ئه‌نجام ده‌دا، ئامۆزاکه‌ی به‌بن ئه‌وه‌ی کاریکی کارای هه‌بیت
 به‌به‌رده‌وامی سه‌رقال بوو، به‌لام خیزانه‌که‌ی هه‌میشه

به‌خه‌يالئىكى ئاسودەۋە خەرىكى خەوتن و پشودان دەبوو،
 مەگەر جار بەچار نەۋەكانى بە هاتو ھاۋارى خۇيان داۋاي
 يارمەت يان لىكردبا، دايكەكە كولانى بىرى و بىن بەزەبىيانە كچە
 مامەكەى لەخەۋى شىرىندا راپە پاند، بەسەرىدا ھاۋارىكردو
 گوتى :- بەلئىنت پىدە دەم كەلەم گوندىدا تۆ بە تەنيا دايە گەورە
 نابىت ! تا چەند مانگى تر منىش دەبمە خاۋەن نەۋەبەكى كور!
 - ژنى ئامۇزاكەى ھىدى ھىدى ۋەخۆھاتەۋە، گرزىبەۋە،
 لىۋەكانى كەلەكاتى نووستندا ۋوشك بوو بوون، زمانى پىندا
 ھىناۋ چاۋەكانى بەبىئحالى كردهۋەو گوتى :- ئەرى بەراستى
 ئامۇزا، ئەۋە حەقىقەتى ھەبە ؟ كەۋاتە كورپە گەنجەكەت ژن
 دىتىنى ؟ خۆشحالى دايكەكە تۆزىك نىشەۋەو لەۋەلامدا گوتى
 :

- نە ئەۋە نىبە.

ئامۇزاكەى سەرى بەرزكردەۋە، ئەۋ ئىستا
 پىۋايىكى ۋوردىلەۋ پىرو شەكەت بوو، لەسەر كورسىبە
 دارحەيزەرانەكەى دانىشتبوو خەرىكى ھونىنەۋەى كندىرى
 حەسىر بوو، بۆئەۋەى كرمى ئەۋرىشمى خۆى ناچارىكات
 بەسەرىاندا كەلوو بكن، چونكە ۋەرزى كەلوو چىنىنى كرمى
 ئاۋ رىشم گەبىشت بوو، ئەۋبىش ۋەكو ھەمىشە بەچەند
 ۋشەبەكى ۋشكو كورت پرسىۋ باسى بابەتەكەى كردو
 گوتى :- كەۋاتە بوكەكەتان دووگىانە دۆتەمام ؟ دايكەكە
 دووبارە ھاتەۋە سەر شەۋقو و زەۋقى خۆبەۋەو گوتى :-
 بەلى.

بۆ ئەۋەى بتوانى باشتر چىرۆكەى خۆى بگىرپتەۋە
 زىاتر شۆبىنى خۆى خۆش كرد، بەلام نەبىدەۋىست لەبەرچاۋان
 خۆى زۆر خۆشحال و رازى پىشان بدات و خۆشحالى خۆى
 لەكۆمەلىك گلەبى و گازندە پىچاىبەۋەو گوتى :

- ههشت سالی ره به قه چاره پروانم، ئیتر کاتی ئه وه هات، به لام وایبیرم ده کرده وه ئه گهر پارهم هه بوایه ژنیکی دی بۆ کوربه کهم بهینم، به لام پینش ئه وهی بیر له ژنی دووهم بۆ کوربه گه وره کهم بکه مه وه، ئورهی کوربه بچوکه که مه که ژن بیئی، چونکه ژن هینان له مسهرده مانه دا زۆر گران راده وهستی، ته نانهت بۆ ژنی دووهمیش به تایبه تی ئه گهر ژنه که له بنه ماله یه کی باش و لئ هاتوو بیئت، بوکه کهم هه میسه خوینسارد بووه، زۆر جیاواز بووه له گه ل من، سروشتی وهک سروشتی مار سارده.

کوربه مامه که ی که هه میسه لایه نگری راستی و ویزدان بووه، بۆیه پینی گوت :- به لام خاتون ئه و ژنیکی خراپ نییه، هه میسه به ئه قلو دلسۆزی کاری کردووه، ئیستا له گۆمه که دا چه ندین مراوی نژیرو میتان هه یه که پیشتر نه تان بوو، گامیشه پیره که ت زاووزنی کردووه، ئیستا گامیشیکی جه وان له مه پو مالاته که تان زیاد بووه، مریشکه کانتان دوو ئه وهنده ی تریان لئ هاتوون و ئیستاش بیجگه له وانه ی که سالانه ده یان فرۆشن، دوانزه دانه دانه ی تریشتان هه یه، دایکه له ناچار یان قسه ی ئه وهی دووباره کرده وه و گوتی:

- خۆ من نالیم خراپه، وه لئ من وام به باش ده زانی که له جینی ئه و شوورو دل گه رمیه ی له به خێوکردنی چوار په لو مریشکه کاندایه یه تی، گه رم و گوربیه کی دیکه ی له خۆدا بنواندبا،

کچه مامه که ی که تا ئه و کات بیدهنگو خه والو بوو، باوشکیکی هاتی و له سه ر خۆ وه لامی دایه وه:

- به لئ دۆتمام، بئ گومان به تو نه چوووه، ئیوه هه میسه ژنیکی گه رم و گوربو به تین و پر کارو ساغ و به هیز و به که لک بوینه، سه ره رای ئه وهی تووشی نه خۆشی ره وان ی هاتوو ی،

جینی سەر سوپرمانه که نه وها چوست و چالاک به پرتیوه ده پرتی، له کاتینکدا من بئجگه له وهی له ته خته که مه وه تا پای میزه که و له پای میزه که وه ناتوانم تا لای ته خته که برۆم.

پسمام به سەر سوپرمان و په سه ندییه وه، دریزه ی به قسه کانی ئه و داو گوتی :- من که خواردم له چاو پابردوو به نیوه بووه، زۆرجار گویم لئ ده بی که تو له مال وه دانیشتوی چه ندجار داوای ئه وه ده که ی که قاپه که ت بۆ دووباره پر بکه نه وه.

دایکه که له م پینه لگوتنانه دا خوشحال و شادمان بوو بوو، به هیمنی گوتی :- من وه کو جارن سنی چوار قاپ خواردن ده خۆم هه موو جوړه خواردنیکم پیخۆشه، به و مهرجه ی که ره ق نه بیتن، چونکه ددانه کانی پیشه وه م نه ماون، له و کاته ی که ره وانیه که م چاکبۆته وه هه ست ده که م به هیزترم.

دۆتنامه که ی به زه مزه مه وه گوتی :- بلی، ئیوه مرۆفیکی به هیزن ! پاشان که مئ وه نه وزی داو دووباره وه خۆهاته وه، کاتی بینی دایکه هه رواله وئ دانیشتوه، به خه والویه وه پیکه نی و دیسان گوتی :- نه وه یه کی کوپ... من بئجگه له که چه کان هه فت نه وه هه نه، یه کیکیشیان که م و کوپری نییه، دیسان که وته وه خه ویکي نارامه وه.

راگه یاندنی ئه م هه واله گرنگه رۆژانی بۆشو به تالی دایکه ی پر کرده وه، چونکه هیستان هیچ هه والیکي له کوپه بچوکه که ی به ده ست نه گه یشتبوو، ئه م شادییه تازه یه که میک له خه مه کان و نیگه رانی چاوه روانی ئه و ی که م کردبۆوه، به لای خۆیه وه گوتی ئه مپۆ نا سبه ی هه ر ده گه رپته وه بۆیه هه ولی دا کیشه ی کوپه که ی له میشکی خۆی دووربخاته وه، به لام خۆی هه میشه وای بیر ده کرده وه که به خته وه ریشی وه کو هه موو شادییه کانی ناته واره وه که م و کوپیه کی تیدایه، قه ده ری

وابو که هه‌میشه چاره‌نووسی به‌پیچه‌وانه‌ی ئاره‌زووه‌کانی بسورپیته‌وه، ئه‌م چاره‌وا بیری ده‌کرده‌وه که ره‌نگه‌ منداله‌که کچ بیت بۆیه به‌ده‌م زه‌مه‌کردنه‌وه ده‌گوت :- ئه‌گه‌ر منداله‌که کچ بیت بۆ هه‌میشه به‌ده‌بختی به‌رۆکم ده‌گریت،

له‌م باره‌یه‌وه ئه‌وه‌نده‌ نیکه‌ران بوو، که ده‌یویست نه‌زرو نیازی بکاته‌ قورانی ئه‌و خواوه‌نده‌ بچوک و به‌تواناییه‌ی که‌خۆی ده‌یناسی، دلی به‌به‌خشیشیک نه‌رم بکات، وه‌ک که‌وایه‌کی سووری نوئی، یه‌ک جووت پیتلاوی نوئی، یاخود خه‌لاتی تر که‌ ناچاری بکات نه‌وزاده‌که بکات به‌کۆر، به‌لام دایکه‌ ترسی له‌وه‌ بوو که‌سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو ده‌ردو په‌نجه‌ی که‌چه‌شتوویه‌تی له‌سۆنگه‌ی تاوانی پیتشووی خۆی نه‌یتوانی بیت، گوناوه‌که‌ی خۆی پاک بکاته‌وه‌و ئه‌وه‌ وه‌بیر خواوه‌نده‌که بینیته‌وه، ئه‌گه‌ر سه‌ردانی په‌رستگا‌که بکات ره‌نگه‌ خواوه‌نده‌که بیناسیته‌وه‌و منداله‌که له‌سکی دایکی قه‌هر بکات، پیره‌ژن به‌خه‌م و په‌ژاره‌وه له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی :- باشتروایه‌ خۆمی پیشان نه‌ده‌م، ئه‌گه‌ر لیره‌ بمینمه‌وه خواوه‌نده‌که له‌بوونی منداله‌که ئاگادار نه‌که‌مه‌وه دلنیا‌م فه‌رامۆشم ده‌کات، چونکه‌ ماوه‌یه‌کی زۆره‌ سه‌ردانی خواوه‌نده‌کانم نه‌کردوه‌وه، من هه‌چ شتیک نالیم که‌واته‌ خواوه‌نده‌کان ئه‌و منداله‌ی به‌ تاکیک له‌تاکه ئاساییه‌کان داده‌نین، نه‌ک میراتگری بنه‌ماله‌که‌مان، پنیوسته‌ پشت به‌بخت و ئیقابل بیه‌ستم و ته‌مه‌نای کۆر بکه‌م.

دایکه‌که به‌به‌رده‌وامی نیکه‌ران و په‌ریشان بوو، به‌لای خۆیه‌وه‌ ده‌گوت:

- له‌دایک بوونی ئه‌و کۆره‌ له‌خۆوه‌ بۆته‌ هۆی شادمانی ئه‌و، ره‌نگه‌ وه‌ک زۆربه‌ی له‌دایک بوونه‌کانی تر، ده‌رگه‌یه‌ک بێ به‌ رووی خه‌م په‌ژاره‌وه‌وه، چجای ئه‌وه‌ی منداله‌که‌ مردوو، یاخود که‌م ئه‌ندام یا گه‌وج و گیلوکه‌و کویژ نییه‌ یا

لهه مووی خراپتر کچ ناپیت، دایکه هر خه ریکی بیرکردنه وه بوو سه بارهت بهو به لایانهی که رهنگوو روو بدنه، که وته دلپه وه که بیچار بیت لهو خواوهنده کانه وه که توانای زیان که یاندنیان هیه به مرؤفه کان، له به رخویه وه که وته وورته وورته وه :- نایا نهو سزایه ی که له سونگه ی تاوانه ساده کانم تووشی هاتووم بهس نییه؟ کئی بپوا ده کاتن که خواوهنده کان ناگادارن له وهی، که لهو پرؤزه دا من چیم کردوه؟ بیگومان خه تای نهو خواوهنده پیره یه که له په رسنگادا نیشته جیه، به یی هؤ پوخساری نهوم داپوشی، چونکه دلنیام نهو له نزیکی خویه وه ههستی به تاوانه که کردوه و خه بهری داو هته خوداوهندان، له مه و دوا خؤم له خواوهنده کان دور ده خه مه وه، که رچی بیجکه له مه خلقینکی تاوانبار هیچی تر نیم، چونکه نه گهر منیش بمهوی نازانم، به چ شپوه یه که فاره تی تاوانه کانی خؤم بده مه وه؟ من ته واو دلنیام که نه گهر شادی و خه مه کانم له ته رازوو بدرین دلنیام به رده کانی پارسه نکه که به لای خه مه کانم داده شکیته وه، به لام کیشی شادیه بچوک و که مه کانم له په ری نهرمی دپوو تینا په پئی، سه ره تای دایکایه تیم بوو، منالم نه هیتایه دوونیاوه هر نه وه ندهم زانی کچه کویره که م مرد! مه گهر به دبه ختی بؤ سزاهه رگرتن له تاوان گونا هینکی کافی نییه؟ به لی سه ره تاسه ری ژیانم دهر دو په نچ بووه، بیجکه له مه ش ته مه نیک به هه ژاری و ده ستکور تی ژیاوم، که واته خوداوهنده کان هیچ دادو ویزدانیان نییه!

به خه م و په ژاره وه بیر ی ده کرده وه، دوو هوی سه ره کی هه بوو بؤ نازاری رؤحی خوی، یه که م ترس له وهی که منداله که به که منه ندامی یا به کچی بیته دنیاوه، نه وهی تریش ترس له وهی که کوره بچوکه که ی به ته مای که پانه وه نه بیت، زور جار بیر ی له وه ده کرده که ته مه نه که ی بیجکه

له چاوه‌پروانی کردن هیچی تر نه‌بووه، پښتەر چاوه‌پروانی
میرده‌کە‌ی بوو، که نه‌هاته‌وه و ئیستاش چاوه‌پروانی کورپه‌کە‌ی و
نه‌وه‌کە‌ی‌تی، چاره‌نووسی نه‌وه‌بوو، چ چاره‌نووسیکی پوچ و
بی‌هوده!

له‌گە‌ل نه‌وه‌شدا نه‌مه‌شدا پتویسته‌ بی هیوا نه‌بیت، کاتی
یه‌کینک له‌دراوسیکان ده‌چووه‌ شار له‌گه‌رانه‌وه‌دا دایکه‌ لینی
ده‌پرسی :- ئیوه‌ ئیم‌رۆ کورپه‌کە‌ی منتان دیوه‌ ؟ سه‌رتاسه‌ری
گونده‌که‌ مال به‌ مال ده‌گه‌راو ده‌ی‌ پرسی :- کئ ئیم‌رۆ چووینه
شار ؟ نه‌گه‌ر که‌سیک له‌شار گه‌رابوایه‌وه‌ لینی ده‌پرسی :-
ئیوه‌ ئیم‌رۆ کورپه‌کە‌ی منتان نه‌دیوه‌ ؟

به‌دریژای پوژانی نادیارو بی‌خه‌بر، ژنو پیاوانی
گونده‌که‌ له‌م پرسیاره‌ راهاتبوون، کاتی خه‌لکه‌ سه‌ریان
به‌رزده‌کرده‌وه‌ رووبه‌رووی پیره‌ژنه‌که‌ ده‌بوونه‌وه‌ که‌پالی
به‌دارده‌سته‌که‌وه‌ دابوو، نه‌و دارده‌سته‌ی که‌ کورپه‌که‌
له‌دره‌ختی نه‌وانی بریبووه‌وه‌ دابوو‌یه‌ ده‌ستی نه‌وه‌وه‌، به‌ده‌نگی
پیرو له‌رزۆکه‌کە‌ی له‌وانی ده‌پرسی :- ئیوه‌ ئیم‌رۆ کورپه‌کە‌ی
منتان نه‌دیوه‌ ؟ نه‌وانیش به‌سۆزو میهره‌بانیه‌وه‌ له‌وه‌لامدا
ده‌یانگوت :- نا، نا، داده‌گیان، چۆن ده‌ته‌وئ ببینین، که‌ ده‌لئیت
وایه‌ وایه‌، ژیانی خۆی له‌ریگه‌ی فرۆشتنی کتیب به‌ریوه‌
ده‌بات، له‌بازاره‌ گشتیه‌که‌دا که‌ خۆمان ده‌چین ببینین ؟
نه‌ویش به‌ناوئمی‌دی ملی ریگه‌ی ده‌گرته‌به‌رو ده‌نگی داده‌به‌زی
به‌زهمزه‌مه‌کردنه‌وه‌ ده‌یگوت :- من باش نازانم، وا خه‌یال
ده‌که‌م که‌ به‌راستی سه‌روکاری له‌گە‌ل کتیبه‌، که‌سه‌کانیش بۆ
دلخۆشی نه‌و به‌پیکه‌نینه‌وه‌ ده‌یانگوت :- نه‌و‌جاره‌ که‌گه‌یشتی‌نه
به‌ر ده‌رگای کتیب‌خانه‌یه‌ک ده‌پۆینه‌ ژووره‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی
بزانی نه‌و له‌پشت پشخانه‌که‌وه‌یه‌ یا نا؟ نه‌وکاته‌ دایکه‌که‌
ده‌گه‌رایه‌وه‌ مال و ئیدی جگه‌ له‌ چاوه‌پروانی کردن و نه‌ندیشه

کردن سه بارهت به وهی که ئاخۆ مۆرانه پیستی مه رهکان دهخۆن یا نا؟ به لام رۆژنیکیان دواى چه ند مانگیک هه والیکى بۆ هات، دایکه که وهکو هه میشه له بهر ده رگا دانیشتبوو و قه لنه درێژه که ی له ناو په نجه کانیدا بوو، چونکه تازه دهستی له خواردنی به یانیان هه لگرتبوو، تازه له خه وهستا بوو، خه ریکى ته ماشا کردنی گزنگى به یانیان بوو، که له ودیوی کتیه به رزه کانه وه هه لده هات، له بۆسه ی خۆره تا وه که دا بوو، ئومیدی ئه وه ی هه بوو به گه رماتی تیشکی ئه وه وه خۆی گه رم بکاته وه، چونکه له وه رزی پاییز سه ره تای رۆژێ هه میشه سارد ده بن، له نا کاو چاوی به کوپی گه وره ی ئاموزا که ی که وت که له مالى خۆی هاته ده ره وه وه به ره و کوپه که ی ئه و ده رۆیشت، کوپه که خه ریکى سه ر له نوێ به ستانه وه ی قه ی تانی پیلاره دارینه که ی خۆی بوو که پچرا بوو، کوپه ئاموزا له سه رخۆ چه ند قسه یه کى به گوێی کوپه که ی ئه ودا چرپاند - دایکه که زۆر سه رسام بوو، چونکه به یانی زووبینی بووی که ده چووه شار، چونکه دایکه که پێش گزنگى به یانی له خه وه هه ستابوو، ئه وه ره له کۆنه وه لیپراهاتبوو که پێش خۆره هلات له خه وه هه لسیت، جگه له و کاتانه ی که نه خۆش که وتبا، بینی بووی که کوپه گه نجه که ی ئاموزا که ی یه ک به سه ته ئالفی تازه چنراوی بۆ شار ده برد، سه رسام بوو له وه ی که به م زووبیه له شار گه رپاوه ته وه، ویستی بانگی گه نجه که بکات تا لیبی پیرسی که ئاخۆ ته واوی ئالفه کانی فرۆشتوو یه نا؟ که له پریکا بینی کوپه گه وره که ی سه ری به رز کرده وه وه به شیوه یه کى ترسناک پرسى :- - براهی من!

به لئى، ئه م رسته یه به سه رسورمانه وه له ده می ده رچوو و گه یشته گوێی تیژی دایکه که، چونکه ئه وه سه ره پای پیریش که ر نه بوو، به ده نگیکی به رز پرسى :- ها چی به سه ر کوپه

بچوکه که مدا هاتووه ؟

بهلام هردوو گه نجه که به بیچمیکی جیدی و گیراوه وه
به رده و امیان به قسه ددها، هردووکیان به حاله تیکی وا
په شوکا و هه لچوون نامیز سهیری په کتربیان ده کرد، که
دایکه که چیتر نهیتوانی دان به خویدا بگری، سه لانه، سه لانه
خوی گه یانده لای نه وان، سه ری داردهسته که ی له نهرزه که دا
کووتی پرسى ؟

- گوتم چی به سه ر کورپه که مدا هاتووه ؟

پسمامه که ی بیده نگ و خاموش له وی دور که وته وه
کورپه گه وره که به دوودلیه وه گوئی :- دایه، به بوچوونی من
شتیکی خراپ رویداوه، به لام نازانم بابه ته که چیه وچونه،
پتویسته خوم پرومه شار، دهچم بزانه نه و جا پیتان ده لیم چی
رویداوه، به لام دایکه ناماده نه بو و از له کورپه که ی بیئی، به
چهند هاواریکی به رزتره وه رایگرت و گوئی:

- تو نابی به بن ناگاداری من بروی !

به گوئیستی نه م هات و هاواره ئافره ته گه نجه که هاته
پیشه وه به میرده که ی ده لی :- به قسه ی دایکت بکه، ده نا
له توورپه یا نه خوش ده که وی.

نه و جا کورپه که نه و قسانه ی به زه حمه ت نه دا کرد :

- کورپه ناموزاکم، براکه می له گه ل کومه لیک خه لکیکی
زور بینی بو، که دهسته کانی به گوریس له پشته وه را
به سترابووه و جلیکی درای له بهر بووه، به ناو نه و بازاره یاندا
ده بردن که کورپی ناموزا ئالفه که ی له وی ده فروشت، نه و
له نیو پرزیکى دریزی بیست و سی که سیدا بووه، کاتی
ناموزاکه ی نه وی بینی بوو رووی لئوه رگیرابوو، ناموزاکه
چهند پرسىاریکی کرد بوو که گوایه پاسه وانه کان که چاودیری
نه وان بوون، وه لامیان دابووه و گووتبوویان، نه مانه کومه لیک

کومه نیستن، ده یان به نه زیندان تا سبه یینی هه موویان له سیداره بدهن .

دوای ته و او بوونی ئه و قسانه هه رستیکیان ته ماشای په کترین کرد، شه ویلاکه کانی پیره دایک که وتنه له رزینو نیکا کانی له بیچمیکه وه بۆ بیچمی ده چوو گوتی :- من پینشتر گویم له و قسه یه بووه، به لام ماناکه ی نازانم، کورپه که هیدی وه لامی دایه وه :- من له ناموزاکه م پرسى، ئه و گوتى که پرسى یاری له پاسه وانیک کردبوو به پینکه نینه وه گووتبووى :- ئه مه ش جوړه ریگرییکه که تازه په یدابووه،

دایکه به سته که ی وه بیر هاته وه که ماوه یه ک له مه و بهر له ژیر ته خته که ی خویدا حه شارى دابوو، به دهنگیکی بهرز دهستی کرد به نالین، که واکه ی خسته سهر سهرى و دهستی کرد به گریان :-

- من ده بوايه ههر ئه و شه وه بمزانیبووايه ! که واته ئه و به سته یه ی که له ژیر ته خته که ی منه له شوینى دزیویه تى .
به بیستى ئه م قسه یه کورپه که ی و بوکه که ی بنبالى پیره ژنه که یان گرت و دوای ته ماشا کردنى ده وروبهریان ئه ویان برده ژووره وه و یه کسه ر لئیان پرسى :-

- دایه مه به سته له به سته که چیه ؟

بوکه که ی پرده ی ته خته که ی لادا و ته ماشای میرده که ی کرد، کورپه که لئى هاته پیشه وه، له کاتیکدا دایکی زار زار ده گریا به هیماى ئه نگوست به سته که ی نیشاندا و گوتى :

- من نازانم چی له ناو دایه، شه ویکیان هیتایه ئیره، داوای لیکردم تا یه ک دوو پوژ رازى ئه و بپاریزم، به لام چیتر نه گه رایه وه، هیچ کاتى به دهرنه که وت،

پیاوه که خۆی راست کرده وه و هیدی به ره و دهرگه که رویشت و توند دایخست، ههر له هه مان کاتدا، خیزانه که ی

جلینکی به پنجره که وه هه لواسی، هر دووکیان بهسته که یان له ژیر تهخته که هینایه دهره وه بهنه که یان کرده وه، دایکه که چاوی بری بووه بهسته که له ژیر لیئوه وه گوتی :- ئه و پنی گوتم که ئه و بهسته یه پیستی مه پی تیدایه .

کورپه که ی وهلامی نه دایه وه، چونکه هیچ بریای بهم قسانه نه بوو، جگه له سهنگینی کیشی بهسته که و رهقی ناوهرۆکی، گومانییان ده کرد نه کا کومه لیک زیریان به دست که وتبیت، به لام بینجگه له کتیب هیچی تر له ناو بهسته که دا نه بوو، کومه لیک کتیبی بچوکی چاپ کراو به حوبری رهش، له گه ل کومه لیک بلاو کراوه ی رهنگی که زۆر به یان دیمه نی شه رو کوشتاریکی خویناویان پیوه دیار بوو، له م دیمه نانه دا کومه لیک مرۆفی زه به لاج خه ریکی لیدانی کومه لیک مرۆفی بچوکتروون، خه ریک بوون ئه ندامه کانی له شیان به تیخی چه قو پارچه پارچه ده کرد، به رامبه ر به م دیمه نانه سه ریان سورما بوو، هه رسینکیان به بی ئه وه ی شتیک له وه ی که پروویداوه تیبگن، ته ماشای به کتریان ده کرد، له خوینان ده پرسی چ شتیک بوته هۆی ئه وه ی که پیاویک ناچارکات کومه لیک کتیب که به موره که بی رهش له چاپ دراون بدزی ؟ هه رچه ند ته ماشای کتیبه کانیان ده کرد هیچی لی تینه گه یشتن، هیچ یه ک له هه رسینکیان توانای ئه ویان نه بوو ته نانه ت یه ک وشه شی لی بخوینیه وه یان تیبگن که ئه و وشانه چ مانایه کیان هه یه، ته نیا ده یانزانی کوشت و کوشتاره، چه ند مرۆفکی چه قو لیدراو له سه ره مه رگدان و له گه ل دیمه نی ئه و که سانه ی ئه ندامه کانی له شیان پارچه پارچه کراون، هه روه هاچه ند دیمه نیکی خویناوی ترسناک که ته نیا ده کروی کاری ریگره کان بیت و به س .

ترس هه رسینکیانی داگرتبوو، دایکه له بهر کورپه که ی

هردووکیانیش له بهر خۆیان، چونکه ده ترسان نهک بینو
 ئه و شتانه له ماله که یان بدۆز نه وه، پیاوه که گوتی :- به سته که
 وهکو خۆتان لیتکه نه وه بۆ ئه وهی شه و بیبهین له ناندین بیان
 سوتینین، به لام خیزانه که له و ئاقلتر بوو گوتی :- ئیمه ناتوانین
 هه موویان پیکه وه بسوتینین خه لکه دوو که له که ی ده بینن، ئه و
 کات له خۆیان ده پرسن باشه ئه مانه خه ریکی چینه؟ با شتر وایه
 من پۆژانه هه ندیکیان بسوتینم، وهک ئه وهی که ئالفی وشک
 بۆ چیشته لیتان ده سوتینین، پیره دایکه که له سه رو به ندی
 ئه م جوړه قسانه نه بوو، ته نیا ئه وه نده ی ده زانی که کوړه
 بچوکه که ی خراپ توش بووه، بۆیه له کوړه گه وره که ی پرس ی
 :- به لئ کوړم، بیرت له براهته کردۆته وه چۆن ده یدۆزیه وه
 ؟ پیاوه که به غه مبارییه وه گوتی :- من ده زانم ئه و له کوئییه،
 ئامۆزاکه م پنی گوتم که هه موویان له زیندانیک دان له نزیک
 ده روازه ی باکور له ته نیشته گۆره پانی له سیداره دان زیندانی
 کراون، پاشان که بیینی پهنگو پوخساری دایکی وهک
 پهنگی روخساری مردوه کان سپی هه لگه پاره، هاواری کرد،
 داوای یارمه تی له خیزانه که ی کرد، پیره ژنه به سه زمانه که یان
 هه لگرت و له سه ر ته خته که یان دانا، پیره ژن له ترسی
 چاره نووسی نادیا ری کوړه که ی که وته هه ناسه برکئیوه،
 پهنگی وهک په لکه پیازی لی هاتبوو، هه ناسه ی سوار بوو
 بوو، له ژیر لیوه وه گوتی :- ئای کوړم، نارۆی؟ ئاخه براهته؟
 کوړه گه وره که ورده ورده ترسو دله پراوکنی خوی
 وه لایه که وه نا، سکی به دایکی سوتا گوتی :- به لئ دایه، ده چم
 ..... ده چم .

- جلهکانی گۆری، پیلاره کانی له پیکرد، ئه و ماوه یه
 به بۆچوونی دایکه ئه وه نده دریز خایه ن بوو که به رگی
 نه ده گرت، سه ره نجام کاتی کوړه گه وره که ی ئاماده بوو، ئه وی

بانگ کردو سه‌ری له بن گوئی کوپه‌که‌ی ناو گوتی :- کوپم له‌خه‌رج کردنی پاره‌دا که‌مته‌رخه‌می مه‌که، ئە‌گەر به‌پراستی براکەت زندانی کرابیت، ده‌بێ به‌پاره‌ ده‌ری بیتی، ئە‌مه به‌پاره‌ ده‌کریت، که‌س گوئی لینه‌بووه، زیندانینیک هه‌بیت و نه‌توانریت زیندانیه‌که به‌پاره‌ ئازاد بکریت، کوپم من خۆم که‌میک پاره‌م هه‌یه لێره له‌قورتیکدا شار‌دومه‌ته‌وه، من ئە‌و پاره‌یه‌م ته‌نیا بۆ ئە‌وه هه‌لگرتیوو... ئە‌ویان بیه... هه‌رچیه‌کمان هه‌یه له‌گه‌ل خۆتی به‌ره..

پیاوه‌که به‌رووی خۆیدا نه‌هینا، ته‌نیا نیگایه‌کی له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی ئالوگۆر کردو گوتی :- دایه‌ ئە‌وه‌ی پیم بکری بۆخاتری تۆ ده‌یدهم، دایکه‌ هاواری کرد :

- به‌لای منه‌وه هه‌یج شتیک گرنگ نییه، چونکه‌ من پیر بوومه، قاچیکم له‌سه‌ر لێوی گۆره، به‌ خاتری ئە‌و ده‌بێ... ز. پیاوه‌که به‌پێ کەوت، له‌ سه‌ر رینگه‌ی خۆی کوپه‌مامه‌که‌شی هه‌لگرت که‌ روداوه‌که‌ی بینی بوو و هه‌ردووکیان پینکه‌وه رینگه‌ی شاریان گرتە به‌ر، دیسان بۆ دایکه‌که بیتجگه‌ له‌چاوه‌پروانی هه‌یج کاریکێ تر نه‌ما‌بووه، به‌لام ئە‌م چاوه‌پروانییه‌ کوشنده‌ترین چاوه‌پروانی بوو له‌ته‌مه‌نیدا، نه‌یده‌توانی بێ جوله‌ له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌دا بمینیته‌وه، گه‌رچی ئە‌وه‌نده لاوازو بێ هیز بوو، که‌توانای جولانه‌وه‌ی نه‌بوو، نه‌یده‌توانی له‌شویتی خۆی هه‌لبسیت، سه‌ره‌نجام بووکه‌که‌ی له‌حالی پیره‌ژنه‌که و له‌شێوه‌ی ته‌ماشاکردن و بۆله‌ بۆل کردن و ده‌ست له‌ران کوتینی پیره‌ژنه‌که ترسا، بۆیه‌ چووه‌ سو‌راغی کوپه‌مامه‌ پیره‌که‌ی و هاوسه‌ری، ئە‌و دوو هاوسه‌ره‌ پیرانه‌ هاتن و هه‌رسی به‌ ده‌وری یه‌کتره‌وه دانیشتن، دایکه‌ به‌ئاماده‌بوونی ئە‌وان هه‌ستی به‌ئهمان کرد، چونکه‌ که‌س له‌وان باشت‌ر نه‌بوو که‌سه‌یان له‌گه‌لدا بکات، به‌رده‌وام

دهگرياو دهیگوت :- نهگەر گوناھینکم کردووه ئایا به پیتی پتیویست سزا نه دراوم؟ دیسان دهیگوت :- نهگەر تاوانینکم کردووه ئه ی بۆ من نامرم ؟ نهگەر بمردبام کاره که ته واو ده بوو، بۆچی خوشه ویسته کانم یهک له دوا ی یهک، په رنگه نه وه که شم لئ بسه نن ؟ نا، نا، من هه رگیز نه وه که م نابینم، من خۆم ده زانم پتیویسته به زیندوو یی بمینمه وه بۆ ئه وه ی هه موو ئه و به دبه ختیانه ببینم.

له بیینی ئه و هه موو ده ردو په نجه ی خۆی تووپه بوو و هه ر به م تووپه بوونه وه گریاو هاواری کردو گوتی :- به لام له کتیده ری ژنیکی بیکه مو کوپی و بئ تاوان ده دوزریته وه ؟ بۆ هه موو مهینه تیه کان بونه ته به شی من ؟

دۆتنامه که ی له ترسی ئه وه بوو پیره ژن ده می بکاته وه و ئه وه ی بن به ری بیینیته سه ر به ری، بۆیه خیرا گوتی :- ئیمه هه موومان گوناھمان کردووه، نهگەر بریاربووا یه له سه ر بنه ما ی تاوانه کانمان هه لسوکه وتمان له گه لدا بکه نو بریارمان له سه ربدهن، ئه وه نه ده بوایه هه یج یهک له ئیمه مندالمان هه با، منداله کانم و نه وه کانم ببینه، به وشیه یه که تو باس ده که ی منیش پیره ژنیکی نه فره تی و رووپه شم که قه ت پیم له په رستگایه ک نه ناوه، پیتشریش هه رکاتی په به نیک هاتبا لای من بۆ ئه وه ی به ره و ریگه ی راستم بیات، من ئه وه نده گرفتاری منداله کانم بووم بووم، هه تا کاتی ئه وه م نه بوو گو ی له قسه کانیشی راگرم، ئیستاش که پیروپه ک که وتوو بوویم، ده یانه وی تا کار له کارنه ترازاو هه بمه نه سه ر ریگه ی راست، من له وه لامدا ده لیم ئیتر کاتی تیگه یشتنم تیپه ریوه، نهگەر به م بارودوخه که هه مه ریگه م پینه ده ن بۆ به هه شت، ئه وه خۆشم ئاماده نیم برۆمه ئه و به هه شته.

به م قسانه بوو که ژنی ئاموزای دلی دیکه که ی دایه وه، که

غەرقى ئازارو رەنج بووبوو، كۆپەمامەكەش بەنۆپەي خۆي
 گوتى :- دۆتەم گيان، پشوت دريژ بيت تا هەوالىكمان
 پىدەگات، پەنگە هېچ ھۆكارىك بۇ خەم خواردىنى تو نەبىت،
 چونكە پەنگە ئەو پارەي كەمىندالەكان لەگەل خۆيان بردوويانە،
 بەس بى بۇ ئازادكردىنى، پەنگە كۆپەكەشم ھەلەي كىردىنى كى
 دەلى ئەوەي دەستيان گىردابوو كۆپەكەي تۆيە.

ژنى ئاموزاكەي بەبىيانوى ئەوەي كەدەبى بووكەكە بچىتە
 مالى ئەوەوە تاگەپانەوەي وى بۇ مالى ئاگاي لەمالەوە بيت، ژنە
 جەوانەكەي نارەوە مالى خۆيان، بۇ ئەوەي ئەگەر پىرەژن
 زياتر لەوەي كە نابى، دادېرى بكات، ئەو لەوې نەبىت و شتى
 نەبىستى، چونكە حەيفە دوای ئەو ھەموو حەمكە سالە رازەكە
 ئاشكرا بيت، بەم شىوہەي چاوەپوان بوون، چاوەپوانى سى
 نەفەر ئازارى كەمترە لە يەك نەفەر. دايكەكە تا كاتى شەو
 ئاسەوارىكى لەو دوو پياوہ بەدى نەكرد، لەكوتاي رۆژىدا لە
 تەختەكە خزىە خوارەوہ بۇ ئەوەي لەگەل كچى مامى و كۆرى
 مامىدا لەژىر سىبەرى شۆروہىبەكە دانىشى، ھەرسى پىرەكە
 چاويان بېرى بووہ كۆلانە تەسكەكەي لادىوہ، تەنيا جار بەجار
 كچە مامەكەي بوو وەنەوزى دەداو خەو دەپىردەوہ، خەم و
 پەژارە پەكى خەوہكەي نەخستبوو، سەرەنجام لەگەل پۆژ
 ئاوابوون دايكە دوو تارمايى دوورى بىنى، لەشوينى خۆي
 ھەستاو پالى بەداردەستەكەوہ دا، دەستى دايە بەرچاوەكانى
 بۆئەوہ ي لەتىشكى زىپىنى ئاوابوونى خۆريان بپارىزى،
 ئەوكات ھاواری كرد :- خۆيانن ! سەلانە سەلانە بەرەو
 كۆلانەكە كەوتەپۆچ، دەنگى ئەوەندە بەرزبوو و ھەنگاوەكانى
 ئەوەندە خىزابوون كە خەلكەكە ھەموويان لەمالەكانيان
 ھاتتە دەرەوہ، ھەموويان ئاگادارى پووداوەكە بوون، بەلام
 كەسيان نەدەويزان بپۆنە لاي دايكەكە، لەترسى ئەوەي

که کیشهی لهسینداره دانی کورپه بچوکه که ی خانه واده که یان بگرته وه و ئه وانیش تیوه بگلین، به دریزایی پوژ خه ریکی کاری ئاسایی خویان بوون. زور هه ولیان ده دا بۆ ئه وه ی بزائن چی پرویداوه، به لام ئه وانیش وه کو گوندییه کان هه رکتی ناوی زیندان و حکومت ده هاته گورپی هه لده هاتن و ده ترسان، هه موویان هاتبوونه پیشه وه ده یانویست له دووره وه بزائن چی پرویداوه.

دایکه رایکردو ملی کورپه که ی گرت و هاواری کرد :- هه والینکت له کورپه بچوکه که ی من پییه؟

به لام ئه و ساته ی که ئه و پرسیاره ی ده کرد، به چاوه پیرو کزه کانی ته ماشای پروخساری دوو پیاوه که ی کرد ههستی کرد که، له روخساریاندا هه والینکی خراب ده خویندریته وه، هه ردوو پیاوه که ته ماشای یه کترین ده کرد، پاشان کورپه که به شیوه یه کی راست گوتی :- دایه براهه م زیندانییه! دیسان ئه و دوو پیاوه ته ماشای یه کترین کرد، ئاموزا گه نجه که سه ری خوراندو حاله تی کابراهه کی گه وجی به خووه گرت، که نازانیت چون مه به سه ته که ی بگه ینیت، ئه و کاته کورپه گه وره که گوتی :- دایه، من بپرواناکه م بتوانین رزگاری بکه ین، له گه ل بیست که سی تر بپیاره له سینداره بدرین، پیویسته سه به ینی به یانی فه رمانه که جیبه جی بکریت.

دایکه هاواریکی جه رگبری کردو گوتی :- له سینداره ده درئ ! پاشان دووباره نوزه یه کی کرد - سینداره - و ئه گه نه یان گرتبا ده بووه نه خشی سه ر زه وی، هه ردوو پیاوه که دایکه یان بۆ نزیکترین مال برد، کورسییه کیان بۆ هیناو یارمه تیان دا تا دانیشی، پیره ژن وه ک مندالان دهستی کرد به شیوه ن و گریان، دمه چورچه که ی ده له رزی و فرمیسک له چاوه کانی ده هاته خواره وه، له کاتینکا به مست له مه مه که وشکه وه بووه کانی

دهكوتاو هاواری دهكردو كورهكهی تاوانبار دهكردو دهیگوت:
 - ههلبهته كه پارهیهكی باشت بۆ پیشنیار نهكردوون، خۆمن
 پیم گوتی ئه و پاره ی پاشهكهوتم كردوو ه كه م نییه، نزیکه ی
 چل سكه ی نوقریه، دوو سكه ی بچوكیش له م دوایه دا ئه و به
 منی دابوو، ئه و پاره له وئییه بۆ کاریکی ئه وها دانراوه، کاتی
 دایکه كورهكهی خۆی له بهرامبهری خۆی بینی كه سهری
 شوپ کردوته وه و دلۆپه ی ئارهقه له توپلی و لالیوی دههاته
 خواره وه، له توورپهیا تفیکی لیکردو گوتی :- نهگه ر ئه و بمری
 من یهك دینارت ناده منی گشتی فریده ده مه ناو پوو باره وه !
 ئامۆزا گه نه كه ی هاته یارمه تی ئه وه وه، چونكه له و
 كیشه بیچاره سه ربیه و له و ساته دهردناكو بئ ده رمانه دا
 حه زی لیوو ئارامیهك بیئیه دی، بۆیه به روخساری پر
 له خه م و په ژاره وه گوتی :

- پورئ گیان سه رزه نشتی مه كه، ئه و دوو ئه وهنده ی
 پاره ی پاشه كه وت كراوی تو پاره ی بۆ ئه وان پیشنیار كردوو ه،
 به لئ بۆ رزگار كردنی براكه ی سه د سكه نوقره ی داوه له گه ل
 بچوك و گه وره ی زینداندا قسه ی كردوو و پیشنیاری به رتیلی
 بۆ كردوون، پاره ی پیشانی هه موویان داوه، به لام ته نانه ت
 مۆله تیان، پینه داوه براكه شی بیینی.

دایه گه وره هاواری كرد :- له به رئه وه بوو كه پاره یه كی
 باشی پیشنیار نه كردوو ه، تا ئیستا كه س نه بیستوو ه
 كه نه توانرئ زیندانیوانه كان به پاره نه كپدرین، به لام من
 ئیستا ده رۆم پاره كه ده ردینم، به لئ، خۆم به و پیری و بی
 ده سه لاتیه ده رۆم زه وییه كه هه لده كه نم و پاره كه ده ردینم و
 منداله كه م ده دۆزمه وه، ده گه رینمه وه ماله وه و چی تر به جیم
 ناهیلی، خه لكیش چی ده لئ بابلئ، دووباره هه ردوو پیاوه كه
 به شیوه ی پرسیار كرده وه، ته ماشای به كتی ده كه ن و كوره

گه وره که له بیدهنگی و خاموشیدا داوای لیدهکات ئاوێ بهو
 ئاگره دابکات، ئاموزا گه نجه که دووباره گوتی :- پوری
 گیان، ناهیلن تو بیبینی، ئیمهش سه ره پای نه وهی که پاره مان
 بئ پیتشانداون به لام نه یان هیتشت برۆینه ژووره وه، ده لاین
 حکومهت به رامبه ر به م جوړه تاوانبارانه زور تونده، ئه مهش
 جوړه تاوانیکی قورسه که له و سه رده مه دا په یدا بووه،
 به تاییه تی که میری زوری رق له وتاوانه یه.

دایکه به غرورو سه ربلندییه وه هاواری کرد :- کوړه که ی
 من هه رگیز تاوانیکی نه انجام نه داوه ! داردهسته که ی هه لگرتو
 به رزی کرده وه و به رووی پیاوه گه نجه که دا هه لیده شه قاند و
 گوتی :- له م نزیکانه دوژمنیک هه یه که دوو نه وهنده ی ئیمه
 پاره ده دات بو ئه وهی نه و له زیندان ئازادنه کریتو له زیندان
 بمینیتیه وه.

ته ماشایه کی ده ورو به ری خوی کرد، چاوی برییه نه و
 که سانه ی له ده ورو به ری وه ستابوون به مات وحه په ساوی
 و به چاوانی زهق و لهج و لیوی شوړه وه سایه دی بیستنی
 خه به ری بوون، گوتی :- ئایا تا ئیستا که س له ئیوه گویتان
 لیبوو که کوړه که ی من تاوانیکی نه انجام داییت؟ هه موویان
 پیکه وه ته ماشایان ده کرد، به بی نه وهی قسه یه ک بکه ن پروویان
 وه رگه پاند، دایکه له دیتنی حاله تی گومان و دوو دلی نه واندا
 دلی شکا، دیسان دهستی کرد به گریان و به سه ریانا هاواری
 کرد :- به لئ ده زانم هه مووتان رقتان لیده بووه چونکه له
 کوپانی رهش وگوندینه کانی ئیوه زیره کترو جوانتره، به لئ
 ئیوه نه فره تتان له وکه سانه یه که له ئیوه باشترن.

له شوینی خوی هه ستاو له کاتیکدا به سه ختی ده گریا،
 سه لانه سه لانه گه رایه ماله وه، به لام هه ر نه وهنده که گه یشته
 مالی ئاموزا که ی، له کاتیکدا مندا له کانی ئاموزای ده ووریان

دابوو، چاوه به فرمیسکه کانی خۆی پاک کرده وه به ئاهه نگیکی هینم تر به کورپه گه وره که ی ده لئ: - ئیمه خاریکه کاتیکی گرانبه ها له ده ست خۆمان ده دهین، تو وورده کاری پو وداوه که م بۆ باس بکه، چونکه ئیستاش ده توانین رزگاری بکهین، ئیمه دریزایی شه ومان له پیشه، به راستی تاوانه که ی چ بوو؟ هه رچیمان هه یه له گه ل خۆمان ده به یین و رزگاری ده که یین، نیگایه ک دور له هه رجۆره هه رماسییه ک له نینوان ژن و میرده که دا ئالوگۆر کرا، وادیار بوو سه بریان نه مابوو ئه وجا کورپه که وه لامی دایکی دایه وه و گوتی: - دایه ئه ویان به تاوانی کومونستی تاوانبار کردوه، ئه مه وشه یه کی نوییه که زۆر جار گویم لئ ده بیت و هه رکاتی سه باره ت به مانا که ی پرسیارم کردوه و لئ تیگه یشتمه که ئه مه جۆره ریگری و جه رده ییکی نوییه، ئه و ریگرانه تازهن و دهسته دهسته دین، من له پاسه وانی به رده گای زیندانه که که هه میشه تفهنگه که ی سه ره وژیر به شانیه وه یه بوو، پرسیم ئه و له وه لامدا گوتی: - کۆمه نیست ئه و که سه یه که ده یه وئ زه وییه کان له خاوه نه کانیان وه رگرت و دژی حکومه ت پیلان بگرتی، ئه مه یه که ده بی له سیداره بدرین، به لئ دایه ئه مه یه تاوانه که ی ئه وه.

دایکه به هه موو چه واسیکییه وه گوینی راگرتبوو، رووناک ی مه شخه له که ی که و تبوو سه ر پوخساری که به فرمیسک ده بریقاییه وه، به سه ره سو پمانه وه به ده نگه له رزۆ که که ی بیه وده هه ولی ده دا ئارام و هینم بیته به رچاوان له وه لامدا گوتی:

- به لام من بپرواناکه م شتی واهه بی، ئه و هه یچ کات له لای من به یه ک وشه باسی ئه وشتانه ی نه کردوه، خۆشم هه یچ شتی کم سه باره ت به م تاوانه نه بیستوه، مرۆف کوشتن و مالی خه لک ویزان کردن و که سو کاری خۆت له برسا بکوژی، خۆی له خۆیدا تاوانه، ده نا به چ هۆیه که ده توانی

زهوی بدزریته؟ خو پارچه قوماش نییه لولی دهیت و بییهیت
بیشاریته وه ؟ کوره که گوتی :- دایه، من هیچ شتیک له م
باره یه وه نازانم.

کوره که له سهر کورسییه بچوکه که دانیشته، سهری
له بهرخوناو دهسته بی ههسته کانی له نیوان چوکه کانی شور
بوو بۆوه، هیشتان چاکه ته تاییه تیه که ی خوی له بهردابوو،
یهک لای دامانه که ی بهرزکرد بۆوه، له بهر پشتدینه که ی نابوو،
چونکه هیشتان له گه ل نه م جوره جلو بهرگانه رانه هاتبوو،
گوشه ی دامه نی چاکه ته که ی توتتر خسته بهر پشتینه که ی و
به هیمنی گوتی :- من نازانم چیتریان ده گوت، له شار قسه ی
زوریان ده کرد، چونکه سبه ی نی ژماره ی نه و که سانه ی که
له سیداره ده درین زور زوره، سبه ی نی راگه یه نراوه که پوژی
پشوو، تو ناموزا له مه زیاتر شتیک تر ده زانی ؟ ناموزا که
چه نه گه ی خوراندو هه ولی دا ناوی ده می قوت بداته وه،
چاویکی به و ده م و چاوانه دا خشانده که له ژووره که دا ده وریان
دابوو و گوتی :- خه لکی شار زور قسه ده که ن، به لام
نه مه ده توانی له مه زیاتر قسه بکه م، چونکه کاتی ویستم هوی
نه م هه موو هه راوه وریا یه له که سیکه وه بپرسم، پاسه وانیک
زیندان پووی تیکردم و گوتی :- توش به لئ ؟ ده نا کوشتنی
نه مانه چ په یوه ندی به تو وه هه یه ؟ هه ر له بهر نه مه ش نه مویرا
بلیم که من ناموزای یه کتیک له تاوانباره کانم، نه و کات سهر
ده سته ییکی پاسه وانه کانمان بینی پیشنیارمان کرد پاره ی
بده ی نی و داوامان لیکرد له شوینیک دوور له چاوی خه لک
بیدوزینه وه بۆ نه وه ی بتوانین چهنده قسه یه کی له گه لدا بکه ی ن،
ئیمه ی برده گوشه یی له زیندان، له پشت ژووره که ی خوی،
ئیمه دوای نه وه ی که بۆمان شیکرده وه کومه لیک جۆتیار
نابرودارین و زهوی زاری هه موومان به کرییه، پیمان گوت

که یه کیک له زیندانییه کان خزمایه تیئکی دوری له گه ل ئیمه هیه، ئیمه له پیناوی پاراستنی ئابروی خانه واده که مان، ده مانه وی رزگاری بکهین، چونکه تائستتا هیچ یه ک له خزمو کهس وکاره کانمان له ژیر تیغی جه لاد نه مردوون، به لام ئیمه هه ژار بووین نه مانده توانی پاره یه کی زور بدهین، زیندانوانه که که پاره ی لئوه رگرتین و پرسیری ناو نیشانی زیندانیه که ی له ئیمه ی کرد، دوی ئه وه ی که ناو نیشانی پتوستان پینداو گوتی :- وایز انم تیگه ی شتم ئیوه سه باره ت به کی قسه ده کهن، کهنجیکی ئه وها له زیندانه سه ره تا زور ده ترسا، ده یویست دان به هه موو شتیک دابنیت به لام کچیکی له گه لدايه که به رده وام دلی ده داته وه و فیزی ده کات، تا ئیستا کچیکی ئه وه نده بوئو ئازام نه دیوه، له م جوړه خه لکانه زورن که له به رام بهر مه رگدا بوئو ئازان و قه ت بیر له سیداره دان و کاتی مه رگی خو یان ناکه نه وه، به لام ئه و کوره که نجه زور ترستو که گومانم هیه که خوی بزانی چی کردو وه بو ده بی بمری، له روودا کابرائیکی ساده ی گوندینییه، که به چند به لئینیک فریوی خوار دو وه بوته دارده ستی ئه وان، ئه ویان له شوینئ ده ستگیر کردو وه که چند کتیبیکی لابو وه دابه شی ده کردن، ئه م کتیبانه کومه لیک بوچوونی زیان به خش به خو وه ده گرن، که مه به ستیان له ناو بردنی ده سه لات و دابه ش کردنی دارایی و زه ویی و زاره، به شیوه یه کی یه کسان له ناو خه لکدا.

به بیستنی ئه م قسانه، دایکه زوی له کوره که ی کردو دووباره ده ستی کرد به گریان و نالین و گوتی :- من ده مزانی ده یوایه به شیک له زه وه یه کان بسپیزینه ئه وه وه، ئیمه ده توانین له مه زیاتر زه وی به کروی بگرین و به شیکی بدهینه ئه و، به لام کوره که وره که م بوکه که هه موو شتیان بوخویان ده ویست، ناماده نه بوون به شیکی بچووک له زه وه یه که بدن به ئه وه وه،

کورپه‌که‌ی ویستی وه‌لامی بداته‌وه به‌لام ناموزا پیره‌که به‌هیننی گوتی :- وه‌لام مه‌ده‌روهه رۆله گیان، لینگه‌ری با ده‌ردی دلی خوی هه‌لرێژئی، ئیمه هه‌موومان ده‌زانین چ جوره مروفتیکی و براهه‌شت چۆن بووه، له کاری کشتوکال و هه‌ر جوره کاریک بیزار بوو، کورپه‌که بیده‌نگ بوو، کورپه‌که بچوکه‌که درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا :- له پاسه‌وانه‌که‌مان پرسى چهند پاره پتۆسته بۆ نازاد کردنی گه‌نجه‌که، به‌لام ئه‌و سه‌ری باداو گوتی ئه‌گه‌ر کورپیکی ده‌وله‌مهندو ده‌ست رۆیشتو گیرابا به‌ئاسانی به‌پاره نازاد ده‌کرا، به‌لام که‌س ناماده نییه له‌پیناوی جۆتیاریکی هه‌زار خۆی بخاته مه‌ترسیه‌وه، هه‌رچه‌ندیش بمانه‌وی پاره بده‌ین، که‌واته ئه‌و له‌سیداره ده‌دریت،

دایکه ناله‌ینکی کردو گوتی :- که‌واته کورپه‌که‌م به‌و تاوانه ده‌کوژریت چونکه کورپی منه، منیش مروفتیکی هه‌زارو ده‌ست کورتم ؟

سه‌ره‌نجام هه‌ر چیه‌ک بیت ئیمه ده‌توانین ئیمشه‌و ئه‌وه‌ی هه‌مانه بفرۆشین، له گوند که‌سانیک هه‌ن ..... به‌لام کاتی باس له‌زه‌وییه‌کان کرا کورپه‌که‌وره‌که‌ی هاته قسه‌و گوتی :- که‌واته ئیمه به‌چ بژین؟ به‌زه‌حمه‌ت داهاتمان به‌ خه‌رجیه‌که‌مان راده‌گات، ئه‌گه‌ر بمانه‌وی هه‌ندێ زه‌وی زیاتر به‌و کرێه مالوێرانکه‌ره به‌کرێ بگرین، دلنیام ده‌بینه ده‌رۆزه‌که‌ر، ئیستا هه‌مانه و نیمانه ئه‌و بسته زه‌وییه‌یه، به‌لێ دایه نایفرۆشم، زه‌وییه‌که‌ی هه‌ی خۆمه بۆخۆمی راده‌گرم، خێزانه‌که‌ی هه‌روا دانیشت بوو زۆر هه‌یمن و له‌سه‌ر خۆ ده‌هاته به‌رچاو، له‌په‌وخساره هه‌یمنه‌که‌یدا هه‌یج هه‌ستیک نه‌ده‌خویندرايه‌وه، به‌درێژای ئه‌و ئیواره‌یه یه‌ک وشه‌ قسه‌ی نه‌کربوو، به‌لام ئیستا که‌ هاته پێشه‌وه‌و گوتی :- ده‌بێ بیر له‌و کورپه‌که‌ینه‌وه که‌ له‌ سه‌م دایه، - پیاوه‌که‌ش گوتی :- به‌لێ

منیش بیر له وه دهکه مه وه،

پیره دایکه که بیدهنگی پاراست و خاموش مایه وه و بۆ چه ند
ساتیک گریا، دوا ی نه وه هرکاتی به در یژیایی شه و که سیک
دهنگی لی هله ده ستا جگه له فرمیتسک پشتن وه لامینکی نه بو و
بیداته وه، نه و شه وه هه موویان تا به ره به یان بیدار بو و ن،
کاتی یه که م گزنگی به ره به یان به ده رکه وت، دایکه نه و هیزه
سه رسوره یته ری که له ده روونی دابوو کوی کرده وه بو یزانه
پرایگه یاند:

- من خۆم ده پۆم، دووباره ده پۆمه شار بۆ بینینی
کوره که م، نه گهر بپیار بیت بۆ له سیداره دان بیه یته نه ده وه،
چاوه پئی ده که م، هه موویان ده ستیان له سه ر شانی نه و داناو
داوایان لی کرد بمیته وه، به بی دواکه وتن کوره گه وره که ی
گوتی :

- نه دایه، من خۆم ده پۆم و دوا ی..... پاشان نه گهر
خۆت نه و دیمه نه بینینی ده مری، به لام له وه لامدا گوتی:

- باشه جا نه گهر من بمرم چ ده بی ؟
دایکه ده م و چاوی ده شوات، نه و چه ند تاله قژه سپیه که ی
که بۆی مابۆوه شانیه ی کردو وه کو هه موو جار که ده پۆشته
شار چاکه تیکی خاوینی له به ر ده کرد، له به ریکردو پاشان
به وه پپی ساده بییه وه گوتی :- بر گویدریژی نامۆزام بۆ بیته،
تو، نامۆزا گویدریچه که تم ده ده یتی ؟

پیاوه که نه یده توانی سه ریچی بکات، بۆیه به ناچاری و
غه مبارییه وه گوتی:

- به لی که دیه ده م.

کوره گه وره که و نامۆزاکه چون که ره که به یینن،
پیره ژنه که یان سواری گویدریژه که یان کردو خۆشیان
له هه ردوولای نه ودا به پیکه وتن، کوره گه وره که فانۆسی

له دهست بوو، چونکه دنیا هیشتا نه و نه دنده رووناک نه بیوو،
 که نه وان بتوانن به ناسانی ریڼه ی خویان ببینن، دایکه
 هستی به لاوازی ده کرد، نارام وشور او به فرمیسکه کانی
 خوی، به بڼ نه وهی بزانی چی دهکات چنگی خستبوه نو
 بژی گویدر یژه که، سهری داخست بوو ته نانت بو به کجار
 به مه بهستی ته ماشا کردنی پوژ هلات سهری بهرز نه کرده وه،
 چاوی بریبوو تو زو غوباره پهنگ په ریوه که ی ریڼه که له بهر
 تاریکی به ناسته م ده دیترا، نه و دوو پیاویش له و قهیران ساته دا
 بیده نگ بوو بوون، ریڼه یه یه کی مار پتچیان که بو لای باشور
 پتچی ده خواره وه و له دهر وازه ی باشووری شار کوتایی
 پنده هات گرت بهر، دهر وازه که تا نه و کاتی به یانی هیشتان
 هر داخراو بوو، خه لکینکی زور له چاوه پروانیدا پاره ستا بوون،
 چونکه هه والی نه م له سیداره دانه ی نه و کومه له خه لکه له
 گونده کان بلاو بوو بژوه، خه لکینکی زور له گه ل منداله کانیان
 هر له بهر نه وهی سهر له بارودوخه که دهر بیتنو بزانت چ
 هه یه چ نییه، بو ته ماشا کردن له وهی پاره ستا بوون، هر
 نه و نه دنده که دهر که که کرایه وه خه لکه که پزایه نو شاره که،
 دایکه که که به سواری که ره که وه و هر دوو پیاوه که پیاده
 له بن دیواری شاره که وه به ره و پارچه زه وینک ده چون
 له شوینیکي کراوه ی نو مه لبهندی شار بوو، له هه مان کاتدا
 له گه ل هه لاتنی یه که م گزنگی به یانی هه شامه تیک له خه لک
 به ره و گوره پانه که هیرشیان برد، نزیک بوونه وهی دیمه نی
 سه رسام نامیزی مهرگ، هه موویانی ناچار به بیده نگي
 کردبوو، مناله کان تووشی ترسینکی نادیار ی بڼ ناو نیشان
 هاتبوون، خویان به دایکو باوکیانه وه هه لواسی بوو، منداله
 شیره خوره کان ده یانزیراند، به لام بیده نگ کران، خه لکه که ش
 بیده نگ بوون، هه موویان به عه ودالی چاوه رتبان ده کرد،

سەررەپای ئەرەوی که به سهختی عەودالی تەماشاکردنی ئەم دیمەنە ترسناکە بوون، هەم لەزەتیان لێوەردەگرت و هەم نەفرەتیان لێ دەکرد، دایکە که لەگەڵ دوو پیاوێکەدا زۆر لەناو حەشامەتی خەلکدا نەمانەو، دایکە بەهێمنی گوتی - برۆینە لای پەڕێکەیی زیندان لەوئێستە، بەهێمنی دایکە دلی ووردوخاشبووی خۆی بەوێ خۆشکردبوو، که لەگەڵ دیتنی کۆرەکەیی مۆجیزەیک ڕوودەدات و بێگومان ڕینگەیک لەبەردەمیادەنریت بۆ دەربازکردنی کۆرەکەیی لەمەرگ، یەکێک لە پیاوێکان سەری خۆی بەرەو زیندان لار کردەو، لەدەروازەییکی گەرە که لەناو دیواریکی بەرزدا دروست کرابوو، لە سەرەوێ لێواری دیوارەکەیی که وەرە شوشەیی لێ چەقێنرابوو، بەدەرکەوت و لێیان نزیک کەوتەو، پاسەوانێک لەبەر دەرگەیی زیندان پانەوپان راکشایوو و نووستبوو، لەتەک ئەو فانوسێ که خەریک بوو فیتلەکەیی تەواو دەبوو و بلیسەیی ئاگرەکەیی بەرەو کزی دەپۆشیشت، پاشماوێ سووتاوێ مۆمەکە وەک ڕەنگێکی سووری خۆیناوی بەسەر بنی مەشخەلەکەدا هاتبوو خوارەو، بەلام شەنبای ساردی بەرەبەیانیان مەشخەلەکەیی کوژاندبۆو، هەرسێکیان لەو جادە غوبار ئالودەدا چاوەڕوانیان دەکرد، ئەوەندەیی پێ نەچوو کەدەنگی پێی چەند کەسیک بەسەر بەردرێژەو بەرگویی ئەوان کەوت، هاواریک بەرز بوووەو :

- دەرگاگان بکەنەو! -

هەردوو پاسەوانەکە خێرا لەشوینی خۆیان هەستانو بەشیوێکێ ئامادەو تەفەنگ لەسەرشان، لەهەردوو لای دەرگاکی ڕاوەستان، سەرەنجام هەردوو دەری دەرگاکی کرانەو،

دایکە که بەسەریکی پشکنین ئامیزەو بەشوین کۆرەکەیدا

دهگه‌پا، چند زیندانییه‌ک تینه‌پین که هم‌موویان گهنج بوون و هردوو دهسته‌کانیان به‌کندر دووکه‌س دوو که‌س پیکه‌وه، له‌نه‌فاری پیشه‌وه‌یان به‌سترا بوونه‌وه، له‌سه‌ره‌تادا وادیار بوو ته‌واوی زیندانییه‌کان پیاوبن، به‌لام له‌نیوانیاندان کچیش به‌دی ده‌کرا، چونکه قژیان وه‌ک قژی کوره‌کان هه‌لپاچی بوو و جلی پیاوانیان له‌به‌ربوو، له‌به‌رئه‌وه جیاکردنه‌وه‌یان له‌پیاوان گرفت بوو، ته‌نیا له‌نزیکه‌وه ده‌کرا، ئه‌ویش له‌پریگه‌ی مه‌مکی بچووک و به‌ژنو بالای ره‌عنایان ده‌ناسرانه‌وه، ئه‌گه‌ر نا شینوه‌ی پروخساریان وه‌کو پیاوان گزم بۆیر بوون، وورده وورده حوکمکراوه‌کان ده‌هاتنه‌ پیشه‌وه‌و دایکه‌که له‌دانه‌دانه‌یان وورد ده‌بۆوه، تا له‌پریکا چاوی به‌کوره‌که‌ی که‌وت، به‌لی، گه‌نجه‌که به‌سه‌رکزی ده‌رۆیشت و به‌ توندی ده‌ستی له‌ده‌ستی کچینکا به‌سترا بۆوه، ئه‌وکات دایکه‌خۆی بۆ پیشه‌وه‌ رادا، که‌وته سه‌ر قاچه‌کانی گه‌نجه‌که‌و قاچه‌کانی خسته‌ باوه‌ش هاواریکی به‌رزی کرد:

- وای کوره‌که‌م

سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌و چاوی بریبه‌ پروخساری سپی هه‌لگه‌راوی گه‌نجه‌که‌ی که‌ لئوه بیخوینه‌کانی وه‌ک ره‌نگی خۆلیان لینه‌اتبوو، نیگایه‌کی مات و خه‌مگینی هه‌بوو، کاتی گه‌نجه‌که‌ دایکه‌که‌ی خۆی دیت، ره‌نگی زیاتر زه‌رد هه‌لگه‌پا ئه‌گه‌ر ده‌ستی له‌ ده‌ستی کچه‌ گه‌نجه‌ نه‌به‌سترا‌بوايه‌وه حه‌تمه‌ن به‌رده‌بۆوه، کچه‌که‌ کندره‌که‌ی پراکتیشاو نه‌یه‌یشت بکه‌ویته‌ خواره‌وه، نه‌یه‌یشت گه‌نجه‌که‌ بوه‌ستی، کاتی کچه‌که‌ چاوی به‌پیره‌ژنه‌که‌ که‌وت که‌ به‌قژه‌ سپیبه‌که‌یه‌وه که‌وتوته سه‌ر قاچی گه‌نجه‌که‌وه، پیکه‌نینیکی بی‌ په‌روا و به‌دوور له‌ شادی سه‌ردا، به‌ نه‌عه‌ره‌ته‌یه‌کی گوی ته‌زیننه‌وه‌ هاواری کردو گوتی :- له‌بیرنه‌که‌ی هه‌قال که‌ تو ئیتر نه‌دایکت هه‌یه‌ نه‌باوک،

نه که سینک بۆ توو ئازیز بیت، بیتجگه له وئامانجه هاربه شهی
که بۆ هه موو ئیمه یه .

گه نجه که ی به رهو پیشه وه پاپیج کرد، پاسه وانیک به رهو
پیشه وه رایکردو دایکه که ی له زهوی بهرز کرده وه و فرنی دا
که ناری رینگایه که وه، پیره ژنه به سه زمانه که له هه مانجیدا
له نیوان تۆزو غوباردا مایه وه، تا چاو هه تهری ده کرد
ئاپۆره ی خه لک بوو، به رهو دهروازه ی باشور ده چووه
پیشه وه، له ناکاو سرودیکی ترسه نگیز فهزاکه ی هه ژاند که له
فهزادا دهنگی دایه وه، هه موویان به نه غمه خوانی ده چوونه
پیشوازی مه رگه وه.

سه ره نجام دوو پیاوه که هاتن، پیره ژنه که له سه ر زهوی
هه لگر نه وه، به لام ئه و ئاماده نه بووه له سیته وه، هه ربه و
شیوه ی که که و تپووه سه ر ئه رز دهینالاند، ئاههنگی ئه و
سروده سهیره که به له رزه یه کی تایبه تپیه وه گه یشته گوئی
ئه وه وه، ئه ویش بی ئه وه ی سه ره ده ریک ده ربکات دریژه ی به
نالینی خۆی ده دا، شیوه ن و رۆرۆکه ی ئه وهنده ی نه خایاند،
چونکه پاسه وانئ له لای دهروازه ی زیندانه وه، هاته پیش و به
زبرییه کی ته و او وه به قۆنداغی تفهنگی خۆی مارکوتیی کرد،
پاسه وان دهینه پړاندو ده یگوت:

- بړۆ ونه، پیره ژنی جادوگه ر!

دوو پیاوه که ترسان و پیره ژنه که یان ناچار کرد له زهوی
هه له سیته وه، دووباره سواری گویدر یژه که یان کرد، هیدی هیدی
رینگه ی ماله وه یان گرته بهر، به لام پیش گه یشتن به دهروازه ی
باشور بۆ ساتیک له نزیک دیواره که وه پاوهستان و چاوه پینیان
کرد، ئه وهنده چاوه پروان بوون تا گرمه یه کی به هیز بهرز
بووه وه، ئه و جا دوو پیاوه که نیکایه کیان پیکه وه ئالوگۆر
کرد، پاشان پروویان له دایکه که کرد، پیره دایکه که که مترین

جولەى لەخۆدا پيشان نەدا، پەى بردن بەم خالەو زەحمەت بوو، كەئايا ئەو شتىك لە بارودۆخەكە تىگەيشتووە يا نا؟ ھەروا كەسواری گویدرێژەكە بوو سەرى شور كرددبوو و چاوى بریبوو خۆلى ژىر پىنى ئاژەلەكەو، ھەرسىكیان دواى بیستنى دەنگەكە رێگەى مالەو ھیان گرتەبەرو بەرەو مالەو بەرێكەوتن، ئاپۆرەكە بەھەراو ھۆریاو پەرت و بلاوبوونەو، ھەردوو پیاوھەكە خامۆش بوون، وانەدەھاتە بەرچاوكە پیرەژنەكە گوێى لەشتى بى، بەلام لەدەورو پشتیان خەلكەكە بەدەنگىكى بەرز دەیان گوت: - ھەموو بەمەرگىكى تىگەلاو بەشادى و ئازایەتیبەو ھەردن، كچە ئازادو بویرەكەتان دیت كە تا دوایین سات سرودى دەچرى؟ باوەر بكن كە سەرىشى خزیە سەر خاكەو، ھەتا یەك سانیهى دواییش ھەر سرودى دەچرى!

كەسىكى تر گوتى: - كۆرە كەنجەكەتان بىنى كەخوینە سورەكەى چۆن چۆنى بازرقەى دەدا؟ بەجۆرى كە بو ئەوئەندە دوور بازرقەى دەدا، تا ھەلرژایە سەر پىنى پاسەوانەكەو ئەویش كەوتە جنىودانەو. ھەندىكیان بە تەبەشىكى خنكاو و خویناویبەو پىدەكەنن، ئەوانىدى كاتى دوو پیاوھەكە لەگەل پیرە دایكەكە لەدەروازەى شار تىپەرین، كەنجىك بە رووخسارىك لە رەنگى پەلكە پىاز رووى لەدیوار كرددبوو دەرشایەو، بەلام پیرە دایكەكە بىدەنگ بوو، دیارنەبوو كەئايا گوێى لەو شتانەىە یاخود دەیانبىنى یانە؟ كۆرەكەى مردبوو، بىگومان مردبوو، ئەو راستىبەى باش دەزانى، ئىتر پارەكەش وەكو ھەموو شتەكانى تر بەلاى ئەو ھەو ھەو بىسود بوو، تەنانەت سەرزەنشست و لۆمە كرىنش ئەگەر خۆى بەشایانى سەرزنشست دانابا، سودى نەبوو، ئىتر لەدنیا ھەر ئەوئەندەى دەویست بگەرپتە مالەو ھەو كۆرە

كونهكهى بدوزيتهوهو بچيته سهر ئه و گوره تيرو پر بگريت،
 بيروكهيهكى تال بهميشكيدا هات، ئه و وهكو ژنهكانى تر كه
 گورستانى تاييهت بهكسو و كارى خويان ههبوو وبهسهرىا
 دهگرين، مهزارينكى وای نهبوو، ناچار بوو بو به تالكردنهوهى
 كهف و كولو دهردهكانى خوى، بچيته سهر گورپينكى نهاسياو
 و بن ناونيشان و فرميسك ههلهپيژى، بهلام ئهه دهردهش
 خوى لهخويدا ورده ورده كهه بووهوهو دايكه بيچكه لهوه
 ئارهزوويكى ترى نهكرد، كه بتوانى بگريت و كه متر رهنج
 بکيشى، كاتى گهيشته بهر دهرگهى مالهوهو له گويدريژهكه
 دابهزى داواى لهكوره گورهكهى كردو گوتى :- كورم
 بمبهره پشت ناوايى، من دهبن بو چهند ساتينك بگرييم، ژنى
 ئاموزاكهى لهوى بوو گوين لهقسهى دايكهكه بوو، چارهكانى
 بهقولى خوى پاك كردهوه سهرى پيرو پهككهوتووى خوى
 لهقاندو بهميهرهبانبيهوه گوتى :- بهلى بهيله با ئهه بهدبهخته
 بگريينى، ههروهه تهنيا كارينكه بو ئه و باش بيت، كوره
 گورهكه له بيدهنگى و خاموشيدا، دايكهكهى بو سهر گوره
 بن ناونيشانهكه برد، بو ئهوهى دايكى لهشوينيكى گونجاو
 دانيشى، شوينيكى بو لهسهر چيمهنيك ئامادهكرد، ههنديك
 گياى تازهى ههلكيشاو لهژيزى دانا تا شوينى دانيشتهكهى
 نهرم بيت، دايكه دانيشت، پالى بهقهبرهكه ناو بهكشو ماتى
 تهماشاي كورهكهى دهكردو ئهوجا گوتى :- ئيستا برؤ وازم
 لى بينه بو ئهوهى چهند ساتينك بگرييم !
 چونكه كورهكه بهگومانهوه تهماشاي دايكهكهى كرد،
 بويه دايكه زياتر پيداگيرى كردو گوتى :- گوتم وازم لىبينه
 برؤ، ئهگه نهگرييم دهمرم ! كورهكه رويشت، گه رچى ههزى
 نهدهكرد بهه شيوهيه دايكهكهى تهنيا بهجى بيلئى، ئهوهبوو كه
 لهكاتى رويشتندا گوتى:

- دایه گیان زوو دیم به شوینتا.

دایکه که له نیتو گیاکاندا دانیشبوو، روشنایی زهقی خۆره تاو، لهو رۆژه بئ سەمەر و به تاله دا، دەم به دەم زیادی ده کرد، سەیری ئەو خۆره ده کرد که تیشکی به هیزی خۆی ئاوا به ناو دهشت و دەر بلاو ده کرده وه، ده تگوت لەم به یانییه دا که سەئ بۆ ئەو مردوو، مەزرا کان هاتبوونه بەر و به گوله گەنمی پڕ له دانه و قەدی زەر دوه بوو داپۆشرا بوون، دروینەیان دواکهوت بوو، خۆری رەنگ زەردیش هەل دە پڕایه سەر زهوییه وه، لهو ساتانه دا، دایکه چاوه پوان بوو له گەل باراندنی فرمیسکه کانی، خەمه کانی ئەویش هەل پڕین و باری خەمه کانی سوکتر بکریت و دلی شکاوی توزی هینور بیته وه، ته واوی سەر دمه کانی ژینی خۆی هینایه به رچاو، له و ئازیزانه ی مرد بوون، به شادیه کی به کجار که م و ئەو شته ی که به دریزایی ژیانی دهیتوانی بیتته به رچاو و بییری لینی کاته وه، ته نها کۆمه لیک دهر دو رهنج بوو، که و ته ئەندیشه وه، لهو کاته دابوو که خەم و خەفت له دەر و ونیدا که و ته بوپرکانه وه، بئ تۆرەیی خۆراگری خۆی رادهستی دهر دو رهنج کردو مۆله تی پيدا سەر تا پای بوونی داگیر بکات و کاسە ی خۆی لئ پڕ بکات، خۆی خسته ناو خۆله که و ههستی کرد که غه رقی ئەو خەم و په ژاره یه بووه، که به گیان و دل کړی بووی، پاشان پروی له ئاسمان کردو وهک ئەو کاته ی له سەر هەرگا بئ، گوتی :-
ئایا سەر هه نجام سزای تاوانه کانی خۆم وەرگرت ؟ ئایا ته واو سزا نه دراوم ؟

ئەوجا فرمیسکه کانی لافاو ئاسا به چاوه کانیدا هاتنه خواره وه، سەری پیرو په ککه و ته ی خۆی له سەر گۆرە که دانابوو، رۆخساری خستبووه نیتو گژو گیای سەر گۆرە که وه ده گریا، لهو به یانییه خۆشه دا به به رده وامی ده گریا، بۆ

هه موو غه میکی بچوک و غه میکی گه وره ی ژیا نی خۆی، بۆ
 ئه و شه په ی که له گه ل میژده که یدا کرد بووی، بۆ پڕویشتنی
 میژده که ی، له وه ی که کچه کویره که ی له وئ نه بوو دلی
 بداته وه له و تنگه تاوه ده ربازی بکات و بیگه پینیته ماله وه،
 بۆ سه رو بچمی ووشکی کوپه که ی که شه یدا ی ئه و کچه دل
 په قه بوو بوو، بۆ ته واوی سه رده مانی ژیا نی خۆی ده گریا،
 له و کاته دا که ده گریا کوپه که ی به پراکه پراکه گه یشته، به لئ،
 ئه و له نیوان ئه و مه زرایانه ی که خۆر به سه ریاندا په رش و بلاو
 بوو بۆوه پاید ه کرد، له کاتی پرا کردندا به جولا ندنی ده ست و
 باز وه کانی ئا مازه ی ده کرد و به ده نگیکی به رز شتیکی ده گوت
 که دایکه که له و سه رگه ردانییه ی که له ده رد و په نجیکی
 زۆره وه سه رچاوی گرت بوو، هیچ تینه گه یشته، سه ری به رز
 کرده وه بۆئه وه ی گوئ بگری، که گوئی لئ بوو کوپه که ی
 گوئی :- دایه، دایه !

دیسان به ده نگیکی به رزتر گوئی لئ بوو که گوئی:

- دایه، کوپم، نه وه ی تو له دایک بوو !

- به دریزای ته مه نی بانگیکی به و پوونی و ئاشکراییه ی
 به رگوئ نه که وت بوو، به بی ئه وه ی خۆی ئاگای لیبیت،
 فرمیسه که کانی وه ستان، له شوینی خۆی هه ستایه وه، به که وتن
 و هه لسانه وه به ره و کوپه که ی پڕویشته و هاواری کرد :

- که ی، چ کاتیک ؟ کوپه که به پیکه نینه وه گوئی :- هه ر
 ئیستا ... ئیستا ...! نه وزاده که ش کوپه، تا ئیستا مندا لم به و
 گه وره ییه نه دیتو وه، سویند ده خۆم که گریانه که ی به گریانی
 مندا لیکی یه ک دوو سه له ده چیت ! دایکه ده ستی له سه ر شانی
 کوپه که ی دانا و هه روا که فرمیسه که له چاوه کانی ده ها تنه
 خواره وه پیکه نی، به لام له کاتیکدا پالی به کوپه که وه دابوو،
 هیزی دایه بهر قاچه بیتوانا و په ککه و تو وه کانی خۆی، بیرۆکه ی

ئەوھى لە بىرى خۆيدابى خىرا بەرپىكەوت، ھەردووکیان گەپانە مالمەو، ھاتتە ئەو ژوورەى كە بووكەكەى مندالەكەى لى ھىتابووھ دنیاوھ، لەسەر تەختەكە پاكشاپوو، ژوورەكەى پېرېو لەئافرەتانی گەپەك، كە لەگەل بېستى ھەوالەكە پوویمان لەمالەكەیان كەردبوو، بېوھژنى دى كە ئەوسا لە ھەموویان بەسالاچوو تر بووبوو، ئىدى نەیدەبېست و سالانى تەمەنى پشتى چەماندبۆھوھو دووقەدى كەردبوو، ھەر ئەوھندەى كەچاوى بە پېرە داىكەكە كەوت گوتى :

- خاتوون، ئىوھ ئافرەتینكى چەند بەختەوھرن ! من وامدەزانى بەخت و شانس پشتى تىكردون، بەلام ئىستا دەبېنم پووى لەئىوھ كەردۆتەوھ، ئەوھىش نەوھ كە دەتوېست ! بەلام من بۆ ئارام كەردن و ھىتور كەردنەوھى ئازارەكانى خۆم، بېجگە لەجەستەى پېرو پەك كەوتووى خۆم چىترم ھەيە! داىكەكە ھېچ قسەيەكى نەكەرد، كەسى نەدەبېنى، كە لەدەرگادا ھاتە ژوورەوھ، پىك بەرەو تەختەكە پۆىشت و تەماشای خوارەوھى كەرد، ساوايە مەلۆتكەكە لەوئى بوو، بەدرىژاي تەمەنى خۆى مندالى ئەوھندە جوان و خەرنى نەبېنى بوو، مندالىك بوو بەدەمى كراوھ دەقىژاند، پېرە داىكەكە چەماوھو مندالەكەى كەرتە باوھش، ھەستى بەگەرم و گورپى و ھىزو توانای ژيانىكى تازە كەرد، لە نووكى پىوھ تا تەوقى سەر، لە مندالەكەدا ورد بووھو، دەستى كەرد بەپىكەنن و لە تەماشاكەردنیا توایەوھو ھەمدىس نوقمى تەماشاكەردنى بووھو، ئىنجا خەرىك بوو بەنىگاكانى خۆیەوھ، بەشوین ژنى ئاموزاكەيدا دەگەرا، ئەوېش لەگەل يەكدوو نەوھى كە خۆيانیان پىنھەلواسى بوو، بۆ تەماشاكەردنى مندالەكە ھاتبوو، كاتى پېرە داىكەكە پوخسارى مندالەكەى كەردەوھ، چونكە تامەزرۆى دىتتى بوو، مندالەكەى بەرزكەردەوھ، بۆ ئەوھى پىشانیان بەدات، بەبى ئەوھى بايەخى

بدا به ناماده بووانی ناو ژوره که، له کاتیکدا چاوه کانی له
سونگه ی ئه و فرمیسه که تازه رشتراوانه دا ئاوسا بوون،
پیده که نی، به دهنگیکی بهرز کوتسی :- ته ماشاکه دوتمام،
خو وا به ده رکه وت، که تاوانه که م زور له وه سوو کتره، که
من بیرم لیده کرده وه،
ئه مهش نه وه که ی من.

پیرست

۲	پیشهکی
۶	به‌شی یه‌کام
۲۵	به‌شی دووهم
۳۳	به‌شی سینه‌م
۴۱	به‌شی چوارهم
۷۱	به‌شی پینجه‌م
۱۰۷	به‌شی شه‌شهم
۱۱۷	به‌شی حورته‌م
۱۲۵	به‌شی هه‌شته‌م
۱۳۵	به‌شی نۆیه‌م
۱۵۵	به‌شی ده‌یه‌م
۱۶۵	به‌شی یازده‌هم
۱۹۹	به‌شی دوازده‌هم
۲۱۳	به‌شی سیزده‌م
۲۲۵	به‌شی چوارده‌هم
۲۴۹	به‌شی پانزده‌هم
۲۶۹	به‌شی شانزده‌هم
۲۹۲	به‌شی حه‌فده‌م
۳۰۳	به‌شی هه‌ژده‌م
۳۱۱	به‌شی نۆزده‌م

